

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 8 lutego 2011 r.

Nr 35

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA RADY POWIATU

- 471 – nr IV/24/11 Rady Powiatu Grajewskiego z dnia 28 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr III/15/10 Rady Powiatu Grajewskiego z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ustalenia rozkładu godzin pracy aptek ogólnodostępnych na terenie powiatu grajewskiego 3234

UCHWAŁY RADY MIASTA

- 472 – nr 9/V/11 Rady Miasta Zambrów z dnia 25 stycznia 2011 r. w sprawie trybu i określenia szczegółowych warunków zwolnienia od podatku rolnego użytków rolnych, na których zaprzestano produkcji 3235
- 473 – nr 10/V/11 Rady Miasta Zambrów z dnia 25 stycznia 2011 r. zmieniająca uchwałę w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości 3236
- 474 – nr 11/V/11 Rady Miasta Zambrów z dnia 25 stycznia 2011 r. zmieniająca uchwałę w sprawie określenia wzoru formularzy deklaracji podatkowych oraz informacji o nieruchomościach i gruntach 3237

UCHWAŁY RAD MIEJSKICH

- 475 – nr III/16/10 Rady Miejskiej w Goniądzu z dnia 29 grudnia 2010 r. w sprawie trybu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania 3238
- 476 – nr III/14/10 Rady Miejskiej w Augustowie z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania nauczycieli 3240
- 477 – nr IV/13/11 Rady Miejskiej w Szepietowie z dnia 24 stycznia 2011 r. zmieniająca uchwałę w sprawie określenia zasad udzielania i rozliczania dotacji z budżetu Gminy Szepietowo dla niepublicznych przedszkoli 3249
- 478 – nr V/21/11 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 25 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany uchwały w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2011 rok 3251
- 479 – nr V/23/11 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 25 stycznia 2011 r. w sprawie określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych 3251
- 480 – nr V/27/11 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 25 stycznia 2011 r. w sprawie uchwalenia "Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami" na lata 2010 – 2014 3264
- 481 – nr IV/23/2011 Rady Miejskiej w Tykocinie z dnia 25 stycznia 2011 r. w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości na 2011 rok 3301

- 482 – nr V/32/11 Rady Miejskiej w Mońkach z dnia 27 stycznia 2011 r. w sprawie określenia zasad i trybu przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami Gminy Mońki 3301

UCHWAŁY RAD GMIN

- 483 – nr III/11/2010 Rady Gminy Sztabin z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie określenia trybu i szczegółowych kryteriów oceny wniosków o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej 3304

- 484 – nr IV/16/10 Rady Gminy Jaświły z dnia 29 grudnia 2010 r. o regulaminie wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez Gminę Jaświły 3306

- 485 – nr IV/16/10 Rady Gminy Bakalarzewo z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu wynagradzania nauczycieli szkół i placówek prowadzonych przez Gminę Bakalarzewo 3312

- 486 – nr III/21/11 Rady Gminy Śniadowo z dnia 14 stycznia 2011 r. zmieniająca uchwałę w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości 3320

- 487 – nr III/22/11 Rady Gminy Śniadowo z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie określenia trybu postępowania o udzielenie dotacji z budżetu Gminy Śniadowo, sposobu rozliczania i kontroli wykonywania zadań zleconych podmiotom niezaliczanym do sektora finansów publicznych i nieangażujących w celu osiągnięcia zysku 3321

- 488 – nr IV/13/11 Rady Gminy Mielnik z dnia 21 stycznia 2011 r. o zmianie uchwały Nr IV/21/03 Rady Gminy Mielnik z dnia 20 marca 2003 r. w sprawie określenia zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości oraz ich wydzierżawiania lub wynajmowania na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony 3325

ROZSTRZYGNIĘCIA NADZORCZE WOJEWODY PODLASKIEGO

- 489 – nr NK-II.4131.2.8.2011.ZCH Wojewody Podlaskiego z dnia 1 lutego 2011 r. stwierdzające nieważność uchwały Nr III/12/2010 Rady Gminy Sztabin z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ustalenia planu dofinansowania form doskonalenia zawodowego nauczycieli w szkołach prowadzonych przez Gminę Sztabin oraz maksymalnej kwoty dofinansowania opłat za kształcenie pobierane przez szkoły wyższe i zakłady kształcenia nauczycieli oraz specjalności i formy kształcenia, na które dofinansowanie jest przyznawane w 2011 r. 3326

- 490 – nr NK – II.4131.2.7.2011.BG. Wojewody Podlaskiego z dnia 2 lutego 2011 r. stwierdzając nieważność uchwały Nr III/13/10 Rady Miejskiej w Zabłudowie z dnia 29 grudnia 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu działek Nr ew. 662, 678, 679, 684/1 i 683 na odcinku przylegającym do działki 684/1, położonych na gruntach wsi Bobrowa w Gminie Zabłudów w woj. podlaskim, przeznaczonych pod powierzchnię eksploatację kruszywa mineralnego .. 3327

- 491 – nr NK-II.4131.2.10.2011.ZCH Wojewody Podlaskiego z dnia 2 lutego 2011 r. stwierdzające nieważność części uchwały Nr IV/16/10 Rady Gminy Jaświły z dnia 29 grudnia 2010 r. o regulaminie wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez Gminę Jaświły 3329

- 492 – nr NK-II.4131.2.9.2011.DM Wojewody Podlaskiego z dnia 3 lutego 2011 r. stwierdzające nieważność części uchwały Nr III/14/10 Rady Miejskiej w Augustowie z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania nauczycieli 3331

- 493 – nr NK-II.4131.2.11.2011.KK Wojewody Podlaskiego z dnia 3 lutego 2011 r. stwierdzające nieważność części uchwały Nr IV/16/10 Rady Gminy Bakalarzewo z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu wynagradzania nauczycieli szkół i placówek prowadzonych przez Gminę Bakalarzewo 3334

POROZUMIENIE

- 494 – nr SR/3/2011 Prezydenta Miasta Suwałk z dnia 20 stycznia 2011 r. zawarte pomiędzy Powiatem Suwalskim a Miastem Suwałki określające wysokość, terminy i zasady przekazywania dotacji celowej na współfinansowanie kosztów funkcjonowania Powiatowego Urzędu Pracy w Suwałkach oraz w sprawie udzielenia pomocy bezrobotnym mieszkańcom Suwałk w poszukiwaniu pracy 3337

OGŁOSZENIE

- 495 – nr A-0161-12/11 Prezesa Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 26 stycznia 2011 r. w przedmiocie podania do wiadomości listy biegłych do spraw uzależnienia od alkoholu 3338

SPRAWOZDANIA

- 496 – nr 1 Starosty Bielskiego z dnia 17 stycznia 2011 r. z działalności Komisji Bezpieczeństwa i Porządku Bezpieczeństwa za rok 2010 3341
- 497 – nr 1/11 Starosty Kolneńskiego z dnia 27 stycznia 2011 r. z działalności Komisji Bezpieczeństwa i Porządku za 2010 r. 3347
- 498 – nr 1 Starosty Grajewskiego z dnia 28 stycznia 2011 r. z działalności Komisji Bezpieczeństwa i Porządku w 2010 r. 3349
-
-

471

UCHWAŁA NR IV/24/11 RADY POWIATU GRAJEWSKIEGO

z dnia 28 stycznia 2011 r.

w sprawie zmiany Uchwały Nr III/15/10 Rady Powiatu Grajewskiego z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ustalenia rozkładu godzin pracy aptek ogólnodostępnych na terenie powiatu grajewskiego

Na podstawie art. 94 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (t. j. z 2008 r. Dz. U. Nr 45, poz. 271, zm. Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 92, poz. 753, Nr 95, poz. 788, Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 78, poz. 513, Nr 107, poz. 679), po zasięgnięciu opinii burmistrzów i wójtów miast i gmin z terenu powiatu grajewskiego oraz Okręgowej Izby Aptekarskiej w Białymstoku, uchwala się, co następuje:

§ 1. W Uchwale Nr III/15/10 Rady Powiatu Grajewskiego z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ustalenia rozkładu godzin pracy aptek ogólnodostępnych na terenie powiatu grajewskiego wprowadza się następujące zmiany:

1. Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr III/15/10 Rady Powiatu Grajewskiego z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ustalenia rozkładu godzin pracy aptek ogólnodostępnych na terenie powiatu grajewskiego uzyskuje brzmienie zgodne z Załącznikiem Nr 1 do niniejszej uchwały.

2. Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr III/15/10 Rady Powiatu Grajewskiego z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ustalenia rozkładu godzin pracy aptek ogólnodostępnych na terenie powiatu grajewskiego uzyskuje brzmienie zgodne z Załącznikiem Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Grajewskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady Powiatu Grajewskiego
Stanisław Kossakowski

Załącznik Nr 1

do uchwały Nr IV/24/11
Rady Powiatu Grajewskiego
z dnia 28 stycznia 2011 r.

ROZKŁAD MINIMALNYCH GODZIN PRACY APTEK OGÓLNODOSTĘPNYCH NA TERENIE POWIATU GRAJEWSKIEGO

-Lp.	-Nazwa i adres apteki	-Godziny pracy w dni powszednie	-Godziny pracy w soboty
-1.	-AGMAR A. Kryścio i Wspólnicy Sp. j. w Suwałkach Apteka ul. Koszarowa 41, 19-203 Grajewo	-800-1600	-800-1200
-2.	-CEFARM Białystok S.A. Apteka Nr 45-0430s. Południe 47, 19-203 Grajewo	-800-1600	-800-1200
-3.	-CEFARM Białystok S.A. Apteka Nr 45-015ul. Wojska Polskiego 44, 19-203 Grajewo	-800-1600	-800-1200
-4.	-Apteka „Dbam o zdrowie” ul. J. Piłsudskiego 15, 19-200 Grajewo	-800-1600	-800-1200
-5.	-Apteka „NATURA” ul. Konstytucji 3 Maja 2/10 19-203 Grajewo	-800-1600	-800-1200
-6.	-Apteka „VITA” ul. Kolejowa 5, 19-200 Grajewo	-800-1600	-800-1200
-7.	-Apteka Prywatna s.c. M.M.J. Frankowscy ul. Komunalna 14, 19-200 Grajewo	-800-1600	-800-1200
-8.	-Apteka Prywatna REMEDIUM ul. Konstytucji 3 Maja 2/12 19-203 Grajewo	-800-1600	-800-1200
-9.	-Apteka „VITA” Os. Południe 9, 19-203 Grajewo	-800-1600	-800-1200
-10.	-Apteka BLISKA „E i M” S.C. Eryk i Maciej Wójcicki, Pl. Niepodległości 10, 19-200 Grajewo	-800-1600	-800-1200
-11.	-AGMAR A. Kryścio i Wspólnicy Sp. j. w Suwałkach, Apteka, ul. Kilińskiego 4, 19-230 Szczuczyn	-800-1800	-800-1400
-12.	-CEFARM Białystok S.A. AptekaPlac 1000-lecia 19 19-230 Szczuczyn	-700-1600	-800-1200
-13.	-Apteka Ogólnodostępna ul. Karwowska 40/2 19-213 Radziłów	-800-1600	-800-1200
-14.	-Punkt Apteczny Panaceum Białaszewo ul. M. Kopernika 5, 19-200 Grajewo	-800-1600	-nieczynne
-15.	-Punkt Apteczny Forte I Plac 500-lecia 16, 19-213 Radziłów	-800-1600	-800-1200 (co druga sobota)
-16.	-Punkt Apteczny w Rajgrodzie ul. Zabińskiego 6/25 19-206 Rajgród	-800-1600	-900-1300
-17.	-Punkt Apteczny w Wąsoszu, Plac Rzędziana 11, 19-222 Wąsosz	-730-1530	-nieczynne

Załącznik Nr 2

do uchwały Nr IV/24/11

Rady Powiatu Grajewskiego

z dnia 28 stycznia 2011 r.

Harmonogram dyżurów nocnych w aptekach ogólnodostępnych na terenie miasta Grajewo w dni powszednie oraz całodobowych dyżurów w niedziele i dni wolne od pracy

-Lp.	-Data rozpoczęcia dyżuru	-Data zakończenia dyżuru	-Nazwa i adres apteki
-1.	-28.01.2011	-29.01.2011	-Apteka „VITA”, ul. Kolejowa 5
-2.	-29.01.2011	-30.01.2011	-Apteka BLISKA „E i M” S.C. Eryk i Maciej Wójciccy, Pl. Niepodległości 10
-3.	-30.01.2011	-31.01.2011	-Apteka REMEDIUM, ul. Konstytucji 3 Maja 2/12
-4.	-31.01.2011	-01.02.2011	-Apteka „Natura”, ul. Konstytucji 3 Maja 2/10
-5.	-01.02.2011	-02.02.2011	-CEFARM Białystok S.A. Apteka Nr 45-015, ul. Wojska Polskiego 44
-6.	-02.02.2011	-03.02.2011	-CEFARM Białystok S.A. Apteka Nr 45-015, ul. Wojska Polskiego 44
-7.	-03.02.2011	-04.02.2011	-Apteka „Dbam o zdrowie”, ul. J. Piłsudskiego 15
-8.	-04.02.2011	-05.02.2011	-Apteka „VITA”, Os. Południe 9
-9.	-05.02.2011	-06.02.2011	-AGMAR A. Kryscio i Wspólnicy Sp. j. w Suwałkach, Apteka, ul. Koszarowa 41
-10.	-06.02.2011	-07.02.2011	-CEFARM Białystok S.A. Apteka Nr 45-043, Os. Południe 47

472

UCHWAŁA NR 9/V/11 RADY MIASTA ZAMBRÓW

z dnia 25 stycznia 2011 r.

w sprawie trybu i określenia szczegółowych warunków zwolnienia od podatku rolnego użytków rolnych, na których zaprzestano produkcji

Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 7 i ust. 9 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969, Nr 191, poz. 1412, Nr 245, poz. 11775, Nr 249, poz. 1825, z 2007 r. Nr 109, poz. 747, z 2008 r. Nr 116, poz. 730, Nr 237, poz. 1655, z 2009 r. Nr 56, poz. 458, z 2010 r. Nr 96, poz. 620) i art. 18 ust.2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28 poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675) Rada Miasta Zambrów uchwala, co następuje:

§ 1. Podatnik podatku rolnego zamierzający korzystać ze zwolnienia od podatku rolnego gruntów, na których zaprzestano produkcji rolnej składa do Burmistrza Miasta wniosek o potwierdzenie uprawnień do korzystania ze zwolnienia w terminie do 31 stycznia roku podatkowego lub w terminie 15 dni od daty powstania obowiązku podatkowego w trakcie roku po upływie terminu 31 stycznia.

§ 2. Wniosek, o którym mowa w § 1 zawiera co najmniej:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę podatnika i jego adres;
- 2) powierzchnię całkowitą użytków rolnych gospodarstwa rolnego;
- 3) powierzchnię użytków rolnych, na których zaprzestano produkcji rolnej, której dotyczy zwolnienie z podaniem numerów działek i klas użytków rolnych i ich powierzchni;
- 4) wnioskowany okres zwolnienia;
- 5) informację o wcześniejszym korzystaniu ze zwolnień z tytułu zaprzestania produkcji rolnej z podaniem powierzchni gruntów, numerów działek i okresów zwolnienia;
- 6) podpis wnioskodawcy.

§ 3. 1. Burmistrz Miasta sprawdza zgodność wniosku z warunkami określonymi w art. 12 ust. 1 pkt 7 ustawy o podatku rolnym i w przypadku stwierdzenia niezgodności, wzywa wnioskodawcę do korekty wniosku wskazując niezbędny zakres korekty oraz termin jej dokonania.

2. Postanowienia ust. 1 stosuje się odpowiednio gdy wniosek jest niekompletny lub zawiera błędne dane.

§ 4. 1. Potwierdzenie uprawnień do korzystania ze zwolnienia następuje w drodze decyzji, która zawiera między innymi:

- 1) powierzchnię gruntów wyłączonych z użytkowania rolnego, podlegającą zwolnieniu od podatku z podaniem numerów działek;
- 2) okres zwolnienia.

2. W przypadku gdy wniosek o potwierdzenie uprawnień do korzystania ze zwolnienia nie odpowiada warunkom określonym w art. 12 ust. 1 pkt 7 ustawy o podatku rolnym i wnioskodawca nie dokonał korekty, o której mowa w § 3 ust. 1 Burmistrz wydaje decyzję odmawiającą potwierdzenia uprawnień do korzystania ze zwolnienia.

3. Postanowienia ust. 1 stosuje się odpowiednio gdy wnioskodawca nie dokonał korekty, o której mowa w § 3 ust. 2, a informacje zawarte we wniosku uniemożliwiają sprawdzenie warunków ustawy.

4. W przypadku stwierdzenia naruszenia określonych w przepisach prawa warunków zwolnienia od podatku rolnego Burmistrz może wydać decyzję stwierdzającą wygaśnięcie uprawnień do zwolnienia.

§ 5. Ustala się następujące warunki zwolnienia od podatku rolnego użytków, o których mowa w § 1:

- 1) na gruntach podlegających zwolnieniu nie mogą być dokonywane zbiory i nie może być prowadzona produkcja rolna;
- 2) grunty orne powinny być przez okres zwolnienia utrzymane w czarnym ugorze;
- 3) z gruntów, na których zaprzestano produkcji rolnej podatnik nie może pobierać pożytków.

§ 6. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Zambrów.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady
Zbigniew Korzeniowski

473

UCHWAŁA NR 10/V/11 RADY MIASTA ZAMBRÓW

z dnia 25 stycznia 2011 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 5 ust. 1 oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, Nr 96 poz. 620, Nr 225, poz. 1461, Nr 226, poz. 1475) i art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28 poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675) Rada Miasta Zambrów uchwala, co następuje:

§ 1. W Uchwale Nr 172/XXXVII/09 Rady Miasta Zambrów z dnia 24 listopada 2009 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości (Dz. Urz. Woj. Podl. Nr 231, poz. 2751) § 1 pkt 2 lit. „d” otrzymuje brzmienie:

„d) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń – 3,70 zł. od 1m² powierzchni użytkowej,”

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Zambrów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego, z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2011 r.

Przewodniczący Rady
Zbigniew Korzeniowski

474

UCHWAŁA NR 11/V/11 RADY MIASTA ZAMBRÓW

z dnia 25 stycznia 2011 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie określenia wzoru formularzy deklaracji podatkowych oraz informacji o nieruchomościach i gruntach

Na podstawie art. 6 ust. 13 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, Nr 96, poz. 620, Nr 225, poz. 1461, Nr 226, poz. 1475), art. 6a ust. 11 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969; Nr 191, poz. 1412, Nr 245, poz. 1775, Nr 249, poz. 1825, . z 2007 r. Nr 109, poz. 747, z 2008 r. Nr 116, poz. 730, Nr 237, poz. 1655, 2009 r. z 2009 r. Nr 56, poz. 458, z 2010 r. Nr 96, poz. 620), art. 6 ust. 9 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682, Nr 216, poz. 1826, . z 2005 r. Nr 143, poz. 1199, Nr 164, poz. 1365, Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 249, poz. 1825, Nr 245, poz. 1775, z 2008 r. Nr 116, poz. 730, z 2009 r. Nr 56, poz. 458, z 2010 r. Nr 96, poz. 620) Rada Miasta Zambrów uchwala co następuje:

§ 1. W uchwale Nr 9/III/02 Rady Miejskiej w Zambrowie z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie określenia wzoru formularzy deklaracji podatkowych oraz informacji o nieruchomościach i gruntach (Dz. Urz. Woj. Podl. Nr 84, poz. 1980, z 2003 r. Nr 45, poz. 959) wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku Nr 1 w części D2 poz. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń ogółem w tym pomieszczenia o wysokości:

a) powyżej 2,20 m

b) kondygnacji o wysokości:

- od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50 % powierzchni).”

2) w załączniku Nr 2 w części D2 poz. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń ogółem w tym:

- kondygnacji o wysokości od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50 % powierzchni)

- kondygnacji o wysokości powyżej 2,20 m.”

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Zambrów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego, z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2011 r.

Przewodniczący Rady
Zbigniew Korzeniowski

475

UCHWAŁA NR III/16/10 RADY MIEJSKIEJ W GONIĄDZU

z dnia 29 grudnia 2010 r.

w sprawie trybu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity. Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591; ze zmianami: Dz. U. z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113 poz. 984, Nr 153 poz. 1271, Nr 214 poz. 1806; Dz. U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Nr 162 poz. 1568; Dz. U. z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Nr 116 poz. 1203, Nr 167 poz. 1759; Dz. U. z 2005 r. Nr 172 poz. 1441, Nr 175 poz. 1457; Dz. U. z 2006 r. Nr 17 poz. 128, Nr 181 poz. 1337; Dz. U. z 2007 r. Nr 48 poz. 327, Nr 138 poz. 974, Nr 173 poz. 1218; Dz. U. z 2008 r. Nr 180 poz. 1111, Nr 223 poz. 1458; Dz. U. z 2009 r. Nr 52 poz. 420, Nr 157 poz. 1241; Dz. U. z 2010 r. Nr 28 poz. 142, Nr 28 poz. 146, Nr 106 poz. 675) oraz art. 6 ust. 2 pkt 4 i art. 9a ust. 15 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2005 r. Nr 180 poz. 1493; ze zmianami: Dz. U. z 2009 r. Nr 206 poz. 1589, Dz. U. z 2010 r. Nr 28 poz. 146, Nr 125 poz. 842) Rada Miejska w Goniądzu uchwala, co następuje:

§ 1. W celu realizacji zadań wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie na terenie gminy Goniądz uchwala się tryb i sposób powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania, zwanego dalej „Zespołem”.

§ 2. Uchwala się następujący tryb i sposób powoływania i odwoływania członków Zespołu:

1. W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele podmiotów określonych w art. 9a ust. 3, 4 i 5 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

2. Członków Zespołu powołuje i odwołuje Burmistrz.

3. Odwołanie członka Zespołu następuje na uzasadniony wniosek:

a) podmiotu, który członek Zespołu reprezentuje,

b) Przewodniczącego Zespołu lub innego członka zespołu.

4. Odwołanie członka Zespołu skutkuje koniecznością powołania nowego członka Zespołu – przedstawiciela tego samego podmiotu, zgodnie z procedurą powołania określoną w ust. 2.

5. Zespół może tworzyć grupy robocze w celu rozwiązywania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie w indywidualnych przypadkach.

6. Członkowie Zespołu mogą upoważnić Przewodniczącego Zespołu do tworzenia grup roboczych, poza posiedzeniami Zespołu.

7. W skład grup roboczych wchodzi przedstawiciele podmiotów określonych w art. 9a ust. 11 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

8. W skład grup roboczych mogą także wchodzić członkowie Zespołu.

9. Skład grupy roboczej ustalany jest przez przewodniczącego Zespołu w uzgodnieniu z członkami Zespołu.

§ 3. Uchwala się następujące warunki funkcjonowania Zespołu:

1. Zespół działa na podstawie porozumień zawartych pomiędzy Burmistrzem a przedstawicielami podmiotów określonych w ustawie o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

2. Przewodniczący Zespołu jest wybierany na pierwszym posiedzeniu Zespołu spośród jego członków w głosowaniu jawnym zwykłą większością głosów.

3. Przewodniczący Zespołu inicjuje, organizuje i kieruje pracami Zespołu, w szczególności:

a) ustala przedmiot, terminy i miejsce posiedzeń Zespołu,

b) zwołuje posiedzenia Zespołu, z własnej inicjatywy lub na wniosek członków Zespołu,

- c) reprezentuje Zespół w stosunku do innych organów i instytucji,
- d) tworzy grupy robocze, z własnej inicjatywy lub na wniosek członków Zespołu.

4. W razie nieobecności przewodniczącego Zespołu zastępstwo pełni wyznaczony przez niego członek Zespołu.

5. Członkowie Zespołu oraz grup roboczych wykonują zadania w ramach obowiązków służbowych lub zawodowych.

6. Posiedzenia Zespołu odbywają się w zależności od potrzeb, jednak nie rzadziej niż raz na trzy miesiące.

7. Zespół może wykonywać zadania grupy roboczej.

8. Członkowie Zespołu oraz grup roboczych mogą przetwarzać dane osób dotkniętych przemocą w rodzinie i osób stosujących przemoc w rodzinie bez zgody i wiedzy tych osób, w zakresie określonym ustawą o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z zachowaniem poufności i w związku z realizacją zadań określonych tą ustawą.

9. Obowiązek zachowania poufności, a którym mowa w ust. 8 rozciąga się także w okresie po ustaniu członkostwa w Zespole oraz: grupach roboczych.

10. Organizację pracy oraz sporządzaną dokumentację z prac Zespołu i grup roboczych reguluje Regulamin Pracy/Organizacyjny Zespołu, który zostanie opracowany przez Członków Zespołu, w którym określą organizację pracy oraz sposób dokumentowania prac Zespołu i grup roboczych.

11. Obsługę organizacyjno - techniczną Zespołu zapewnia Ośrodek Pomocy Społecznej w Goniądzu.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Goniądza.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej
Piotr Gabriel Haffke

Uzasadnienie

Zgodnie z ustawą z dnia 10 czerwca 2010 roku o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 842) gmina podejmuje działania na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności w ramach pracy w zespole interdyscyplinarnym. Utworzenie i funkcjonowanie Zespołu interdyscyplinarnego stanowi istotny element gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Realizując postanowienia w/w ustawy uchwalono tryb i sposób powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania.

476

UCHWAŁA NR III/14/10 RADY MIEJSKIEJ W AUGUSTOWIE

z dnia 30 grudnia 2010 r.

w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania nauczycieli

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591; Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 141, Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675) w związku z art. 30 ust. 6 i ust 6a oraz art. 91d pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, Dz. U. Nr 170, poz. 1218 i Nr 220, poz. 1600; z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 80, poz. 542, Nr 102, poz. 689, Nr 1103, Nr 176, poz. 1238 i Nr 191, poz. 1369 i Nr 247, poz. 1821; z 2008 r. Nr 145, poz. 917 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 1 i Nr 56, poz. 458, Nr 67, poz. 572 i Nr 97, poz. 800, Nr 213, poz. 1650 i Nr 219, poz. 1706) oraz rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Nauki z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. Nr 22, poz. 181; z 2006 r. Nr 43 poz. 293; z 2007 r. Nr 56, poz. 372; z 2008 r. Nr 42, poz. 257; z 2009 r. Nr 52, poz. 422 i Nr 222, poz. 1755 oraz z 2010 r. Nr 131, poz. 885) Rada Miejska w Augustowie po uzgodnieniu ze związkami zawodowymi zrzeszającymi nauczycieli uchwala, co następuje:

§ 1. Ustala się na 2011 rok regulamin określający wynagrodzenie nauczycieli stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Augustowa.

§ 3. Traci moc Uchwała Nr XXXVI/234/09 Rady Miejskiej w Augustowie z dnia 10 grudnia 2009 r. w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania nauczycieli.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodnicząca Rady Miejskiej w Augustowie
Joanna Lisek

Załącznik

do uchwały Nr III/14/10
Rady Miejskiej w Augustowie
z dnia 30 grudnia 2010 r.

REGULAMIN WYNAGRADZANIA NAUCZYCIELI

DZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1. 1. Do obliczenia średniej wynagrodzeń nauczycieli, uwzględniając przewidywaną strukturę zatrudnienia, przyjmuje się osoby zatrudnione w pełnym i niepełnym wymiarze godzin.

2. Liczba osób przyjęta do obliczeń jest sumą liczby osób zatrudnionych na pełny etat i etatów przeliczeniowych wynikających z zatrudnienia osób w niepełnym wymiarze zajęć.

§ 2. Minimalne stawki wynagrodzenia zasadniczego oraz tabelę zaszeregowania dla nauczycieli określa rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Nauki z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli i ogólnych warunków

przyznawania dodatków do wynagrodzenia, zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. Nr 22, poz. 181 z późn. zm.).

§ 3. Regulamin określa wysokość stawek i szczegółowe warunki przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego, szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw oraz wysokość i warunki wypłacania nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy nauczycieli w szkołach i placówkach prowadzonych przez gminę Miasto Augustów.

DZIAŁ II

DODATEK MOTYWACYJNY

§ 4. Dodatki motywacyjne przyznaje z własnej inicjatywy lub na wniosek przedłożony przez osoby wymienione w § 7:

- 1) Burmistrz - dyrektorom szkół i placówek prowadzonych przez Miasto Augustów.
- 2) Dyrektor szkoły lub placówki - zatrudnionym nauczycielom.

§ 5. Dodatki motywacyjne są przyznawane na okres jednego semestru szkolnego.

§ 6. 1. Dodatki motywacyjne mogą być przyznawane w wysokości do 30 % wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela.

2. Ogólna kwota przyznawanych dodatków motywacyjnych dla nauczycieli w ciągu roku w danej szkole / placówce wynosi 3,5 % rocznego wynagrodzenia zasadniczego oraz musi się mieścić w rocznym planie środków w tej szkole / placówce .

3. Ogólna kwota dodatków motywacyjnych dla dyrektorów szkół i placówek, w wysokości 20 % rocznego wynagrodzenia zasadniczego dyrektorów zostaje zabezpieczona w rezerwie oświatowej i nie obciąża budżetu szkoły / placówki .

4. Wysokość środków finansowych na dodatki motywacyjne określone w zapisie § 6 ust. 2 ustala Rada Miejska w uchwale budżetowej.

§ 7. Z umotywowanym wnioskiem o przyznanie dodatku motywacyjnego mogą wystąpić:

- 1) bezpośrednio zainteresowany nauczyciel,
- 2) związki zawodowe działające w szkole / placówce .

§ 8. Prawo do dodatku motywacyjnego mają wszyscy nauczyciele niezależnie od formy lub wymiaru zatrudnienia.

§ 9. Dodatek w wysokości do 5 % wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela mogą otrzymać nauczyciele, którzy bez zastrzeżeń wykonują swoje obowiązki i wyróżniają się:

- 1) w zakresie pracy dydaktycznej:
 - a) dostosowują treści nauczania do poziomu możliwości ucznia,
 - b) osiągają wysokie wyniki w pracy z uczniem zdolnym,
 - c) prowadzą nieodpłatnie dodatkowe zajęcia z uczniami mającymi trudności w nauce i sprawiającymi problemy wychowawcze,
 - d) przygotowują uczniów do konkursów i olimpiad przedmiotowych oraz zawodów sportowych,
- 2) w zakresie pracy opiekuńczo - wychowawczej:
 - a) są organizatorami lub współorganizatorami wycieczek, biwaków, zielonej szkoły, uroczystości i imprez szkolnych, zawodów sportowych i rekreacyjnych,
 - b) organizują pomoc i opiekę uczniom znajdującym się w trudnej sytuacji życiowej i materialnej,
 - c) umiejętnie i skutecznie organizują współpracę z rodzicami,
- 3) w zakresie organizacji pracy:

- a) przyczyniają się do wzbogacenia pracowni w środki dydaktyczne,
- b) dbają o wystrój i estetykę klasopracowni,
- c) podnoszą swoje kwalifikacje.

§ 10. Dodatek motywacyjny w wysokości do 10 % wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela mogą otrzymać nauczyciele, którzy otrzymali wyróżniającą ocenę pracy, spełniają warunki wymienione w § 9, a ponadto wyróżniają się :

- 1) w zakresie pracy dydaktycznej :
 - a) mają udokumentowane osiągnięcia w pracy z uczniem zdolnym,
 - b) przygotowują uczniów do konkursów i olimpiad przedmiotowych na szczeblu województwa,
 - c) stosują w procesie dydaktycznym nowoczesne i skuteczne metody pracy,
 - d) współpracują z Okręgową Komisją Egzaminacyjną,
- 2) w zakresie pracy opiekuńczo - wychowawczej :
 - a) są inicjatorami i organizatorami uroczystości szkolnych i środowiskowych,
 - b) podejmują efektywne działania w celu pomocy uczniom ze środowisk zdemoralizowanych i zagrożonych demoralizacją,
 - c) opiekują się organizacjami młodzieżowymi działającymi na terenie szkoły.
- 3) w zakresie organizacji pracy :
 - a) podnoszą swoje kwalifikacje poprzez ukończenie studiów podyplomowych, kursów kwalifikacyjnych podwyższających kwalifikacje lub uprawniających do nauczania drugiego przedmiotu,
 - b) wyróżniają się szczególnym zaangażowaniem w pracy społecznej na rzecz szkoły i lokalnego środowiska.
 - c) pełnią dodatkowe funkcje wynikające z organizacji pracy szkoły.

§ 11. Dodatek w wysokości do 20 % wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela mogą otrzymać nauczyciele, którzy spełniają warunki wymienione w § 9 i 10, a ponadto wyróżniają się :

- 1) w zakresie pracy dydaktycznej:
 - a) mają laureatów konkursów i olimpiad przedmiotowych, zawodów sportowych na szczeblu centralnym,
 - b) w realizacji procesu dydaktycznego stosują innowacje pedagogiczne, programy autorskie i upowszechniają w formie publikacji efekty swojej pracy,
- 2) w zakresie pracy opiekuńczo - wychowawczej:
 - a) są inicjatorami i współorganizatorami wymiany międzynarodowej dzieci i młodzieży,
 - b) propagują osiągnięcia szkoły, miasta na forum regionalnym i centralnym,
- 3) w zakresie organizacji pracy:
 - a) biorą udział w pracach komisji egzaminacyjnych, ośrodków doskonalenia nauczycieli,
 - b) uczestniczą w realizacji zadań wynikających z przystąpienia do programów edukacyjnych Unii Europejskiej, dotyczących integracji młodzieży i kadry pedagogicznej.

§ 12. Dodatek w wysokości do 30 % mogą otrzymać dyrektorzy szkół/placówek, którzy bez zastrzeżeń wypełniają swoje obowiązki, a ponadto wyróżniają się:

- 1) prowadzeniem perspektywicznej polityki kadrowej,
- 2) podnoszeniem swoich kwalifikacji w zakresie organizacji i zarządzania oraz nadzoru pedagogicznego,

- 3) najwyższą oceną pracy,
- 4) umiejętnym wykorzystaniem ewaluacji pracy szkoły / placówki w planowaniu jej rozwoju,
- 5) uzyskiwaniem przez szkoły wysokich lokat w konkursach, olimpiadach i zawodach sportowych,
- 6) uzyskiwaniem przez uczniów wysokich wyników sprawdzianów i egzaminów gimnazjalnych,
- 7) kształtowaniem właściwych postaw wychowawczo-patriotycznych z aktywnym uczestnictwem w uroczystościach o charakterze społecznym, regionalnym i narodowym,
- 8) wysoką kulturą osobistą,
- 9) troską o wizerunek szkoły i godnym reprezentowaniem jej na zewnątrz,
- 10) sprawną organizacją i zarządzaniem placówką,
- 11) prowadzeniem polityki finansowej szkoły/placówki ze szczególnym uwzględnieniem pozyskiwania dodatkowych środków na jej rozwój,
- 12) troską o estetykę otoczenia szkoły / placówki,
- 13) inspirowaniem nauczycieli do działalności innowacyjnej,
- 14) inicjowaniem działań w zakresie organizacji i udziału w konkursach i imprezach o charakterze ponadшкоlnym,
- 15) wysokimi efektami własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej

§ 13. Nauczycielom zajmującym stanowiska kierownicze w szkole/placówce dodatek motywacyjny w wysokości do 20 % przyznaje dyrektor z uwzględnieniem warunków przyjętych w § 12.

§ 14. Warunki określone w § § 9, 10, 11, które umożliwiają przyznanie dodatku uważa się za spełnione przez nauczyciela w szkole/placówce na określonym stanowisku w takim zakresie w jakim istnieje obiektywna możliwość ich realizacji.

§ 15. Dodatek motywacyjny do 30 % wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela mogą otrzymać nauczyciele i wicedyrektorzy spełniający warunki określone w § § 9, 10, 11 i 13, którzy tworzą programy autorskie lub którym dodatkowe zadania nie wymienione w regulaminie zlecił dyrektor szkoły / placówki lub organ prowadzący.

§ 16. Dodatki motywacyjne wypłaca się miesięcznie z góry.

DZIAŁ III

DODATEK FUNKCYJNY

§ 17. Do uzyskania dodatku funkcyjnego uprawnieni są nauczyciele, którym powierzono:

- 1) stanowisko dyrektora lub wicedyrektora szkoły / placówki albo inne stanowisko kierownicze przewidziane w statucie szkoły/placówki.
- 2) wychowawstwo klasy, oddziału przedszkolnego.
- 3) sprawowanie funkcji:
 - a) doradcy metodycznego
 - b) opiekuna stażu.

§ 18. Nauczycielom, którym powierzono stanowiska kierownicze w szkole/placówce przysługuje dodatek funkcyjny w wysokości określonej w tabeli dodatków funkcyjnych.

§ 19. Nauczycielowi przysługuje dodatek funkcyjny za wychowawstwo klasy lub oddziału przedszkolnego w wysokości 100 zł.

§ 20. Nauczycielowi, któremu powierzono sprawowanie funkcji doradcy metodycznego przysługuje dodatek funkcyjny w wysokości 60 zł.

§ 21. 1. Nauczycielowi, któremu powierzono obowiązki opiekuna stażu przysługuje dodatek funkcyjny w wysokości 50 zł.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, przysługuje od pierwszego dnia miesiąca, następującego po miesiącu, w którym nauczycielowi powierzono funkcję opiekuna stażu.

3. Dodatek nie przysługuje w okresie przerwania stażu przez nauczyciela odbywającego ten staż od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym staż przerwano.

§ 22. 1. Prawo do dodatku funkcyjnego powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło powierzenie stanowiska lub funkcji, a jeżeli powierzenie nastąpiło pierwszego dnia miesiąca - od tego dnia.

2. Nauczyciel, któremu powierzono stanowisko kierownicze na czas określony, traci prawo do dodatku funkcyjnego z upływem tego okresu, a w razie wcześniejszego odwołania - z końcem miesiąca, w którym nastąpiło odwołanie, a jeżeli odwołanie nastąpiło pierwszego dnia miesiąca - od tego dnia.

3. Dodatek nie przysługuje w okresie nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy, w okresie urlopu dla poratowania zdrowia, w okresach, za które nie przysługuje wynagrodzenie zasadnicze oraz od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nauczyciel zaprzestał pełnienia z innych powodów obowiązków, do których jest przypisany ten dodatek, a jeżeli zaprzestanie pełnienia obowiązków nastąpiło od pierwszego dnia miesiąca - od tego dnia.

4. Dodatek funkcyjny w stawce ustalonej dla dyrektora szkoły/placówki przysługuje wicedyrektorowi od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po 3 miesiącach zastępstwa.

§ 23. 1. Dodatki funkcyjne dyrektorom szkół i placówek przyznaje Burmistrz Miasta Augustowa zgodnie z załączoną tabelą.

2. Dodatek funkcyjny dla dyrektora szkoły przyznaje się za:

- 1) warunki organizacyjne, m.in.: liczbę oddziałów, zmianowość, liczbę budynków, w których funkcjonuje szkoła;
- 2) efektywność funkcjonowania szkoły, m.in.: racjonalne i efektywne gospodarowanie środkami finansowymi, prawidłowo prowadzoną politykę kadrową, umiejętne pozyskiwanie środków w ramach działalności gospodarczej szkoły, dokumentacji szkolnej (arkusze ocen, protokoły egzaminów, dzienniki lekcyjne) i kadrowej zgodnie z obowiązującymi przepisami, przestrzeganie przepisów bhp na terenie szkoły;
- 3) wyniki w nauczaniu i wychowaniu, m.in.: wyniki klasyfikacji rocznej, wyniki egzaminów, osiągnięcia w olimpiadach, konkursach, zawodach.

TABELA DODATKÓW FUNKCYJNYCH

Pełniona funkcja	Miesięcznie w złotych	
	od	do
Przedszkola		
Dyrektor przedszkola do 5 oddziałów	350	700
Dyrektor przedszkola powyżej 5 oddziałów	400	800
Wicedyrektor przedszkola	200	400
Szkoły wszystkich typów		
Dyrektor szkoły do 12 oddziałów	400	800
Dyrektor szkoły od 13 do 24 oddziałów	500	1 000
Dyrektor szkoły liczącej od 25 do 36 oddziałów	600	1 200
Dyrektor szkoły liczącej powyżej 36 oddziałów	700	1 400
Wicedyrektor szkoły	350	700
Kierownik świetlicy	200	350

3. Dodatki funkcyjne wicedyrektorom oraz innym osobom uprawnionym przewidzianym w statucie szkoły i projektach organizacyjnych przyznaje dyrektor szkoły / placówki.

§ 24. Dodatki funkcyjne, o których mowa w § 18, 19, 20, 21 wypłaca się miesięcznie z góry.

§ 25. W razie zbiegu prawa do kilku dodatków funkcyjnych nauczycielowi przysługuje prawo do wszystkich dodatków.

DZIAŁ IV

DODATKI ZA WARUNKI PRACY

§ 26. Nauczycielom pracującym w trudnych lub uciążliwych warunkach przysługuje dodatek za warunki pracy.

§ 27. Dodatek za warunki pracy jest przyznawany w formie dodatku:

- 1) za trudne warunki pracy,
- 2) za uciążliwe warunki pracy.

§ 28. Dodatek za warunki pracy nie przysługuje w okresie nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy, w okresie urlopu dla poratowania zdrowia, w okresach, za które nie przysługuje wynagrodzenie zasadnicze.

§ 29. Dodatek za trudne warunki pracy otrzymują nauczyciele :

- 1) za prowadzenie indywidualnego nauczania dziecka zakwalifikowanego do kształcenia specjalnego w wysokości 10 % wynagrodzenia zasadniczego,
- 2) za prowadzenie zajęć dydaktycznych w szkołach (klasach) przysposabiających do pracy w wysokości 5 % wynagrodzenia zasadniczego.

§ 30. 1. Dodatek za uciążliwe warunki pracy otrzymują nauczyciele za prowadzenie zajęć dydaktycznych w szkołach (klasach) i placówkach przysposabiających do pracy zawodowej i indywidualnego nauczania dziecka zakwalifikowanego do kształcenia specjalnego z dziećmi i młodzieżą, których stan zdrowia z powodów stanów chorobowych, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 1 lutego 2002 r. w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia (Dz. U. Nr 17, poz. 162 z późn. zm.), uzasadnia konieczność sprawowania stałej opieki lub udzielania pomocy, oraz prowadzonych z dziećmi i młodzieżą powyżej 16 roku życia, u których wystąpiło naruszenie sprawności organizmu z przyczyn, o których mowa w § 32 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. Nr 139, poz.1328 z późn. zm.).

2. Wysokość dodatku za pracę w warunkach uciążliwych wynosi 15 % wynagrodzenia zasadniczego.

§ 31. Dodatki za warunki pracy przysługują za faktycznie przepracowane w takich warunkach godziny.

§ 32. 1. Wysokość dodatku za warunki pracy ustala dla nauczyciela - dyrektor, a dla dyrektora - burmistrz .

2. Dodatek za warunki pracy wypłaca się z dołu w ostatnim dniu roboczym miesiąca.

DZIAŁ V

SZCZEGÓŁOWE ZASADY OBLICZANIA WYNAGRODZENIA ZA GODZINY PONADWYMIAROWE ORAZ ZA GODZINY DORAŻNYCH ZASTĘPSTW

§ 33. Przez godzinę ponadwymiarową rozumie się przydzieloną nauczycielowi godzinę zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych powyżej tygodniowego obowiązującego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych.

§ 34. Wynagrodzenie za jedną godzinę ponadwymiarową i godzinę doraźnych zastępstw ustala się dzieląc stawkę wynagrodzenia zasadniczego (łącznie z dodatkami za warunki pracy, jeżeli praca w godzinach ponadwymiarowych odbywa się w takich warunkach) przez miesięczną liczbę godzin

obowiązującego wymiaru zajęć, ustalonego dla rodzaju zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych realizowanych w ramach godzin ponadwymiarowych nauczyciela.

§ 35. Miesięczną liczbę godzin obowiązkowego wymiaru zajęć nauczyciela, o której mowa w § 34 uzyskuje się mnożąc tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin przez 4,16 z zaokrągleniem do pełnych godzin w ten sposób, że czas zajęć poniżej 0,5 godziny pomija się, a co najmniej 0,5 godziny liczy się za pełną godzinę.

§ 36. 1. Wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe przydzielone w planie organizacyjnym nie przysługuje za dni, w których nauczyciel nie realizuje zajęć z powodu przerw przewidzianych przepisami o organizacji roku szkolnego, rozpoczynania lub kończenia zajęć w środku tygodnia oraz za dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy. Godziny ponadwymiarowe przypadające w dniach, których nauczyciel nie mógł ich zrealizować z przyczyn leżących po stronie pracodawcy, w szczególności w związku z:

- 1) zawieszeniem zajęć z powodu epidemii lub mrozów,
 - 2) wyjazdem dzieci na wycieczki lub na imprezy,
 - 3) chorobą dziecka nauczanego indywidualnie, trwającą nie dłużej niż tydzień,
 - 4) rekolekcjami,
 - 5) uzgodnionym z dyrektorem udziałem nauczyciela w różnych formach doskonalenia i kształcenia zawodowego,
- traktuje się jak godziny faktycznie przepracowane.

2. Dla ustalenia wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe w tygodniach, w których przypadają dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy nauczyciela lub dni ustawowo wolne od pracy oraz w tygodniach, w których zajęcia rozpoczynają się lub kończą w środku tygodnia - za podstawę ustalenia liczby godzin ponadwymiarowych przyjmuje się obowiązkowy tygodniowy wymiar zajęć określony w art. 42 ust. 3 ustawy - Karty Nauczyciela, pomniejszony o 1/5 tego wymiaru (lub o 1/4 jeżeli dla nauczyciela ustalono 4-dniowy tydzień pracy) za każdy dzień usprawiedliwionej nieobecności w pracy lub dzień ustawowo wolny od pracy. Liczba godzin ponadwymiarowych, za które przysługuje wynagrodzenie w takim tygodniu, nie może być jednakże większa niż liczba godzin przydzielonych w planie organizacyjnym.

§ 37. 1. Nauczycielom, którzy w dniu wolnym od pracy realizowali zajęcia dydaktyczne, wychowawcze lub opiekuńcze, a nie otrzymali za ten dzień innego dnia wolnego, przysługuje odrębne wynagrodzenie za każdą godzinę pracy obliczane jak za godzinę ponadwymiarową.

2. Nauczycielom, którzy zgodnie z organizacją pracy szkoły realizowali zajęcia dydaktyczne, wychowawcze lub opiekuńcze w niedzielę przysługuje z tego tytułu w ciągu dwóch następnych tygodni inny dzień wolny, w którym liczba godzin jest zbliżona do liczby godzin przepracowanych w dniu wolnym od pracy.

§ 38. Wynagrodzenie za godziny doraźnych zastępstw przysługuje w przypadku faktycznego ich przepracowania.

§ 39. Wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw wypłaca się z dołu w ostatnim dniu roboczym miesiąca.

DZIAŁ VI

NAGRODY ZE SPECJALNEGO FUNDUSZU NAGRÓD

§ 40. Nagrody przyznawane są z funduszu nagród utworzonego na podstawie art. 49 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (tekst jednolity Dz. U. Nr 97 z 2006 r. poz. 674 z późn. zm.) z tym, że:

1. 80 % środków funduszu przeznacza się na nagrody dyrektora
2. 20 % środków funduszu przeznacza się na nagrody Burmistrza.

§ 41. Nagrody mogą być przyznawane nauczycielom po przepracowaniu przynajmniej 1 roku w danej szkole lub placówce.

§ 42. 1. Z wnioskiem o przyznanie nagrody burmistrza miasta występuje:

- 1) dyrektor szkoły lub placówki dla nauczyciela zatrudnionego w szkole lub placówce, po zaopiniowaniu przez radę pedagogiczną.
- 2) kierownik Wydziału Edukacji dla dyrektora szkoły lub placówki.
- 3) zakładowe organizacje związkowe dla nauczyciela będącego członkiem tego związku.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1 składa się do dnia 30 września każdego roku. W przypadku nagród na zakończenie roku szkolnego do 15 maja, w innych przypadkach na 30 dni przed datą wręczenia.

3. Wnioski o przyznanie nagrody powinny zawierać następujące dane kandydata do nagrody:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) datę urodzenia,
- 3) informację o wykształceniu, stopniu awansu zawodowego,
- 4) staż pracy pedagogicznej
- 5) nazwę szkoły,
- 6) zajmowane stanowisko,
- 7) otrzymane dotychczas nagrody,
- 8) ocenę pracy pedagogicznej
- 9) uzasadnienie, w którym należy zamieścić informacje o dorobku zawodowym i osiągnięciach w ostatnich latach, po otrzymaniu ostatniej nagrody.

§ 43. 1. Nauczyciel szkoły, placówki niezależnie od przyznanej mu w ciągu roku szkolnego nagrody dyrektora może otrzymać nagrodę burmistrza miasta.

2. Nagroda dyrektora szkoły, placówki nie może być wyższa od nagrody burmistrza miasta.

§ 44. 1. Nagroda może być przyznana nauczycielowi, który posiada najwyższą ocenę pracy pedagogicznej lub przed upływem roku otrzymał pozytywną ocenę dorobku zawodowego za okres stażu oraz spełnia odpowiednio co najmniej pięć z następujących kryteriów:

- 1) W zakresie pracy dydaktyczno – wychowawczej:
 - a) osiąga dobre wyniki w nauczaniu potwierdzone w sprawdzianach i egzaminach przeprowadzonych przez okręgowe komisje egzaminacyjne;
 - b) podejmuje działalność innowacyjną w zakresie wdrażania nowatorskich metod nauczania i wychowania, opracowywania autorskich programów i publikacji;
 - c) osiąga dobre wyniki w nauczaniu potwierdzone zakwalifikowaniem się uczniów do konkursów i olimpiad przedmiotowych oraz zawodów sportowych i artystycznych szczebla ponadszkolnego;
 - d) posiada udokumentowane osiągnięcia w pracy z uczniami uzdolnionymi lub z uczniami mającymi problemy w nauce;
 - e) przygotowuje i wzorowo organizuje uroczystości szkolne lub środowiskowe;
 - f) organizuje imprezy kulturalne, sportowe, rekreacyjne i wypoczynkowe;
 - g) prowadzi znaczącą działalność w klasie, szkole lub placówce przez organizowanie wycieczek, udział uczniów w zajęciach pozalekcyjnych i imprezach kulturalnych;
 - h) osiąga dobre wyniki w pracy resocjalizacyjnej z uczniami.
- 2) W zakresie pracy opiekuńczej:
 - a) zapewnia pomoc i opiekę uczniom lub wychowankom, będącym w trudnej sytuacji materialnej lub życiowej, pochodzącym z rodzin ubogich lub patologicznych;

- b) prowadzi działalność mającą na celu zapobieganie i zwalczanie przejawów patologii społecznej wśród dzieci i młodzieży w szczególności palenia tytoniu, alkoholizmu i narkomanii;
 - c) organizuje współpracę z jednostkami systemu ochrony zdrowia, policją, organizacjami i stowarzyszeniami oraz rodzicami w zakresie zapobiegania i usuwania przejawów patologii społecznej i niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży;
 - d) organizuje udział rodziców w życiu szkoły lub placówki, rozwija formy współdziałania szkoły lub placówki z rodzicami;
 - e) sprawuje opiekę nad organizacjami szkolnymi.
- 3) W zakresie działalności pozaszkolnej i doskonalenia własnego warsztatu pracy:
- a) bierze udział w zorganizowanych formach doskonalenia zawodowego;
 - b) udziela aktywnej pomocy w adaptacji zawodowej nauczycieli podejmujących pracę w zawodzie;
 - c) kieruje zespołem samokształceniowym lub jest aktywnym jego członkiem;
 - d) prowadzi lekcje koleżeńskie;
 - e) opracowuje przykładowe materiały metodyczne.

2. Nagroda może być przyznana dyrektorom szkół i placówek , którzy również uzyskują znaczące efekty w zakresie:

- 1) dobrej organizacji pracy szkoły,
- 2) umiejętnego gospodarowania środkami finansowymi,
- 3) dbałości o bazę szkolną,
- 4) inicjowania różnorodnych działań rady pedagogicznej służących podnoszeniu jakości pracy szkoły, placówki,
- 5) osiągania przez szkołę, placówkę dobrych wyników nauczania i wychowania oraz liczego udziału uczniów w konkursach, olimpiadach i zawodach międzyszkolnych, regionalnych i krajowych,
- 6) współpracy ze środowiskiem szkoły, placówki,
- 7) pozyskiwania sponsorów świadczących usługi materialne na rzecz szkoły, placówki,
- 8) rozwijania aktywności społecznej uczniów poprzez organizowanie współpracy ze szkołami z terenu innych miejscowości krajów Unii Europejskiej,
- 9) udziału w programach edukacyjnych Unii Europejskiej.

§ 45. Nauczyciel, któremu została przyznana nagroda burmistrza, otrzymuje dyplom, którego odpis umieszcza się w jego teczce akt osobowych.

§ 46. Burmistrz może z własnej inicjatywy przyznać nagrodę nauczycielowi, o którym mowa w § 44. W tym przypadku wniosek nie podlega opiniowaniu.

§ 47. Wysokość nagrody jest corocznie ustalana przez burmistrza miasta przy procedurze tworzenia budżetu na kolejny rok budżetowy.

DZIAŁ VII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 48. Zmiany w regulaminie wprowadza się w trybie właściwym dla jego uchwalenia.

§ 49. Nauczycielom zatrudnionym w niepełnym wymiarze zajęć poszczególne składniki wynagrodzenia przysługują w wysokości proporcjonalnej do wymiaru zajęć, z wyjątkiem dodatku funkcyjnego za wychowawstwo klasy w szkole, który przysługuje w pełnej wysokości bez względu na wymiar zajęć.

477

UCHWAŁA NR IV/13/11 RADY MIEJSKIEJ W SZEPIETOWIE

z dnia 24 stycznia 2011 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie określenia zasad udzielania i rozliczania dotacji z budżetu Gminy Szepietowo dla niepublicznych przedszkoli

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1806; 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, 2004 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203; 2005 r. Nr 172, poz. 1441, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218) art. 165 i art. 184 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104) oraz art. 90 ust. 2b i 2c ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, Nr 109, poz. 1161, Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 137, poz. 1304, Nr 167, poz. 1400, Nr 249, poz. 2104, Nr 144, poz. 1043, z 2006 r. Nr 208, poz. 1532, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 181, poz. 1292) uchwala się, co następuje:

§ 1. W uchwale Nr XVII/117/08 Rady Gminy Szepietowo z dnia 9 września 2010 r. w sprawie określenia zasad udzielania i rozliczania dotacji z budżetu Gminy Szepietowo dla niepublicznych przedszkoli (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2008 r. Nr 234, poz. 2411) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Dotacja dla niepublicznego przedszkola przysługuje w wysokości:

1) 75 % wydatków bieżących ponoszonych przez najbliższą gminę w przedszkolu publicznym w przeliczeniu na jednego ucznia, z zastrzeżeniem pkt. 2 i 3;

2) dla dzieci niepełnosprawnych w wysokości równej kwocie przewidzianej na niepełnosprawnego ucznia przedszkola i oddziału wychowania przedszkolnego w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymanej przez gminę Szepietowo;

3) dla dzieci w wieku 2,5 – 3 lat 75 % wydatków bieżących ponoszonych przez najbliższą gminę w przedszkolu publicznym w przeliczeniu na jednego ucznia, po uwzględnieniu kryterium społecznej sytuacji rodziny i dziecka. Przez kryterium takie rozumie się:

a) sytuacja materialna rodziny – gdy dochód w rodzinie nie przekracza kryterium dochodowego określonego w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dn. 12 marca 2004 o pomocy społecznej,

b) niepełnosprawność rodziców – jeśli wobec ojca lub matki dziecka orzeczono znaczny lub umiarkowany stopień niepełnosprawności bądź całkowitą niezdolność do pracy oraz niezdolność do samodzielnej egzystencji,

c) rodzice samotnie wychowujący dziecko,

d) dzieci umieszczone w rodzinach zastępczych

2. Dla dzieci o których mowa w ust. 1 pkt. 3 osoba prowadząca przedszkole niepubliczne sporządza odrębne zestawienie, według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do niniejszej uchwały. Zestawienie to przekazuje się wraz z wnioskiem o przyznanie dotacji na dany rok oraz wraz z informacją o liczbie dzieci uczęszczających do niepublicznego przedszkola w danym miesiącu

3. Dotacji udziela się na wydatki bieżące przedszkola.

4. Przez wydatki bieżące rozumie się wydatki obejmujące następujące kategorie:

1) wynagrodzenia i uposażenia osób zatrudnionych oraz składki naliczane od tych wynagrodzeń i uposażeń;

2) zakupy towarów i usług;

3) koszty utrzymania oraz inne wydatki związane z funkcjonowaniem i realizacją ich statutowych zadań szkół.

5. Dotacją objęte są dzieci, o których mowa w § 4 ust. 1 będące mieszkańcami gminy (zameldowanymi na jej terenie).

6. Jeżeli do przedszkola niepublicznego uczęszcza dziecko nie będące mieszkańcem gminy Szepietowo, gmina której mieszkańcem jest to dziecko pokrywa koszty dotacji udzielonej uprzednio przedszkolu niepublicznemu przez gminę Szepietowo, w wysokości przypadającej na jedno dziecko, obliczoną wg zasad określonych w § 4 ust. 1

7. Pokrywanie kosztów dotacji udzielonej uprzednio przedszkolu niepublicznemu przez Gminę Szepietowo na dziecko nie będące jej mieszkańcem, odbywa się pomiędzy zainteresowanymi gminami na podstawie porozumienia"

§ 2. W uchwale, o której mowa w §1 dodaje się załącznik nr 4, w brzmieniu ustalonym w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Szepietowa.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej
Witold Moczydłowski

Załącznik

do uchwały Nr IV/13/11
Rady Miejskiej w Szepietowie
z dnia 24 stycznia 2011 r.

Wykaz dzieci przyjętych do przedszkola niepublicznego na podstawie art. 14 ust. 1b ustawy o systemie oświaty.

1. Pełna nazwa przedszkola

2. Nazwa i adres organu prowadzącego przedszkole

L.p.	Imię i nazwisko	Adres	Data urodzenia	Kryterium przyjęcia dziecka, które ukończyło 2,5 roku do przedszkola
1.				
2.				
3				
...				

Nazwisko i imię osoby prowadzącej przedszkole

478

UCHWAŁA NR V/21/11 RADY MIEJSKIEJ W DĄBROWIE BIAŁOSTOCKIEJ

z dnia 25 stycznia 2011 r.

w sprawie zmiany uchwały w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2011 rok

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441; z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 106, poz. 675) i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613; Nr 96, poz. 620, Nr 225, poz. 1461, Nr 226, poz. 1475) Rada Miejska uchwala co następuje:

§ 1. W uchwale Nr XXXVII/304/10 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 29 października 2010 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2011 rok § 1 pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

"d) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń – 4,27 od 1 m² powierzchni użytkowej;"

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Dąbrowy Białostockiej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady
Antoni Hrynkiewicz

479

UCHWAŁA NR V/23/11 RADY MIEJSKIEJ W DĄBROWIE BIAŁOSTOCKIEJ

z dnia 25 stycznia 2011 r.

w sprawie określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Dz. U. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 106, poz. 675) oraz art. 6a ust. 11 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969; z 2005 r. Nr 143, poz. 1199; z 2006 r. Nr 191, poz. 1412, Nr 249, poz. 1825, Nr 245, poz. 1775; z 2007 r. Nr 109, poz. 747; z 2008 r. Nr 116, poz. 730, Nr 237, poz. 1655; z 2009 r. Nr 56, poz. 458; z 2010 r. Nr 96, poz. 620, Nr 225, Nr 226, poz. 1475) art. 6 ust. 13 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613; Nr 96, poz. 620, Nr 225, poz. 1461, Nr 226, poz. 1475) oraz art. 6 ust. 9 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682, Nr 216, poz. 1826; z 2005 r. Nr 143, poz. 1199, Nr 164, poz. 1365, Nr 179, poz. 1484; z 2006 r. Nr 245, poz. 1775, Nr 249, poz. 1825; z 2008 r. Nr 116, poz. 730; z 2009 r. Nr 56, poz. 458; z 2010 r. Nr 96, poz. 620, Nr 226, poz. 1475) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1. Określa się wzór informacji w sprawie podatku od nieruchomości, rolnego, leśnego stanowiący załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Określa się wzór deklaracji na podatek od nieruchomości stanowiący załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 3. Określa się wzór deklaracji na podatek rolny stanowiący załącznik Nr 3 do niniejszej uchwały.

§ 4. Określa się wzór deklaracji na podatek leśny stanowiący załącznik Nr 4 do niniejszej uchwały.

§ 5. Traci moc uchwała Nr XXV/179/05 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 29 listopada 2005 roku w sprawie określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych.

§ 6. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Dąbrowy Białostockiej.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady
Antoni Hryniewicz

Załącznik Nr 1

do uchwały Nr V/23/11

Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej

z dnia 25 stycznia 2011 r.

1. Numer Identyfikacji Podatkowej składającej informację
--

**INFORMACJA W SPRAWIE PODATKU OD NIERUCHOMOŚCI, ROLNEGO,
LEŚNEGO¹**

na

2. Rok

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz. U. Z 2002 r., Nr 9, poz.84 ze zm.), ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst jednolity Dz. U. z 1993 r., Nr 94, poz. 431 ze zm.), ustawa z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz.1682).		
Składający: Formularz przeznaczony dla osób fizycznych będących właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych, użytkownikami wieczystymi gruntów, posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.		
Miejsce składania: Burmistrz właściwy ze względu na miejsce położenia gruntów, budynków, budowli.		
A. MIEJSCE SKŁADANIA INFORMACJI		
3. Burmistrz Adres: ul. Solidarności 1, 16-200 Dąbrowa Białostocka		
B. DANE SKŁADAJĄCEGO INFORMACJĘ (niepotrzebne skreślić)		
4. Rodzaj własności, posiadania (zaznaczyć właściwą pozycję)		
1. właściciel ☐ 2. współwłaściciel ☐ 3. posiadacz samoistny ☐ 4. współposiadacz samoistny ☐		
5. użytkownik wieczysty ☐ 6. współużytkownik wieczysty ☐ 7. posiadacz ☐ 8. współposiadacz ☐		
5. Miejsce/a (adres/y) położenie przedmiotów opodatkowania oraz numer/y działek		
6. Numer/y księgi wieczystej lub zbioru/ów dokumentów		
7. Nazwisko	8. Pierwsze imię, drugie imię	9. Data urodzenia
10. Imię ojca, matki	11. Numer Pesel/REGON	12. Telefon
13. Kraj	14. Województwo	15. Powiat
16. Gmina	17. Ulica	18. Numer domu / Numer lokalu
19. Miejscowość	20. Kod pocztowy	21. Poczta
C. OKOLICZNOŚCI POWODUJĄCE KONIECZNOŚĆ ZŁOŻENIA INFORMACJI		
I. PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI		
D. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA (z wyjątkiem zwolnionych)		
Wyszczególnienie	Podstawa opodatkowania	

D.1 POWIERZCHNIA GRUNTÓW						
1. związana z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	 m ²					
2. pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych	 ha					
3. zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje	 m ²					
4. pozostałe grunty	 m ²					
D.2 POWIERZCHNIA UŻYTKOWA (mierzona po wewnętrznej długości ścian na wszystkich kondygnacjach, z wyjątkiem powierzchni klatek schodowych oraz sztywów dźwigowych; za kondygnacje uważa się również garaże podziemne, piwnice, sutereny i poddasza użytkowe. Powierzchnię pomieszczeń o wysokości od 1,40 m do 2,20 m zalicza się do powierzchni użytkowej budynku w 50%, a mniejszą niż 1,40 m, pomija się). BUDYNKÓW LUB ICH CZĘŚCI (budynek – obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach)						
1. mieszkalnych	 m ²					
2. związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej	 m ²					
3. zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym	 m ²					
4. zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, medycznych przez podmioty udzielające tych świadczeń	 m ²					
5. zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego oraz organizacji pożytku publicznego	 m ²					
6. pozostałych	 m ²					
D.3 BUDOWLE według wartości określonej w art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3 – 7						
..... zł.						
E. INFORMACJA O NIERUCHOMOŚCIACH ZWOLNIONYCH						
1. budynki gospodarcze lub ich części położone na gruntach gospodarstw rolnych, służące wyłącznie działalności rolniczej	 m ²					
2. inne (podać rodzaj, powierzchnię gruntów, budynków, budowli zwolnionych oraz przepis prawa z którego wynika zwolnienie)						
.....						
.....						
.....						
II. PODATEK ROLNY						
F. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTU OPODATKOWANIA (włącznie ze zwolnieniami)						
Klasy użytków wynikające z ewidencji gruntów	Powierzchnia gruntów w hektarach fizycznych					
	Orne	Sady	Użytki zielone	Rolne zabudowane	Zadrzewione i zakrzewione	Ogółem ha
I						
II						
III	X					
IIIa			X			
IIIb			X			
IV						
IVa			X			
IVb			X			
V						
VI						
VIz						
Razem:						

Grunty pod stawami	
- zarybione /czym/	
- nie zarybione	
Rowy	
.....	
RAZEM	
.....	
G. INFORMACJA O ZWOLNIENIACH W PODATKU ROLNYM (podać rodzaj, klasę i powierzchnię gruntów zwolnionych oraz przepis prawa – z którego wynika zwolnienie)	
II. ULGI W PODATKU ROLNYM OD GRUNTÓW	
1. z tytułu nabycia lub przejęcia w zagospodarowanie gruntów	
2. inwestycyjne	
3. inne	
Razem	
III. PODATEK LEŚNY	
I. POWIERZCHNIA LASU	
- wynikające z ewidencji gruntów i budynków	
- zwolnione od podatku leśnego w tym:	
a) lasy z drzewostanem do 40 lat	
b) inne (podać rodzaj, powierzchnię gruntów zwolnionych oraz przepis prawa – z jakiego tytułu występuje zwolnienie)	
.....	
.....	
.....	
- podlegające opodatkowaniu	
W tym: lasy ochronne oraz lasy wchodzące w skład rezerwatów przyrody i parków narodowych	
G. OŚWIADCZENIE I PODPIS SKŁADAJĄCEGO / OSOBY REPREZENTUJĄCEJ SKŁADAJĄCEGO Upředzony/a o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 Kodeksu Karnego oświadczam, że podane przeze mnie dane są zgodne z prawdą.	
22. Imię	23. Nazwisko
24. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok)	25. Podpis (pieczęć) składającego / osoby reprezentującej składającego
II. ADNOTACJE ORGANU PODATKOWEGO	
26. Uwagi organu podatkowego	
27. Identyfikator przyjmującego formularz	28. Podpis przyjmującego formularz

niepotrzebne skreślić

Załącznik Nr 2

do uchwały Nr V/23/11

Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej

z dnia 25 stycznia 2011 r.

I. Numer Identyfikacji Podatkowej składającego deklarację

DEKLARACJA NA PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI

2. Rok

na

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm.).		
Składający: Formularz przeznaczony dla osób prawnych, jednostek organizacyjnych oraz spółek niemających osobowości prawnej będących właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych, użytkownikami wieczystymi gruntów, posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego oraz dla osób fizycznych będących współwłaścicielami lub współposiadaczami z osobami prawnymi bądź z innymi jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej lub ze spółkami nieposiadającymi osobowości prawnej, z wyjątkiem osób tworzących wspólnotę mieszkaniową.		
Termin składania: Do 15 stycznia każdego roku podatkowego; w terminie 14 dni od zaistnienia okoliczności mających wpływ na powstanie bądź wygaśnięcie obowiązku podatkowego lub zaistnienia zdarzeń mających wpływ na wysokość podatku.		
Miejsce składania: Burmistrz właściwy ze względu na miejsce położenia przedmiotów opodatkowania.		
A. MIEJSCE SKŁADANIA DEKLARACJI		
3. Burmistrz Adres ul. Solidarności 1, 16-200 Dąbrowa Białostocka		
B. DANE SKŁADAJĄCEGO DEKLARACJĘ (niepotrzebne skreślić)		
* - dotyczy składającego deklarację niebędącego osobą fizyczną ** - dotyczy składającego deklarację będącego osobą fizyczną		
B.1 DANE IDENTYFIKACYJNE		
4. Rodzaj składającego deklarację (zaznaczyć właściwą kratkę) ☐ 1. osoba fizyczna ☐ 2. osoba prawna ☐ 3. jednostka organizacyjna ☐ 4. spółka niemająca osobowości prawnej		
5. Rodzaj własności, posiadania (zaznaczyć właściwą kratkę) ☐ 1. właściciel ☐ 2. współwłaściciel ☐ 3. posiadacz samoistny ☐ 4. współposiadacz samoistny ☐ 5. użytkownik wieczysty ☐ 6. współużytkownik wieczysty ☐ 7. posiadacz zależny (np. dzierżawca, najemca) ☐ 8. współposiadacz zależny (np. dzierżawca, najemca)		
6. Miejsce/a (adres/y) położenia przedmiotów opodatkowania oraz identyfikator/y działek, budynków, lokali		
7. Numer/y księgi wieczystej lub zbioru/ów dokumentów oraz nazwa sądu, w którym prowadzona jest księga wieczysta lub zbiór dokumentów		
8. Nazwa pełna * / Nazwisko, pierwsze imię, drugie imię**		
9. Nazwa skrócona* / imię ojca, imię matki, data urodzenia		
10. Identyfikator REGON* / Numer PESEL**		
B.2 ADRES SIEDZIBY* / ADRES ZAMIESZKANIA**		
11. Kraj	12. Województwo	13. Powiat
14. Gmina	15. Ulica	16. Numer domu / Numer lokalu
17. Miejscowość	18. Kod pocztowy	19. Poczta
C. OKOLICZNOŚCI POWODUJĄCE KONIECZNOŚĆ ZŁOŻENIA DEKLARACJI		
20. Okoliczności (zaznaczyć właściwą kratkę) ☐ 1. deklaracja na dany rok ☐ 2. korekta deklaracji rocznej ☐ 3. wygaśnięcie obowiązku podatkowego ☐ 4. powstanie obowiązku podatkowego w trakcie roku ☐ 5. zmiana miejsca zamieszkania lub siedziby		

D. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA (z wyjątkiem zwolnionych)				
	Wyszczególnienie	Podstawa opodatkowania	Stawka podatku	Kwota podatku w zł, gr
D.1 POWIERZCHNIA GRUNTÓW (Uwaga! Wykazujemy z dokładnością do 1 mkw.)				
	1. związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków	21. m ²	22.	23.
	2. pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych	24. ha	25.	26.
	3. pozostałe grunty, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego	27. m ²	28.	29.
D.2 POWIERZCHNIA UŻYTKOWA BUDYNKÓW LUB ICH CZĘŚCI (*)				
	1. mieszkalnych – ogółem	30. m ²	31.	32.
	w tym: - kondygnacji o wysokości od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni) - kondygnacji o wysokości powyżej 2,20 m	33. m ² m ²	34.	35.
* Do powierzchni użytkowej budynku lub jego części należy zaliczyć powierzchnię mierzoną po wewnętrznej długości ścian na wszystkich kondygnacjach, z wyjątkiem powierzchni klatek schodowych oraz sztybów dźwigowych. Za kondygnację uważa się również garaże podziemne, piwnice, sutereny i poddasza użytkowe.				
	2. związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od części budynków mieszkalnych zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej ogółem, w tym: - kondygnacji o wysokości od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni) - kondygnacji o wysokości powyżej 2,20 m	36. m ² m ² m ²	37.	38.
	3. zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym ogółem, w tym: - kondygnacji o wysokości od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni) - kondygnacji o wysokości powyżej 2,20 m	39. m ² m ² m ²	40.	41.
	4. zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych medycznych przez podmioty udzielające tych świadczeń ogółem, w tym: - kondygnacji o wysokości od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni) - kondygnacji o wysokości powyżej 2,20 m	42. m ² m ² m ²	43.	44.
	5. pozostałych ogółem, w tym zajęte na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego w tym: - kondygnacji o wysokości od 1,40 do 2,20 m (zaliczyć 50% powierzchni) - kondygnacji o wysokości powyżej 2,20 m	45. m ² m ² m ²	46.	47.
D.3 BUDOWLE				
	1. budowle (wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych)	48.	49.	50.
E. ŁĄCZNA KWOTA PODATKU				
	Kwota podatku* Suma kwot z kol. D (należy zaokrąglić do pełnych dziesiątek groszy)			51.

F. INFORMACJA O PRZEDMIOTACH ZWOLNIONYCH (podać powierzchnię bądź wartość budowli przedmiotów zwolnionych oraz przepis prawa – z jakiego tytułu występuje zwolnienie)	
G. OŚWIADCZENIE I PODPIS SKŁADAJĄCEGO / OSOBY REPREZENTUJĄCEJ SKŁADAJĄCEGO Oświadczam, że podane przeze mnie dane są zgodne z prawdą.	
52. Imię	53. Nazwisko
54. Data wypełnienia (dzień – miesiąc – rok)	55. Podpis (pieczęć) składającego / osoby reprezentującej składającego
H. ADNOTACJE ORGANU PODATKOWEGO	
56. Uwagi organu podatkowego	
57. Identyfikator przyjmującego formularz	58. Data i podpis przyjmującego formularz

***) Pouczenie:**

W przypadku niewpłacenia w obowiązujących terminach i ratach kwoty podatku z poz. 51 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 z późn. zm.).

Załącznik Nr 3

do uchwały Nr V/23/11

Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej

z dnia 25 stycznia 2011 r.

1. Numer Identyfikacji Podatkowej składającego deklarację

DEKLARACJA NA PODATEK ROLNY

2. Rok
na

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969 z późn. zm.) Składający: Formularz przeznaczony dla osób prawnych, jednostek organizacyjnych oraz spółek nie mających osobowości prawnej będących właścicielami gruntów, posiadaczami samoistnymi gruntów, użytkownikami wieczystymi gruntów, posiadaczami gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego oraz dla osób fizycznych będących współwłaścicielami lub współposiadaczami z osobami prawnymi, bądź z innymi jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej lub ze spółkami nieposiadającymi osobowości prawnej. Termin składania: Do 15 stycznia każdego roku podatkowego; w terminie 14 dni od zaistnienia okoliczności mających wpływ na powstanie, bądź wygaśnięcie obowiązku podatkowego lub zaistnienia zdarzeń mających wpływ na wysokość podatku. Miejsce składania: Burmistrz właściwy ze względu na miejsce położenia gruntów, budynków, budowli.		
A. MIEJSCE SKŁADANIA DEKLARACJI		
3. Burmistrz Adres: ul. Solidarności 1, 16-200 Dąbrowa Białostocka		
B. DANE SKŁADAJĄCEGO DEKLARACJĘ (niepotrzebne skreślić)		
* dotyczy składającego deklarację niebędącego osobą fizyczną ** - dotyczy składającego deklarację będącego osobą fizyczną		
B.1 DANE IDENTYFIKACYJNE		
4. Rodzaj składającego deklarację (zaznaczyć właściwą kratkę) ☐ 1. osoba fizyczna ☐ 2. osoba prawna ☐ 3. jednostka organizacyjna ☐ 4. spółka nie mająca osobowości prawnej		
5. Rodzaj własności, posiadania (zaznaczyć właściwą kratkę) ☐ 1. właściciel ☐ 2. współwłaściciel ☐ 3. posiadacz samoistny ☐ 4. współposiadacz samoistny ☐ 5. użytkownik wieczysty ☐ 6. współużytkownik wieczysty ☐ 7. posiadacz zależny (np. dzierżawca) ☐ 8. współposiadacz zależny (np. dzierżawca)		
6. Miejsce/a (adres/y) położenia przedmiotów opodatkowania oraz identyfikator/y działek		
7. Numer/y księgi wieczystej lub zbiór/ów dokumentów oraz nazwa sądu, w którym prowadzona jest księga wieczysta lub zbiór dokumentów		
8. Nazwa pełna* / Nazwisko, pierwsze imię, drugie imię**		
9. Nazwa skrócona* / imię ojca, imię matki, data urodzenia (Uwaga! Wykazuje się tylko wówczas, gdy osobie fizycznej nie nadano numeru PESEL)**		
10. Identyfikator REGON* / Numer PESEL**		
B.2 ADRES SIEDZIBY* / ADRES ZAMIESZKANIA**		
11. Kraj	12. Województwo	13. Powiat
14. Gmina	15. Ulica	16. Numer domu / Numer lokalu
17. Miejscowość	18. Kod pocztowy	19. Poczta
C. OKOLICZNOŚCI POWODUJĄCE KONIECZNOŚĆ ZŁOŻENIA DEKLARACJI		
20. Okoliczności (zaznaczyć właściwą kratkę) ☐ 1. deklaracja roczna ☐ 2. korekta deklaracji rocznej		

D. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA (włącznie ze zwolnionymi)							
Klasy użytków wynikające z ewidencji gruntów i budynków	Powierzchnia gruntu w hektarach fizycznych			Liczba hektarów przeliczeniowych	Stawka z 1 ha (przeliczeni owego lub fizycznego) w zł, gr	Wymiar podatku rolnego w zł, gr	
	Ogółem	Niepodlegające przeliczeniu na ha przeliczeniowe	Podlegające przeliczeniu na hektary przeliczeniowe				
Grunty orne							
I							
II							
IIIa							
IIIb							
IVa							
IVb							
V							
VI							
VIz							
Sady							
I							
II							
III							
IIIa							
IIIb							
IV							
IVa							
IVb							
V							
VI							
VIz							
Użytki zielone							
I							
II							
III							
IV							
V							
VI							
VIz							
Grunty rolne zabudowane							
I							
II							
IIIa							
III							
IIIb							
IVa							
IV							
IVb							
V							

	VI						
	VIz						
	Grunty pod stawami						
	a) zarybione łososiem, trocią, głowacica, palią i pstrągiem						
	b) zarybione innymi gatunkami ryb niż w poz. a						
	c) grunty pod stawami niezarybionymi						
	Rowy						
	Grunty zadrzewione i zakrzaczone położone na UR						
	I						
	II						
	IIIa						
	III						
	IIIb						
	IVa						
	IV						
	V						
	VI						
	VIz						
	Razem (bez zwolnień)						

E. INFORMACJA O PRZEDMIOTACH ZWOLNIONYCH (podać rodzaj, klasę i powierzchnię gruntów zwolnionych oraz przepis prawa z którego tytułu występuje zwolnienie)

F. ULGI W PODATKU ROLNYM OD GRUNTÓW		
	1. z tytułu nabycia lub objęcia w zagospodarowanie gruntów	
	2. inwestycyjne	
	3. górskie	
	4. inne	
	Razem	

G. ŁĄCZNA KWOTA PODATKU		
	Kwota podatku	
	Różnica kwot z D – F (należy zaokrąglić do pełnych dziesiątek groszy)	

H. OŚWIADCZENIE I PODPIS SKŁADAJĄCEGO / OSOBY REPREZENTUJĄCEJ SKŁADAJĄCEGO	
Oświadczam, że podane przeze mnie dane są zgodne z prawdą.	
21. Imię	22. Nazwisko
23. Data wypełnienia (dzień – miesiąc – rok)	24. Podpis (pieczęć) składającego / osoby reprezentującej składającego

I. ADNOTACJE ORGANU PODATKOWEGO	
23. Uwagi organu podatkowego	
25. Identyfikator przyjmującego formularz	26. Data i podpis przyjmującego formularz

*) Pouczenie:

W przypadku niewpłacenia w obowiązujących terminach i ratach kwoty podatku z poz. 51 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 z późn. zm.).

Załącznik Nr 4

do uchwały Nr V/23/11

Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej

z dnia 25 stycznia 2011 r.

I. Numer Identyfikacji Podatkowej składającego deklarację

.....

DEKLARACJA NA PODATEK LEŚNY

na

2. Rok

.....

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682 z późn. zm.). Składający: Formularz przeznaczony dla osób prawnych, jednostek organizacyjnych oraz spółek nie mających osobowości prawnej będących właścicielami lasów, posiadaczami samoistnymi lasów, użytkownikami wieczystymi lasów, posiadaczami lasów stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego oraz dla osób fizycznych będących współwłaścicielami lub współposiadaczami z osobami prawnymi, bądź z innymi jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej lub z spółkami nieposiadającymi osobowości prawnej. Termin składania: Do dnia 15 stycznia każdego roku podatkowego; w terminie 14 dni od zaistnienia okoliczności mających wpływ na powstanie, bądź wygaśnięcie obowiązku podatkowego lub zaistnienia zdarzeń mających wpływ na wysokość podatku. Miejsce składania: Burmistrz właściwy ze względu na miejsce położenia lasu.		
A. MIEJSCE SKŁADANIA DEKLARACJI		
3. Burmistrz Adres ul. Solidarności 1, 16-200 Dąbrowa Białostocka		
B. DANE SKŁADAJĄCEGO DEKLARACJĘ (niepotrzebne skreślić)		
* — dotyczy składającego deklarację nie będącego osobą fizyczną ** — dotyczy składającego deklarację będącego osobą fizyczną		
B.1 DANE IDENTYFIKACYJNE		
4. Rodzaj składającego deklarację (zaznaczyć właściwą kratkę) ☐ 1. osoba fizyczna ☐ 2. osoba prawna ☐ 3. jednostka organizacyjna ☐ 4. spółka nie mająca osobowości prawnej		
5. Rodzaj własności, posiadania (zaznaczyć właściwą kratkę) ☐ 1. właściciel ☐ 2. współwłaściciel ☐ 3. posiadacz samoistny ☐ 4. współposiadacz samoistny ☐ 5. użytkownik wieczysty ☐ 5. współużytkownik wieczysty ☐ 6. posiadacz zależny (np. dzierżawca) ☐ 7. współposiadacz zależny (np. dzierżawca)		
6. Miejsce/a (adres/y) położenia lasu oraz identyfikator/y działek		
7. Numer/y księgi wieczystej lub zbioru/ów dokumentów oraz nazwa sądu, w którym prowadzona jest księga wieczysta lub zbiór dokumentów		
8. Nazwa pełna* / Nazwisko, pierwsze imię, drugie imię**		
9. Nazwa skrócona* / Imię ojca, imię matki, data urodzenia (Uwaga! Wykazuje się tylko wówczas, gdy osobie fizycznej nie nadano numeru PESEL) **		
10. Identyfikator REGON* / Numer PESEL**		
B.2 ADRES SIEDZIBY* / ADRES ZAMIESZKANIA**		
11. Kraj	12. Województwo	13. Powiat
14. Gmina	15. Ulica	16. Nr domu/Nr lokalu
17. Miejscowość	18. Kod pocztowy	19. Poczta
C. OKOLICZNOŚCI POWODUJĄCE KONIECZNOŚĆ ZŁOŻENIA DEKLARACJI		
20. Okoliczności (zaznaczyć właściwą kratkę) ☐ 1. deklaracja roczna ☐ 2. korekta deklaracji rocznej		

D. DANE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTÓW OPODATKOWANIA			
D.1 Z WYJĄTKIEM ZWOLNIONYCH			
Wyszczególnienie	Powierzchnia w hektarach fizycznych	Stawka podatku (0,220 m ³ drewna x cena drewna) w zł, gr	Podatek w zł, gr – należy zaokrąglić do pełnych dziesiątek groszy (rubr. 2x rubr.3)
1	2	3	4
1. Lasy ochronne			
2. Lasy wchodzące w skład rezerwatów przyrody i parków narodowych			
3. Lasy pozostałe (niewymienione w w. 1 i 2)			
4. Razem (w. 1–3)			
E. INFORMACJA O PRZEDMIOTACH ZWOLNIONYCH (podać powierzchnię zwolnionego lasu oraz przepis prawa – z jakiego tytułu występuje zwolnienie)			
F. OŚWIADCZENIE I PODPIS SKŁADAJĄCEGO / OSOBY REPREZENTUJĄCEJ SKŁADAJĄCEGO Oświadczam, że podane przeze mnie dane są zgodne z prawdą.			
21. Imię		22. Nazwisko	
23. Data wypełnienia (dzień – miesiąc – rok)		24. Podpis (pieczęć) składającego / osoby reprezentującej składającego	
G. ADNOTACJE ORGANU PODATKOWEGO			
25. Uwagi organu podatkowego			
26. Identyfikator przyjmującego formularz		27. Data i podpis przyjmującego formularz	

*) Pouczenie:

W przypadku niewpłacenia w obowiązujących terminach i ratach kwoty podatku z poz. 51 lub wpłacenia jej w niepełnej wysokości, niniejsza deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 z późn. zm.).

480

UCHWAŁA NR V/27/11 RADY MIEJSKIEJ W DĄBROWIE BIAŁOSTOCKIEJ

z dnia 25 stycznia 2011 r.

w sprawie uchwalenia "Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami" na lata 2010 - 2014

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 106, poz. 675) oraz art. 87 ust. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 238, poz. 2390; z 2006 r. Nr 50, poz. 362, Nr 126, poz. 875; z 2009 r. Nr 31, poz. 206, Nr 97, poz. 804; z 2010 r. Nr 75, poz. 474, Nr 130, poz. 871), po uzyskaniu pozytywnej opinii Podlaskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwala się Gminny Program Opieki nad Zabytkami na lata 2010 - 2014 określony w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Dąbrowy Białostockiej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady
Antoni Hrynkiewicz

Załącznik

do uchwały Nr V/27/11

Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej

z dnia 25 stycznia 2011 r.

Program opieki nad zabytkami miasta i Gminy Dąbrowa Białostocka

1. Wprowadzenie

Program opieki nad zabytkami jest dokumentem o charakterze uzupełniającym w stosunku do innych aktów planowania gminnego (powinien posłużyć m.in. do aktualizacji; Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Dąbrowa Białostocka pkt. 2 Środowisko kulturowe; Planu Rozwoju Lokalnego Gminy Dąbrowa Białostocka na lata 2004-2013 pkt. 3.1. Rys Historyczny, pkt. 3.2 Dziedzictwo kultury materialnej).

Przedmiotem opracowania jest gmina Dąbrowa Białostocka jako region administracyjny oraz miejsce lokalizacji zabytków objętych programem.

Głównym celem programu jest określenie zadań, jakie powinny być realizowane w zakresie będącym przedmiotem programu. Zadania te określone są dla wszystkich obiektów zabytkowych i całości problematyki opieki nad zabytkami dla obszaru całej gminy i miasta. Program ma określić pewien stan idealny, do którego należy dążyć w zakresie opieki nad zabytkami - wskazywać zadania konieczne do wykonania, ale też sugerować sposoby ich realizacji. Głównym założeniem programu jest dążenie do osiągnięcia odczuwalnej i akceptowanej społecznie poprawy w zakresie stanu zachowania i utrzymania obiektów zabytkowych znajdujących się na terenie gminy i miasta. Ważne jest, aby poprawa ta dokonywała się przy współudziale lokalnej społeczności i jej zaangażowaniu. Nie ma tu znaczenia forma aktywności - praca zawodowa, działalność społeczna, działania wynikające z prawa własności lub z użytkowania obiektów zabytkowych. Obowiązkiem władz publicznych w tym względzie jest pobudzanie i wspieranie inicjatyw mających taką opiekę na uwadze, a także usprawnianie mechanizmów regulujących te kwestie.

Program opieki nad zabytkami wymaga cyklicznej aktualizacji, przy czym ten pierwszy (opracowany na pierwsze 4 lata) wydaje się kluczowy dla dalszych programów w tym zakresie. Opierając się na szerokim rozpoznaniu złożonej problematyki konserwatorskiej wyznacza priorytetowe kierunki działań. Modyfikacja programu w przyszłości uwzględnić będzie nowe uwarunkowania prawne i administracyjne; zmieniające się warunki gospodarcze, społeczne i kulturowe; nowe kryteria oceny czy też aktualny stan zachowania zasobu oraz prowadzone okresowo oceny efektów wdrażania obowiązującego programu.

1./1 Podstawa prawna opracowania

Przy sporządzaniu Programu Opieki nad Zabytkami gminy i miasta Dąbrowa Białostocka wzięto pod uwagę następujące akty prawne:

- Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. nr 162 z 17.09.2003 r., poz. 1568, z późniejszymi zm. i rozporządzeniami);
- Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. nr 16, poz. 950, tekst jednolity z 12.10.2001 r., Dz. U. nr 142, poz.1591);
- Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Dąbrowa Białostocka (uchwała nr XXXVIII/206/98 Rady miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 18 czerwca 1998 roku);

- Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Dąbrowa Białostocka na lata 2004-2013 (Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XV/96/04 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 6 lipca 2004 roku);
oraz pozycje o charakterze pomocniczym:
- Tezy do opracowania krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami zatwierdzone przez Ministra Kultury Waldemara Dąbrowskiego, opracowane przez zespół Rady Ochrony Zabytków przy Ministrze Kultury pod przewodnictwem prof. dr hab. Bogumiły Rouby;
- Strategii rozwoju kultury województwa podlaskiego do 2020 r.;

1./2 Uwarunkowania formalno-prawne oraz podział kompetencji w zakresie ochrony zabytków (ze szczególnym uwzględnieniem Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, z późniejszymi zmianami)

W świetle Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami opieka nad zabytkiem sprawowana jest przez jego właściciela lub posiadacza, polega w szczególności na zapewnieniu warunków:

1. naukowego badania i dokumentowania zabytku;
2. prowadzeniu prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytku;
3. zabezpieczenia i utrzymania zabytku oraz jego otoczenia w jak najlepszym stanie;
4. korzystania z zabytku w sposób zapewniający trwałe zachowanie jego wartości;
5. popularyzowania i upowszechniania wiedzy o zabytku oraz jego znaczeniu dla historii i kultury (art.5).

Ponadto ustawa definiuje m.in. podstawowe pojęcia z zakresu ochrony i opieki nad zabytkami oraz przedmiot, zakres, formy i sposób ich ochrony. Bez względu na stan zachowania ochronie i opiece podlegają:

1. zabytki nieruchome będące w szczególności:
 - a. krajobrazami kulturowymi,
 - b. układami urbanistycznymi, ruralistycznymi i zespołami budowlanymi
 - c. dziełami architektury i budownictwa,
 - d. dziełami budownictwa obronnego,
 - e. obiektami techniki, a zwłaszcza kopalniami, hutami, elektrowniami i innymi zakładami przemysłowymi,
 - f. cmentarzami,
 - g. parkami, ogrodami i innymi formami zaprojektowanej zieleni,
 - h. miejscami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji;
2. zabytki ruchome będące w szczególności:
 - a. dziełami sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej,
 - b. kolekcjami stanowiącymi zbiory przedmiotów zgromadzonych i uporządkowanych wg koncepcji osób, które tworzyły te kolekcje,
 - c. numizmatami oraz pamiątkami historycznymi, a zwłaszcza militariami, sztandarami, pieczęciami, odznakami, medalami i orderami,
 - d. wytworami techniki, a zwłaszcza urządzeniami, środkami transportu oraz maszynami i narzędziami świadczącymi o kulturze materialnej, charakterystycznymi dla dawnych i nowych form gospodarki, dokumentującymi poziom nauki i rozwoju cywilizacyjnego,

- e. materiałami bibliotecznymi, o których mowa w art.5 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. nr 85, poz. 539, z 1998 r. nr 106, poz. 668, z 2001 r. nr 129, poz. 1440 oraz z 2002 r. nr 113, poz. 984),
 - f. instrumentami muzycznymi,
 - g. wytworami sztuki ludowej i rękodzieła oraz innymi obiektami etnograficznymi,
 - h. przedmiotami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji;
3. zabytki archeologiczne będące w szczególności:
- a. pozostałościami terenowymi pradziejowego i historycznego osadnictwa,
 - b. cmentarzyskami,
 - c. kurhanami,
 - d. reliktnami działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej (art. 6.1.).

Ponadto ochronie mogą podlegać nazwy geograficzne, historyczne lub tradycyjne nazwy obiektu budowlanego, placu, ulicy lub jednostki osadniczej (art. 6.2.).

Ustawa określa także sposób i formy ochrony zabytków. Są nimi:

- 1. wpis do rejestru zabytków;
- 2. uznanie za pomnik historii;
- 3. utworzenie parku kulturowego;
- 4. ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (art. 7).

Ustawa definiuje obowiązki oraz kompetencje samorządu terytorialnego w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami. Do obowiązków gminy należy w szczególności:

- prowadzenie gminnej ewidencji zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomości z terenu gminy, objętych wojewódzką ewidencją zabytków (art. 22 p. 4);
- sporządzenie (na okres 4 lat) gminnego programu opieki nad zabytkami (art. 87);
- uwzględnienie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami przy sporządzaniu i aktualizacji strategii rozwoju gmin, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (art. 18, 19); Zmiana ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 18 marca 2010 w art. 19 po ust.1 dodaje ust. 1a w brzmieniu (...) uwzględnia się w szczególności (...) inne zabytki nieruchomości znajdujące się w gminnej ewidencji zabytków. Daje to dużo większe możliwości ochrony zabytków przez gminę.
- sporządzanie gminnego planu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych opracowywanych zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Kultury z dnia 25 sierpnia 2004 r.

Szczegółowo określone obowiązki gminy w stosunku do obiektów zabytkowych objętych ochroną, których gmina jest właścicielem lub posiadaczem zawarte są w: art. 5, 25, 26, 28, 30, 31, 36, 71, 72. Do najistotniejszych kompetencji gminy w zakresie ochrony zabytków należy możliwość utworzenia parku kulturowego, będącego jedną z form ochrony zabytków (art. 16, 17), na podstawie uchwały rady gminy.

Artykuł 87 ustawy określa obowiązek gminy dotyczący sporządzania i uchwalania Gminnego programu opieki nad zabytkami:

- program powinien być opracowany na okres 4 lat,
- program służy celom określonym w ustawie (wymienionym w rozdziale 2. niniejszego opracowania),
- program przyjmuje rada gminy, po uzyskaniu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków,

- program ogłaszany jest w wojewódzkim dzienniku urzędowym,
- z realizacji programu wójt, burmistrz, prezydent miasta sporządza co dwa lata sprawozdanie, które przedstawia radzie gminy.

Ustawa o samorządzie gminnym określa zadania własne gminy. W tym także te, które wprost lub pośrednio odnoszą się do ochrony zabytków. Należą do nich zadania obejmujące m.in. następujące kwestie:

- ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej,
- gminnych mostów, dróg, ulic, placów oraz organizacji ruchu drogowego,
- kultury, w tym bibliotek gminnych i innych instytucji kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami,
- kultury fizycznej i turystyki,
- zieleni gminnej i zadrzewień,
- cmentarzy gminnych,
- utrzymania gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej oraz obiektów administracyjnych,
- promocji gminy.

1./3 Zabytki i ich ochrona w dokumentach programowych gminy i miasta Dąbrowa Białostocka (z uwzględnieniem; Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Dąbrowa Białostocka; Planu Rozwoju Lokalnego Gminy Dąbrowa Białostocka na lata 2004-2013)

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Dąbrowa Białostocka zostało przyjęte uchwałą nr XXXVIII/206/98 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej w dniu 18 czerwca 1998 roku. Określa ono politykę przestrzenną gminy i stanowi dokument, w oparciu o który koordynowane są działania związane z zagospodarowaniem terenów na obszarze gminy. W części 2 studium Środowisko kulturowe wymienione zostały zasoby środowiska kulturowego: obiekty zabytkowe (w świetle obowiązującej ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami winno być zabytki wpisane do rejestru zabytków) oraz obiekty o wartościach kulturowych (winno być zabytki ujęte w wojewódzkiej/gminnej ewidencji zabytków) oraz obiekty o wartościach archeologicznych (winno być zabytki archeologiczne). Wykaz zabytków powstał w oparciu o ustawę z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury. Jest on niepełny/obszerny, a wśród obiektów o wartościach kulturowych wiele z nich faktycznie nie istnieje lub utraciły wartości zabytkowe; w wykazie są 234 stanowiska archeologiczne, 10 cmentarzy, dane te są nieaktualne. Tak więc zapisy studium w tej kwestii wymagają natychmiastowej aktualizacji. W dalszej części studium wskazano ochronę istniejących wartości kulturowych i krajobrazu a także zalecenia w jaki sposób powinno być kształtowane zagospodarowanie przestrzenne związane ze środowiskiem kulturowym. Z poprawnej diagnozy zagrożeń nie wynikają jednak takie zapisy, które można uznać za zadowalające. Studium stanowiąc podstawowy dokument przy tworzeniu planów miejscowych poza lakonicznymi zapisami nie wskazuje ochrony m.in. lokalnego budownictwa drewnianego i murowanego. Wśród działań, które należy podjąć w przypadku obiektów zabytkowych lub o wartościach kulturowych i archeologicznych słusznie wymienia się następujące:

- ścisła współpraca z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków;
- odpowiednie zapisy w planach miejscowych;
- kontrola stanu technicznego obiektów zabytkowych;

Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Dąbrowa Białostocka na lata 2004-2013 (Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XV/96/04 Rady Miejskiej w Dąbrowie Białostockiej z dnia 6 lipca 2004 roku) powiela informacje dotyczące zasobu zabytkowego ze Studium. W rozdziale 3 Planu (Dziedzictwo kulturowe i turystyka) w podrozdziale 3.2 Dziedzictwo materialne wymienione zostały zasoby środowiska kulturowego: obiekty zabytkowe i tereny zabytkowe gminy i miasta Dąbrowa Białostocka oraz obiekty o wartościach kulturowych, w tym archeologiczne. Charakterystyka jest nieadekwatna do

wymagań wynikających z obowiązującej ustawy. Jest ona w dalszym ciągu niepełna. Pominięto część cmentarzy/mogił wojennych, a cmentarze przykościelne, przycerkiewne, parafialne i inne (epidemiologiczny w Lewkach i żydowski w Dąbrowie Białostockiej) nie znalazły się w wykazie. Tak więc zapisy Planu w tej kwestii wymagają natychmiastowej aktualizacji. Wskazanie potrzeby ochrony istniejących wartości kulturowych i krajobrazu a także zalecenia w jaki sposób powinno być kształtowane zagospodarowanie przestrzenne związane ze środowiskiem kulturowym bez rzetelnej charakterystyki zasobu zabytkowego jest działaniem połowicznym. Plan rozwoju lokalnego nie jest tym, czym winno być Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta, które stanowi podstawowy dokument przy tworzeniu planów miejscowych niemniej jednak odpowiedzialna polityka rozwoju gminy wymaga poza lakonicznymi zapisami rzetelnego traktowania tematu ochrony dziedzictwa kulturowego. Gmina Dąbrowa Białostocka ze względu na swoje położenie- otulina Biebrzańskiego Parku Narodowego, dolina Biebrzy- oraz ciekawą tradycję i wielokulturowość posiada duży potencjał turystyczno –rekreacyjny. Należy to łącząc z walorami kulturowymi umiejętnie wykorzystać.

1./4 Zabytki i ich ochrona w krajowych i wojewódzkich dokumentach o charakterze pomocniczym (ze szczególnym uwzględnieniem Tez do Krajowego Programu Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami, Strategii rozwoju województwa podlaskiego do roku 2020)

Dokumentem pomocniczym o fundamentalnym znaczeniu dla kwestii ochrony zabytków w Polsce są Tezy do Krajowego Programu Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami, opracowane przez zespół Rady Ochrony Zabytków przy Ministrze Kultury. W dokumencie tym czytamy m.in.:

Ochrona i konserwacja zabytków jest istotnym elementem polityki kulturalnej Państwa, są one bowiem nie tylko śladem przeszłości, ale także cennym składnikiem kultury współczesnej, przyczyniającym się do kształtowania przyjaznego człowiekowi środowiska jego życia. (...) Ich zachowanie, ochrona i konserwacja jest działaniem w ważnym interesie publicznym ze względu na znaczenie zabytków w procesie edukacji, humanizacji społeczeństwa, jego kulturowej identyfikacji, wreszcie także dla sfery ekonomii i gospodarki. Zadaniem głównym polityki państwa w dziedzinie ochrony zabytków jest stworzenie w najbliższych latach mechanizmów porządkujących tę sferę, dostosowujących ją do warunków gospodarki rynkowej zarówno poprzez niezbędne uzupełnienia i korekty legislacyjne, jak i poprzez zmiany organizacyjne obejmujące konieczne rozszerzenie działań istniejących instytucji, aż po zmiany w strategii i organizacji ochrony. Te niezbędne, wprowadzone na drodze ewolucyjnej zmiany, powinny z jednej strony nie dopuścić do utracenia dotychczasowego bezcennego dorobku Polski w dziedzinie ochrony, z drugiej umożliwić funkcjonowanie i rozwój tej dziedziny w Zjednoczonej Europie. Bardzo istotne jest przypomnienie podstawowych zasad konserwatorskich:

1. zasada *Primum non nocere*,
2. zasada maksymalnego poszanowania oryginalnej substancji zabytku i wszystkich jego wartości (materialnych i niematerialnych),
3. zasada minimalnej niezbędnej ingerencji;
4. zasada, zgodnie z którą usuwać należy to (i tylko to), co na oryginał działa niszcząco,
5. zasada czytelności i odróżnialności ingerencji,
6. zasada odwracalności metod i materiałów,
7. zasada wykonywania wszelkich prac zgodnie z najlepszą wiedzą i na najwyższym poziomie.

Zasady te dotyczą zarówno konserwatorów, pracowników urzędów, architektów, urbanistów, badaczy, właścicieli i użytkowników, w tym duchownych - codziennych konserwatorów zabytkowych świątyń.

Do opracowania Krajowego Programu Ochrony Zabytków i Opieki nad Zabytkami przyjęto następujące tezy:

I. Uwarunkowania ochrony i opieki nad zabytkami: stan zabytków nieruchomych, stan zabytków ruchomych, stan zabytków archeologicznych, stan zabytków techniki, pomniki historii i obiekty wpisane na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturalnego UNESCO, stan służb konserwatorskich, stan opieki nad zabytkami, stan uregulowań prawnych.

II. Działania o charakterze systemowym: powiązanie ochrony zabytków z polityką ekologiczną, ochrony przyrody, architektoniczną i przestrzenną, celną i polityką bezpieczeństwa państwa; wypracowanie strategii ochrony dziedzictwa i wprowadzenie jej do polityk sektorowych.

III. System finansowania: stworzenie sprawnego systemu finansowania ochrony i opieki konserwatorskiej.

IV. Dokumentowanie, monitorowanie i standaryzacja metod działania - ujednolicenie metod działań profilaktycznych, konserwatorskich, restauratorskich i ochronnych.

V. Kształcenie i edukacja: kształcenie profilaktyczne, podyplomowe i system uznawalności wykształcenia, edukacja społeczeństwa, edukacja właścicieli i użytkowników.

VI. Współpraca międzynarodowa: współpraca z instytucjami i organizacjami, współpraca w obszarze Europy Środkowej.

Strategia rozwoju kultury województwa podlaskiego do roku 2020 (jako kontynuacja poprzednich programów rozwoju kultury województwa podlaskiego) zakłada, że ochrona dziedzictwa kulturowego to zadanie priorytetowe- cel strategiczny. Proponuje się następujące działania, które to mają odwrócić negatywne tendencje w ochronie zabytków:

- ustanowienie służb ochrony zabytków na różnych szczeblach samorządu terytorialnego (nadzór nad zabytkami, współpraca z PWKZ, koordynacja działań różnych służb w zakresie ochrony i zachowania lokalnego krajobrazu kulturowego);
- prowadzenie ewidencji i badań wszystkich kategorii zabytków przy współpracy i łączeniu środków finansowych administracji rządowej, samorządowej, właścicieli i użytkowników w celu stworzenia warunków do konserwacji, rewaloryzacji i zagospodarowania dóbr kultury z pożytkiem dla społeczności lokalnych i regionu;
- ochrona zabytkowego budownictwa drewnianego jako podstawowego wyznacznika tożsamości kulturowej regionu.

Wśród wielokierunkowych zadań bardzo istotnym, zwłaszcza przez pryzmat gminy i miasta Dąbrowa Białostocka patrząc, zdaje się być:

- ochrona zabytkowych cmentarzy;
- promowanie programów ochrony i zagospodarowania zespołów i obszarów o wartościach kulturowo-przyrodniczych (...) jako dążenie do zachowania dziedzictwa kulturowego.

W dziedzinie ochrony zabytków istotne jest wzajemne powiązanie zadań z zakresu ochrony środowiska przyrodniczego, środowiska kulturowego oraz turystyki i promocji. Wraz z rozwojem samorządności do naszego słownika wszedł termin mała ojczyzna. Oznacza on najbliższe terytorium, z kulturą i historią którego utożsamia się indywidualna osoba lub grupa ludzi. Mała ojczyzna mobilizuje do działalności (dokumentowanie dziejów i historii regionu, otaczanie opieką miejsc historycznych, działalność wydawnicza, popularyzatorska i edukacyjna oraz inne służące zachowaniu dziedzictwa kulturowego) przede wszystkim organizacje pozarządowe, które w swoim środowisku stanowią swoiste lobby kultury.

2. Cel programu opieki nad zabytkami gminy i miasta Dąbrowa Białostocka w świetle obowiązującej ustawy z 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, z późniejszymi zmianami

Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, z późniejszymi zmianami określa, że opracowanie programu opieki nad zabytkami ma na celu:

1. Włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju;
2. Uwzględnienie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej;
3. Zahamowanie procesów degradacji zabytków i doprowadzenie do poprawy stanu ich zachowania;

4. Wyeksponowanie poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego;
5. Podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami;
6. Określenie warunków współpracy z właścicielami, eliminujących sytuacje konfliktowe związane z wykorzystywaniem tych zabytków;
7. Podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.

3. Ogólna charakterystyka zasobu

3./1 Historia i przynależność administracyjna ziem gminy Dąbrowa Białostocka

Ziemie, które wchodziły w skład gminy Dąbrowa Białostocka od wieków były terenem pogranicza, o który toczyły się walki między sąsiadami: Jaćwingami, Zakonem Krzyżackim, Litwą, Rusią i Mazowszem. Jaćwingowie zostali pokonani i wytraceni pod koniec wieku XIII, a tereny te wskutek wojen i wzajemnych najazdów stały się pustką osadniczą. Do wyludnionego obszaru zgłaszali pretensje wszyscy sąsiedzi: Zakon, Litwa oraz Mazowsze. Ziemie te stały się terenem granicznym między tymi państwami. Wiadomo, iż rzeki Netta i Biebrza od samego początku pełniły rolę linii demarkacyjnych. Już w roku 1254, kiedy krzyżacy ustąpili trzecią część Jaćwieży księciu mazowieckiemu Siemowitowi oraz królowi Danielowi, granicą tego podziału była Netta. Wyniki badań archeologicznych prowadzonych na grodzisku w Grodziszczanach datowanym na XI-XIII wiek stwierdzają, że ceramika z grodziska jest typowa dla wytworów osadnictwa mazowieckiego oraz osadnictwa pogranicza polsko-ruskiego ulegającego wpływom kulturowym Mazowsza.

W 1325 roku wschodnią granicę władania mazowieckiego określili książęta Siemowit i Trojden w liście do papieża, w którym pisali, iż granica mazowiecka sięga zaledwie dwie mile od Grodna. Akt graniczny między Litwą a Mazowszem, rzekomo podpisany 13 sierpnia 1358 roku przez księcia mazowieckiego Siemowita i litewskiego księcia Kiejstuta, wyznaczał limes ciągnącą się od Kamiennego Brodu do Rajgrodu, następnie rzeką Nettą do jej ujścia do Biebrzy, tą rzeką do Targowiska (Dolistowo Stare), dalej Biebrzą do ujścia Wielkiej Strugi (Brzozówka), stamtąd Wielką Strugą do rzeki Czarnej, następnie Supraślą do Popielowego Siedliska, a stąd do ujścia Niewodnicy w Narew. Akt ten, będący bezspornym falsyfikatem stworzonym w wieku XV przedstawia jednak rzeczywistość historyczną i graniczny charakter wspomnianych tam rzek. Krzyżacy rzekli się większości terenów pojaćwieskich na rzecz Litwy dopiero w 1398 roku, kiedy ustanowiono pokój mocą traktatu salińskiego. Granica przebiegała od rzeki Szeszupy do jeziora Necko, rzeką Nettą do rzeki Biebrzy. Tę granicę potwierdzono w układzie zawartym w Malborku w 1402 roku. W następnych latach udało się Litwie przesunąć granicę dalej na zachód, dzięki czemu powiększyła ona swe posiadłości o powiat goniądzki. Granica Litwy i Mazowsza biegła od tej pory rzeką Elk do ujścia Biebrzy, a następnie Biebrzą do Narwi. W 1513 roku utworzono województwo podlaskie, wydzielone z istniejącego od 1413 roku województwa trockiego. W skład nowego województwa w tym czasie wchodziły ziemie: bielska, drohicka, mielnicka, brzeska, kamieniecka, kobryńska. W 1566 roku przeprowadzono reformę administracyjną, która zmniejszyła obszar województwa podlaskiego, ponieważ wyłączono z niego ziemie: brzeską i kamieniecką, które wraz z księstwem kobryńskim utworzyły województwo brzeskie. W 1569 roku Podlasie włączono do Korony, a województwo brzeskie pozostało przy Wielkim Księstwie Litewskim. Taka sytuacja przetrwała do rozbiorów. Zachodnia granica województwa podlaskiego biegła Elkiem, Biebrzą i Narwią, natomiast wschodnią granicę województwa podlaskiego w jego części północnej, która jednocześnie była granicą Korony z Wielkim Księstwem Litewskim wyznaczały rzeki Netta – Biebrza – Brzozówka – Czarna. Tereny gminy Dąbrowa Białostocka znalazły się w granicach Wielkiego Księstwa Litewskiego, województwa trockiego, powiatu grodzieńskiego.

Po trzecim rozbiórze polski w 1795 roku Prusacy utworzyli na zabranych ziemiach departament białostocki prowincji Prusy Nowowschodnie, w skład którego weszły omawiane tereny. W ramach departamentu białostockiego ziemie te wchodziły w skład dystryktu (powiatu) dąbrowskiego. Rządy Prusaków nie trwały długo. W 1807 roku Napoleon z ziem drugiego i trzeciego zaboru pruskiego utworzył Księstwo Warszawskie, a południowo-wschodnią część departamentu (jako obwód białostocki) na mocy porozumienia między Francją a Rosją w Tylży oddał carowi. Obwód białostocki obejmował powiaty: białostocki, bielski, sokółski i drohiczyński. Północna

i zachodnia granica obwodu biegła wzdłuż Biebrzy, Narwi, Mieni i Nurca i była do 1915 roku granicą między Cesarstwem Rosyjskim (tereny na południe od Biebrzy) a Księstwem Warszawskim (następnie Królestwem Polskim; tereny na północ od Biebrzy) utworzonym na mocy kongresu wiedeńskiego w 1815 roku. W 1842 roku samodzielny obwód białostocki zniesiono, wcielając ziemie te do guberni grodzieńskiej.

Po I wojnie światowej i odzyskaniu przez Polskę niepodległości utworzono znaczne obszarowo województwo białostockie, w obrębie którego znalazły się tereny gminy (powiat sokólski). Od 1956 roku gmina wchodziła w skład powiatu dąbrowskiego, województwa białostockiego. Tak było aż do 1975 roku, kiedy wprowadzono nowy podział administracyjny a powiaty uległy likwidacji. Od 1999 roku gmina Dąbrowa Białostocka przynależy do powiatu sokólskiego województwa podlaskiego.

Pod koniec XV wieku Puszczę Grodzieńską zaczęto dzielić na mniejsze kompleksy leśne. Na południe od Biebrzy wydzielono pas Puszczy Nowodworskiej nazwanej tak od dworu książęcego Nowy Dwór Biały, założonego według Jerzego Wiśniewskiego około 1500 roku. Dwór ten jednak powstał wcześniej, jako że rejest dokumentów dotyczących Nowego Dworu opisywał dokument Stefana Batorego z 1578 roku, którym król aprobował nadania Kazimierza Jagiellończyka, Jana Olbrachta, Aleksandra, Zygmunta I i Zygmunta Augusta. Wynikałoby z tego, że powstanie Nowego Dworu należy przesunąć do czasów panowania Kazimierza IV. Północna granica Puszczy Nowodworskiej biegła rzeką Biebrzą do ujścia Brzozówki i tu skręcała na południe. Później przydzielono do niej klin w łuku Netty i Biebrzy zwany Puszczą Jaminy. Na północ od Biebrzy ciągnęła się Puszcza Perstuńska, zwana również Grodzieńską, chociaż stanowiła jedynie część dawnej Puszczy Grodzieńskiej, a za nią Puszcza Przełomska. Obszar gminy dąbrowskiej leżał na obszarze Puszczy Nowodworskiej a następnie leśnictwa nowodworskiego.

W XVI wieku rozpoczął się okres intensywnej kolonizacji na omawianych terenach, który doprowadził do ukształtowania się dzisiejszej sieci osadniczej. Przeważnie w tym okresie powstawały tu struktury parafialne, prawosławne i katolickie, a także tworzyły się kompleksy własnościowe dóbr prywatnych i królewskich. Niezwykle istotnym wydarzeniem w dziejach tych ziem była wielka reforma zwana pomiarami włóczną. Pomiarą była rewolucyjna pod względem zmiany stosunków gospodarczo-społecznych i zadecydowała o wyglądzie krajobrazu kulturowego na następne kilkadziesiąt lat. Zlikwidowała pierwotne osadnictwo rozproszone i utworzyła regularne wsie ulicówki otoczone blokiem o niwowym układzie gruntów. Powstające podczas pomiarów ulicówki ze względu na swój niezwykle zwarty i regularny układ zabudowy często określa się mianem wsi szeregowej: ulica w szeregowce biegła w linii prostej, zagrody miały nie tylko ten sam kształt, ale i tę samą wielkość oraz zbliżony, a nawet analogiczny, układ budynków. Regularnej zabudowie odpowiadał regularny układ gruntów. Wyłamanie się z tego sprzężonego systemu w XVI-XVIII wieku było niemożliwe, a i później także bardzo trudne. Trwałość układu zabezpieczał tzw. przymus polowy związany z trójpolówką. Polegał on na corocznym zmianowaniu upraw w poszczególnych polach, przez co uniemożliwiał zabudowę rozproszoną.

Trudno dokładnie określić rozmiary zniszczeń, jakie uczyniły wojny połowy XVII wieku na tym terenie. Na Podlasiu stan ludności zmniejszył się o połowę, przy czym większe spustoszenia obserwowano w dobrach królewskich niż szlacheckich. W okolicach Augustowa wsie szlacheckie uległy podobnemu zniszczeniu jak królewskie. W 1661 roku tylko 18% ogółu dymów, które poprzednio płaciły podymne uiszczała ten podatek. Z braku odpowiednich źródeł trudno takie szacunki przeprowadzić dla opisywanych terenów. Wiemy, że ziemie te dotknął najazd moskiewski. Świadczą o tym zapiski w inwentarzach kościelnych mówiące o niszczeniu kościołów parafialnych przez Moskali, rabowaniu dzwonów kościelnych oraz wyposażenia. Wspomina o tym różanostocka Księga cudów, w której czytamy, że po najściu wojsk Chowańskiego na Litwę w 1659 roku i dokonanej przez nie grabieży, Tyszkiewicz, właściciel Różanogostoku, uciekał przed wrogiem wraz z cudownym obrazem na Podlasie. Materiałnym świadectwem tych wydarzeń jest zabytkowy kamień we wsi Bierwicha z napisem: Anno 1655. Moskal Litwę słądrował złamawszy mir wieczny.

Kolejne nieszczęścia przyniosła wojna północna 1700-21. Anarchia oraz przemarsze wojsk szwedzkich, rosyjskich, saskich i polskich doprowadziły do niewyobrażalnych zniszczeń. Żołnierze paląc i rabując obrócili wniwecz wiele wsi. Rujujące były kontrybucje nakładane przez wojska sprzyjające Karolowi XII, jak i wierne Augustowi II oraz walki związane z wojną domową między zwolennikami Stanisława Leszczyńskiego i Augusta II. Przywleczone przez żołnierzy zakaźne choroby

(cholera, dżuma) spowodowały śmierć tysięcy ludzi. Najgorsza sytuacja panowała na trasach przemarszów wojsk. Ogromne spustoszenia poczyniło morowe powietrze szalejące w latach 1708 -1711.

Duże zmiany w wyglądzie krajobrazu kulturowego tych ziem nastąpiły w 2. połowie XVIII wieku za czasów zarządzania ekonomią królewską przez podskarbiego litewskiego Antoniego Tyzenhauza, który prowadził w niej bardzo czynną działalność, również kolonizacyjną. Kazał on przemierzyć na nowo wsie, uporządkować całą sieć osadniczą i stosunki wiejskie, spowodował zanik wielu drobnych miejscowości i powstanie nowych przez komasację małych osad i parcelację folwarków oraz rozrost innych. Szczególną uwagę poświęcał miastom i miasteczkom. To jemu zawdzięczają swoje miejskie układy przestrzenne Dąbrowa Białostocka, Suchowola, Sokółka czy Krynki.

Wydarzenia listopadowe z 1831 roku i styczniowe z 1863 roku nie miały istotnego wpływu na sieć osadniczą tych ziem, a co za tym idzie nie spowodowały widocznych skutków w krajobrazie kulturowym. Znaczne zmiany w tym zakresie zaszły wraz ze zniesieniem pańszczyzny i uwłaszczeniem włościan w 2. połowie XIX wieku, a także wraz z komasacją w okresie międzywojennym, kiedy to likwidowano rozdrobnienie i szachownicę gruntów tworząc tzw. kolonie.

Dwie wojny światowe odcisnęły znaczące piętno na tych terenach. Oprócz zniszczeń materialnych związanych z walkami czy pacyfikacjami wsi największe zmiany w krajobrazie kulturowym zaszły w wyniku wymordowania przez hitlerowców tak licznej tu kiedyś społeczności żydowskiej. W niebyt odeszła bardzo ciekawa kultura wraz ze swoimi synagogami i bóżnicami, które często były perłami architektury drewnianej tych ziem. Skutkiem II wojny światowej i rządów sowieńców była całkowita likwidacja warstwy szlacheckiej z bardzo charakterystycznym w krajobrazie dworem i gospodarstwem folwarcznym oraz specyficzną kulturą szlachecko-ziemiańską.

Kolonizacja ziem gminy Dąbrowa Białostocka postępowała w dwóch etapach. Część wschodnia gminy została objęta osadnictwem w 1. połowie XVI wieku. Wówczas uformował się zapewne charakterystyczny ciąg wsi biegnący od Kamiennej Starej (dwór tutejszy istniał już w 1522 roku) w kierunku Sokółki zwany Długą Wsią. Wsie te wyznaczały wschodnią granicę nietkniętej kolonizacją Puszczy Nowodworskiej. Akcję kolonizacyjną prowadzili niezwykle zasłużeni dla regionu Wiesiołowscy – najpierw Piotr, a później Krzysztof. Ich ulubioną rezydencją stał się dwór w Starej Kamiennej. Dla obsługi przybyłej tu ludności ufundowano cerkwie w Jacznie (1540) oraz Siderce (1540), a w 1595 roku także kościół katolicki w Dąbrowie (wówczas Małyszówka). Na terenie gminy majątki swoje posiadała rodzina kawalkatorów królewskich – Scypionów. W 1560 roku Zygmunt August przyjął Scypiona Campo na stanowisko kawalkatora stadniny królewskiej znajdującej się w leśnictwie nowodworskim. Następnie Campo objął w zarząd całą stadninę królewską. W 1578 roku odnotowano, że wieś Harasimowicze oddano p. Scypionowi Campo cavalcatoru JKM. W 1582 roku Stefan Batory ponowił nadanie wsi Harasimowicze, Stock, Grodziszczany synowi Scypiona Campo, również Scypionowi. Oprócz tego król ofiarował mu kilka wsi w leśnictwie nowodworskim, m.in. Jaczno. Scypion Scypionowicz podpisał się pod aktem erekcyjnym parafii w Dąbrowie. Wydaje się, że do niego należały ziemie, które w XVII wieku przeszły do Tyszkiewiczów. Oni to ufundowali tu słynny klasztor różanostocki. Tereny na zachód od Długiej Wsi kolonizowano na początku XVIII wieku. Wtedy powstały m.in. takie wsie jak Bagny, Małowista, Olsza, Zwierzyniec Wielki i Mały. Dzierżawcą dworu i klucza suchodolińskiego w końcu XVIII wieku był jeden z najwybitniejszych polskich poetów – Franciszek Karpiński, autor m.in. pieśni Bóg się rodzi.

Ciekawą historię ma też wieś Harasimowicze, dawniej dwór kluczowy i wieś królewska licząca w 1789 roku 41 dymów. W 1790 roku we wsi odnotowano 43 dymy i karcznię. Za wsią przy jednej z głównych wówczas dróg do Grodna funkcjonował Wielki Staw. W 1680 roku stróż Wielkiego Stawu miał pół włóki wolnej w Grzebieniach. W 1712 roku. zapisano, że na stawie był wybudowany młyn wodny o trzech kołach. Jedno z nich nie pracowało, bowiem było zniszczone przez wojska moskiewskie. Według opisu rzymskokatolickiej parafii dąbrowskiej z 1784 roku staw zwany Wielkistaw położony był za wsią Harasimowicze. Obok niego stała karczma, również zwana Wielkistaw. Na mapie pruskiej z początku XIX wieku staw na rzece Sidrze obok wsi Harasimowicze oznaczony jako Wielkistaf. Dziś o historii tego miejsca przypominają ruiny karczmy i młyna, a także widoczne w krajobrazie miejsce po Wielkim Stawie.

Do naszych czasów zachowały się też pozostałości założenia parkowo-ogrodowego folwarku Kalno. Był tu istniejący już być może od XVI wieku dwór przy którym funkcjonowało

gospodarstwo rolne. Kalno w okresie XVI-XVIII wieku było własnością królewską, a w latach 1795 -1868 państwową. W czasach pruskich 1795-1807 umieszczono tu siedzibę amtu-kompleksu dóbr państwowych. W 1868 roku na podstawie instrukcji carskiej z roku 1865 o nabywaniu przez Rosjan majątków państwowych i skonfiskowanych, dobra zakupił Aleksander Lewikow. Przed I wojną światową Kalno stało się własnością osadzonych w 1901 roku w Różanymstoku prawosławnych zakonnic. Założyły tu one gospodarstwo rybne prowadzone przez inżyniera ichtiologa. Wtedy wykopano szereg nowych stawów i wybudowano wylęgarnię pstrągów. Podczas I wojny światowej Kalno uległo znacznej dewastacji. W okresie międzywojennym jako własność państwową wydzierżawiono dobra Henrykowi Gąsowskiemu z warunkiem uruchomienia hodowli. Na skutek kryzysu gospodarstwo rybne przestało istnieć, a Kalno w 1935 roku zwrócono mniszkom, które przeznaczyły je do sprzedaży. W latach 1941-1944 majątek pozostawał pod zarządem niemieckim, podczas którego dokonano przebudowy założenia i wykopano nowe stawy. W 1944 roku folwark rozparcelowano, a część wraz z siedliskiem dworskim przekazano PGR w Nowym Dworze. Doprowadziło to do dalszej degradacji założenia, rozebrano dawne budynki pozostawiając tylko część obory i dom wzniesiony w 1927 roku.

Tereny obecnej gminy Dąbrowa Białostocka poza nielicznymi wyjątkami (np. dobra dominikańskie Różanystok) w wieku XVI-XVIII wchodziły w skład dóbr królewskich (skarbowych). Poszczególne dwory i wsie były jednak nadawane osobom prywatnym jako dzierżawy dożywotnie. Dobra takie mogły być odsprzedawane, wydzierżawiane, przekazywane w spadku, posagu itp. tylko za zgodą króla (konsens) jako ich właściciela. Jednym z największych kompleksów takich dóbr była dzierżawa licząca 85-90 włók zwana Popowa Olsza (dziś Olsza) wraz z gruntami Zielone Bagna (dziś Bagny), Zwierzyniec (dziś wsie Zwierzyniec Wielki i Zwierzyniec Mały), Czerwonka i Pokośna (dziś Pokośno). Dzierżawa ta nadawana była szczególnie zasłużonym i możnym stronnikom królewskim. W 1698 roku Piotr Jerzy Przebendowski, rotmistrz i pułkownik JKM, następnie kasztelan inflancki (1710) i wojewoda inflancki (1713) oraz wojewoda malborski (1722) otrzymał grunt pusty – wydepczysko Popowa Olsza. W 1712 roku Piotr Przebendowski wówczas pułkownik JKM trzymał w Popowej Olszy włók 20, w Zwierzyńcu włók 20, w Zielonych Bagnach włók 30, pod Czerwonką i Pokośną włók 20. Według inwentarza dóbr Popowa Olsza z 1715 roku dzierżawa składała się z 10 włók gruntu starego w Czerwonce, z 10 włók we wsi Pokośna, Zielone Bagno - włók 30 bez ćwierci arendy żydowskiej, Popowej Olszy z włók 15 prócz żydowskiej włóki do arendy, Zwierzyniec z włók 20 bez ćwierci żydowskiej arendy. Inwentarz ten opisywał powinności mieszkańców wsi Popowa Olsza, Zwierzyniec i Zielone Bagna: Robić powinni z półwłóki w tydzień dzień 1, stróża kolejną według zwyczaju dawnego. Podwód królewieckich lub gdzie każą po czterdziestu na rok na dwie raty odprawować powinni. Tłok 3 za swoim chlebem, kiedy potrzeba nagle będzie i to za uproszeniem. Były tu też 3 włóki bojarskie wyjęte z pańszczyzny na usługę dworską należące. Dobrami w imieniu wojewody inflanckiego Piotra Przebendowskiego zarządzał Jerzy Zembocki, do 1713 roku starosta augustowski, który wskutek wojen i ruiny musiał to starostwo odsprzedać. Żoną jego była Petronela Marianna Chreptowiczówna 1-v. Mikołajowa Massalska, która drugi raz wyszła za Zembockiego w 1687 roku i wniosła mu starostwo, które posiadała po pierwszym mężu. W skład dzierżawy Popowa Olsza wchodziły w 1720 roku wsie: Popowa Olsza, Zwierzyniec i Zielone Bagna z attynencjami (czyli grunta pod Czerwonką i Pokośnem). Trzymał ją nadal jmp. Przebendowski, wojewoda inflancki, który miał tu w sumie 90 włók. Jak widać z powyższych zestawień dzierżawa Popowej Olszy liczyła raz 85, innym znowu razem 90 włók. Chodzi tu zapewne o 5 włók uroczyska Popowa Olsza, które przed 1700 rokiem wyrobił i przyłączył do Grodziska Stanisław Grobicki, miecznik lidzki. O te pięć włók sądzili się w 1700 roku poddani wsi Popowa Olsza z synem i spadkobiercą Stanisława Markiem Franciszkiem Grobickim. Spór prowadzili też donatariusze: Grobicki i Przebendowski. Komisarze w 1720 roku zapisali, że Przebendowski oderwał od Grodziska 5 włók i przyłączył do Popowej Olszy. Na tych ziemiach powstała zapewne wieś Pięciowłoki¹. W nieznanym bliżej czasie dzierżawa dóbr Popowa Olsza przeszła na Jozafata i Annę z Ossolińskich Szaniawskich, podstolich koronnych, starostów augustowskich, którzy w 1731 roku uzyskali konsens królewski na cesję tych dóbr na rzecz Stanisława Szaniawskiego, starościca koniawskiego.

¹ Jak wynika z dokumentów, dochodziło też do sporów i waśni między mieszkańcami obu dzierżaw. W 1716 roku urzędnik sądowy relacjonował, że na prośbę Jerzego Zembockiego, zarządcy Popowej Olszy jeździł do majątności Popowa Olsza na oglądanie parobków Jakuba Łazarczyka poddanego wsi Popowej Olszy, gdzie widziałem parobków w gumnie Jakuba Łazarczyka na pościeli leżących, ręce poprzebijane, plecy kijem, a piersi kamieniem zbito, którzy ledwo co mówiąc mienili ten swój ból zadany od poddanych wsi Grodziska jmp. Marka Grobickiego, strażnika powiatu grodzieńskiego, na własnym gruncie Zielonych Bagnien do majątności Popowej Olszy.

Centrum gminy jest miasto Dąbrowa Białostocka. Początki miejscowości należy datować na 2. połowę XVI wieku. Dzierżawca leśnictwa nowodworskiego Piotr Wiesiołowski przywilejem z 4 stycznia 1595 roku potwierdzonym 12 kwietnia tegoż roku przez Zygmunta III, ufundował kościół we wsi Małyszawce (dziś Małszówka) uposażając go sześcioma włókami ziemi i młynem. Kościół ten później znajdował się w Dąbrowie i był uposażony wsią Wiesiołowo (dziś Wesołowo). Albo więc został z Małyszówki do Dąbrowy przeniesiony, albo ta część Małyszówki znalazła się później w Dąbrowie, a owe sześć włók stanowiło znaną z czasów późniejszych jurydykę plebana dąbrowskiego. Istnieje też możliwość, że w ogóle wieś Dąbrowa powstała z wydzielenia części wsi Małyszówka.

Już z 1650 roku mamy wiadomości o targach odbywających się w niedzielę i święta przy kościele w Dąbrowie oraz o istnieniu tam domu gościnnego. Zdaniem J. Wiśniewskiego na ten okres datować należy początek nabierania przez Dąbrowę miejskiego charakteru.

Miejscowość wielokrotnie w ciągu 1. połowy XVIII występowała w źródłach jako wieś (1709, 1731, 1748/1750 r.). Raz tylko w inwentarzu leśnictwa nowodworskiego z 1712 roku wspomniano, że bartnicy mieszkają w Dąbrowie miastku.

Ważnych informacji o przeszłości miejscowości dostarcza nam przywilej Augusta II z 8 marca 1713 roku:

August wtóry z Bożej łaski król Polski etc.

Oznajmujemy tym listem przywilejem naszym, komu o tym wiedzieć należało, iż zważając przez te czasy wojenne w dobrach naszych stołowych znaczne ruiny, tak przez wojska rozmaite jako i powietrze poczynione tak dalece, że do skarbu naszego bardzo mała importancja idzie, umyśliliśmy pozwolić w dobrach naszych stołowych, w leśnictwie nowodworskim, kluczu kamieńskim, we wsi Dąbrowie nad rzeką Kropiwną alias przed mostkiem, jadąc na Poświętne ode wsi Małyszawki, targi z wolnym kupowaniem zboża, bydła, koni, ptactwa i wszelkich towarów, i likworów przedawaniem, tak tamecznych obywatelów i niewiernych Żydów, jako i postronnych przyjeżdżających i przychodzących wszelkiej kondycji ludzi.

Jakoż niniejszym listem przywilejem naszym targi we wsi Dąbrowie każdego tygodnia w dzień niedzielny na miejscu wyżej opisanym pozwalamy i aby bez żadnej odwłoki obwołane były. Także i jarmarki 4 razy do roku. To jest pierwszy jarmark na Boże Ciało, drugi na świętego Jakuba, trzeci świętego Franciszka, czwarty jarmark na święty Marcin mieć chcemy, w czym żadna kontradycja wielobnego księdza plebana dąbrowskiego waloru mieć nie powinna. Z którego targu według zwyczaju inszych miasteczek w dobrach naszych stołowych, targowe z dawnych czasów postanowione, skarbowi naszemu oddawać będą.

Obywatelom zaś niewiernym Żydom dąbrowskim wolne piw, miodów robienia i gorzałki kurzenia pozwalamy. Za to od kotła gorzałczanego corocznie po zł pięciu, a od waru piwa po zł 2 do skarbu naszego wnosić winni będą. W tejże wsi Dąbrowie szkoła, mogiły, łaźnia żydowska jako antiqitutus od wszelkich podatków, kontrybucji i składek wolna była, tak i niniejszym przywilejem naszym wolną mieć chcemy.

A ponieważ stawek przez wielmożnych księdy plebanów dąbrowskich na gruncie naszym królewskim założony, tedy dla pomienionych obywatelów i Żydów dąbrowskich, jako i ich inwentarzów woda tudzież wygony i wypusty mają być wolne.

Warujemy i to, aby Żydzi pod rozmaitemi jurysdykcjami mieszkające, tak szlachetnymi jako i duchownymi, wszystkie podatki swoje zarówno z naszymi i za jedno płacili według pomiarkowania swego. Ciż Żydzi nasi we wsi Dąbrowie mieszkający żadnym sądom podlegać nie mają tylko urodzonego administratora dóbr naszych stołowych.

Który to przywilej nasz we wszystkich punktach, klauzulach i paragrafach aby pernetuis temporibus był nie naruszany zachowany żądamy, na co dla lepszej wagi ręką własną podpisawszy, że pieczęć naszą przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie dnia VIII miesiąca marca Roku Pańskiego MDCCXIII panowania naszego XV roku. Augustus Rex.

Cytowany wyżej dokument jest pierwszym aktem stwierdzającym funkcje miejskie Dąbrowy. Do najważniejszych bowiem kryteriów miejskości na terenach Wielkiego Księstwa Litewskiego należy zaliczyć organizację wymiany handlowej. Stanisław Alexandrowicz stwierdzał,

że tylko niewielka liczba osiedli o charakterze miejskim, leżących na terenie Wielkiego Księstwa Litewskiego, otrzymała prawo miejskie w jakiejkolwiek (najczęściej określanej jako prawo magdeburskie) postaci. Większość miast małych i średnich, a także prawie wszystkie miasteczka nie różniły się pod względem prawnej sytuacji ludności od innych dóbr gospodarskich, kościelnych czy prywatnych. Dlatego za decydujące kryterium, zaliczenia danej miejscowości do kategorii miejskiej, należy uznać następujące czynniki: 1. Terminologię występującą w źródłach pisanych, a określającą miejscowość jako mesto, civitas, miasto – w odniesieniu do miast większych oraz określającą miasteczka: oppidum, miasteczko; 2. Istnienie targu i jarmarków; 3. Zaspakajanie potrzeb wiejskiego zaplecza w zakresie produkcji rzemieślniczej i wynikająca stąd koncentracja różnych rzemiosł.

Uważa się, że prawa miejskie Dąbrowa otrzymała między 1768 a 1775 rokiem staraniem Antoniego Tyzenhauza, podskarbiego litewskiego, co związane było zapewne z ustanowieniem tu ośrodka guberni w ekonomii grodzieńskiej. W tym czasie Tyzenhauz zmienił oblicze Dąbrowy poprzez wymierzenie Rynku i budowę kilku murowanych domów. W rzeczywistości żaden przywilej na prawo magdeburskie zapewne nigdy nie został wystawiony, a Dąbrowa była typowym ośrodkiem miejskim naszego regionu. O jej miejskim charakterze świadczyły nie jakieś specjalne prawa, przywileje, czy duża liczba mieszkańców, ale funkcje jakie spełniała w najbliższej okolicy. Była zatem ośrodkiem wymiany handlowej, ośrodkiem parafii, centrum administracyjnym (gubernia dąbrowska ekonomii grodzieńskiej, powiat dąbrowski), skupiskiem nielicznej grupy rzemieślników i kupców, którzy zaspakajali potrzeby wiejskiego zaplecza. Tak jak w pozostałych miejscowościach tego typu, rolnictwo odgrywało dużą rolę w życiu mieszkańców. Zatem za początki miejskości Dąbrowy należy przyjąć rok 1713 – datę przywileju królewskiego na targi i jarmarki. W 2013 roku będziemy zatem obchodzić 300-lecie miejskości Dąbrowy Białostockiej.

W 1799 roku Prusacy zostawili następujący opis miasta: Miasto królewskie. Posiada 4 ulice, 124 dymy (w tym 1 dom urzędowy, 1 kościół, 3 włoki ziemi, 11 szynków z 7 browarami, 7 gorzelni, 12 studni, 8 placów pustych bez przynależności). Zabudowa: 123 dymy (gonty, 1 dom kryty dachówką), 30 stodół. Narzędzia przeciwpożarowe: 30 drewnianych szpryc, 30 wiader skórzanych, 10 haków. Hodowla: 100 koni, 6 żrebaków, 44 woły, 122 krowy, 27 cieląt, 194 owce, 215 świń. Kupcy: 2 handlarzy suknom. Rzemieślnicy: 1 łaziebnik, 1 balwierz, 4 piekarzy, 1 murarz, 1 ślusarz, 5 krawców, 5 szewców, 4 garncarzy, 1 cieśla. Wojsko: 9 osób z regimentu huzarów von Sutura (mężczyźni). Ogółem Dąbrowę zamieszkiwało 737 osób, a wśród nich 283 Żydów, 2 duchownych i jeden policjant.

W 1880 roku Dąbrowa opisywana była jako miasto nadetatowe powiatu sokólskiego, gdzie było 207 domów i 1438 mieszkańców, w tym 685 mężczyzn i 753 kobiet. Wśród mieszkańców aż 1132 było izraelitami, 264 katolikami, 29 mahometanami i 13 prawosławnymi. Parafia katolicka zaś liczyła 9431 dusz.

Na ożywienie i rozwój miasteczka znaczny wpływ miało przeprowadzenie drogi bitej Grodno-Osowiec biegnącej tuż obok oraz budowa linii kolejowej Grodno -Suwałki-Orany ze stacjami Harasimowicze, następnie Różanystok i Kamienna Nowa. Inwestycje te przeprowadzone w końcu XIX wieku powodowane były głównie względami strategicznymi, lecz mocno zaważyły na historii miasta.

Podczas I wojny światowej przez tereny gminy przetaczały się walczące ze sobą armie: opuszczająca w 1915 roku te tereny rosyjska i przybywająca niemiecka. Walki toczyły się m.in. na linii Biebrzy, stąd licznie rozsiane w jej dolinie mogiły i cmentarze z tego okresu.

W latach 1928-29 burmistrzem w Dąbrowie był Józef Kułak, a miasto liczyło 3200 mieszkańców, w tym 70 % rolników, 10 % handlarzy, 10 % rzemieślników oraz 10 % innych zawodów. Budżet miasta wynosił 33 340 złotych. W 1928 roku wybrukowano ulice miasta na powierzchni 8462 m² oraz wybudowano szalek publiczny. Zaprojektowano budowę siedmioklasowej szkoły powszechnej i na ten cel wydzielono odpowiedni plac. Funkcjonował tu Kasa Stefczyka, a z większych zakładów wymieniano dwie fabryki kaflí. W tymże roku zamówiono odpowiednią ilość sadzonek, którymi zamierzano obsadzić nowo wybrukowane ulice.

Przed II wojną światową w Dąbrowie funkcjonowały 2 młyny motorowe i 6 wiatraków, wspomniane kaflarnie, gręplarnia, farbiarnia, olejarnia, spółdzielnia mleczarska, Bank Ludowy Żydowski. W mieście był urząd pocztowo-telegraficzny, posterunek policji państwowej, apteka, pracowało dwóch lekarzy, funkcjonował urząd gminy i magistrat oraz szkoła. W mieście działały też takie stowarzyszenia i organizacje jak: Kółko Rolnicze, Stowarzyszenie Młodzieży

Katolickiej, Związek Rezerwistów, Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet, Związek Strzelecki, Liga Morska i Kolonialna, Liga Ochrony P.P., Towarzystwo Popierania Budowy Szkół Powszechnych.

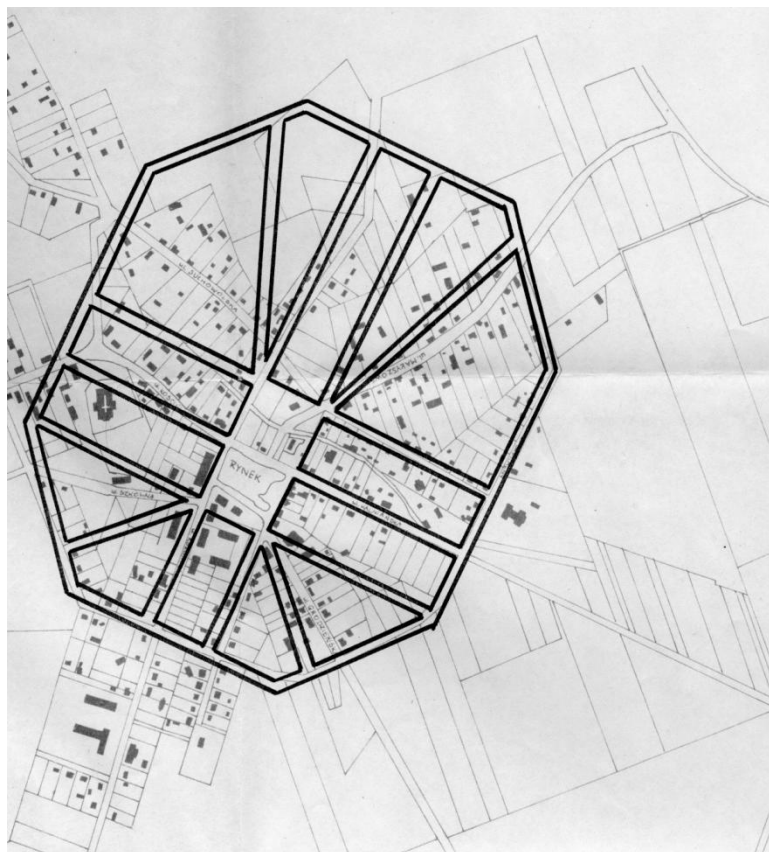
Pod koniec lat 30. XX wieku wybitny krajoznawca Mieczysław Orłowicz doceniał urokliwość miasteczka: Miasteczko Dąbrowa liczące 3 550 mieszkańców w tym 2 500 katolików, 1000 żydów i 50 mahometan. Najbliższa stacja kolejowa Różanystok znajduje się w odległości 6 km (dorożka 1 zł). Restauracja J. Staworko przy ul. Szkolnej 21, gdzie można też przenocować. Targi odbywają się we środy, jarmarki w początkach czerwca i lipca. Dąbrowa położona w kotlinie wśród wzgórz, na których stoją ze wszystkich stron wiatraki należy do najbardziej oryginalnie i malowniczo położonych miasteczek województwa. Szczególnie pięknie przedstawia się miasteczko widziane od wiatraków na wzgórzu na zachód od kościoła. Nad drewnianymi domami miasteczka dominują dwie wieże neoromańskiego kościoła z końca XIX wieku. W kościele tym umieszczono w wielkim ołtarzu po kasacie klasztoru Dominikanów w Różanymstoku tamtejszy krucyfiks o wysokiej wartości artystycznej. Wśród budynków powojennych wyróżnia się budynek zarządu miejskiego zbudowany w 1932 roku kosztem 35 000 zł według projektu arch. Jana Tymińskiego. W tym czasie funkcjonowało w Dąbrowie 82 warsztaty rzemieślnicze i 76 sklepów.

Podczas II wojny światowej miasto zostało prawie całkowicie zniszczone. W 1950 roku odebrano Dąbrowie prawa miejskie. W 1956 roku Dąbrowa stała się siedzibą powiatu, co wpłynęło na jej rozwój i odzyskanie praw miejskich w 1965 roku. Po reformie administracyjnej 1975 roku powiat dąbrowski zlikwidowano. Lata 60. i 70. XX wieku charakteryzowały się szybkim rozwojem miasta. Powstało wiele zakładów produkcyjnych, gdzie zatrudnienie znaleźli nie tylko mieszkańcy Dąbrowy, ale i okolicznych miejscowości. Na terenie gminy zaczęły funkcjonować ośrodki zdrowia, szpital, szkoły średnie i zawodowe.

3./2 Zabytki nieruchome

Dąbrowa Białostocka - układ przestrzenny (fot. 5-9)

Bardzo ciekawym i niezwykle wartościowym pod względem historycznym jest zachowany układ przestrzenny miasta, związany z działalnością Antoniego Tyzenhauza. Ten wybitnie zasłużony dla naszych ziem zarządca ekonomii litewskich prowadził w nich bardzo czynną działalność gospodarczą i urbanizacyjną. Jemu zatem zawdzięcza Dąbrowa swój układ miejski, który powstał w oparciu o dawną wieś i szlaki komunikacyjne. Zastosowano tu tzw. (ulubione przez Tyzenhauza) rozplanowanie promieniste popularne w epoce oświecenia. Miasto rozplanowano na regularnym ośmioboku, istniejącą wzdłuż ulicy Sokólskiej przedlokacyjną osadę wprzęgnięto w nowopowstały organizm miejski. Centrum założenia stanowił duży prostokątny rynek, miejsce zbiegu ulic. Całość obiegała ulica obwodna nadająca miastu plan ośmiokąta. Rekonstrukcji tego układu dokonała K. Glapińska (patrz niżej).

Znawca epoki tyzenhauzowskiej Przemysław Borowik wyrażał jednak w stosunku do tej rekonstrukcji pewne zastrzeżenia pisząc: W pewnych szczegółach rekonstrukcja ta budzi poważne wątpliwości. Przede wszystkim wydaje się, że Glapińska przesadziła nieco z ilością odchodzących od rynku ulic, których wyrysowała aż czternaście. Przyjmując, że istotnie tyzenhauzowski prostokątny rynek był znacznie większy niż obecnie, ciągnąc się od placu Kościuszki aż do ulicy 1 Maja będącej nieco zniekształconą pozostałością po pn.-zach. pierzei rynkowej (więc nieco dłuższy niż to narysowała) to odchodzi ich tylko jedenaście. Wedle szkicowego planu rynku z 1800 roku wykluczyć można jeszcze istniejącą obecnie, a na planie nie odnotowaną ulicę Kołłątaja. Tak więc z całą pewnością stwierdzić możemy istnienie tylko 10 odchodzących od rynku ulic. Wątpliwości budzi w ogóle cała zachodnia część tej rekonstrukcji łącznie z wyrysowanym tam fragmentem ulicy okrężnej, po której nie ma najmniejszego śladu i którą uznać należy za wymysł Glapińskiej. Wydaje się, że nowe ulice w tym ulicę okrężną tworzącą część zarysu regularnego ośmiokąta wymierzono po pożarze głównie we wschodniej części obecnego miasta, nieobjętej przed pożarem plantą i zabudową miejską.

Tak więc, jak się zdaje, w czasach Tyzenhauza uporządkowano i powiększono znacznie na wschód za rzekę Kropiwnę dawne targowisko, tworząc wydłużony prostokątny rynek, który przecinała mniej więcej w połowie rzeka. Odchodziły od niego promieniście ulice do ulicy okrężnej wymierzonej na planie ośmioboku z tym, że wymierzono tylko pięć z jego boków. Widoczne na dzisiejszym planie zniekształcenia biorą się zapewne z faktu nie wzięcia pod uwagę istniejących ulic i zabudowy, a przede wszystkim z powodu długiego czasu, jaki upłynął od momentu wymierzenia ulic do podzielenia nowo wymierzonej planty na działki miejskie.

Obok miasta istniała także rozległa jurydyka plebana dąbrowskiego. Prawdopodobnie ciągnęła się ona od terenów bezpośrednio położonych wokół kościoła na południe wzdłuż traktu do Sokółki, tworząc typową wieś ulicówkę. Była ona dość gęsto zaludniona licząc w 1789 r. 33 dymy i 167 mieszkańców. Miasteczko w tym czasie liczyło 49 dymów w tym tylko 10 chrześcijańskich, zaś wieś Dąbrowa 17 dymów chrześcijańskich. Nieco wcześniej przed 1786 r. w obrębie wsi Dąbrowa obok miasta, istniał też niewielki, liczący 3 i 5/6 włóki oraz 10 mórg oromych, folwark będący w dożywociu niejakiego Zdanowicza mierniczego grodzieńskiego.

W czasach Tyzenhauza miasto, wieś, jurydyka, gubernia i folwark Dąbrowa tworzyły dość sporą, jak na warunki ekonomiczne, liczącą ponad 100 dymów osadę.

Oprócz wybudowanych kosztem skarbowym budynków w czasach Tyzenhauza w miasteczku Dąbrowie zrealizowano jeszcze inną inwestycję. W latach 1777-1782 wybudowano w północno-zachodniej pierzei rynku cerkiew unicką. Była to jedyna w tym okresie, murowana, w ścisłym tego słowa znaczeniu, świątynia chrześcijańska spośród 39 istniejących w ekonomii grodzieńskiej, powstała zapewne jako budynek modelowy. Wybudowano ją w Dąbrowie zapewne po to, aby przyciągnąć unitów do nowo założonego miasta, co jednak nie powiodło się.

W związku ze zniszczeniem historycznej miejskiej zabudowy podczas II wojny światowej układ urbanistyczny pozostaje jedynym zabytkiem odnoszącym się do czasów Antoniego Tyzenhauza i świadczącym o miejskości Dąbrowy.

Układ przestrzenny miasta Dąbrowa Białostocka został wpisany do rejestru zabytków dnia 2.05.1979 roku pod numerem 442.

Dąbrowa Białostocka - wiatrak holenderski (fot. na okładce)

Wiatrak usytuowany jest na południowym skraju miasta, na niewielkim wzniesieniu. Zbudowany w 1924 roku przez Jana Owsiejko według projektu przywiezionego ze Stanów Zjednoczonych. Wzniesiony na rzucie koła o średnicy 8,40 m z kamieni wzmocnionych zaprawą, tynkowany. Bryła w kształcie ściętego stożka o wysokości 9,20 m, nakryta czapą z dachem. Dach dwuspadowy naczółkowy, pokryty blachą. W trzech kondygnacjach obiektu umieszczone są mechanizmy wiatraku: I –przekładnie przenoszące ruch z pionowego wału na złożenie kamieni młyńskich; II - złożenie kamieni młyńskich i mechanizmy przemiałowe; III - mechanizm ustawiania czapy ze skrzydłami. Parter posiada czworo drzwi, dwa wyższe piętra przeprute są oknami.

Wiatrak został wpisany do rejestru zabytków dnia 26.06.1979 roku pod numerem 445.

Kamienna Nowa - dworzec kolejowy (fot. 22)

Dworzec został wzniesiony na przełomie XIX i XX wieku. Budynek murowany z żółtej cegły, założony na rzucie wydłużonego prostokąta, z ryzalitami, jednokondygnacyjny. Bryła prostopadłościenna, kryta dachem czterospadowym. Elewacje na cokole, rozcłonkowane pilastrami, ceglanym, ząbkowym gzymsem kordonowym, zwieńczone szerokim ceglanym fryzem arkadkowym. Elewacja wschodnia z dwoma ryzalitami zwieńczonymi schodkowymi szczytami. Elewacja zachodnia symetryczna, z ryzalitem na osi środkowej mieszczącym przedsionek z wejściem. Otwory okienne mają kształt prostokąta i zamknięte są odcinkowo, z ceglanymi nadokiennikami. Otwory wejściowe umieszczone

w ryzalitach zwieńczone są nadświetlami w kształcie półkola, z ceglanym obramieniem.

Dworzec został wpisany do rejestru zabytków dnia 30. 06. 1979 roku pod numerem 365.

Różanystok - kościół p.w. Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny (fot. 15)

Pierwszy kościół ufundowany został w 1661 roku przez Szczęsnego i Eufrozinę Tyszkiewiczów, do których należał dzisiejszy Różanystok, zwany wówczas Krzywymstokiem. W drewnianej świątyni miał być czczony obraz Matki Bożej, który w 1658 roku zasłynął cudami na dworze Tyszkiewiczów. Obok kościoła wzniesiono klasztor dla kilku dominikanów, których misją była opieka nad prężnie rozwijającym się sanktuarium. W 1759 roku rozpoczęli oni budowę nowej murowanej świątyni, którą konsekrowano w 1785 roku. Jej pierwowzorem był kościół jezuitów w Grodnie. W 1811 roku powołano do życia parafię różanostocką, którą prowadzili dominikanie. W wyniku represji po powstaniu styczniowym kościół został zamknięty, a w 1866 roku zamieniony na cerkiew prawosławną. Część wyposażenia zniszczono, część rozdano sąsiednim parafiom. W 1901 roku rząd carski osadził w Różanymstoku prawosławne zakonnice, które pielęgnowały dalej, ale już w duchu prawosławia, kult cudownego obrazu. Uczyniły one z niewielkiej miejscowości silny ośrodek edukacyjny, który miał osłabić wciąż żywe tradycje katolickie. Między 1903 a 1907 rokiem dokonano pewnych prac adaptacyjnych w architekturze kościoła, m.in. wieże zostały podniesione i zwieńczone cebulastymi kopułami. W 1915 roku, wraz z okoliczną ludnością, siostry zakonne uciekły w głąb Rosji, zabierając ze sobą wizerunek Matki Bożej, który nigdy już nie wrócił do Różanegostoku. Po odzyskaniu niepodległości kościół wraz z sąsiednimi zabudowaniami został przekazany katolikom, a w 1919 roku osiedli tutaj księża salezjanie. Ich rolą było zagospodarowanie dużego kompleksu klasztornego i opieka nad sanktuarium. Kościół szczęśliwie przetrwał I i II wojnę światową, nie odnosząc poważniejszych uszkodzeń, chociaż w 1915 roku został zamieniony na magazyn. W okresie międzywojennym przywrócono świątyni namiotowe hełmy wież, podnosząc wschodnią o jedna

kondygnację. W 1928 roku na zlecenie księży warszawski malarz Jan Sawczyk namalował „kopię” cudownego obrazu, która jest czczona do dziś. Salezianie zajmowali się edukacją młodzieży, prowadząc m.in. gimnazjum i niższe sanktuarium duchowne. Jednocześnie siostry salezjanki, przybyłe do Różanegostoku w 1922 roku, kierowały szkołą dla dziewcząt oraz ochronką i szpitalem. W 1954 roku nastąpiła likwidacja salezjańskich placówek oświatowych i odebranie majątku ziemskiego. Księża zajęli się opieką nad sanktuarium i prowadzeniem parafii. W 2000 roku odzyskali większość zabudowań klasztornych i wznowili działalność edukacyjną i wychowawczą. W 1981 roku cudowny obraz Matki Boskiej Różanostockiej koronowano koronami papieskimi, a w 1987 kościół zyskał miano Bazyliki Mniejszej.

Późnobarokowy kościół p.w. Ofiarowania NMP w Różanymstoku wzniesiony został z cegły na zaprawie wapiennej, tynkowany wewnątrz i zewnątrz. Dach kryty blachą ocynkowaną. Jest to dwuwieżowa, trójnawowa bazylika na rzucie krzyża łacińskiego. Prezbiterium zamknięte jest absydą, oflankowane dwiema zakrystiami, z których wschodnia powiększona jest o przybudówkę. Transept w niewielkim stopniu występuje poza korpus budynku. Pod prezbiterium i skrzyżowaniem naw znajdują się sklepione podziemia służące pierwotnie pochówkom. Elewacje dzielone są zdwojonymi pilastrami zbliżonymi do toskańskich, fasada zaś podwójnymi o uproszczonych głowicach z uszakami. Dźwigają one drobnoprofilowane gzymsy (na elewacjach bocznych) i gierowane belkowania (na elewacji głównej). Ściany ozdobione są również płycinami mieszczącymi otwory okienne zamknięte łukami odcinkowymi i pełnymi. W ścianach wież arkadowe otwory głosowe. Szczyty transeptu i fasady ujęte są spływami, w fasadzie zaopatrzone w ślimacznice. Wieże mają różną wysokość: wschodnia liczy cztery, a zachodnia trzy kondygnacje; obie nakryte są dachami namiotowymi. Zadaszenie wieży zachodniej wsparte jest na ośmiu ślimacznicach ujmujących naroża. Wnętrze kościoła podzielone jest na trzy nawy, z których środkowa jest szersza i łączy się z równym jej wysokością prezbiterium zamkniętym absydą. Nawy rozdzielają dwa rzędy masywnych filarów połączonych arkadami. Nawa główna i transept nakryte są sklepieniem kolebkowym z lunetami na gurtach, nawy boczne sklepieniami klasztornymi, prezbiterium zaś półkopułą z lunetami. Skrzyżowanie naw nakrywa płaska pseudokopuła. Ściany akcentują stylizowane pilastry kompozytowe wspierające gierowane belkowanie. W części północnej kościoła wydzielono kruchtę i dwie flankujące ją lokalności (we wschodniej znajduje się klatka schodowa). Nad kruchtą mieści się chór muzyczny, skomunikowany z pomieszczeniami w obu wieżach.

Walory zabytkowe świątyni podnosi jej wyposażenie, w skład którego wchodzi jedenaście przyściennych architektonicznych ołtarzy oraz ambona w typie wileńskim. Zostały one wymurowane z cegły i pokryte imitacją marmuru. Zachowało się również kilka barokowych konfesjonatów, ławek i stalli zdobionych intarsjami, a także 18 płócien ołtarzowych autorstwa Antoniego Gruszeckiego namalowanych w ostatniej ćwierci XVIII stulecia.

Kościół p.w. Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny wpisano do rejestru zabytków województwa podlaskiego 19. 09. 1964 roku pod nr A 51.

Różanystok - klasztor dominikański

Klasztor zaczęto wznosić zapewne wkrótce po rozpoczęciu budowy murowanego kościoła. Prace zakończono w 1794 roku. Budynek mieścił 23 pokoje mieszkalne, pokoje przeoratu i gościnne, kaplicę, bibliotekę, refektarz, kuchnię, spiżarnię, piekarnię i karcer. Przylegał do niego budynek bramny, w którym usytuowano z jednej strony wędzarnię, a z drugiej ubikację. Pierwotnie klasztor skomunikowany był z kościołem przy pomocy drewnianego korytarza krytego gontem. W 1846 roku władze rosyjskie zlikwidowały klasztor dominikański oddając parafię w zarząd duchowieństwu świeckiemu. Ostatni zakonnik Kwiryn Medyński zmarł w Różanymstoku w 1851 roku. W 1901 roku klasztor wraz z innymi zabudowaniami przeszedł na własność prawosławnych zakonnic. Poddano go wówczas remontowi, w czasie którego obniżono dach budynku, zmieniając pokrycie ceramiczne na blaszane, wymieniono okna, podłogi i piece. Wówczas też zapewne zamurowano otwór bramny w przylegającym do klasztoru budynku. Klasztor przeznaczony został na mieszkanie dla zakonnic, jednak zanim nie wybudowano gmachu szkolnego (1902) funkcjonowała w nim również szkoła dla dziewcząt i internat. W 1919 roku klasztor wraz sąsiednimi zabudowaniami trafił w ręce salezjanów, którzy urządzili w nich placówkę edukacyjną. Od 1954 roku należał do kompleksu państwowego Zespołu Szkół Rolniczych, służył m.in. jako internat. Od przełomu lat 1989 i 1990 pozostawał nieużytkowany. Od 2005 roku, po odzyskaniu budynków poddominikańskich przez Towarzystwo Salezjańskie i remoncie wnętrza, mieści się w nim dom pielgrzyma.

Klasztor jest budynkiem murowanym z cegły. Dachy kryte blachą miedzianą, stolarka drewniana, współczesna. Dwukondygnacyjny, na rzucie wydłużonego prostokąta, z ryzalitem środkowym w elewacji frontowej (północnej) i dwoma bocznymi w elewacji południowej. Od wschodu przylega nieco niższy, również piętrowy budynek mieszczący wcześniej przejazd bramny, założony na planie prostokąta. Korpus główny, ryzalit środkowy i budynek bramny nakryte są dachami dwuspadowymi, ryzality boczne trójspadowymi; w połaciach dachowych widoczne są niewielkie lukarny. Wystrój elewacji jest dość skromny: kondygnacje rozdziela wąski, profilowany gzyms kordonowy, a wieńczy nieco szerszy gzyms koronujący. Na fasadzie podtrzymują go pilastry o tokańskich głowicach wpisanych w belkowanie. Szczyt ryzalitu środkowego obiega profilowany gzyms. Układ wnętrza korpusu głównego jest jednotraktowy, z korytarzem biegnącym wzdłuż fasady. Większość pomieszczeń na parterze, łącznie ze wspomnianym korytarzem nakrywają sklepienia klasztorne. Układ wnętrz w ryzalitach i budynkach bramnych ulegał zapewne kilkukrotnym przebudowom.

Dawny klasztor dominikanów wpisano do rejestru zabytków województwa podlaskiego 19. 09. 1964 roku pod nr A 182.

Różanystok - klasztor prawosławny („Drapieżnik”)

Klasztor prawosławnych zakonnic powstał jako jeden z ostatnich budynków w całym kompleksie. Jego nazwa powstała zapewne od przekręcenia słowa „trapeznaja”, co znaczy refektarz. Budowę rozpoczęto po 1911 roku i prawdopodobnie jej nie ukończono ze względu na konieczność ewakuacji mniszek. W 1915 roku budynek przejęli Niemcy i umieścili w nim urząd gospodarczy. W 1919 roku dawny klasztor znalazł się rękach salezjanów, a po przybyciu do Różanegostoku sióstr salezjanek (1922) w budynku urządzono prowadzony przez nie internat. Wraz z wybuchem II wojny światowej „Drapieżnik” przejął kwaterek żołnierzy radzieckich, a następnie zajęły go wojska niemieckie. Między 1945 a 1954 służył ponownie salezjanom, by w 1954 roku przejść na własność państwa. Mieścił się w nim najpierw internat żeński Zespołu Szkół Rolniczych, a następnie m.in. stołówka i świetlica szkolna. W 2000 roku gmach przekazano salezjanom, którzy po wyremontowaniu wnętrza urządzili w nim ośrodek wychowawczo-resocjalizacyjny dla chłopców.

Budynek murowany, tynkowany wewnątrz i zewnątrz. Podmurówka licowana ciosami kamiennymi. Dach kryty blachą miedzianą. Budynek o bardzo zróżnicowanej, rozczłonkowanej bryle. Trójkondygnacyjny poza jednopiętrową częścią środkową, w której znajduje się aula. W części wschodniej użytkowe poddasze, w partii zachodniej czterokondygnacyjna wieża. Do elewacji północnej przylega zewnętrzna klatka schodowa wiodąca bezpośrednio do auli. Elewacje przeprute są otworami okiennymi o różnorodnych kształtach: zamkniętymi łukami pełnymi i odcinkowymi, biforialnymi, triforialnymi, prostokątnymi. Dodatkowo elewacje ożywiają płyciny różnego kształtu, zamknięte m.in. łukami wielolistnymi i w ośli grzbiet. Podobne wykroje posiadają też szczyty wieńczące poszczególne partie budynku. Gzymsy koronujące mają formy profilowanych listew, zawierają ornamenty kostkowe, a w części zachodniej wspierają się na stylizowanych konsolkach z cegieł. Wewnątrz zwraca uwagę obszerna aula nakryta sklepieniem żaglastym, mieszcząca scenę teatralną.

Dawny żeński klasztor prawosławny wpisano do rejestru zabytków województwa podlaskiego 22. 03. 1997 roku pod nr A 812.

Różanystok - kaplica p.w. Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych (fot. 16)

Kaplica została wzniesiona w latach 1904-1908 jako cerkiew p.w. Zaśnięcia NMP. Nazywana była zimową ze względu na zainstalowane w niej centralne ogrzewanie. Mogła pomieścić do 1000 osób. Pierwotnie sąsiadowała od północy z parterowym budynkiem mieszkalnym, być może należącym do duchownego. W 1919 roku cerkiew wraz z innymi zabudowaniami poklasztornymi przeszła na własność salezjanów, którzy około 1920 roku przystosowali ją do potrzeb kaplicy szkolnej. W czasie II wojny światowej służyła wojskom niemieckim jako magazyn zbożowy. Po 1945 rokiem księża przywrócili jej funkcje sakralne, na krótko jednak. Już w 1954 roku ponownie została zamieniona na magazyn i dopiero w 1994 roku odzyskali ją salezjanie. Po kilkuletnim remoncie wnętrza kaplicę poświęcono w 2000 roku pod obecnym wezwaniem.

Kaplica jest murowana z cegły. Podmurówka licowana ciosami kamiennymi, a ściany żółtą cegłą, częściowo tynkowane. Wnętrze tynkowane. Dachy kryte blachą. Stolarka drzwiowa drewniana, okienna metalowa. Świątynia jest orientowana; zbudowana na rzucie wydłużonego prostokąta, bazylikowa, trójnawowa, z trzema absydami w części wschodniej

i prostokątną kruchtą przed fasadą. Nawa główna kryta jest dachem dwuspadowym, boczne pulpitemi, kruchta dwuspadowym, absydy półkolumnami. Wystrój elewacji stanowi konglomerat elementów stylu romańskiego (otwory zamknięte łukami pełnymi, biforia, triforia, stylizowane kapitele kostkowe) i porządku doryckiego (szczyt portalu i ujmujące go pilastry). Zamknięty łukiem w ośli grzbiet boczny otwór wejściowy jest nawiązaniem do rosyjskiej architektury cerkiewnej. Elewacje podzielone są na osie przy pomocy tynkowanych pasów wypełnionych kwadratowymi płycinami. Belkowania rozbudowane, złożone m.in. z kroksztyn, rzędów ukośnie ustawionych cegieł i gzymsów kostkowych. Wnętrze podzielone na nawy rzędami arkad na masywnych ośmiobocznych filarach o kapitelach kostkowych z motywem krzyża greckiego. Wyżej profilowany gzyms. W części zachodniej chór muzyczny usytuowany nad kruchtą, otwarty do nawy szeroką arkadą. Nawy nakryte płaskimi stropami. Na sklepieniu środkowej absydy zachowana polichromia imitująca kasetony z rozetami.

Dawną cerkiew p.w. Zaśnięcia NMP wpisano do rejestru zabytków województwa podlaskiego 16. 04. 1991 roku pod nr A 741.

Różanystok - Zielona Willa (fot. 17)

Drewnianą daczę należącą do prawosławnego kompleksu klasztornego zbudowano w pierwszym dziesięcioleciu XX wieku z przeznaczeniem na dom gościnny. Na parterze mieściła się szkoła ikonopisania i pracownice malarskie. W 1919 roku przeszła na własność salezjanów, a w 1954 roku państwa. Wówczas w willi urządzono mieszkania dla pracowników Zespołu Szkół Rolniczych w Różanymstoku. W 1988 roku z powodu złego stanu technicznego obiektu wysiedlono mieszkańców, a budynek przez kilkanaście lat pozostawał nieużytkowany. W 2000 roku wraz z całym kompleksem budynków szkolnych willę przekazano salezjanom, którzy wkrótce potem sprzedali ją osobie prywatnej. Nowy właściciel prowadzi obecnie remont willi pod nadzorem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Willą została zbudowana z sosnowych bali w technice wieńcowej, posadowiona na kamiennej podmurówce. Dachy kryte blachą ocynkowaną. Jest to budynek piętrowy z użytkowym poddaszem. Główny korpus willi nakryty jest dachem dwuspadowym z lukarnami, poprzecznie do niego ustawione są części boczne, nieco niższe, kryte dachami naczółkowymi. Tworzą one ryzality w dłuższych elewacjach willi. Wzdłuż elewacji ogrodowej (południowej) rozciąga się weranda, a nad nią loggia. Wejście główne w fasadzie umieszczone jest w ryzalicie, nad którym rozpięty został balkon osłonięty daszkiem okapowym. Do wschodniej elewacji szczytowej przylega parterowa przybudówka na rzucie litery L. W elewacji zachodniej umiejscowiony jest ryzalit z balkonem w górnej kondygnacji. Dłuższe elewacje ożywione są balkonami. Ściany pokrywa szalunek: w układzie pionowym w pasach podokiennych (w pierwszej i drugiej kondygnacji), ukośnie w szczytach ryzalitów, w pozostałych partiach w układzie poziomym. Węgły odeskowane, ozdobione nakładanymi drewnianymi ornamentami. Elewacje ozdabiają wycięte w deskach ornamenty skupione m.in. na balustradach balkonów, werandy i loggi, szczytach dachów, wspornikach balkonów i listew okapowych. Ten rodzaj dekoracji charakterystyczny jest dla reprezentacyjnych drewnianych budynków wznoszonych na przełomie XIX i XX wieku na terenie zaboru rosyjskiego, budowanych głównie dla urzędników carskich. Ma on swoją proveniencję w architekturze dalekiej Rosji.

Zieloną Willę wpisano do rejestru zabytków województwa podlaskiego 25. 04. 1997 roku pod nr A 827.

Kamienna Stara - kościół filialny p.w. św. Anny (fot. 18)

Kościół został wybudowany około 1610 roku jako kaplica dworska Wiesiołowskich, którzy w Kamiennej posiadali swoją główną rezydencję. Jego fundatorami byli zapewne Krzysztof i Aleksandra Wiesiołowscy. Na przestrzeni wieków świątynia była wielokrotnie remontowana. Ostatnie remonty miał miejsce w latach 90. XX wieku i obejmowały wymianę podwaliny, przywrócenie pierwotnego kształtu otworom okiennym, reperację więźby dachowej, wymianę pokrycia dachu na gont. Kościół jest najstarszą, zachowaną do dziś świątynią drewnianą w województwie podlaskim.

Kościół położony jest w płn.-wsch części wsi, pośrodku cmentarza przykościelnego, na niewielkim wzniesieniu, otoczony starymi drzewami. Drewniany, konstrukcji zrębowej wzmocnionej lisicami, oszalowany deskami w układzie pionowym z listwowaniem. Posadowiony na kamiennym fundamencie wzmocnionym zaprawą cementową. Orientowany, jednoprzestrzenny, z wewnętrznym

podziałem na prostokątną nawę i prezbiterium zamknięte trójbocznie. Od północy do korpusu przylega zakrystia, od zachodu – kruchta otwarta do nawy całą szerokością, mieszcząca w górnej kondygnacji chór muzyczny wsparty na dwóch słupach. Budynek nakryty wysokim, wielospadowym dachem pokrytym gontem. Wnętrze salowe, przykryte płaskim odeskowanym stropem, oświetlone pięcioma odcinkowo zamkniętymi oknami. Niewielkie, prostokątne okna doświetlają zakrystię i chór. Ściany wewnętrzne oszalowane deskami w układzie poziomym. Zakrystia skomunikowana z prezbiterium i nawą osobnymi drzwiami.

Kościół p.w. św. Anny wpisano do rejestru zabytków dnia 06. 12. 1969 roku pod numerem 329.

Zabudowa drewniana i murowana w mieście i gminie Dąbrowa Białostocka

a) obszar miasta Dąbrowa Białostocka

Jedyną katolicką świątynią parafialną na terenie miasta jest kościół p.w. św. Stanisława Biskupa i Męczennika (fot.10). Został wzniesiony w latach 1897-1902 wg projektu Wacława Chrościckiego, w stylu romańskim z elementami neogotyku, w typie wielkiej katedry. Murowany z żółtej cegły, założony na rzucie krzyża łacińskiego z trójbocznie zamkniętym prezbiterium. Bryła z transeptem i z dwiema prostopadłościnnymi wieżami ujmującymi fasadę. Ceglane elewacje dekorowane motywem arkadkowym, schodkowym, ozdobnymi gzymsami koronującymi; wieże - blendami w formie biforium; fasada – rozetą; okna z neogotyckimi łukami i maswerkami. Wnętrze świątyni trójnawowe, halowe. Pomiędzy nawami po trzy ostrołukowe arkady. Przy kościelnym murze usytuowana jest dzwonnica. Wzniesiona na rzucie kwadratu, z kamienia, z tynkowanymi narożnikami, gzymsem, opaskami wokół okien i otworu wejściowego, nakryta dachem brogowym. Kościół wraz z murem, dzwonnica i cmentarzem przykościelnym należy wpisać do rejestru zabytków.

Na rzymskokatolickim cmentarzu grzebalnym znajduje się kaplica cmentarna p.w. św. Michała Archanioła, wzniesiona w 1. połowie XIX wieku. Założona na rzucie prostokąta, z trójbocznie zamkniętym prezbiterium. Drewniana, konstrukcji zrębowej, pokryta sidingiem, posadowiona na kamiennym fundamencie. Dach dwuspadowy, nad prezbiterium trójspadowy, w kalenicy sygnaturka konstrukcji słupowej nakryta daszkiem brogowym i zwieńczona krzyżem. W ściankach sygnaturki otwory głosowe zamknięte dwuspadowo. Okna prostokątne zamknięte łukiem dwuspadowym, drzwi wejściowe prostokątne. Wnętrze jednoprzestrzenne. Podczas remontu ok. 1995 roku obita sidingiem, który należy zdjąć a kaplicę wyremontować pod nadzorem konserwatorskim. Kaplicę należy wpisać do rejestru zabytków.

Niemal cała historyczna tkanka miasta została zniszczona w okresie II wojny światowej. Drewniana zabudowa zastąpiona została w 2. połowie XX wieku jedno- i wielorodzinnymi murowanymi domami mieszkalnymi, budynkami usługowymi i użyteczności publicznej nie posiadającymi wartości zabytkowych. Nieliczne relikty przedwojennego budownictwa zachowały się wzdłuż ulic: M. Konopnickiej, 11 Listopada, G. Kunawina, Wesolej. Są to przeważnie drewniane parterowe domy, założone na rzucie wydłużonego prostokąta, nakryte dachami dwuspadowymi. Niektóre posiadają lukarny w fasadach. Można znaleźć wśród nich zarówno obiekty typowo miejskie: z wejściem w elewacji frontowej skierowanej ku ulicy, jak i charakterystyczne dla okolicznych wsi, ustawione szczytem do drogi, z drzwiami wejściowymi umieszczonymi od podwórza. Niestety, większość z tych domów uległa modernizacji, która zniszczyła ich wartości zabytkowe. Wpłynęło na to pokrycie elewacji sidingiem i wymiana stolarki okiennej na zespoloną, której podziały nie odpowiadają pierwotnemu wyglądowi okna. Wśród obiektów najlepiej zachowanych należy wymienić dom przy ul. 3 Maja 26, którego elewacje pokrywa dekoracyjny szalunek, na odeskowanych węglach widoczne są wycinane w deskach ornamenty, a do fasady przylega ganek wsparty na sześciu słupach. Dom ten powinien zostać ujęty w gminnej ewidencji zabytków. Przy ul. Tysiąclecia Państwa Polskiego znajduje się gmach, w którym obecnie mieści się Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury. Jest to budynek drewniany, piętrowy, pochodzący prawdopodobnie z okresu międzywojennego. Powinien zostać ujęty w gminnej ewidencji zabytków.

Przy ulicy 3 Maja zachowało się również kilka murowanych parterowych budynków mieszkalnych z lat. 20-30. XX wieku. Charakteryzuje je prosta bryła i bardzo skromny detal architektoniczny; przy jednym z tych domów zachował się drewniany ganek. Również te obiekty nie oparły się modernizacji oraz upływowi czasu, co znacząco wpłynęło na umniejszenie ich walorów zabytkowych. Do ciekawszych realizacji należy również dom połączony z częścią gospodarczą przy ul. Małyszówka 6. Zbudowany z żółtej cegły na podmurówce kamiennej posiada ciekawy detal wykonany z cegły: nad- i podokienniki, gzymsy, wąskie płyciny.

b) teren gminy Dąbrowa Białostocka

Niewątpliwie najciekawszym zespołem architektonicznym na obszarze gminy jest kompleks klasztorny w Różanymstoku. Właściwie wszystkie należące do niego budynki zostały ujęte w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków. Do najstarszych obiektów należy parterowy budynek byłej gorzelni klasztornej, w 1982 roku zamieniony na obiekt mieszkalny (w latach 1984-87 rozbudowano go o część wschodnią). W gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków jest on mylnie określony jako obora. Z okresu działalności klasztoru prawosławnego zachowały się dwa murowane budynki szkolne: klasycyzujący dwupiętrowy gmach dawnej szkoły Aleksiejewskiej z 1910 roku i piętrowy, bezstylowy, prawdopodobnie z 1902 roku. W okresie międzywojennym oba budynki należały do salezjanów i służyły celom edukacyjnym. Po 1954 roku pierwszy z nich przeznaczono na sale lekcyjne szkoły rolniczej, a w drugim funkcjonował m.in. internat i stołówka tejże placówki. Obecnie gmach dawnej szkoły Aleksiejewskiej mieści Salezjański Dom Młodzieżowy, a w budynku parterowym działa państwowe gimnazjum. Do tego gmachu przylega parterowy budynek dawnych garaży, w zeszłym roku zaadaptowany na cele mieszkalne. We wschodniej części zespołu, w pobliżu dawnej cerkwi prawosławnej usytuowane są zabudowania dawnych warsztatów szkolnych, w których mieściły się również m.in. apteka, herbaciarnia, piekarnia. Jest to ciąg połączonych ze sobą parterowych i piętrowych budynków, stylowo zbliżonych do „Drapieżnika”. W okresie międzywojennym funkcjonował tutaj sierociniec prowadzony przez siostry salezjanki. W 2. połowie ostatniego stulecia w budynkach mieściło się m.in. przedszkole i poczta, a także mieszkania pracownicze. Obecnie gmachy są nieużytkowane. Na południe od nich usytuowany jest piętrowy budynek dawnego szpitala, zbudowany na planie litery U z parterową dobudówką w elewacji zachodniej, o elewacjach licowanych żółtą cegłą. Został wzniesiony około 1904 roku, w latach 1921-22 służył jako szpital epidemiczny. W latach 70. i 80. XX wieku mieściło się tu kino, obecnie zaś służy jako budynek mieszkalny. Z zabudowań gospodarczych zachowała się jedynie tzw. bojnia, murowany, parterowy obiekt, dzisiaj nieużytkowany, a pierwotnie mieszczący być może szkolną saunę („ruską banię”). Poza murem otaczającym kompleks szkolny usytuowane są od północy dwa budynki pochodzące również z okresu działalności klasztoru prawosławnego. Większy z nich, piętrowy, murowano-drewniany na rzucie prostokąta mógł służyć pierwotnie jako koszary dla stacjonującego na terenie klasztoru wojska. Do końca lat 80. XX wieku funkcjonowała w nim szkoła podstawowa, a następnie biblioteka gminna i mieszkania pracownicze. Obecnie jest nieużytkowany. Drugi budynek, drewniany, stylowo odpowiadający Zielonej Willi, mieścił szpitalik zakonny, którym opiekowały się siostry salezjanki. Po wojnie osadzono tam Gromadzką Radę Narodową i urządzono mieszkania pracownicze. Z powodu złego stanu technicznego od lat 90. XX wieku roku pozostawał nieużytkowany, obecnie trwa jego rozbiórka. W części zachodniej Różanegostoku, poza murami kompleksu klasztornego, zachowały się również dwa zabytkowe obiekty. Jeden z nich, pochodzący prawdopodobnie z okresu międzywojennego, zbudowany został zapewne jako dom zakonny dla sióstr salezjanek, którą to funkcję spełnia również obecnie. Jest to obiekt murowany na rzucie zbliżonym do kwadratu, parterowy z murowanym poddaszem i dwoma gankami w dłuższych elewacjach, stylizowany na dworek polski. Drugi budynek pochodzi prawdopodobnie z okresu 1901-1915 i służył zapewne jako dom służby klasztornej. Niedawno zachodnia część budynku została podniesiona o jedno piętro.

Zespół klasztorno-szkolny otacza od zachodu oraz częściowo od północy i południa mur z kamieni polnych. Jego część południowo-zachodnia, wyznaczające granice cmentarza kościelnego pochodzi z okresu dominikańskiego. W mur wkomponowane są cztery kaplice różańcowe, o dachach namiotowych krytych gontem. W zachodnią pierzeję muru wmurowany jest kamień, prawdopodobnie nagrobny, przeniesiony z cmentarza przykościelnego, o częściowo zatartym napisie. Północno-zachodnia część muru powstała w czasie działalności prawosławnych zakonnic. W jego północnej pierzei na osi fasady kościoła znajduje się trójrzelotowa kamienna brama, przez którą przechodzi droga do Dąbrowy.

Zespół klasztorny w Różanymstoku powinien zostać wpisany do rejestru zabytków.

Wśród innych obiektów dydaktycznych z terenu gminy Dąbrowa należy wyróżnić budynek szkoły podstawowej w Nierośnie. Zbudowany został w latach 1922-1925 z inicjatywy Nikodema Henryka Hryckiewicza (1891-1977), inżyniera, konstruktora, wynalazcy, twórcy nowatorskich rozwiązań w budownictwie, a także posła na sejm w latach 1919-1926. Koszty budowy dzięki wsparciu N. H. Hryckiewicza pokryto z funduszy państwowych, a zapewne także jego własnych. Przy budowie szkoły pracowali bezinteresownie mieszkańcy. Jest to budynek murowany, dwukondygnacyjny, z użytkowym poddaszem. Założony na rzucie w kształcie litery L składa się

z korpusu głównego dwukondygnacyjnego i dobudówki jednokondygnacyjnej. Prostopadłościenny korpus nakryty jest wysokim dachem dwuspadowym z wyodrębnioną częścią frontową nakrytą dachem wielospadowym oraz dachem dwuspadowym nakrywającym dobudówkę. Dach zakończony jest wydatnym okapem, w połaciach – facjaty. W korpusie głównym okna prostokątne, wielokwaterowe, w dobudówce – okna zamknięte półkoliście. Otwór wejściowy umieszczony we wnętrzu zwieńczonej półkoliście wypełniony jest drzwiami dwuskrzydłowymi z nadświetłem. Budynek szkoły należy ująć w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz wpisać do rejestru zabytków.

Ciekawym zabytkiem, ujętym w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków są ruiny murowanego młyna w Harasimowiczach. Młyn położony jest malowniczo nad rzeką Sidrą, w pobliżu miejsca, gdzie jeszcze w XIX wieku rozciągał się Wielki Staw.

Teren gminy Dąbrowa, podobnie jak ziemie ościennych gmin jest ciągle „zagłębiem” drewnianego budownictwa ludowego. Jedną z trzech zachowanych do dziś świątyń drewnianych jest cerkiew cmentarna p.w. Świętych Niewiast Niosących Wonności w Jacznie (fot.24), usytuowana na grzebalnym cmentarzu prawosławnym. Wzniesiona została w 2. połowie XIX wieku, założona na rzucie kwadratu, posadowiona na kamiennym fundamencie. Elewacje oszalowane deskami w układzie poziomym, węgły ozdobnie odeskowane. W ścianach bocznych okna prostokątne, wielokwaterowe, ujęte w ozdobne obramienia z motywem liścia i woluty (dół) i nadokiennik w formie szczytu z gzymsem kostkowym i płaskorzeźbionym krzyżem. W ścianie frontowej prostokątny otwór wejściowy wypełniony dwuskrzydłowymi, klepkowymi drzwiami. Prostopadłościenna bryła nakryta jest czterospadowym dachem z wyniesioną centralnie czworoboczną, oszalowaną wieżyczką. W zwieńczeniu wieżyczki cebulasty hełm na sześciobocznym bębnie, pokryte blachą. W zwieńczeniu krzyż na kuli. Wnętrze z wydzielonym ołtarzem i nawą, nakryte deskowym sufitem, podłoga z desek. Cerkiew cmentarną należy wpisać do rejestru zabytków.

Drewno jest materiałem, który od wieków stosowany był na obszarze gminy Dąbrowa do wznoszenia domów i zagrod. Domy budowano przeważnie w konstrukcji wieńcowej, rzadziej sumikowo-łątkowej. Podmurówka wykonywana była z kamieni łączonych zaprawą. Dachy, niemal zawsze dwuspadowe, kryto gontem lub strzechą. W połowie XX wieku zaczęto materiały te zastępować eternitem i blachą, rzadziej dachówką cementową. W okresie międzywojennym upowszechniło się zdobienie elewacji wycinanymi w deskach ażurowymi motywami. Najchętniej dekorowanymi elementami były węgły, szczyty i okna, które wyposażano w płycinowe okiennice, nad- i podokienniki. Zrąb pozostawiano nagi lub pokrywano go szalunkiem, zarówno w układzie pionowym, jak i mieszanym (poziomo i pionowo), w partii szczytów zaś również ukośnie lub promieniście. Stosowano przeważnie okna ościeżnicowe, dubeltowe, wcześniej dwuskrzydłowe sześciokwaterowe, w okresie późniejszym dwuskrzydłowe z nadświetleniem. Drzwi wewnętrzne były płycinowe lub deskowe, zewnętrzne niekiedy szalowano w dekoracyjny sposób deszczułkami. Kowalskie zamki miały dekoracyjne wykładki. Do niektórych domów dostawiano ganki wsparte na słupkach lub oszklone kolorowymi szybami.

Ze względu na zachowany od czasów pomiaru włóczęj szeregowy układ wsi, wiele budynków mieszkalnych ustawionych jest szczytem do drogi. Charakterystyczne dla budownictwa wiejskiego gminy Dąbrowa jest łączenie pod jednym dachem domów z budynkami gospodarczymi. Zabudowania tego rodzaju można spotkać w większości miejscowości, m.in. na obszarze tzw. długiej wsi, ciągnącej się wzdłuż drogi Sokółka – Stara Kamienna (fot. 21). Niekiedy część gospodarcza wznoszona była z kamieni polnych łączonych zaprawą.

Jeszcze w połowie XX wieku zabudowa drewniana przeważała w wiejskim krajobrazie, obecnie jest jednak wypierana przez budownictwo murowane. Zachowane obiekty drewniane są często modernizowane w sposób, który odbiera im wartości zabytkowe. Stosunkowo dużo drewnianych budynków mieszkalnych i gospodarczych zachowało się jeszcze m.in. w Hamulce (fot. 26), Kamiennej Starej, Kamiennej Nowej, Suchodolinie.

Charakterystycznymi elementami krajobrazu Kuderewszczyzny i Małowisty są drewniane podcieniowe spichlerze, stojące naprzeciwko zabudowań, po drugiej stronie drogi (fot. 28). Podobny spichlerz istnieje w Kamiennej Starej w zagrodzie nr 2. Jest on ujęty w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków. Drewniany wiatrak, również ujęty w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, zachował się tylko we wsi Kamienna Stara, znajduje się jednak w bardzo złym stanie technicznym (fot. 19). Wśród budownictwa drewnianego gminy Dąbrowa wyróżnia się kompleks parterowych budynków kolejowych w Kamiennej Nowej (fot. 23). Budynki mieszkalne zbudowane są na planie wydłużonego prostokąta, kryte dachami naczółkowymi, ściany szalowane deskami.

Podobne zespoły są rozmieszczone wzdłuż linii kolejowych na terenie całego województwa, m.in. w Suwałkach, Augustowie, Białowieży Towarowej. Posiadają one charakterystyczne zdobienia o proveniencji rosyjskiej, stosowane na przełomie XIX i XX wieku na terenie zaboru rosyjskiego w budynkach cerkiewnych, urzędowych i kolejowych. Zespół budynków kolejowych powinien zostać ujęty w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków. W ewidencji gminnej powinien znaleźć się również most kolejowy nad Biebrzą między stacjami Kamienna Nowa i Jastrzębna.

Na terenie gminy Dąbrowa znajduje się wiele kapliczek słupowych, przeważnie murowanych. Większość z nich pochodzi z początku XX wieku. Posadowione są na wysokich cokołach, otwarte zazwyczaj z trzech bądź czterech stron, w środku mieszczą figurę świętego, przeważnie współczesną. Przykładem mogą być kapliczki w Krugle, Brzozowie, Trzyrzeczkach, Nierośnie, Reszkowcach i Dąbrowie przy ul. Małyszówka i Jasionówka (fot. 14). Kapliczki drewniane znajdują się w Trzyrzeczkach, Wesołowie i Brzozowie (fot. 30). Ta ostatnia została zbudowana w 1881 roku przy drodze do Dąbrowy Białostockiej. Założona na rzucie prostokąta, drewniana, konstrukcji słupowej, oszalowana, posadowiona na kamieniach, nakryta dachem dwuspadowym. Wnętrze jednoprzestrzenne, nakryte pozornym sklepieniem kolebkowym, podłoga deskowa. W szczycie wnętrza z figurką Matki Bożej. Otwór wejściowy zamknięty łukiem dwuspadowym wypełniają drzwi płycinowe, dwuskrzydłowe. Kapliczkę w Brzozowie należy wpisać do rejestru zabytków. Zalecanie jest uzupełnienie gminnej ewidencji zabytków o pozostałe kapliczki.

Na terenie gminy licznie występują również krzyże przydrożne, zarówno katolickie, jak i prawosławne, drewniane, kamienne i metalowe na kamiennych cokołach (fot. 31).

Reliktami majątków ziemskich są pozostałości założenia dworskich i folwarcznych, ujęte w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków. Najcenniejszym z nich jest zespół dworsko-parkowy i folwarczny w Kamiennej Starej. Powstał w 1. połowie XVI wieku jako własność królewska, w 1574 roku przeszedł w dożywotnią dzierżawę Piotra Wiesiołowskiego, marszałka Wielkiego Księstwa Litewskiego i m.in. właściciela Białegostoku, potem jego syna Krzysztofa Wiesiołowskiego. Dwór w Kamiennej był główną rezydencją Wiesiołowskich, którzy nieopodal wystawili drewnianą kaplicę p.w. św. Anny. Usytuowany był z dala od wsi, pośród terenów należących do dworu. Od północy ujęty był stawami i parkiem, od wschodu – doliną strumienia Kamienna, od południa i zachodu – podwórzem folwarcznym, sadami i ogrodami (ob. pole i łąka). Być może z czasów Wiesiołowskich pochodzi zachowana do dziś kompozycja przestrzenna założenia dworsko-ogrodowego. W centrum założenia położony jest dwór graniczący od północy z trzema stawami. Za stawami zachowały się pozostałości parku z drzewami: buk, olcha, topola, jesion; bezpośrednio przy budynku dworskim znajduje się staw wschodni. Zachowały się dawne obiekty: stodoła, serownia ob. spichlerz, studnia. Współcześnie powstały budynki gospodarcze i inwentarskie. Dwór drewniany, konstrukcji zrębowej, parterowy, przykryty dachem dwuspadowym (fot. 20). Na osi elewacji frontowej ganek. Nie zachowały się alkierze przylegające do części szczytowych budynku. Zespół dworski wraz z parkiem są ujęte w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, należy je wpisać do rejestru zabytków.

Na zachód od Dąbrowy leży dawny majątek Kalno, opisany powyżej. Obecnie widoczne w krajobrazie założenie składa się z ruin osiemnastowiecznych zabudowań, dawnej obory, domu wzniesionego w 1927 roku oraz systemu stawów. Szczątkowo zachowało się założenie dworskie w okolicach Harasimowicz. Widoczne są jedynie ślady po stawach i nasadzeniach parkowych oraz budynkach gospodarczych. Inaczej wygląda sytuacja w przypadku założenia dworsko-ogrodowego w Różanymstoku, które zostało w dokumentacji konserwatorskiej niewłaściwie rozpoznane, chociaż na jego obszarze zachowało się wiele nasadzeń z przełomu XVIII i XIX oraz XIX i XX wieku.

Linia Mołotowa

Początki fortyfikacji ZSRR na granicy z Niemcami sięgają 1939 roku, kiedy to na mocy traktatu o nieagresji (pakt Ribbentrop-Mołotow) ustalono, że w przypadku zmian terytorialnych na obszarze państwa polskiego granica między obydwojma państwami przebiegać będzie wzdłuż rzek Pisy, Narwi, Wisły i Sanu. Wrześniowe działania wojenne obydwu najeźdźców zakończył podpisaniem 28.09.1939 roku kolejnego traktatu o granicach. Wytyczona wówczas granica sprawiła, że po stronie radzieckiej znalazło się m.in. część województwa białostockiego. Zajęcie olbrzymiego terytorium pozostawiło umocnienia Linii Stalina na głębokich tyłach nowo wytyczonej granicy z Niemcami. Dlatego też już w 1939 roku rozpoczęto wstępne prace (pomiarowe, projektowe, logistyczne) nad nową linią umocnień. Linia Mołotowa, zbudowana przez Rosjan (zaprojektowana przez generała lejtnanta wojsk inżynieryjnych D. Karbyszewa) w latach 1940-41, była systemem umocnień na wschodniej granicy ZSRR. Granicę liczącą 4,5 tysiąca km podzielono na 138 odcinków budowlanych.

Pomimo ogromnego wysiłku do 22 czerwca 1941 roku nie zrealizowano zaplanowanego przedsięwzięcia. Na całej linii wzniesiono około 2500 obiektów, z czego ponad 1000 zostało w pełni wyposażonych. Betonowe schrony były jedno- lub dwupoziomowe, podpiwniczone i wyposażone w podziemne zbiorniki paliwa, często agregaty prądotwórcze, w większości z nich część pomieszczeń była hermetyczna. W Grodzieńskim Rejonie Umocnionym na 84 obiekty wybudowane na linii Kamienna Nowa-Lipsk nad Biebrzą- Bohatery Leśne, 30 posiadało pełną sprawność bojową, pozostałe były w różnych stadiach budowy. Ukształtowanie terenu (w tym liczne bagna) stanowiło naturalną, dodatkową zaporę przeciwpancerną. Jako całość Linia Mołotowa nie spełniła swojego zadania. Przerwane agresją Niemiec prace budowlane, brak pełnej obsady gotowych umocnień uniemożliwiły zorganizowanie trwałej obrony, pozostała więc bez większego wpływu na przebieg działań całego frontu. Budowane blisko 60 lat temu umocnienia są jednak dziedzictwem o ogromnym znaczeniu. Były z pewnością ówczesnym szczytem myśli inżynierskiej, swoim rozmachem inwestycyjnym, rozwiązaniami technicznymi i założeniami taktycznymi przewyższały wiele kompleksów fortyfikacyjnych. Zachowane elementy umocnień w okolicach wsi Hamulka, Kuderewszczyzna (fot. 29), Trzyrzeczki i Małowista należy udokumentować i włączyć do gminnej ewidencji zabytków.

Na terenie gminy Dąbrowa Białostocka występują następujące cmentarze wyznaniowe i wojenne:

Kamienna Stara – cmentarz przykościelny parafii rzymskokatolickiej położony wokół kościoła św. Anny. Cmentarz na rzucie nieregularnym, zbliżonym do podkowy, częściowo ogrodzony kamiennym murem z 2. połowy XIX wieku, częściowo współczesnym. Zachodnia granica cmentarza obsadzona jest starymi lipami. Brama ujęta wysokimi słupami nakrytymi czapami, bez skrzydeł. Teren cmentarza porośnięty trawą. W północnej części usytuowany jest nagrobek generała brygady Nikodema Sulika i jego żony. Wpisany do rejestru zabytków pod numerem 268 dnia 09.12. 2009 roku.

Dąbrowa Białostocka – cmentarz parafialny rzymskokatolicki, założony w 2 poł. XVIII w. we wschodniej części miasta, na rzucie wieloboku. Porośnięty drzewami liściastymi i iglastymi, ogrodzony kamiennym murem z dwiema bramami. W najstarszej części usytuowanej na wzgórzu wokół kaplicy zachowały się nagrobki żeliwne w formie postumentów zwieńczonych krzyżami, kamienne obeliski, nagrobki z lat 30-tych XX wieku w formie kamiennych konarów, żeliwne krzyże z 2 poł. XIX w., żelaznych kutych krzyży na kamiennych cokołach. Część starych nagrobków jest zniszczona i wypierana przez nowopowstałe. Przy głównej alei usytuowany jest grób nieznanego żołnierza z inskrypcją: NIEZNANY/ ŻOŁNIERZ POLSKI/ POLEGŁ/ ZA OJCZYZNĘ. Należy wykonać dokumentację zabytkowych nagrobków. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków; powinien zostać wpisany do rejestru zabytków.

Dąbrowa Białostocka – cmentarz przykościelny rzymskokatolicki usytuowany wokół kościoła p.w. św. Stanisława Biskupa, otoczony kamiennym murem, z bramkami. Położony na wzgórzu, z wejściem po rozdzielnych schodach. W płn.-zach. narożniku muru usytuowana kamienna dzwonnica. Na terenie cmentarza znajduje się kapliczka murowana z cegły oraz kilka nagrobków pochodzących z XIX i XX wieku, które należy zinwentaryzować. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków; powinien zostać wpisany do rejestru zabytków.

Dąbrowa Białostocka – grób nieznanego żołnierza usytuowany przy skrzyżowaniu dróg Dąbrowa Białostocka – Zwierzyniec i Suchowola – Nowy Dwór. Pole grobowe ujęte żelaznym, kutym, ażurowym ogrodzeniem, wewnątrz którego nagrobek z dwiema tablicami, na nich napisy: NIEZNANY/ ŻOŁNIERZ/ 1939. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków; nie jest wpisany do rejestru zabytków.

Dąbrowa Białostocka – cmentarz żydowski położony po południowej stronie ulicy Jana Pawła II. Założony zapewne w XIX wieku, uległ zniszczeniu podczas II wojny światowej. Obecnie teren cmentarza otoczony jest nowym murem z cegły silikatowej, a na jego terenie przy bramie wejściowej ustawiono pomnik z napisami w języku polskim i hebrajskim: POŚWIĘCONY PAMIĘCI/ ŻYDÓW DĄBROWSKICH/ SPOCZYWAJĄCYCH/ NA CMENARZU/ I MIEJSCACH ZAGŁADY,/ DEPORTOWANYCH/ W LATACH 1939-1945/ FUNDATORZY RODZINA/ RENA HOLSZTEJN, LILLY GRITZ, E. GRABIŃSKI. Teren cmentarza porośnięty drzewami i samosiewami, układ nieczytelny, nagrobki zarośnięte. Należy przeprowadzić prace porządkowe polegające na wycięciu roślinności zarastającej zachowane nagrobki. Należy wykonać dokumentację ewidencyjną zachowanych

nagrobków. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków; powinien zostać wpisany do rejestru zabytków.

Harasimowicze – mogiła zbiorowa żołnierzy Armii Radzieckiej. Cmentarz usytuowany ok. 1,5 km na wschód od wsi, w miejscu zwanym Wielki Staw, przy drodze do wsi Dubaśno i Chilmony. Cmentarz ujęty kamienno-metalowym ogrodzeniem. Nagrobek z głazów z 1977 roku z tablicą, na której inskrypcja: W HOŁDZIE/ GRZEGORZOWI/ KUNAWINOWI/ BOHATEROWI ZSRR. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków; nie jest wpisany do rejestru zabytków.

Jaczno – cmentarz przycerkiewny, usytuowany we wsi, wokół cerkwi, otoczony kamiennym murem. Przy murze drzewa iglaste i liściaste. Na terenie cmentarza usytuowanych jest kilka nagrobków z 2. połowie XIX w. (kamienna stela z żelaznym krzyżem) i z XX w. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków; nie jest wpisany do rejestru zabytków.

Jaczno – cmentarz parafii prawosławnej, usytuowany po wschodniej stronie drogi biegnącej przez wieś. Założony na rzucie wydłużonego prostokąta, ujęty murowanym ogrodzeniem, z dwiema bramami. Najstarsza część cmentarza to wzgórze w części wschodniej, na którym stoi drewniana kaplica. Zachowane na cmentarzu nagrobki XIX-wieczne to kamienne stele zwieńczone krzyżem kamiennym lub żeliwnym i krzyże żelazne kute. Niektóre stare, zabytkowe nagrobki są składowane przy kaplicy. Aby uchronić te niepotrzebne już nagrobki od całkowitego zniszczenia należy urządzić na terenie cmentarza lapidarium. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków; powinien zostać wpisany do rejestru zabytków.

Jaczno - mogiła wojenna z 1944 roku, położona na skraju wsi, przy zagrodzie nr 8, obok kamiennego krzyża wotywnego. Pole grobowe otoczone ażurowym, metalowym ogrodzeniem, nagrobek z tablicą, na której inskrypcja: ST. LET. PAWLINOW/DMITRU STIEPANOWICZ/ POLEGŁ 26 VII 1944 R./ W WALCE/ Z HITLEROWSKIM OKUPANTEM/ O WYZWOLENIE WSI JACZNO/ WDZIĘCZNI/ MIESZKAŃCY. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków; nie jest wpisany do rejestru zabytków.

Kropiwno - mogiła wojenna z 1944 roku, położona w odległości 100 m od drogi Dąbrowa – Lipsk, po wschodniej stronie drogi do kolonii wsi Kropiwna. Ujęta metalowym ogrodzeniem, z betonowym nagrobkiem wewnątrz. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków; nie jest wpisany do rejestru zabytków.

Kropiwno – cmentarz epidemiczny z XIX wieku, położony ok. 600 m na północ od zabudowań wsi, na wzgórzu, po wschodniej stronie lokalnej drogi. Założony na rzucie nieregularnym, mogiły nieczytelne. Teren porośnięty sosnami i lipami. Zachowany nagrobek z 1901 r. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków; nie jest wpisany do rejestru zabytków.

Różanystok - cmentarz przykościelny położony w pld.-zach. części miejscowości. Od pld. i zach. otoczony kamiennym murem, od północy kutym parkanem na betonowych słupach. Do XVIII-wiecznego zapewne muru przylegają cztery kapliczki różańcowe. Na terenie cmentarza znajdują się cztery nagrobki: ks. prałata Franciszka Ostrowskiego z 1919 roku, Piotra Kulesza, fundatora organów, z 1932 roku, ks. Arkadiusza Zimnickiego z 1990 roku i symboliczny grób pomordowanych w czasie II wojny światowej kapłanów, dowódców Wojska Polskiego i żołnierzy AK pochodzących z okolic Dąbrowy. Wokół ogrodzenia rozmieszczone są współczesne stacje Drogi Krzyżowej. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków; powinien zostać wpisany do rejestru zabytków.

Różanystok – parafialny cmentarz grzebalny położony przy drodze do Brzozowo, około 1 km od Różanegostoku. Założony na rzucie prostokąta, ogrodzony betonowym murem. Powstał zapewne w 1. połowie XIX wieku. Najstarszym nagrobkiem jest betonowy obelisk na prostopadłościennym podstawie. Upamiętnia on ostatniego dominikanina – zmarłego w 1851 roku Kwiryna Medyńskiego. Fundatorem nagrobka był proboszcz różanostocki, Hipolit Kossobudzki. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków; powinien zostać wpisany do rejestru zabytków.

Kamienna Stara – cmentarz wojenny rosyjski z 1915 roku, położony na ptn.-wsch. od wsi, w lesie. Ujęty drewnianym ogrodzeniem na rzucie prostokąta, porośnięty sosnami. Układ mogił rzędowy. Mogiły ulegają destrukcji, porastają roślinnością. Zachowany jeden nagrobek z żelaznym krzyżem, ogrodzony metalowym płotem. Należy uczynić mogiły, powycinać samosiewy. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej ewidencji zabytków; nie jest wpisany do rejestru zabytków.

Trzyrzeczki - mogiła nieznanymi żołnierzy radzieckich z II wojny światowej, położona w lesie, na gruntach wsi, w miejscu zwanym Grabowy Borek, ok. 1 km na ptn.-wsch. od wsi Kuderewszczyzna. Mogiła ujęta metalowym ogrodzeniem, wewnątrz dwa nagrobki z tablicami, na

których napis: NIEZNANY/ ŻOŁNIERZ/ 1939. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków; nie jest wpisany do rejestru zabytków. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków; nie jest wpisany do rejestru zabytków.

Zwierzyniec Mały – mogiła nieznanego żołnierza radzieckiego z 1944 roku, położona przy wschodnim skraju wsi. Pole grobowe ujęte metalowym ogrodzeniem, nagrobek z ok. 1970 roku z dwoma tablicami z napisem: NIEZNANY/ ŻOŁNIERZ/ 1944 R./ CZEŚĆ/ JEGO/ PAMIĘCI. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków; nie jest wpisany do rejestru zabytków.

Zwierzyniec Wielki – cmentarz parafii rzymskokatolickiej p.w. Matki Boskiej Wspomożenia Wiernych, położony poza obszarem wsi, przy drodze do wsi Lewki. Założony w 1976 roku, ujęty ceglany ogrodzeniem. Cmentarz został ujęty w wojewódzkiej ewidencji zabytków; nie jest wpisany do rejestru zabytków.

3./3 Zabytki ruchome

Zabytki ruchome wpisane do rejestru zabytków:

Rejestr zabytków ruchomych prowadzony jest (podobnie jak rejestr zabytków nieruchomości) przez wojewódzkiego konserwatora zabytków. Do rejestru wpisuje się zabytek ruchomy na podstawie decyzji wydanej przez wojewódzkiego konserwatora zabytków na wniosek właściciela tego zabytku. Wojewódzki konserwator zabytków może wydać z urzędu decyzję o wpisie zabytku ruchomego do rejestru w przypadku uzasadnionej obawy zniszczenia, uszkodzenia lub nielegalnego wywiezienia zabytku za granicę. Do rejestru nie wpisuje się zabytku wpisanego do inwentarza muzeum lub wchodzącego w skład narodowego zasobu bibliotecznego (Art. 10 i 11, Rozdz. 2 Ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z 23.07. 2003 r.).

Według obecnego stanu na terenie gminy Dąbrowa Białostocka znajdują się 123 zabytki ruchome wpisane do rejestru zabytków na mocy decyzji w sprawie wpisania dobra kultury do rejestru zabytków. Są to następujące decyzje:

Decyzje nr B-62 oraz B-85, B-248, B-373, B-51

Decyzjami tymi wpisano do rejestru zabytków 92 obiekty zabytkowe z wyposażenia kościoła parafialnego p.w. Ofiarowanie NMP w Różanymstoku.

Decyzje nr B-250, B-374

Decyzjami tymi wpisano do rejestru zabytków 13 obiektów z wyposażenia kościoła parafialnego p.w. św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Dąbrowie Białostockiej.

Decyzja nr B-308 (95)

Decyzją tą wpisano do rejestru zabytków 18 obiektów z wyposażenia kościoła filialnego p.w. św. Anny w Kamiennej Starej.

3./4 Zabytki archeologiczne

Na terenie miasta i gminy Dąbrowa Białostocka znajduje się 369 stanowisk archeologicznych ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków oraz grodzisko w Grodziszczanach wpisane do rejestru zabytków województwa podlaskiego st. nr 1/1, nr rej. C-46, dec. nr 535-1/23/84 i 535-1/24/84 z 6.12.1984 roku.

Grodzisko wczesnośredniowieczne w Grodziszczanach, zwane „Okopem”, „Okopem Szwedzkim”, „Zamczyskiem” położone jest na północny wschód od wsi, przy drodze z Różanegostoku do wsi Grzebienie, na krawędzi doliny bezimiennej strugi, płynącej do jednego z lewobrzeżnych dopływów Biebrzy, po jej południowej stronie. Od zachodu i północy otoczone jest łąką, od wschodu przebiega droga, od południa, na krańcu grodziska znajdują się budynki mieszkalne i gospodarcze. Majdan grodziska jest nieco wywyższony i oddzielony od wału wgłębieniem; jego średnica wynosi 25 m. Grodzisko otaczają dwa koncentryczne wały: wewnętrzny i zewnętrzny, między nimi znajduje się fosa. Wysokość wałów wynosi około 2 m. Od strony północnej wały są mocne zniwelowane. Od strony północno- wschodniej widoczna jest przerwa w wałach - ślad po wejściu na majdan grodziska. W części południowej majdan i wał są całkowicie zniszczone. Średnica grodziska wraz z wałami wynosi około 60 m. Wyniki badań sondażowych zaliczają obiekt do kultury słowiańskiej.

Wykaz zabytków archeologicznych (stanowisk archeologicznych) ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków

Lp.	Miejscowość	Numer obszaru AZP	Nr stanowiska w miejscowości	Nr stanowiska na obszarze
1.	BAGNY	27-87	1	Znalezisko luźne
2.	BAGNY	27-87	2	Znalezisko luźne
3.	BITY KAMIEŃ	28-88	1	26
4.	BITY KAMIEŃ	28-88	2	27
5.	BITY KAMIEŃ	28-88	3	28
6.	BITY KAMIEŃ	28-88	4	29
7.	BITY KAMIEŃ	28-88	5	30
8.	BITY KAMIEŃ	28-88	6	31
9.	BITY KAMIEŃ	28-88	7	32
10.	BRZÓZOWO	27-88	1	2
11.	BRZÓZOWO	27-88	2	3
12.	BRZÓZOWO	27-88	3	5
13.	BRZÓZOWO	27-88	4	11
14.	ZWIERZYŃCIEC MAŁY	26-87	1	14
15.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	1	1
16.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	2	2
17.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	3	3
18.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	4	4
19.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	5	5
20.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	6	6
21.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	7	7
22.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	8	8
23.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	9	9
24.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	10	10
25.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	11	11
26.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	12	12
27.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	13	24
28.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	14	25
29.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	15	42
30.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	16	43
31.	DĄBROWA BIAŁOSTOCKA	26-88	17	44
32.	GRABOWO	26-88	1	13
33.	GRABOWO KOL.	26-88	2	14
34.	GRABOWO KOL.	26-88	3	15
35.	GRABOWO KOL.	26-88	4	16
36.	GRABOWO KOL.	25-88	5	20
37.	GRABOWO KOL.	25-88	6	21
38.	GRABOWO KOL.	25-88	7	22
39.	GRABOWO KOL.	25-88	8	1
40.	GRABOWO KOL.	25-88	9	54
41.	GRODZISZCZANY	27-88	2	6
42.	GRODZISZCZANY	27-88	3	7
43.	GRODZISZCZANY	27-88	4	8
44.	GRODZISZCZANY	27-89	5	102
45.	GRODZISZCZANY	27-89	6	105
46.	GRODZISZCZANY	27-89	7	106
47.	GRODZISZCZANY	27-89	8	107
48.	GRODZISZCZANY	27-89	9	108
49.	GRZEBIENIE	27-89	1	74
50.	GRZEBIENIE	27-89	2	75
51.	GRZEBIENIE	27-89	3	76
52.	GRZEBIENIE	27-89	4	77
53.	GRZEBIENIE	27-89	5	78
54.	GRZEBIENIE	27-89	6	79
55.	GRZEBIENIE	27-89	7	80
56.	GRZEBIENIE	27-89	8	81
57.	GRZEBIENIE	27-89	9	82
58.	GRZEBIENIE	27-89	10	83
59.	GRZEBIENIE	27-89	11	84
60.	GRZEBIENIE	27-89	12	85
61.	GRZEBIENIE	27-89	13	86
62.	GRZEBIENIE	27-89	14	87
63.	GRZEBIENIE	27-89	15	88
64.	GRZEBIENIE	27-89	16	89
65.	GRZEBIENIE	27-89	17	90
66.	GRZEBIENIE	27-89	18	91
67.	GRZEBIENIE	27-89	19	92
68.	GRZEBIENIE	27-89	20	93
69.	GRZEBIENIE	27-89	21	94
70.	GRZEBIENIE	27-89	22	95
71.	GRZEBIENIE	27-89	23	96
72.	GRZEBIENIE	27-89	24	97
73.	GRZEBIENIE	27-89	25	98
74.	GRZEBIENIE	27-89	26	99
75.	GRZEBIENIE	27-89	27	101

Lp.	Miejscowość	Numer obszaru AZP	Nr stanowiska w miejscowości	Nr stanowiska na obszarze
76.	GRZEBIENIE	27-89	28	103
77.	GRZEBIENIE	27-89	29	104
78.	GRZEBIENIE	27-89	30	109
79.	GRZEBIENIE	27-89	31	110
80.	GRZEBIENIE	27-89	32	111
81.	GRZEBIENIE	27-89	33	112
82.	GRZEBIENIE	27-89	34	113
83.	GRZEBIENIE	27-89	35	114
84.	GRZEBIENIE	27-89	36	115
85.	HAMULKA	26-87	1	1
86.	HAMULKA	26-87	2	65
87.	HAMULKA	26-87	3	78
88.	HAMULKA	26-87	4	79
89.	HAMULKA	26-87	5	80
90.	HAMULKA	26-87	6	81
91.	HAMULKA	26-87	7	82
92.	HAMULKA	26-87	8	83
93.	HAMULKA	26-87	9	84
94.	HAMULKA	26-87	10	85
95.	HAMULKA	26-87	11	86
96.	HAMULKA	26-87	12	87
97.	HAMULKA	26-87	13	88
98.	HAMULKA	26-87	14	89
99.	HARASIMOWICZE	26-89	1	34
100.	HARASIMOWICZE	26-89	2	35
101.	HARASIMOWICZE	26-89	3	36
102.	HARASIMOWICZE	26-89	4	37
103.	HARASIMOWICZE	26-89	5	48
104.	HARASIMOWICZE	26-89	6	55
105.	JACZNO	26-89	1	39
106.	JACZNO	26-89	2	40
107.	JACZNO	26-89	3	41
108.	JACZNO	26-89	4	42
109.	JACZNO	26-89	5	43
110.	JACZNO	26-89	6	44
111.	JACZNO	26-89	7	45
112.	JACZNO	26-89	8	46
113.	JACZNO	26-89	9	47
114.	JACZNO	26-89	10	4
115.	JACZNO	27-89	11	100
116.	JASIONÓWKA KOL.	27-88	1	4
117.	JASIONÓWKA KOL.	27-88	2	9
118.	KROPIWNO	25-88	1	39
119.	KROPIWNO	25-88	2	23
120.	KROPIWNO	25-88	3	24
121.	KROPIWNO	25-88	4	25
122.	KROPIWNO	25-88	5	26
123.	KROPIWNO	25-88	6	27
124.	KROPIWNO	25-88	7	28
125.	KROPIWNO	25-88	8	29
126.	KROPIWNO	25-88	9	30
127.	KROPIWNO	25-88	10	31
128.	KROPIWNO	25-88	11	32
129.	KROPIWNO	25-88	12	33
130.	KROPIWNO	25-88	13	34
131.	KROPIWNO	25-88	14	35
132.	KROPIWNO	25-88	15	36
133.	KROPIWNO	25-88	16	37
134.	KROPIWNO	25-88	17	38
135.	KUDEREWSZCZYNA	26-87	1	90
136.	LEWKI	26-87	1	4
137.	LEWKI	26-87	2	5
138.	ŁOZOWO	28-89	1	29
139.	ŁOZOWO	28-89	2	30
140.	ŁOZOWO	28-88	3	33
141.	ŁOZOWO	28-88	4	34
142.	ŁOZOWO	28-88	5	35
143.	MAŁOWISTA	26-86	1	28
144.	MAŁOWISTA	26-86	2	29
145.	MAŁOWISTA	26-86	3	30
146.	MAŁOWISTA	26-86	4	31
147.	MAŁOWISTA	26-86	5	32
148.	MAŁOWISTA	26-86	6	33
149.	MAŁOWISTA	26-86	7	62
150.	MAŁOWISTA	26-86	8	34

Lp.	Miejscowość	Numer obszaru AZP	Nr stanowiska w miejscowości	Nr stanowiska na obszarze
151.	MAŁOWISTA	26-86	9	52
152.	MAŁOWISTA	26-86	10	53
153.	MAŁOWISTA	26-86	11	55
154.	MAŁOWISTA	26-86	12	56
155.	MAŁOWISTA	26-86	13	54
156.	MAŁYSZÓWKA	26-88	1	48
157.	MAŁYSZÓWKA	26-88	2	17
158.	MAŁYSZÓWKA	26-87	3	41
159.	MAŁYSZÓWKA	26-87	4	42
160.	MAŁYSZÓWKA	26-87	5	43
161.	MIEDZIANOWO	26-87	1	8
162.	MIEDZIANOWO	26-87	2	10
163.	MIEDZIANOWO	26-87	3	11
164.	MIEDZIANOWO	26-87	4	12
165.	MIEDZIANOWO	26-87	5	13
166.	MIEDZIANOWO	26-87	6	29
167.	MIEDZIANOWO	26-87	7	30
168.	MIEDZIANOWO	26-87	8	34
169.	MIEDZIANOWO	26-87	9	35
170.	MOŚCICHA	28-88	1	36
171.	MOŚCICHA	28-88	2	37
172.	MOŚCICHA	28-88	3	38
173.	MOŚCICHA	28-88	4	39
174.	MOŚCICHA	28-88	5	40
175.	MOŚCICHA	28-88	6	41
176.	MOŚCICHA	28-88	7	42
177.	NIEROŚNO	27-89	1	znalezisko luźne
178.	NIEROŚNO	27-89	2	119
179.	KAMIENNA NOWA	25-87	1	14
180.	KAMIENNA NOWA	25-87	2	15
181.	KAMIENNA NOWA	25-87	3	16
182.	KAMIENNA NOWA	25-87	4	17
183.	KAMIENNA NOWA	25-87	5	18
184.	KAMIENNA NOWA	25-87	6	19
185.	KAMIENNA NOWA	25-87	7	20
186.	KAMIENNA NOWA	25-87	8	21
187.	KAMIENNA NOWA	25-87	9	22
188.	KAMIENNA NOWA	25-87	10	23
189.	KAMIENNA NOWA	25-87	11	24
190.	KAMIENNA NOWA	25-87	12	25
191.	KAMIENNA NOWA	25-87	13	26
192.	KAMIENNA NOWA	25-87	14	27
193.	KAMIENNA NOWA	25-87	15	28
194.	KAMIENNA NOWA	25-87	16	29
195.	KAMIENNA NOWA	25-87	17	30
196.	NOWA WIEŚ	26-87	1	31
197.	NOWA WIEŚ	26-87	2	32
198.	NOWA WIEŚ	26-87	3	33
199.	NOWA WIEŚ	26-87	4	44
200.	NOWA WIEŚ	26-87	5	45
201.	NOWA WIEŚ	26-87	6	46
202.	NOWA WIEŚ	26-87	7	47
203.	NOWA WIEŚ	26-87	8	48
204.	NOWA WIEŚ	26-87	9	49
205.	NOWA WIEŚ	26-87	10	50
206.	NOWA WIEŚ	26-87	11	51
207.	NOWA WIEŚ	26-87	12	52
208.	NOWA WIEŚ	26-87	13	66
209.	NOWA WIEŚ	26-87	14	67
210.	NOWA WIEŚ	26-87	15	68
211.	NOWA WIEŚ	26-87	16	69
212.	NOWA WIEŚ	26-87	17	70
213.	NOWINKA	28-88	1	8
214.	OLSZA	26-87	1	6
215.	OLSZA	26-87	2	7
216.	OLSZA	26-87	3	15
217.	OSMOŁOWSZCZYŻNA	26-88	1	19
218.	OSMOŁOWSZCZYŻNA	26-88	2	18
219.	OSMOŁOWSZCZYŻNA	26-88	3	23
220.	OSMOŁOWSZCZYŻNA	26-88	4	45
221.	OSMOŁOWSZCZYŻNA	26-88	5	46
222.	OSMOŁOWSZCZYŻNA	26-88	6	47
223.	OSTROWIE	26-86	1	30
224.	OSTROWIE	26-86	2	31
225.	OSTROWIE	26-86	3	32

Lp.	Miejscowość	Numer obszaru AZP	Nr stanowiska w miejscowości	Nr stanowiska na obszarze
226.	OSTROWIE	26-86	4	33
227.	OSTROWIE	26-86	5	34
228.	OSTROWIE	26-86	6	35
229.	OSTROWIE KOL.	26-86	1	26
230.	OSTROWIE KOL.	26-86	2	27
231.	OSTROWIE KOL.	26-86	3	28
232.	OSTROWIE KOL.	26-86	4	29
233.	OSTROWIE KOL.	26-86	5	36
234.	RESZKOWCE	28-88	1	9
235.	RESZKOWCE	28-88	2	10
236.	RESZKOWCE	28-88	3	11
237.	RESZKOWCE	28-88	4	12
238.	RESZKOWCE	28-88	5	13
239.	RESZKOWCE	28-88	6	14
240.	RESZKOWCE	28-88	7	15
241.	RESZKOWCE	28-88	8	16
242.	RESZKOWCE	28-88	9	17
243.	RESZKOWCE	28-88	10	18
244.	RESZKOWCE	28-88	11	19
245.	RESZKOWCE	28-88	12	20
246.	RESZKOWCE	28-88	13	21
247.	RESZKOWCE	28-88	14	22
248.	RESZKOWCE	28-88	15	23
249.	RESZKOWCE	28-88	16	24
250.	RESZKOWCE	28-88	17	25
251.	RÓŻANYSTOK	27-88	1	1
252.	SADEK	26-87	1	8
253.	SADEK	26-87	2	9
254.	SADEK	26-87	3	36
255.	SADEK	26-87	4	37
256.	SADEK	26-87	5	38
257.	SADEK	26-87	6	39
258.	SADEK	26-87	7	40
259.	SADEK	26-87	8	77
260.	SADOWO	28-88	1	1
261.	SADOWO	28-88	2	2
262.	SADOWO	28-88	3	3
263.	SADOWO	28-88	4	4
264.	SADOWO	28-88	5	5
265.	SADOWO	28-88	6	6
266.	SADOWO	28-88	7	7
267.	KAMIENNA STARA KOL.	25-87	1	1
268.	KAMIENNA STARA KOL.	25-87	2	2
269.	KAMIENNA STARA	25-88	3	55
270.	KAMIENNA STARA	25-88	4	7
271.	KAMIENNA STARA	25-88	5	8
272.	KAMIENNA STARA	25-88	6	9
273.	KAMIENNA STARA	25-88	7	10
274.	KAMIENNA STARA	25-88	8	11
275.	KAMIENNA STARA	25-88	9	12
276.	KAMIENNA STARA	25-88	10	13
277.	KAMIENNA STARA	25-88	11	14
278.	KAMIENNA STARA	25-88	12	15
279.	KAMIENNA STARA	25-88	13	16
280.	KAMIENNA STARA	25-88	14	17
281.	KAMIENNA STARA	25-88	15	18
282.	KAMIENNA STARA	25-88	16	19
283.	KAMIENNA STARA	25-88	17	56
284.	KAMIENNA STARA	25-88	18	57
285.	KAMIENNA STARA	25-88	19	58
286.	KAMIENNA STARA	25-88	20	59
287.	KAMIENNA STARA	25-88	21	60
288.	KAMIENNA STARA	25-88	22	61
289.	KAMIENNA STARA KOL	25-87	23	36
290.	KAMIENNA STARA KOL	25-87	24	37
291.	KAMIENNA STARA KOL	25-87	25	3
292.	KAMIENNA STARA KOL	25-87	26	4
293.	KAMIENNA STARA KOL	25-87	27	5
294.	KAMIENNA STARA KOL	25-87	28	6
295.	KAMIENNA STARA KOL	25-87	29	7
296.	KAMIENNA STARA KOL	25-87	30	8
297.	KAMIENNA STARA KOL	25-87	31	9
298.	KAMIENNA STARA KOL	25-87	32	10
299.	KAMIENNA STARA KOL	25-87	33	11
300.	KAMIENNA STARA KOL	25-87	34	12

Lp.	Miejscowość	Numer obszaru AZP	Nr stanowiska w miejscowości	Nr stanowiska na obszarze
301.	KAMIENNA STARA KOL	25-87	35	13
302.	KAMIENNA STARA	26-87	36	53
303.	KAMIENNA STARA	26-87	37	54
304.	KAMIENNA STARA	26-87	38	55
305.	KAMIENNA STARA	26-87	39	56
306.	KAMIENNA STARA	26-87	40	57
307.	KAMIENNA STARA	26-87	41	58
308.	KAMIENNA STARA	26-87	42	59
309.	KAMIENNA STARA	26-87	43	60
310.	KAMIENNA STARA	26-87	44	61
311.	KAMIENNA STARA	26-87	45	62
312.	KAMIENNA STARA	26-87	46	63
313.	KAMIENNA STARA	26-87	47	64
314.	KAMIENNA STARA KOL	26-88	48	20
315.	KAMIENNA STARA KOL	26-88	49	21
316.	KAMIENNA STARA KOL	26-88	50	22
317.	STOCK KOL.	26-88	1	38
318.	STOCK KOL.	26-88	2	39
319.	STOCK KOL	26-88	3	40
320.	STOCK KOL.	26-88	4	41
321.	STOCK	26-88	5	37
322.	STOCK	26-89	6	38
323.	SZUSZALEWO	25-88	1	-
324.	SZUSZALEWO	25-88	2	-
325.	SZUSZALEWO	25-88	3	-
326.	SZUSZALEWO	25-88	4	5
327.	SZUSZALEWO	25-88	5	6
328.	SZUSZALEWO	25-88	6	2
329.	SZUSZALEWO	25-88	7	3
330.	SZUSZALEWO	25-88	8	4
331.	SZUSZALEWO	25-88	9	43
332.	SZUSZALEWO	25-88	10	44
333.	SZUSZALEWO	25-88	11	45
334.	SZUSZALEWO	25-88	12	46
335.	SZUSZALEWO	25-88	13	47
336.	SZUSZALEWO	25-88	14	48
337.	SZUSZALEWO	25-88	15	49
338.	SZUSZALEWO	25-88	16	50
339.	SZUSZALEWO	25-88	17	51
340.	SZUSZALEWO	25-88	18	52
341.	SZUSZALEWO	25-88	19	53
342.	SZUSZALEWO	25-88	20	40
343.	SZUSZALEWO	25-88	21	41
344.	SZUSZALEWO	25-88	22	42
345.	TRZYRZECZKI KOL.	25-87	1	31
346.	TRZYRZECZKI KOL.	25-87	2	32
347.	TRZYRZECZKI KOL.	25-87	3	33
348.	TRZYRZECZKI KOL.	25-87	4	34
349.	TRZYRZECZKI	25-87	5	35
350.	ZWIERZYNIEC MAŁY	26-87	1	16
351.	ZWIERZYNIEC MAŁY	26-87	2	17
352.	ZWIERZYNIEC MAŁY	26-87	3	18
353.	ZWIERZYNIEC MAŁY	26-87	4	19
354.	ZWIERZYNIEC MAŁY	26-87	5	20
355.	ZWIERZYNIEC MAŁY	26-87	6	21
356.	ZWIERZYNIEC MAŁY	26-87	7	71
357.	ZWIERZYNIEC MAŁY	26-87	8	72
358.	ZWIERZYNIEC MAŁY	26-87	9	73
359.	ZWIERZYNIEC MAŁY	26-87	10	74
360.	ZWIERZYNIEC MAŁY	26-87	11	75
361.	ZWIERZYNIEC MAŁY	26-87	12	76
362.	ZWIERZYNIEC WIELKI	26-87	1	3
363.	ZWIERZYNIEC WIELKI	26-87	2	22
364.	ZWIERZYNIEC WIELKI	26-87	3	23
365.	ZWIERZYNIEC WIELKI	26-87	4	24
366.	ZWIERZYNIEC WIELKI	26-87	5	25
367.	ZWIERZYNIEC WIELKI	26-87	6	26
368.	ZWIERZYNIEC WIELKI	26-87	7	27
369.	ZWIERZYNIEC WIELKI	26-87	8	28

4. Zadania

Koordinacja form i metod ochrony dziedzictwa kulturowego jest warunkiem podstawowym i niezbędnym do realizacji zadań wytyczonych w Programie opieki nad zabytkami. Można to osiągnąć poprzez:

- uwzględnienie warunków ochrony zabytków (w tym krajobrazu kulturowego) i dziedzictwa archeologicznego łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody, równowagi ekologicznej w planach rozwoju gminy- aktualizacja Planu Rozwoju Lokalnego Gminy Dąbrowa Białostocka na lata 2004-2013;

- włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań priorytetowych wynikających z koncepcji zagospodarowania przestrzennego gminy;

- aktualizację Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, które winno być podstawowym narzędziem w tworzeniu planów zagospodarowania przestrzennego;

- uwzględnienie w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i planach zagospodarowania przestrzennego ochrony krajobrazu naturalnego związanego z założeniami ruralistycznymi, problematyki form tradycyjnej zabudowy wsi;

- wykorzystanie nowej formy prawnej ochrony zabytków jaką stanowi park kulturowy;

- działania prawne - sporządzenie i uchwalenie planów zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Dąbrowa Białostocka w celu ochrony dziedzictwa archeologicznego, założeń ruralistycznych i innych zabytków ujętych w gminnej ewidencji zabytków;

4./1 Opieka nad zabytkami nieruchomymi

- podjęcie działań mających na celu ochronę prawną poprzez wpisanie do rejestru zabytków następujących obiektów wskazanych w programie opieki:

- kościół p.w. św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Dąbrowie Białostockiej wraz z murem ogrodzeniowym, dzwonnica i cmentarzem przykościelnym;

- kaplica cmentarna p.w. św. Michała Archaniola na cmentarzu rzymskokatolickim w Dąbrowie Białostockiej;

- zespół klasztorny w Różanymstoku;

- zespół dworsko-parkowy i folwarczny w Kamiennej Starej;

- budynek szkoły w Nierośnie;

- cerkiew cmentarna p.w. Świętych Niewiast Niosących Wonności na cmentarzu grzebalnym w Jacznie;

- kapliczka przydrożna w Brzozowie;

- rzymskokatolicki cmentarz grzebalny w Dąbrowie Białostockiej;

- rzymskokatolicki cmentarz grzebalny w Różanymstoku;

- prawosławny cmentarz grzebalny w Jacznie;

- cmentarz żydowski w Dąbrowie Białostockiej;

- podjęcie działań mających na celu ochronę prawną poprzez wpisanie do wojewódzkiej/gminnej ewidencji zabytków obiektów wskazanych w programie opieki:

- dom przy ul.3 Maja 26 w Dąbrowie Białostockiej;

- budynek mieszczący Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury przy ul. Tysiąclecia Państwa Polskiego w Dąbrowie Białostockiej;

- zespół budynków kolejowych w Kamiennej Nowej;

- kubaturowe kapliczki przydrożne z terenu gminy;

- zachowane elementy umocnień z Linii Mołotowa;

- uzupełnienie ewidencji gminnej o zabytki ujęte w ewidencji wojewódzkiej, m.in. cmentarz parafialny w Zwierzyńcu Wielkim, cmentarz wojenny w Kamiennej Starej, dom nr 11 w Brzozowie, dom nr 25 (dawniej 31) w Kamiennej Starej;
- wytypowanie wspólnie z przedstawicielem PWKZ obiektów budownictwa wiejskiego (domy mieszkalne, budynki gospodarcze) o wartościach zabytkowych;
- prowadzenie prac remontowych i konserwatorskich przy obiektach zabytkowych, zwłaszcza tych wymagających natychmiastowej interwencji: kaplicy cmentarnej w Dąbrowie Białostockiej, wiatraku w Kamiennej Starej, dworcu kolejowym w Kamiennej Nowej;
- podjęcie działań zmierzających do rewitalizacji zespołu dworskiego w Kamiennej Starej;
- wspieranie działań zmierzających do powstrzymania procesu niszczenia tradycyjnej zabudowy drewnianej nie będącej własnością gminy, nieużytkowanej, w złym stanie technicznym, dającej możliwość adaptacji do nowej funkcji;
- sprzyjanie i propagowanie występujących już na terenie gminy pozytywnych przykładów adaptacji (wykonanych z poszanowaniem dla substancji zabytkowej i lokalnej tradycji) drewnianych domów na kwatery agroturystyczne;
- wspieranie rozwoju gospodarstw agroturystycznych organizowanych w zabytkowych budynkach jako jedna z możliwych form ratowania niedoinwestowanych, niszczących i ginących z krajobrazu obiektów drewnianych;
- zapewnienie respektowania wymogów ochrony konserwatorskiej w stosunku do obiektów i zespołów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków;
- aktualizacja Studium uwarunkowań kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Dąbrowa Białostocka;
- reagowanie samorządu na brak należytej dbałości właścicieli o bieżące utrzymanie zabytków, prowadzące w konsekwencji do uszkodzeń i zniszczeń;
- przeprowadzenie prac rewaloryzacyjnych zabytkowych cmentarzy;
- na terenie cmentarzy należy wydzielić specjalny teren i urządzić tam lapidaria, w których godne miejsce znalazłyby pomniki usuwane z miejsc wtórnych pochówków, a które ze względów historycznych i artystycznych powinny być zachowane;
- należy uporządkować zieleń: wyciąć samosiewy i krzaki rosnące na starych grobach;
- prowadzenie gminnej ewidencji zabytków (aktualizacja danych, monitoring dotyczący prac remontowych i konserwatorskich).;

4./2 Opieka nad zabytkami ruchomymi

- wykonanie ewidencji kapliczek i krzyży przydrożnych;
- (po konsultacji z WUOZ w Białymstoku) należy wykonać dokumentację starych nagrobków, przeważnie żelaznych i żeliwnych, pochodzących z 2. poł. XIX i 1. poł. XX wieku z cmentarzy parafialnych w Dąbrowie Białostockiej, Jacznie i Różanymstoku. Wiele z nich wyróżnia się piękną formą i doskonałym warsztatem;
- zwracanie uwagi w trakcie wykonywania remontów zabytkowych kapliczek na zachowanie lub przywracanie ich pierwotnej, tradycyjnej bryły, formy, stylu, materiałów, pokrycia dachowego, wystroju i detalu architektonicznego;
- należy uzupełnić ewidencję zabytków ruchomych w świątyniach z tereny gminy;

4./3 Opieka nad zabytkami archeologicznymi

Dziedzictwo archeologiczne ma zasadnicze znaczenie dla wiedzy o historii ludzkości. Skutki ostatnich wojen, industrializacja, nielegalne i nienaukowe wykopaliska sprawiły, że wśród europejskiej społeczności wzrosła świadomość w tym zakresie. W styczniu 1992 r. w La Valetta przyjęto Europejską Konwencję o ochronie dziedzictwa archeologicznego, nakładając

na sygnatariuszy obowiązek objęcia przez państwo ochroną reliktyw przeszłości oraz właściwego kształtowania prawa w celu tej ochrony. Polska jest sygnatariuszem tej konwencji.

- dla właściwej i pełnej ochrony dziedzictwa i środowiska kulturowego ważne jest rozpoznanie i zbadanie materiału archeologicznego. Podstawowym programem badawczym, realizowanym w Polsce od połowy lat 70., którego celem jest rejestracja stanowisk archeologicznych w oparciu o badania powierzchniowe jest Archeologiczne Zdjęcie Polski (AZP). Na podstawie wyników tworzony jest wykaz stanowisk archeologicznych w obrębie terenu, stanowiącego fragment umownie podzielonego obszaru Polski (prostokąt o powierzchni ok. 35 km²). Ilość stanowisk na poszczególnych obszarach jest zróżnicowana, zestawienie liczbowe jest ciągle aktualizowane. Niewielki procent wszystkich stanowisk jest dogłębnie przebadany;
- stanowiska archeologiczne ze względu na położenie (w dużej masie) na polach uprawnych są zagrożone dewastacją i nieodwracalną utratą. Wśród miejscowej ludności nie ma świadomości wieku owych zabytków. Ochrona stanowisk archeologicznych to często tylko dobra wola użytkownika pola. Trudno winić miejscową ludność za nienależytą dbałość, ale brak aktualnej wiedzy prowadzi właśnie w tym kierunku;
- wszelkie prace ziemne w obrębie zlokalizowanych stanowisk archeologicznych prowadzić w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

4./4 Ochrona wartości niematerialnych

- pielęgnowanie (ochrona) tożsamości kulturowej regionu;
- utrwalanie w świadomości społecznej tzw. tradycji miejsca;
- utrzymanie i bieżąca konserwacja kapliczek, pomników, krzyży przydrożnych połączone z kultywowaniem, dokumentowaniem i upowszechnianiem tradycji związanej z tymi obiektami, zwłaszcza w odniesieniu do młodego pokolenia;
- wspieranie lokalnych inicjatyw zmierzających do udokumentowania, zachowania i kultywowania wartości niematerialnych (pieśni, podania, legendy, tradycje, potrawy regionalne, nazwy miejscowe, strój, zwyczaje, obrzędy związane z obrzędowością rolniczą i rodzinną-kolędowanie, dożynki, zwyczaje związane z rokiem obrzędowym prawosławnym i katolickim).

4./5 Praktyczne wykorzystanie zasobów dziedzictwa kulturowego

- Rozwój turystyki i działania promocyjne:
 - kreowanie szlaków edukacyjno-turystycznych po zasobach dziedzictwa kulturowego gminy;
 - wspieranie rozwoju agroturystyki z wykorzystaniem obiektów tradycyjnej, regionalnej zabudowy;
 - w powiązaniu z ochroną środowiska naturalnego wykorzystanie zasobów kulturowych w promocji gminy i intensyfikacji jej rozwoju, z inwestycjami w otoczeniu rolnictwa, ochroną tradycyjnych form gospodarowania i zagospodarowania przestrzeni przydomowej;
 - wspieranie i kreowanie idei powołania muzeum regionalnego-skansenu;
- Działania edukacyjne:
 - inicjowanie i wspieranie wydawnictw obejmujących zagadnienia ochrony dziedzictwa kulturowego;
 - organizacja i uczestnictwo w imprezach o charakterze popularyzującym problematykę ochrony zabytków (Europejskie Dni Dziedzictwa);
 - budowanie klimatu społecznego zrozumienia i akceptacji dla idei ochrony i dawności zabytków odczytywanych jako źródło tożsamości, wiedzy i dumy z przeszłości, tradycji, wiedzy o sposobie życia i pracy przodków;
 - wspieranie inicjatyw mających na celu edukowanie społeczeństwa, zwłaszcza dzieci i młodzieży na rzecz ochrony dziedzictwa archeologicznego;
 - wspieranie inicjatyw mających na celu edukowanie społeczeństwa, zwłaszcza dzieci i młodzieży, ze szczególnym uwzględnieniem tradycji lokalnych na rzecz budowania małej ojczyzny;

- popularyzacja opieki nad zabytkami poprzez wszelkiego rodzaju konkursy premiujące wiedzę na temat lokalnych zasobów dziedzictwa kulturowego, historii i tradycji;
- inicjowanie i wspieranie rozwoju szkolnych izb tradycji (gromadzących dawne i współczesne fotografie dokumentujące przestrzeń kulturową; przedmioty użytku codziennego przodków itp.).

5. Instrumenty wdrażania i ocena wyników gminnego programu opieki nad zabytkami gminy i miasta Dąbrowa Białostocka

W założeniu wytyczone w Programie opieki nad zabytkami gminy i miasta Dąbrowa Białostocka zadania będą realizowane w wyniku następujących działań:

- ścisła współpraca władz samorządowych z Podlaskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków oraz właścicielami i użytkownikami obiektów zabytkowych, parafiami, organizacjami pozarządowymi, stowarzyszeniami regionalnymi, ośrodkami naukowymi (m.in. KOBiDZ Oddział Terenowy w Białymstoku);
- działania własne władz samorządowych:
 - prawne - uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego; wnioskowanie o wpis do rejestru województwa podlaskiego obiektów, które winny być objęte ochroną; powoływanie parków kulturowych;
 - finansowe - należyte utrzymywanie, wykonywanie remontów i prac konserwatorskich przy obiektach będących własnością gminy oraz stosowanie systemu dotacji i ulg finansowych, nagród czy innych zachęt dla właścicieli i użytkowników obiektów zabytkowych;
 - programowe - realizacja projektów i programów regionalnych;
 - działania promocyjne i edukacyjne;
- działania w ramach programów dofinansowywanych z funduszy Unii Europejskiej.

Zgodnie z zapisami ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami prezydent, burmistrz, wójt ma obowiązek sporządzania co 2 lata sprawozdania z realizacji programu, które przedstawia Radzie Miasta. Zaleca się, aby sprawozdania te przekazywane były do wiadomości Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Białymstoku.

6. Źródła finansowania gminnego programu opieki nad zabytkami gminy i miasta Dąbrowa Białostocka

Przygotowany program jest zbiorem celów dla gminy jako terytorium administracyjnego, a nie władz samorządowych, także źródła finansowania nie odnoszą się wyłącznie do środków, którymi dysponować może samorząd. Zakłada się zatem, że źródłem finansowania zadań będą zarówno środki, które pozostają w dyspozycji lub zasięgu władz samorządowych, jak również inne źródła (prywatne, rządowe itp.)

- środki własne - budżet gminy i miasta Dąbrowa Białostocka;
- dotacje podmiotowe dla instytucji kultury, których organizatorem jest samorząd gminny;
- środki z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- środki znajdujące się w gestii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków;
- dotacje samorządu województwa dla jednostek samorządu terytorialnego innych szczebli na realizację zadań z zakresu kultury, sztuki i zachowania dziedzictwa kulturowego (konkursy otwarte Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego);
- dotacje, granty, nagrody samorządu województwa dla podmiotów nie zaliczanych do sektora finansów publicznych;
- środki ministra kultury;
- zaciągane przez gminę kredyty bankowe na realizację określonych celów i inwestycji;
- dotacje i fundusze celowe programów pomocowych;

- składki i zbiórki publiczne ze środków ludności;
- fundusze pomocowe Unii Europejskiej.

Obowiązek dbania o obiekty zabytkowe spoczywa w myśl ustawy na właścicielu i użytkowniku. Znaczącym wsparciem dla zadań z zakresu ochrony zabytków są także inne źródła finansowania, wśród których istotną rolę pełnią środki z budżetu państwa. Są to zarówno środki Generalnego Konserwatora Zabytków, jak i Wojewody Podlaskiego (będące w dyspozycji Podlaskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków). W dyspozycji Ministra Kultury znajdują się także środki specjalne pochodzące z dochodów płynących z gier losowych, przeznaczone m.in. na promocję i wspieranie działań na rzecz ochrony polskiego dziedzictwa narodowego.

Na prace związane z remontami i prace konserwatorskie obiektów sakralnych asygnują przeważnie środki własne parafie, czasem środki budżetu państwa. Dodatkową możliwość wsparcia prac przy zabytkach sakralnych daje Fundusz Kościelny (w ramach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji). Jednym z celów funduszu jest dofinansowywanie remontów i konserwacji obiektów zabytkowych sakralnych w zakresie podstawowych prac zabezpieczających obiekt (w szczególności remonty dachów, stropów, ścian i elewacji; osuszanie i odgrzybianie; izolacja; remonty i wymianę stolarki okiennej i drzwiowej, instalacji elektrycznej, odgromowej, przeciwwłamaniowej). Fundusz nie finansuje konserwacji zabytków ruchomych stanowiących wyposażenie obiektu. W zakresie projektowania, wyboru i montażu instalacji przeciwpożarowej pomocą służy Ośrodek Ochrony Zbiorów Publicznych.

Po akcesji Polski do Unii Europejskiej działania w sferze kultury mogą być wspierane w polityce strukturalnej poprzez realizację poszczególnych zadań m.in. w programie Kultura 2007-13; z tzw. Norweskiego Mechanizmu Finansowego; w Zintegrowanym Programie Operacyjnym Rozwoju Regionalnego (ZOPRR) i programach sektorowych, także poprzez znowelizowane Inicjatywy Wspólnotowe INTERREG. Najpoważniejszym źródłem finansowania projektów kulturalnych jest ZPORR, składający się z 3 priorytetowych kierunków działań:

- rozbudowa i modernizacja infrastruktury służącej wzmacnianiu konkurencyjności regionów (działania w regionalnej infrastrukturze społecznej; rozwój turystyki i kultury; rozwój społeczeństwa informacyjnego);
- rozwój zasobów ludzkich (różnicowanie działalności rolniczej i zbliżonej do rolnictwa w celu zapewnienia różnorodności działań lub alternatywnych źródeł dochodów);
- rozwój lokalny (działania na obszarach wiejskich, na obszarach restrukturyzowanych; rewitalizacja zdegradowanych obszarów miejskich, powojennych, przemysłowych; odnowa wsi oraz zachowanie i odnowa dziedzictwa kulturowego).

Beneficjentami tych wszystkich działań mogą być jednostki samorządu terytorialnego.

Informacje o zasadach i kryteriach dotyczących możliwości pozyskiwania środków finansowych na zadania związane z ochroną i opieką nad zabytkami znajdują się na podanych poniżej stronach internetowych (stan na koniec sierpnia 2008 r.).

Informacje dotyczące programu operacyjnego „Promesa Ministra Kultury” –
www.mkidn.gov.pl

Informacje dotyczące programu operacyjnego „Dziedzictwo kulturowe” –
www.mkidn.gov.pl

Informacje dotyczące programu operacyjnego „Fundusz wymiany kulturalnej” –
www.mkidn.gov.pl

Informacje dotyczące programu operacyjnego „Kultura 2007–2013” –
www.mkidn.gov.pl

Informacje dotyczące programu operacyjnego „Innowacyjna gospodarka”,
projektu nr 6.4. Inwestycje w produkty turystyczne o znaczeniu ponadregionalnym -

www.interreg.gov.pl

Informacje dotyczące programów operacyjnych „Regionalne programy operacyjne” –
www.interreg.gov.pl

Informacje dotyczące programu operacyjnego „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich” –

www.minrol.gov.pl

Informacje dotyczące programu operacyjnego „Kapitał ludzki” –

www.mrr.gov.pl

Informacje dotyczące programu operacyjnego „Infrastruktura i środowisko” –

www.mrr.gov.pl

Informacje dotyczące programu operacyjnego „Europejska współpraca terytorialna” –
www.mrr.gov.pl

Informacje dotyczące programu operacyjnego „Fundusz dla organizacji pozarządowych” –

www.funduszngo.pl

Informacje dotyczące możliwości finansowania przy wykorzystaniu ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym –

www.partnerstwopublicznoprywatne.info/ustawa_ppp.php

Prognozy dotyczące finansowania zadań Programu opieki nad zabytkami w latach 2010 – 2014 oraz zadania do realizacji w latach 2010-2014 – podrozdziały do opracowania przez gminę Dąbrowa Białostocka.

Realizacja i finansowanie przez gminę zadań z zakresu ochrony zabytków

1. Rewitalizacja centrum miasta Dąbrowa Białostocka.
2. Prowadzenie izby regionalnej
3. Dokumentowanie zabytków z terenu gminy
4. Utrzymanie cmentarza wojennego z I wojny światowej i grobów z II w. ś.

481

UCHWAŁA NR IV/23/2011 RADY MIEJSKIEJ W TYKOCINIE

z dnia 25 stycznia 2011 r.

w sprawie zwolnień w podatku od nieruchomości na 2011 rok

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; zmiany z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441; z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 106, poz. 675, Nr 40, poz. 230) i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613; zmiany z 2010 r. Nr 96, poz. 620, Nr 225, poz. 1461, Nr 226, poz. 1475) uchwala się co następuje:

§ 1. Zwalnia się od podatku od nieruchomości:

1. budowle lub ich części wykorzystane na potrzeby zbiorowego odprowadzania ścieków w rozumieniu ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym oprowadzaniu ścieków (tekst jednolity (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz.858 z późn.zm.)

§ 2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Tykocinie
Jerzy Augustynowicz

482

UCHWAŁA NR V/32/11 RADY MIEJSKIEJ W MOŃKACH

z dnia 27 stycznia 2011 r.

w sprawie określenia zasad i trybu przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami Gminy Mońki

Na podstawie art. 5a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675) Rada Miejska w Mońkach uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się zasady i tryb przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami Gminy Mońki określone w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Moniek.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady Miejskiej
Edward Stanisław Klepacki

Załącznik

do uchwały Nr V/32/11
Rady Miejskiej w Mońkach
z dnia 27 stycznia 2011 r.

Zasady i tryb przeprowadzania konsultacji z mieszkańcami Gminy Mońki

§ 1. 1. Konsultacje z mieszkańcami Gminy Mońki przeprowadza się:

- 1) w przypadkach przewidzianych ustawami;
- 2) w innych sprawach ważnych dla Gminy.

2. Burmistrz Mońek jest uprawniony do podejmowania decyzji o przeprowadzeniu konsultacji na zasadach określonych niniejszą uchwałą, o ile nie zostały one zastrzeżone do kompetencji Rady Miejskiej.

3. Organ zarządzający konsultacje określa:

- 1) przedmiot konsultacji;
- 2) termin przeprowadzenia konsultacji;
- 3) zasięg terytorialny konsultacji;
- 4) formę konsultacji.

4. Konsultacje przeprowadza się w celu poznania opinii mieszkańców w sprawie będącej przedmiotem konsultacji.

5. Wynik konsultacji nie jest wiążący dla organów Gminy Mońki.

6. Konsultacje uważa się za ważne bez względu na ilość uczestniczących w nich mieszkańców, przedstawicieli grup społeczno-zawodowych, organizacji pozarządowych lub innych podmiotów działających na terenie Gminy Mońki.

§ 2. Konsultacje w zależności od ich przedmiotu mogą mieć zasięg:

- 1) gminny;
- 2) lokalny - dotyczący mieszkańców określonego terytorium;
- 3) środowiskowy - dotyczący określonych grup społeczno-zawodowych, organizacji pozarządowych lub innych podmiotów działających na terenie Gminy Mońki.

§ 3. 1. Uprawnionymi do udziału w konsultacjach są mieszkańcy Gminy Mońki, posiadający w dniu ich przeprowadzenia czynne prawo wyborcze.

2. W przypadku konsultacji środowiskowych uprawnionymi do udziału w konsultacjach są umocowani przedstawiciele grup społeczno-zawodowych, organizacji pozarządowych lub innych podmiotów działających na terenie Gminy Mońki.

§ 4. 1. Konsultacje mogą polegać w szczególności na:

- 1) wyrażeniu opinii lub złożeniu uwag w sprawie będącej przedmiotem konsultacji;
- 2) udzieleniu odpowiedzi na postawione pytanie;
- 3) wyborze jednego z zaproponowanych rozwiązań.

2. Konsultacje mogą mieć formę:

- 1) ankiet skierowanych do mieszkańców, grup społeczno-zawodowych, organizacji pozarządowych lub innych podmiotów działających na terenie Gminy Mońki;
- 2) zebrania uwag, opinii i wniosków mieszkańców, grup społeczno-zawodowych, organizacji pozarządowych lub innych podmiotów działających na terenie Gminy Mońki, dotyczących przedmiotu konsultacji;

- 3) bezpośrednich spotkań z mieszkańcami, przedstawicielami grup społeczno-zawodowych, organizacji pozarządowych lub innych podmiotów.

3. O wyborze formy konsultacji decyduje organ zarządzający konsultacje.

4. Zarządzenie o przeprowadzeniu konsultacji podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty.

§ 5. 1. Konsultacje w formie ankiety prowadzone są w szczególności przez opublikowanie treści ankiety:

- 1) na stronie internetowej Urzędu Miejskiego w Mońkach oraz w Biuletynie Informacji Publicznej;
- 2) na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Mońkach;
- 3) udostępnienie formularza ankiety w Sekretariacie Urzędu Miejskiego w Mońkach.

2. Ankieta jest ważna jeżeli została prawidłowo wypełniona ze wskazaniem wszystkich koniecznych danych osobowych wymaganych w ankiecie i podpisana.

3. Analizy zebranych ankiet dokonuje właściwy merytorycznie referat Urzędu Miejskiego w Mońkach.

§ 6. 1. Zawiadomienie o konsultacjach w formie bezpośredniego spotkania z mieszkańcami, przedstawicielami grup społeczno-zawodowych, organizacji pozarządowych lub innych podmiotów umieszcza się w terminie nie późniejszym niż 7 dni przed datą spotkania:

- 1) na stronie internetowej Urzędu Miejskiego w Mońkach oraz w Biuletynie Informacji Publicznej;
- 2) na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Mońkach.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, może być opublikowane w prasie o zasięgu lokalnym oraz w formie obwieszczeń na terenie gminy.

3. Spotkaniu z mieszkańcami przewodniczy Burmistrz Moniek lub upoważniona przez niego osoba.

4. Ze spotkania sporządza się protokół zawierający wyniki konsultacji społecznych, do którego dołącza się listę obecności.

5. W protokole umieszcza się informację o formie zawiadomienia o terminie konsultacji społecznych, dane osoby będącej przewodniczącym spotkania, temat, przebieg, dyskusji, podjęte ustalenia i opinie.

§ 7. 1. Wyniki konsultacji Burmistrz Moniek przedstawia:

- 1) Radzie Miejskiej w Mońkach;
- 2) mieszkańcom gminy:
 - a) na stronie internetowej Urzędu Miejskiego w Mońkach oraz w Biuletynie Informacji Publicznej,
 - b) na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Mońkach.

2. Wyniki konsultacji mogą być opublikowane w prasie o zasięgu lokalnym oraz w formie obwieszczeń na terenie gminy.

483

UCHWAŁA NR III/11/2010 RADY GMINY SZTABIN

z dnia 28 grudnia 2010 r.

w sprawie określenia trybu i szczegółowych kryteriów oceny wniosków o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej

Na podstawie art. 19c ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z 2003 r., Nr 64, poz. 593, Nr 116, poz. 1203, Nr 210, poz. 2135, z 2005 r., Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1462, Nr 249, poz. 2104, z 2006 r., Nr 94, poz. 651, z 2008r., Nr 209, poz. 1316, z 2009 r., Nr 19, poz. 100, Nr 22, poz. 22, poz. 120, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r., Nr 28, poz. 146) Rada Gminy Sztabin uchwala, co następuje:

§ 1. Określa się tryb i szczegółowe kryteria oceny wniosków o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej.

§ 2. 1. Wniosek o realizację inicjatywy lokalnej powinien zawierać w szczególności:

- 1) nazwę i opis inicjatywy lokalnej;
- 2) termin jej realizacji;
- 3) informacje o grupie inicjatywnej;
- 4) miejsce wykonywania zadania publicznego;
- 5) szczegółowy zakres rzeczowy zadania publicznego wraz z propozycją harmonogramu realizacji;
- 6) opis dotychczas wykonywanych prac;
- 7) opis kolejnych działań planowanych przy realizacji zadania;
- 8) określenie liczby osób, którym służyć będzie inicjatywa lokalna;
- 9) kalkulację przewidywanych kosztów realizacji inicjatywy w tym:
 - a) całkowity koszt,
 - b) wnioskowaną wysokość dofinansowania oraz planowany sposób jej wydatkowania,
 - c) oświadczenie o zgromadzonych środkach własnych, o których mowa w 5 ust. 2,
 - d) informacje o ewentualnych źródłach finansowania.
- 10) informacje na temat dotychczasowych zadań realizowanych we współpracy z administracją publiczną;
- 11) imiona i nazwiska osób reprezentujących grupę inicjatywną wraz z podpisami.

2. Do wniosku można dołączyć w szczególności: kosztorys inwestorski, projekty budowlane, decyzję o pozwoleniu na budowę lub zgłoszenie realizacji zadania.

§ 3. 1. Wnioski, o których mowa w § 2, składane będą w Urzędzie Gminy Sztabin.

- 1) do 30 stycznia każdego roku, których realizacja odbywać się będzie w I półroczu;
- 2) do 30 maja każdego roku, których realizacja odbywać się będzie w II półroczu.

§ 4. 1. Wniosek o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej opiniuje Zespół ds. wspierania inicjatyw lokalnych w ciągu trzech tygodni od daty otrzymania niezbędnych dokumentów.

2. W skład Zespołu ds. wspierania inicjatyw lokalnych wchodzi:

- 1) dwóch radnych Rady Gminy Sztabin;
- 2) dwóch przedstawicieli Wójta Gminy Sztabin.

3. Szczegółowy tryb pracy Zespołu określa Regulamin pracy Zespołu zatwierdzony przez Wójta Gminy Sztabin.

4. Pracami Zespołu kieruje Przewodniczący, wyznaczony przez Wójta spośród członków Zespołu.

§ 5. 1. Kryteria oceny wniosków:

- 1) celowość inicjatywy lokalnej z punktu widzenia potrzeb społeczności lokalnej;
- 2) liczba uczestników inicjatywy lokalnej - mieszkańców osiedla, bloku, członków organizacji występującej z inicjatywą;
- 3) wkład własny grupy inicjatywnej na poziomie nie niższym, niż 15 % kosztu realizacji zadania, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wkład własny w kosztach realizacji inicjatywy lokalnej stanowią:

- 1) świadczenia pieniężne zgromadzone przez grupę inicjatywną;
- 2) praca społeczna świadczona przez uczestników inicjatywy lokalnej;
- 3) świadczenia rzeczowe - w szczególności dokumentacja projektowa, kosztorysy inwestorskie, usługi transportowe, materiały niezbędne do realizacji inicjatywy lokalnej.

§ 6. Wójt wspólnie z wnioskodawcą opracowuje dokumenty niezbędne do przeprowadzenia inicjatywy lokalnej w tym harmonogram i kosztorys.

§ 7. Po uwzględnieniu wniosku Wójt zawiera na czas określony umowę o wykonanie inicjatywy lokalnej z wnioskodawcą.

§ 8. W zakresie nieuregulowanym w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.) do umowy o której mowa w § 7 stosuje się przepisy Kodeksu Cywilnego.

§ 9. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Sztabin.

§ 10. Traci moc uchwała Nr XXX/195/2010 Rady Gminy Sztabin z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie określenia trybu i szczegółowych kryteriów oceny wniosków o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady
Paweł Karp

484

UCHWAŁA NR IV/16/10 RADY GMINY JAŚWIŁY

z dnia 29 grudnia 2010 r.

o regulaminie wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez Gminę Jaświły

Na podstawie art. 30 ust. 6, art. 49 ust. 2 i art. 54 ust. 3 i ust. 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, Nr 170, poz. 1218, Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 80, poz. 542, Nr 102, poz. 689, Nr 158, poz. 1103, Nr 176, poz. 1238, Nr 191, poz. 1369, Nr 247, poz. 1821, z 2008 r. Nr 145, poz. 917, Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 1, poz. 1, Nr 56, poz. 458, Nr 67, poz. 572, Nr 97, poz. 800, Nr 213, poz. 1650, Nr 219, poz. 1706) w związku z art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 106, poz. 675), uchwala się, co następuje:

§ 1. Ustala się regulamin wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w szkołach i placówkach prowadzonych przez Gminę Jaświły, obowiązujący od dnia 1 stycznia 2011 r. stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Traci moc uchwała Nr XXIX/136/09 Rady Gminy Jaświły z dnia 3 grudnia 2009 r. o regulaminie wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez Gminę Jaświły (Dz. Urz. Woj. Podl. z 2010r. Nr 3, poz. 49 i 54).

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Jaświły.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego, z mocą od 1 stycznia 2011 r.

Przewodniczący Rady
Bogusław Rutkowski

Załącznik

do uchwały Nr IV/16/10

Rady Gminy Jaświły

z dnia 29 grudnia 2010 r.

**REGULAMIN WYNAGRADZANIA NAUCZYCIELI ZATRUDNIONYCH W SZKOŁACH PROWADZONYCH
PRZEZ GMINĘ JAŚWIŁY**

§ 1. 1. Regulamin określa:

1) wysokość stawek oraz szczegółowe zasady przyznawania dodatków;

- a) za wysługę lat;
- b) motywacyjnego;
- c) funkcyjnego;
- d) za warunki pracy.

2) szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw;

3) wysokość i zasady przyznawania nagród za osiągnięcia dydaktyczno - wychowawcze dla nauczycieli;

- 4) wysokość i szczegółowe zasady przyznawania nauczycielskiego dodatku mieszkaniowego, dla nauczycieli szkół prowadzonych przez Gminę Jaświły, obowiązujące od dnia 1 stycznia 2011 r.

2. Pozostałe składniki wynagrodzeń nauczycieli, o których mowa w ust. 1, określają przepisy ustawy i rozporządzenia.

§ 2. Ilekroć w regulaminie mowa jest o:

- 1) ustawie bez bliższego określenia - rozumie się przez to ustawę - Karta Nauczyciela;
- 2) rozporządzeniu bez bliższego określenia - rozumie się przez to rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. Nr 22, poz. 181, z 2006 r. Nr 43, poz. 293, z 2007 r. Nr 56, poz. 372, z 2008 r. Nr 42, poz. 257, z 2009 r. Nr 52, poz. 422, Nr 222, poz. 1755, z 2010 r. Nr 131, poz. 885);
- 3) szkołach - rozumie się przez to publiczne szkoły i placówki wszystkich typów i rodzajów, wskazanych w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, Nr 273, poz. 2703, Nr 283, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 131, poz. 1091, Nr 122, poz. 1020, Nr 167, poz. 1400, Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532, Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 115, poz. 791, Nr 180, poz. 1280, Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 219, poz. 1705, z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857, Nr 148, poz. 991) dla których Gmina Jaświły jest organem prowadzącym w rozumieniu tej ustawy, a także odpowiednio zespół szkół.

DZIAŁ I

DODATEK ZA WYSLUGĘ LAT

§ 3. Stawkę oraz zasady nabywania uprawnień do dodatku za wysługę lat określa się zgodnie z przepisami rozporządzenia.

§ 4. 1. Z zastrzeżeniem zasad wynikających z art. 31 ustawy, nauczyciel nabywa prawo do dodatku za wysługę lat według wyższej stawki, z upływem każdego kolejnego roku pracy.

2. Nabycie prawa do dodatku za wysługę lat, lub nabycie prawa do dodatku za wysługę lat według wyższej stawki, przysługuje:

- 1) jeżeli nabycie prawa do dodatku lub jego wyższej stawki nastąpiło w ciągu miesiąca -począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nauczyciel nabył prawo do dodatku lub wyższej stawki dodatku;
- 2) jeżeli nabycie prawa do dodatku lub jego wyższej stawki nastąpiło od pierwszego dnia miesiąca - z tym dniem.

3. Dodatek za wysługę lat przysługuje nauczycielowi za okres urlopu dla poratowania zdrowia oraz za dni, za które otrzymuje wynagrodzenie, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Dodatek ten przysługuje również za dni nieobecności w pracy z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby bądź konieczności sprawowania opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny, za które nauczyciel otrzymuje wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

4. Dodatek za wysługę lat jest wypłacany z góry, w terminie wypłaty wynagrodzenia zasadniczego.

DZIAŁ II

DODATEK MOTYWACYJNY

§ 5. 1. Dla nauczycieli tworzy się odpis na fundusz motywacyjny w wysokości 4 %wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli.

2. Wysokość dodatku motywacyjnego dla nauczycieli ustala dyrektor szkoły, a dla dyrektora szkoły Wójt Gminy Jaświły, w ramach posiadanych środków finansowych.

3. Ustala się wysokość dodatku motywacyjnego:

- 1) nauczycielom w kwocie do 200 zł miesięcznie;
- 2) dyrektorom szkół - do 200 zł miesięcznie.

§ 6. Warunkiem przyznania nauczycielowi dodatku motywacyjnego jest uzyskiwanie szczególnych osiągnięć dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych, a w szczególności:

- 1) uzyskiwanie przez uczniów (z uwzględnieniem ich możliwości oraz warunków pracy nauczyciela) dobrych osiągnięć dydaktyczno - wychowawczych potwierdzonych wynikami klasyfikacji lub promocji, efektami egzaminów i sprawdzianów albo sukcesami w konkursach, zawodach, olimpiadach, itp.;
- 2) umiejętne rozwiązywanie problemów wychowawczych uczniów we współpracy z ich rodzicami;
- 3) rozpoznawanie środowiska wychowawczego uczniów oraz aktywne i efektywne działanie na rzecz uczniów potrzebujących szczególnej opieki;
- 4) jakość świadczonej pracy, w tym związanej z powierzonym stanowiskiem kierowniczym, dodatkowym zadaniem lub zajęciem, a w szczególności:
 - a) systematyczne i efektywne przygotowanie się do przydzielonych obowiązków;
 - b) podnoszenie umiejętności zawodowych;
 - c) wzbogacanie własnego warsztatu pracy;
 - d) dbałość o estetykę i sprawność powierzonych pomieszczeń, pomocy dydaktycznych lub innych urządzeń szkolnych;
 - e) prawidłowe prowadzenie dokumentacji szkolnej, w tym pedagogicznej;
 - f) rzetelne i terminowe wywiązywanie się z poleceń służbowych;
 - g) przestrzeganie dyscypliny pracy;
- 5) zaangażowanie w realizację czynności i zajęć, o których mowa w art. 42 ust. 2 i 3 Karty Nauczyciela, a w szczególności:
 - a) udział w organizowaniu imprez i uroczystości szkolnych;
 - b) udział w komisjach przedmiotowych i innych;
 - c) opiekowanie się samorządem uczniowskim lub innymi organizacjami uczniowskimi działającymi na terenie szkoły;
- 6) prowadzenie lekcji koleżeńskich, przejawianie innych form aktywności w ramach wewnątrzszkolnego doskonalenia zawodowego nauczycieli;
- 7) aktywny udział w realizowaniu innych zadań statutowych szkoły.

§ 7. Dodatek motywacyjny dla danej placówki jest proporcjonalny do jej udziału w funduszu płac na wynagrodzenia zasadnicze w skali gminy.

§ 8. Dodatek motywacyjny przyznaje się na czas określony, nie krótszy niż 2 miesiące i nie dłuższy niż jeden rok szkolny.

§ 9. Wysokość dodatku motywacyjnego dla nauczyciela oraz jego przyznania (uwzględniając poziom spełniania warunków, o których mowa w § 2) ustala dyrektor - po zasięgnięciu opinii związków zawodowych i rady pedagogicznej szkoły, a w stosunku do dyrektora - Wójt Gminy Jaświły.

§ 10. Dodatek motywacyjny wypłaca się z góry, w terminie wypłaty wynagrodzenia.

DZIAŁ III

DODATEK FUNKCYJNY

§ 11. Nauczycielom realizującym dodatkowe zadania oraz zajęcia przysługuje dodatek funkcyjny, z tym że nauczycielowi, któremu powierzono:

- 1) wychowawstwo klasy w wysokości – 60 zł;
- 2) funkcję opiekuna stażu w wysokości – 50 zł;
- 3) kierownik świetlicy w wysokości – 250 zł.

§ 12. Nauczycielowi, któremu powierzono stanowisko kierownicze, przysługuje dodatek funkcyjny, z tym, że:

- 1) dyrektorowi Zespołu Szkół - do 1200 zł;
- 2) zastępcy dyrektora Zespołu Szkół - do 600 zł;
- 3) dyrektorowi szkoły podstawowej powyżej 6-ciu oddziałów - do 800 zł
- 4) dyrektorowi szkoły podstawowej do 6-ciu oddziałów - do 600 zł.

§ 13. Dodatek funkcyjny przysługuje także nauczycielom, którym powierzono obowiązki kierownicze w zastępstwie.

§ 14. Wysokość dodatku funkcyjnego, o którym mowa w § 12 ust. 1, 3 i 4 (uwzględniając wielkość szkoły, liczbę oddziałów i uczniów) ustala:

- 1) dla dyrektorów - Wójt Gminy Jaświły;
- 2) dla pozostałych stanowisk kierowniczych - dyrektor szkoły.

§ 15. Prawo do dodatku funkcyjnego powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło powierzenie stanowiska kierowniczego, wychowawstwa lub innej funkcji, a jeżeli powierzenie nastąpiło pierwszego dnia miesiąca od tego dnia.

§ 16. Dodatki funkcyjne nie przysługują w okresie:

- 1) nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy;
- 2) urlopu dla poratowania zdrowia;
- 3) za które nie przysługuje wynagrodzenie zasadnicze;
- 4) od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nauczyciel z innych powodów przestał pełnienia stanowiska, wychowawstwa lub innej funkcji, a jeżeli zaprzestanie tego pełnienia nastąpiło pierwszego dnia miesiąca - od tego dnia.

§ 17. Otrzymywanie dodatku, o którym mowa w § 11 ust. 1 i 2, nie wyklucza prawa do otrzymywania dodatku, o którym mowa w § 12.

§ 18. Dodatek funkcyjny wypłaca się z góry, w terminie wypłaty wynagrodzenia.

DZIAŁ IV

DODATEK ZA WARUNKI PRACY

§ 19. Dodatek za trudne warunki pracy przysługuje nauczycielom, którzy wykonują pracę w warunkach określonych szczegółowo w rozporządzeniu. Dodatek za uciążliwe warunki pracy przysługuje nauczycielom, którzy prowadzą pracę z młodzieżą, u której nastąpiło naruszenie sprawności organizmu, z przyczyn szczegółowo określonych w rozporządzeniu oraz w § 32 rozporządzenia Ministra Gospodarki Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. Nr 139, poz. 1328) w wysokości - 3zł do stawki godzinowej.

§ 20. Nauczycielowi przysługuje dodatek za prowadzenie zajęć dydaktycznych w klasach łączonych w wysokości 25 % stawki godzinowej.

§ 21. 1. Prawo do dodatków za warunki pracy powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nauczycielowi powierzono wykonywanie obowiązków pracowniczych, z którymi dodatek jest związany, a jeżeli powierzenie obowiązków pracowniczych nastąpiło z pierwszym dniem miesiąca - dodatek przysługuje od tego dnia.

2. Dodatek za warunki pracy nie przysługuje za okresy, w których nauczyciel faktycznie nie wykonywał pracy, z którą dodatek jest związany, w szczególności z powodu:

- 1) korzystania z urlopu dla poratowania zdrowia;
- 2) innych przyczyn.

3. Dodatki za warunki pracy wypłaca się z dołu.

DZIAŁ V

WYNAGRODZENIE ZA GODZINY PONADWYMIAROWE ORAZ GODZINY DORAŻNYCH ZASTĘPSTW

§ 22. 1. Wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe oraz godziny doraźnych zastępstw wypłaca się według osobistego zaszerzgowania, z uwzględnieniem ustalonej stawki dodatku za warunki pracy. Obliczenia stawki za jedną godzinę przeliczeniową dokonuje się zgodnie z przepisami rozporządzenia.

2. Wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe przydzielone w planie organizacyjnym nie przysługuje za dni, w których nauczyciel nie realizuje zajęć z powodu przerw przewidzianych przepisami o organizacji roku szkolnego, rozpoczynania lub kończenia zajęć w środku tygodnia oraz za dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy.

3. Dla ustalenia wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe w tygodniach, w których przypadają dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy nauczyciela lub dni ustawowo wolne od pracy oraz w tygodniach, w których zajęcia rozpoczynają się lub kończą w środku tygodnia - za podstawę ustalenia liczby godzin nadwymiarowych przyjmuje się tygodniowy obowiązkowy wymiar zajęć określony w art. 42 ust. 3 ustawy lub ustalony na podstawie art. 42 ust. 7 ustawy, pomniejszony o 1/5 tego wymiaru (lub 1/4, jeśli dla nauczyciela ustalono czterodniowy tydzień pracy) za każdy dzień usprawiedliwionej nieobecności w pracy lub dzień ustawowo wolny od pracy. Liczba godzin nadwymiarowych, za które przysługuje wynagrodzenie w takim tygodniu, nie może być większa niż liczba godzin przydzielonych w planie organizacyjnym.

§ 23. Wynagrodzenie za godziny, o których mowa w § 21:

- 1) przysługuje za godziny faktycznie zrealizowane;
- 2) wypłaca się z dołu.

DZIAŁ VI

NAGRODY ZA OSIĄGNIĘCIA DYDAKTYCZNO - WYCHOWAWCZE

§ 24. 1. Odpis na specjalny fundusz nagród za osiągnięcia dydaktyczno - wychowawcze wynosi 1,5 % planowanych środków na wynagrodzenia osobowe nauczycieli.

2. Fundusz, o którym mowa w ust.1, dzieli się następująco:

- 1) 80 % funduszu przeznacza się na nagrody dyrektorów szkół;
- 2) 20 % funduszy przeznacza się na nagrody organu prowadzącego.

§ 25. 1. Nagrody organu prowadzącego przyznaje Wójt Gminy, osobom spośród kandydatów zgłoszonych do nagrody przez dyrektorów szkół. Wniosek o nagrodę organu prowadzącego powinien zawierać pisemne uzasadnienie.

2. Nagrody dyrektorów szkół przyznają dyrektorzy szkół, działając w porozumieniu z zakładową organizacją związkową.

DZIAŁ VII

NAUCZYCIELSKI DODATEK MIESZKANIOWY

§ 26. 1. Nauczycielowi, mającemu kwalifikacje do zajmowanego stanowiska nauczyciela i zatrudnionemu w szkole, położonej na terenie wiejskim, w wymiarze nie niższym niż połowa obowiązującego wymiaru zajęć, przysługuje dodatek mieszkaniowy.

2. Wysokość nauczycielskiego dodatku mieszkaniowego, w zależności od liczby osób w rodzinie uprawnionego nauczyciela, wynosi miesięcznie:

- 1) przy jednej osobie w rodzinie – 10 zł;
- 2) przy dwóch osobach w rodzinie – 18 zł;
- 3) przy trzech osobach w rodzinie – 26 zł;
- 4) przy czterech i więcej osobach w rodzinie – 34 zł.

3. Do członków rodziny, o której mowa w ust. 2 zalicza się mieszkających z nim wspólnie:

- 1) małżonka;
- 2) dzieci (do ukończenia nauki) pozostających na wyłącznym utrzymaniu nauczyciela;
- 3) rodziców pozostających na wyłącznym utrzymaniu nauczyciela.

4. Prawo do nauczycielskiego dodatku mieszkaniowego nie jest uzależnione od tytułu prawnego do zajmowanego przez nauczyciela lokalu mieszkalnego.

§ 27. 1. Dodatek przysługuje od pierwszego dnia miesiąca, następującego po miesiącu, w którym nauczyciel złożył wniosek o jego przyznanie.

2. Dodatek przysługuje w okresie wykonywania pracy, a także w okresie:

- 1) nieświadczenia pracy, za który przysługuje wynagrodzenie;
- 2) pobierania zasiłku z ubezpieczenia zdrowotnego;
- 3) korzystania z urlopu macierzyńskiego lub wychowawczego, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. Dodatek mieszkaniowy wypłaca się z góry, razem z wynagrodzeniem za pracę.

485

UCHWAŁA NR IV/16/10 RADY GMINY BAKAŁARZEWO

z dnia 30 grudnia 2010 r.

w sprawie przyjęcia Regulaminu wynagradzania nauczycieli szkół i placówek prowadzonych przez Gminę Bakałarzewo

Na podstawie art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, Nr 170, poz. 1218, Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 80, poz. 542, Nr 102, poz. 689, Nr 158, poz. 1103, Nr 176, poz. 1238, Nr 191, poz. 1369, Nr 247, poz. 1821, z 2008 r. Nr 145, poz. 917, Nr 247, poz. 1821, z 2009 r. Nr 1, poz. 1, Nr 56, poz. 458, Nr 67, poz. 572, Nr 97, poz. 800, Nr 213, poz. 1650) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230, i Nr 106, poz. 675) uchwala się, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Regulamin wynagradzania nauczycieli szkół i placówek oświatowych prowadzonych przez Gminę Bakałarzewo, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Regulamin obowiązuje do dnia 31 grudnia 2011 r.

§ 3. Traci moc uchwała XXIII/154/09 Rady Gminy Bakałarzewo z dnia 13 listopada 2009 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu wynagradzania nauczycieli szkół i placówek prowadzonych przez Gminę Bakałarzewo (Dz. Urz. Woj. Podl. z dnia 18 grudnia 2009 r., Nr 236, poz. 2893).

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2011 r.

Przewodniczący Rady Gminy
Tomasz Naruszewicz

Załącznik

do uchwały Nr IV/16/10
Rady Gminy Bakałarzewo
z dnia 30 grudnia 2010 r.

**REGULAMIN WYNAGRADZANIA NAUCZYCIELI SZKÓŁ I PLACÓWEK OŚWIATOWYCH
PROWADZONYCH PRZEZ GMINĘ BAKAŁARZEWO**

POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1. Zasady wynagradzania nauczycieli szkół i placówek oświatowych Gminy Bakałarzewo, zwanych dalej "nauczycielami", określają przepisy:

- 1) ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm.), zwanej dalej "Kartą Nauczyciela";
- 2) ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz. U. Nr 160, poz. 1080 z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym...";
- 3) rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagrodzenia za pracę w dni wolne od pracy (Dz. U. Nr 22, poz. 181 z późn. zm.) zwane dalej "rozporządzeniem w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego...";

- 4) rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z 30 października 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania okresów pracy i innych okresów uprawniających nauczyciela do nagrody jubileuszowej oraz szczegółowych zasad jej obliczania i wypłacania (Dz. U. Nr 128, poz. 1418), zwanego dalej "rozporządzeniem w sprawie ustalania okresów pracy uprawniających nauczyciela do nagrody jubileuszowej...", oraz postanowienia niniejszego regulaminu, zwanego dalej "Regulaminem".

WYNAGRODZENIA

§ 2. Wynagrodzenie nauczycieli składa się z:

- 1) wynagrodzenia zasadniczego;
- 2) dodatków:
 - a) za wysługę lat,
 - b) motywacyjnego,
 - c) funkcyjnego,
 - d) za warunki pracy;
- 3) wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw;
- 4) nagród:
 - a) ze specjalnego funduszu nagród,
 - b) jubileuszowych;
- 5) świadczeń pracowniczych:
 - a) dodatkowego wynagrodzenia rocznego,
 - b) zasiłku na zagospodarowanie,
 - c) odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy,
 - d) odprawy z tytułu przejścia na emeryturę lub rentę.

Wynagrodzenie zasadnicze

§ 3. Rozporządzenie w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego, określa:

- 1) wysokość minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego dla nauczycieli realizujących tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin:
 - a) określony w art. 42 ust. 3 Karty Nauczyciela;
- 2) sposób obliczania wynagrodzenia zasadniczego za 1 godzinę przeliczeniową dla nauczycieli realizujących tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin, o którym mowa w art. 42 ust. 4 a Karty Nauczyciela (wymiar podwyższony);
- 3) szczegółowe zasady wynagradzania nauczycieli;
- 4) wykaz stanowisk oraz dodatkowych zadań i zajęć uprawniających nauczyciela do dodatku funkcyjnego oraz ogólne warunki przyznawania nauczycielom dodatku motywacyjnego.

Dodatek za wysługę lat

§ 4. 1. Nauczycielowi przysługuje dodatek za wysługę lat, w wysokości 1 % wynagrodzenia zasadniczego za każdy rok pracy, wypłacany w okresach miesięcznych, poczynając od czwartego roku pracy, przy czym dodatek ten nie może przekroczyć 20 % wynagrodzenia zasadniczego.

2. Dodatek za wysługę lat przysługuje:

- 1) za okres urlopu dla poratowania zdrowia;
- 2) za dni, za które nauczyciel zachowuje prawo do wynagrodzenia zasadniczego, z zastrzeżeniem art. 20 ust. 6 Karty Nauczyciela;

- 3) za dni nieobecności w pracy z powodu choroby oraz sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny, za które nauczyciel otrzymuje wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

3. Dodatek, o którym mowa w ust. 1 przysługuje:

- 1) za miesiąc kalendarzowy następujący po miesiącu, w którym nauczyciel nabył prawo do dodatku lub wyższej stawki dodatku - jeżeli nabycie prawa nastąpiło w trakcie miesiąca;
- 2) za dany miesiąc, jeżeli nabycie prawa do dodatku lub wyższej stawki dodatku nastąpiło z pierwszym dniem miesiąca.

4. Szczegółowe zasady zaliczania okresów zatrudnienia do stażu pracy, będącego podstawą ustalenia stawki dodatku, o którym mowa w ust. 1, określa rozporządzenie w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego... .

Dodatek motywacyjny

§ 5. 1. Nauczycielowi, w zależności od osiągniętych wyników pracy, może być przyznany dodatek motywacyjny.

2. W ramach ogólnych warunków przyznawania dodatku motywacyjnego, o których mowa w § 6 rozporządzenia w sprawie minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego..., przyjmuje się z zastrzeżeniem ust. 3 następujące szczegółowe kryteria przyznawania tego dodatku:

- 1) osiągnięcia dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze:
 - a) uzyskanie przez uczniów, z uwzględnieniem ich możliwości oraz warunków pracy nauczyciela, dobrych wyników dydaktyczno - wychowawczych potwierdzonych klasyfikacją lub promocją, efektami egzaminów i sprawdzianów lub sukcesami w konkursach, zawodach i olimpiadach,
 - b) umiejętne rozwiązywanie problemów wychowawczych we współpracy z ich rodzicami,
 - c) nieodpłatne podejmowanie działań na rzecz wyrównywania braków edukacyjnych uczniów mających trudności w nauce,
 - d) nieodpłatne, efektywne prace z uczniem zdolnym,
 - e) aktywne i efektywne działanie na rzecz uczniów potrzebujących szczególnej opieki oraz przeciwdziałanie patologiom społecznym,
 - f) pełne rozpoznanie środowiska wychowawczego uczniów;
- 2) jakość świadczonej pracy:
 - a) podnoszenie kwalifikacji zawodowych,
 - b) wzbogacanie warsztatu pracy poprzez samodzielne studiowanie nowości pedagogicznych i dydaktycznych,
 - c) prawidłowe prowadzenie dokumentacji szkolnej, w tym pedagogicznej,
 - d) dbałość o estetykę powierzonych pomieszczeń szkolnych,
 - e) rzetelne i terminowe wywiązywanie się z poleceń służbowych;
- 3) zaangażowanie w realizację czynności i zajęć, o których mowa w art. 42 ust 2 pkt 2 i 3 Karty Nauczyciela:
 - a) aktywny udział w realizacji zadań ogólnoszkolnych, w tym w zakresie organizacji imprez i uroczystości szkolnych,
 - b) aktywny udział w realizacji wewnątrz szkolnych form doskonalenia zawodowego nauczycieli,
 - c) aktywny udział w realizacji innych statutowych zadań szkoły;
- 4) warunkiem przyznawania dodatku motywacyjnego jest ponadto posiadanie w ostatnich pięciu lat pozytywnej oceny pracy.

3. Dodatek motywacyjny dyrektorowi szkoły przyznaje się ponadto za:

- 1) osiągnięcia dydaktyczno - wychowawcze i opiekuńcze szkoły, w tym zwłaszcza za:
 - a) systematyczne podnoszenie poziomu nauczania w szkole,
 - b) udział i osiągnięcia uczniów w olimpiadach i konkursach w szkole,
 - c) organizację zajęć pozalekcyjnych, w tym w ramach środków pozabudżetowych,
 - d) realizację programów promocji zdrowia, profilaktycznych i reedukacyjnych,
 - e) współpracę z policją i innymi instytucjami, których statutowym celem jest profilaktyka patologii społecznej wśród młodzieży;
- 2) realizację zadań w zakresie organizacji i zarządzania szkołą, w tym w szczególności:
 - a) przestrzeganie dyscypliny budżetowej,
 - b) efektywne podejmowanie działań menadżerskich oraz celowość i gospodarność w dysponowaniu posiadanymi i pozyskanymi środkami finansowymi,
 - c) zapewnienie pełnej obsady kadry pedagogicznej z wymaganymi kwalifikacjami,
 - d) dbałość o stan techniczny budynków szkolnych, ich zagospodarowanie, estetykę wewnątrz i obejścia,
 - e) terminowość i rzeczowość w załatwianiu spraw wynikających z obowiązków służbowych, w tym sporządzonych sprawozdań statystycznych, informacji i opracowań,
 - f) prawidłowe prowadzenie dokumentacji szkoły;
- 3) podejmowanie działań na rzecz współpracy ze środowiskiem lokalnym, związkami zawodowymi i organami szkoły;
- 4) umiejętność i predyspozycje w zakresie kierowania zespołem ludzkim, w tym umiejętność rozwiązywania konfliktów a także sprawne i szybkie podejmowanie decyzji.

4. Ustala się środki finansowe na dodatki motywacyjne w wysokości nie mniejszej niż 5 % rocznego wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela mianowanego z wyższym wykształceniem magisterskim z przygotowaniem pedagogicznym, określonego w rozporządzeniu - na 1 etat kalkulacyjny nauczycieli zatrudnionych w szkole bez uwzględnienia godzin nadwymiarowych.

5. Dodatek motywacyjny przyznaje się w wysokości:

- a) 3 % - 10 % wynagrodzenia zasadniczego – dla nauczycieli,
- b) 4 % - 15 % wynagrodzenia zasadniczego – dla dyrektora.

6. Dodatek motywacyjny przyznaje się na czas określony, nie krótszy niż 6 miesiące i nie dłuższy niż 1 rok.

7. Wysokość dodatku motywacyjnego dla nauczyciela oraz okres jego przyznania, uwzględniając warunki, o których mowa w § 5 ust 2 i 3 a także wysokość posiadanych środków finansowych w danym roku, ustala Dyrektor, a w stosunku do Dyrektora - Wójt.

8. Dodatek motywacyjny nie przysługuje w okresie urlopu zdrowotnego, od pierwszego dnia następnego miesiąca, a jeżeli nauczyciel przechodzi na urlop, z pierwszym dniem miesiąca - od tego dnia, aż do końca miesiąca, w którym urlop się kończy.

Dodatek funkcyjny

§ 6. 1. Dodatek funkcyjny przysługuje nauczycielom, którym powierzono:

- 1) stanowisko dyrektora lub wicedyrektora szkoły albo inne stanowisko kierownicze przewidziane w statucie szkoły;
- 2) wychowawstwo klasy;
- 3) funkcję opiekuna stażu.

2. Dodatek funkcyjny przysługuje:

- 4) od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło powierzenie stanowiska, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub funkcji, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, a jeżeli powierzenie stanowiska lub funkcji nastąpiło z pierwszym dniem miesiąca - od tego dnia;
- 5) w przypadku pełnienia funkcji, o której mowa w ust. 1 pkt 3 - od pierwszego dnia miesiąca po rozpoczęciu stażu przez nauczyciela ubiegającego się o awans:
 - a) kontynuacji przerwanego stażu,
 - b) kontynuacji stażu po powrocie z urlopu macierzyńskiego.

3. Nauczyciel traci prawo do dodatku funkcyjnego z pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło odwołanie ze stanowiska kierowniczego lub wygaśnięcie okresu powierzenia stanowiska (pełnienia funkcji).

4. Dodatek funkcyjny nie przysługuje w okresie, w którym nie przysługuje wynagrodzenie zasadnicze, a także w okresie urlopu dla poratowania zdrowia.

5. Nauczycielom, o których mowa w ust. 1 pkt 1 dodatki funkcyjne przysługują w stawkach określonych w Tabeli Nr 1.

Tabela Nr 1

Dodatki funkcyjne przysługujące nauczycielom, którym powierzono stanowiska kierownicze

L.p.	Stanowiska kierownicze	Stawki dodatku funkcyjnego od - do zł
1)	Szkoły: a/ dyrektor szkoły liczącej do 8 oddziałów c/ dyrektor szkoły liczącej 9 oddziałów i więcej e/ wicedyrektor szkoły	300 - 500 500 - 1000 200 - 500

8. Nauczycielom, o których mowa w ust. 1 pkt 2 - 3, dodatki funkcyjne przysługują w następujących stawkach:

- 1) za wychowawstwo klasy - 2 % wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela mianowanego z wyższym wykształceniem magisterskim z przygotowaniem pedagogicznym;
- 2) za pełnienie funkcji opiekuna stażu - 1 % wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela mianowanego z wyższym wykształceniem magisterskim z przygotowaniem pedagogicznym.

9. Dodatki funkcyjne dla nauczycieli, w tym pełniących inne niż Dyrektor stanowiska kierownicze, w stawkach określonych w ust. 5 i 8 przyznaje na okres 1 roku szkolnego dyrektor.

10. Dodatek funkcyjny dla Dyrektora, w stawkach określonych w ust. 5, przyznaje na okres 1 roku szkolnego Wójt, kierując się następującymi kryteriami:

- a) wielkość szkoły,
- b) warunki organizacyjne,
- c) złożoność zadań wynikających z funkcji kierowniczej,
- d) liczba stanowisk kierowniczych w szkole,
- e) wyniki pracy szkoły.

11. Dodatek funkcyjny wicedyrektora szkoły nie może przekroczyć 80 % stawki dodatku funkcyjnego ustalonego dyrektorowi danej szkoły.

Dodatek za warunki pracy

§ 7. 1. Dodatek za warunki pracy przysługuje nauczycielom pracującym w trudnych, uciążliwych warunkach.

2. Za pracę w warunkach trudnych uznaje się prowadzenie zajęć, o których mowa w § 8 rozporządzenia w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego...

Wynagrodzenie za godziny nadwymiarowo oraz godziny doraźnych zastępstw

§ 8. 1. Nauczyciel może realizować godziny nadwymiarowe, zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, na zasadach określonych w art. 35 Karty Nauczyciela. Dyrektor może realizować godziny nadwymiarowe w wymiarze nie przekraczającym 2 godzin tygodniowo, jednak nie więcej jak średnia godzin nadwymiarowych przypadająca na nauczyciela w szkole.

2. Nauczyciel, który realizuje tygodniowy obowiązkowy wymiar zajęć zgodnie z art. 42 ust. 4a Karty Nauczyciela nie może mieć przydzielonych godzin nadwymiarowych, z wyjątkiem doraźnych zastępstw.

3. Przez godzinę nadwymiarową rozumie się przydzieloną nauczycielowi godzinę zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych powyżej tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin.

4. Wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe oraz za godziny doraźnych zastępstw wypłaca się wg stawki osobistego zaszeregowania z uwzględnieniem dodatku za warunki pracy, jeżeli godziny te realizowane są w warunkach uprawniających do tego dodatku.

5. Nauczycielom realizującym godziny doraźnych zastępstw, dla których ustalono tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin na podstawie art. 42 ust. 4a i art. 42a Karty Nauczyciela, wartość godziny zastępczej oblicza się zgodnie z ust. 4, uwzględniając wynagrodzenie zasadnicze przysługujące za wymiar podstawowy (art. 42 ust. 3 i art. 42 ust. 7 pkt 3 Karty Nauczyciela).

6. Nauczycielom pełniącym funkcje kierownicze w szkołach nie przysługuje prawo do wynagrodzenia z tytułu zrealizowanych godzin doraźnych zastępstw.

7. Wynagrodzenie za jedną godzinę nadwymiarową ustala się dzieląc stawkę wynagrodzenia zasadniczego wynikającą z osobistego zaszeregowania nauczyciela przez miesięczną liczbę godzin tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin, ustalonego zgodnie z art. 42 ust. 3 Karty Nauczyciela lub na podstawie art. 42 ust. 7 pkt 3 tej ustawy, dla rodzaju zajęć dydaktycznych, wychowawczych, opiekuńczych realizowanych przez nauczyciela w ramach godzin nadwymiarowych.

8. Miesięczną liczbę godzin tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin nauczyciela, o której mowa w ust. 7 ustala się mnożąc tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin, o którym mowa w art. 42 ust. 3 lub w art. 42 ust. 7 pkt 3 Karty Nauczyciela przez 4, 16 z zaokrągleniem do pełnych godzin w ten sposób, że czas zajęć do 0,5 godziny pomija się, a co najmniej 0,5 godziny liczy się za pełną godzinę.

9. Wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe przydzielone w planie organizacyjnym nie przysługuje za dni, w których nauczyciel nie zrealizował zajęć z powodu:

- a) przerw przewidzianych przepisami o organizacji roku szkolnego,
- b) rozpoczynania lub kończenia zajęć w środku tygodnia,
- c) usprawiedliwionej nieobecności w pracy.

10. Godziny nadwymiarowe przypadające w Dniu Edukacji Narodowej oraz w dniach, w których nauczyciel nie mógł ich zrealizować z przyczyn leżących po stronie pracodawcy, w tym zwłaszcza w związku z:

- a) zawieszeniem zajęć z powodu epidemii i mrozów,
- b) wyjazdem uczniów na wycieczki i imprezy,
- c) rekolekcjami,
- d) udziałem nauczyciela w konferencji metodycznej,
- e) chorobą dziecka nauczanego indywidualnie, trwającą nie dłużej niż 1 tydzień, traktuje się jako godziny faktycznie odbyte.

11. Dla ustalenia liczby godzin ponadwymiarowych, za które przysługuje wynagrodzenie w tygodniach, w których przypadają dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy lub dni ustawowo wolne od pracy oraz w tygodniach, w których zajęcia rozpoczynają się i kończą w środku tygodnia, przyjmuje się obowiązkowy tygodniowy wymiar godzin pomniejszony o " 1/5" tego wymiaru (lub "1/4", gdy dla nauczyciela ustalono czterodniowy tydzień pracy), za każdy dzień usprawiedliwionej nieobecności w pracy lub dzień ustawowo wolny od pracy. Liczba godzin ponadwymiarowych w takim tygodniu nie może być większa niż liczba godzin przydzielonych w planie organizacyjnym.

12. Nauczycielom, którzy w dniu wolnym od pracy realizują zajęcia dydaktyczne, wychowawcze lub opiekuńcze, a nie otrzymali za ten dzień innego dnia wolnego przysługuje odrębne wynagrodzenie za kładą godzinę pracy obliczone jak za godzinę ponadwymiarową.

Nagrody ze specjalnego funduszu nagród

§ 9. 1. Nauczyciele mogą otrzymywać nagrody ze specjalnego funduszu nagród za osiągnięcia dydaktyczno - wychowawcze, zgodnie z art. 49 Karty Nauczyciela.

2. W budżecie Gminy tworzy się specjalny fundusz nagród, w wysokości co najmniej

1 % planowanego osobowego funduszu płac nauczycieli, z przeznaczeniem na nagrody organu prowadzącego i nagrody Dyrektora szkoły, z czego:

- a) 80 % środków funduszu przeznacza się na nagrody Dyrektora,
- b) 20 % środków funduszu przeznacza się na nagrody Wójta.

3. Zasady i tryb przyznawania nagród, o których mowa w ust. 2 lit. a określa "Regulamin przyznawania nagród nauczycielom szkół i placówek prowadzonych przez Gminę Bakalarzewo" stanowiący załącznik do uchwały Nr XVII/108/04 Rady Gminy Bakalarzewo z dnia 21 grudnia 2004 r.

Nagrody jubileuszowe

§ 10. Nauczyciele za wieloletnią pracę otrzymują nagrody jubileuszowe, w wysokości określonej art. 47 ust. 1 Karty Nauczyciela i w oparciu o przepisy rozporządzenia w sprawie ustalania okresów pracy uprawniających nauczyciela do nagrody jubileuszowej...

Świadczenia pracownicze

§ 11. Nauczycielom przysługują świadczenia pracownicze:

- 1) dodatkowe wynagrodzenie roczne, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym... ;
- 2) zasiłek na zagospodarowanie, zgodnie z zasadami określonymi w art. 61 Karty Nauczyciela;
- 3) odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy, zgodnie z zasadami określonymi w art. 20 i art. 28 Karty Nauczyciela;
- 4) odprawa emerytalna lub rentowa, zgodnie z zasadami określonymi w art. 87 ust. 1 i 2 Karty Nauczyciela.

Dodatek wiejski

§ 12. Nauczycielowi posiadającemu kwalifikacje do zajmowania stanowiska nauczyciela, zatrudnionemu na terenie wsi, przysługuje dodatek w wysokości 10 % jego wynagrodzenia zasadniczego.

Dodatek mieszkaniowy

§ 13. 1. Nauczycielowi zatrudnionemu na terenie wiejskim w wymiarze nie niższym niż połowa tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin i posiadającemu kwalifikacje wymagane do zajmowania stanowiska przysługuje nauczycielski dodatek mieszkaniowy.

2. Wysokość nauczycielskiego dodatku mieszkaniowego wynosi 40 zł miesięcznie bez względu na liczbę osób w rodzinie uprawnionego nauczyciela.

3. Nauczycielowi i jego współmałżonkowi, będącemu także nauczycielem i stale z nim zamieszkującym, przysługuje jeden dodatek mieszkaniowy, w wysokości określonej w ust. 2. małżonkowie wspólnie określają pracodawcę, który będzie wypłacał ten dodatek.

4. Nauczycielski dodatek mieszkaniowy przyznaje na rok kalendarzowy:

- 1) na wniosek nauczyciela - dyrektor szkoły;
- 2) na wniosek dyrektora - Wójt.

5. Nauczycielski dodatek mieszkaniowy przysługuje nauczycielowi:

- 1) niezależnie od tytułu prawnego do zajmowanego przez niego lokalu mieszkalnego;
- 2) od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nauczyciel złożył wniosek o jego przyznanie.

6. Nauczycielski dodatek mieszkaniowy przysługuje w okresie wykonywania pracy, a także w okresach:

- 1) nie świadczenia pracy, za które przysługuje wynagrodzenie;
- 2) odbywania zasadniczej służby wojskowej, przeszkolenia wojskowego, okresowej służby wojskowej; w przypadku gdy z nauczycielem powołanym do służby zawarta była umowa o pracę na czas określony, dodatek wypłaca się nie dłużej niż do końca okresu, na który ta umowa była zawarta;
- 3) korzystania z urlopu wychowawczego.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 14. 1. Składniki wynagrodzenia nauczycieli, o których mowa w § 2 pkt 1 i pkt 2 lit. a, b, c Regulaminu, wypłaca się z góry, zgodnie z zasadami określonymi w art. 39 ust. 3 Karty Nauczyciela.

2. Składniki wynagrodzenia, o których mowa w § 2 pkt 2 lit. d, pkt 3 Regulaminu, wypłaca się z dołu, zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 39 ust. 4 Karty Nauczyciela.

§ 15. Nauczycielom zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy składniki wynagrodzenia, o których mowa w § 3 pkt 1 i 2, przysługują w części proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy, z wyjątkiem dodatku funkcyjnego za wychowawstwo klasy w szkole i za pełnienie funkcji opiekuna stażu.

§ 16. 1. Nauczycielom nie przysługuje wynagrodzenie za czas nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy, a także za inne okresy, za które na podstawie odrębnych przepisów nie przysługuje wynagrodzenie.

2. Stawkę za jeden dzień niewykonywania pracy z przyczyn wymienionych w ust. 1 ustala się dzieląc wszystkie składniki wynagrodzenia wypłacane z góry przez trzydzieści.

3. Wysokość utraconego wynagrodzenia za okresy, o których mowa w ust. 1, oblicza się mnożąc liczbę dni niewykonywania pracy przez stawkę określoną w ust. 2.

§ 17. 1. Nauczycielom, którzy zgodnie z organizacją pracy szkoły realizowali zajęcia dydaktyczne, wychowawcze lub opiekuńcze w niedziele, przysługuje z tego tytułu inny dzień wolny od pracy.

§ 18. Średnie wynagrodzenia nauczycieli ustalone zgodnie z postanowieniami Regulaminu, nie mogą być niższe od określonych w art. 30 ust. 3 Karty Nauczyciela, po uwzględnieniu wszystkich składników wynagrodzenia określonych w § 3 Regulaminu z wyjątkiem wynagrodzenia za godziny doraźnych zastępstw.

§ 19. Zmiany Regulaminu wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności.

486

UCHWAŁA NR III/21/11 RADY GMINY ŚNIADOWO

z dnia 14 stycznia 2011 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) oraz art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 z późniejszymi zmianami), Rada Gminy Śniadowo uchwala, co następuje:

§ 1. W § 1 uchwały Nr II/12/10 Rady Gminy Śniadowo z dnia 14 grudnia 2010 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości, zmienia się punkt 4, który otrzymuje brzmienie:

„4) od 1 m² powierzchni użytkowej budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń - 3,73 zł.”

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady Gminy
Mirosław Zalewski

487

UCHWAŁA NR III/22/11 RADY GMINY ŚNIADOWO

z dnia 14 stycznia 2011 r.

w sprawie określenia trybu postępowania o udzielenie dotacji z budżetu Gminy Śniadowo, sposobu rozliczania i kontroli wykonywania zadań zleconych podmiotom niezaliczanym do sektora finansów publicznych i nie działających w celu osiągnięcia zysku

Na podstawie art. 18 ust. 1, pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity z 2001 r. Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) oraz art. 221 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późniejszymi zmianami) Rada Gminy Śniadowo uchwala, co następuje:

§ 1. Niniejsza uchwała reguluje tryb postępowania o udzielenie dotacji na inne zadania niż określone w art. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873 z późniejszymi zmianami) poczynając od 1 stycznia 2011 roku, sposobie jej rozliczenia oraz sposobie kontroli wykonywania zadania publicznego.

§ 2. Określone w uchwale zasady udzielania dotacji z budżetu gminy Śniadowo mają zastosowanie do podmiotów nie zaliczanych do sektora finansów publicznych i nie działających w celu osiągnięcia zysku a wykonujących inne zlecone zadania publiczne niż określone w ustawie, o której mowa w § 1

§ 3. Warunkiem rozpoczęcia postępowania o udzielenie dotacji jest ujęcie w budżecie gminy Śniadowo na dany rok budżetowy wykazu zadań zaplanowanych do realizacji oraz wysokość dotacji przewidzianych na ich realizację

§ 4. Realizacja zadań publicznych przez podmioty wymienione w § 2 może mieć formę:

- 1) powierzenia wykonywania zadań publicznych wraz z udzieleniem dotacji na finansowanie ich realizacji,
- 2) wspierania wykonywania zadań publicznych, wraz z udzieleniem dotacji na dofinansowanie ich realizacji.

§ 5. Wspieranie i powierzanie zadań, o których mowa w § 4 odbywa się po przeprowadzeniu otwartego konkursu ofert.

§ 6. 1) Wójt Gminy ogłasza otwarty konkurs ofert, co najmniej na 21 dni od dnia ukazania się ostatniego ogłoszenia o konkursie.

2) Ogłoszenie otwartego konkursu ofert powinno zawierać informacje o:

3) Ogłoszenie podaje się do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej, na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy a także na stronie internetowej jednostki.

1) rodzaju zadań,

2) wysokości środków publicznych przeznaczonych na realizację tego zadania,

3) zasadach przyznawania dotacji,

4) terminach i warunkach realizacji zadania,

5) terminie i miejscu składania ofert,

6) terminie, trybie i kryteriach stosowanych przy dokonywaniu wyboru ofert,

§ 7. 1) Podmiot ubiegający się o dotację na zadania określone w komunikacie, zobowiązany jest złożyć ofertę.

2) Oferta powinna zawierać:

1) szczegółowy zakres rzeczowy zadania publicznego,

2) termin i miejsce realizacji zadania publicznego,

3) kalkulację przewidywanych kosztów zadania publicznego,

- 4) deklaracje o zamiarze odpłatnego lub nieodpłatnego wykonania zadania

§ 8. 1) W celu rozpatrzenia ofert na wszystkie zadania realizowane zgodnie z niniejszą uchwałą Wójt Gminy powołuje zarządzeniem stałą komisję.

- 2) Praca komisji polega na:

1. ocenie możliwości realizacji zadania przez podmiot, który zgłosił ofertę, w tym zgodności zadania z celami statutowymi organizacji,

2. sprawdzeniu czy oferent spełnił wymogi formalne określone w uchwale i ogłoszeniu konkursu ofert,

3. ocenie oferty przez członków komisji, w tym przedstawionej w ofercie kalkulacji kosztów realizacji zadania,

4. przedstawieniu wyników konkursu Wójtowi Gminy celem jego zatwierdzenia i wyłonienia oferenta do realizacji zadania

§ 9. W celu określenia praw i obowiązków podmiotów wymienionych w § 2 określa się wzór umowy, który stanowi załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 10. Informacja o wyborze podmiotu, któremu zlecone zostanie zadanie oraz wysokość udzielonej dotacji podana zostanie do publicznej wiadomości w formie komunikatu w sposób zwyczajowo przyjęty

§ 11. 1) Podmiot, który otrzymał dotację, jest zobowiązany do sporządzenia i przekazania Wójtowi Gminy sprawozdania z wykonania zadania w terminie 30 dni od dnia zakończenia zadania, z zastrzeżeniem ust. 2

- 2) Okresem sprawozdawczym jest rok budżetowy,

- 3) Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 należy sporządzić według wzoru stanowiącego załącznik Nr 3 do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 grudnia 2005 roku w sprawie wzoru oferty realizacji zadania publicznego, ramowego wzoru umowy o wykonanie zadania publicznego i wzoru sprawozdania z wykonania tego zadania (Dz. U. Nr 264, poz. 2207),

- 4) Podmiot, który otrzymał dotację jest zobowiązany do wyodrębnienia w ewidencji księgowej środków otrzymanych na realizację zadania w sposób umożliwiający ocenę wykonania zadania i sposób wykorzystania środków.

§ 12. Dotacje niewykorzystane w całości podlegają zwrotowi do budżetu gminy do dnia 31 stycznia następnego roku, a w przypadku gdy termin wykorzystania jest krótszy niż rok budżetowy, niewykorzystana część dotacji podlega zwrotowi w terminie 15 dni po upływie terminu wykorzystania dotacji określonego w umowie.

§ 13. 1) Do dotacji zwróconych w terminach, o których mowa w § 12 nie nalicza się odsetek.

- 2) W przypadku nie zwrócenia dotacji w terminie, podmiot zobowiązany jest do jej zwrotu wraz z odsetkami w wysokości określonej jak od zaległości podatkowych naliczonymi od dnia następującymi po dniu, w którym upłynął termin zwrotu dotacji.

§ 14. 1) Prawidłowość wykorzystania dotacji, o których mowa w § 4 podlega kontroli.

- 2) Kontrolę wykonują ze strony Wójta Gminy pracownicy przez niego upoważnieni.

- 3) Kontrolowany podmiot jest zobowiązany udostępnić osobie kontrolującej posiadaną dokumentację dotyczącą realizacji zleconego i dotowanego zadania oraz udzielić wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli.

- 4) Kontrola prawidłowości wykorzystania dotacji może być dokonana w trakcie realizacji zadania, bez ustalenia z góry jej terminów oraz powinna być przeprowadzona po zrealizowaniu zadania i dostarczeniu sprawozdania, o którym mowa w § 11.

- 5) Prawo kontroli przysługuje upoważnionym pracownikom zarówno w siedzibie podmiotu, jak i w miejscu realizacji zadania.

- 6) Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który podpisują osoby kontrolujące, osoba upoważniona do reprezentowania podmiotu kontrolowanego oraz Wójt Gminy.

§ 15. W stosunku do dotacji udzielonych z budżetu gminy a wykorzystanym niezgodnie z przeznaczeniem, pobranych nienależnie albo w nadmiernej wysokości mają zastosowanie odpowiednie przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240).

§ 16. Traci moc uchwała Nr XVI/87/04 Rady Gminy Śniadowo z dnia 27 września 2004 roku w sprawie trybu postępowania o udzielenie dotacji podmiotom nie zaliczanym do sektora finansów publicznych i nie działających w celu osiągnięcia zysku, na cele publiczne związane z realizacją zadań gminy, sposobu jej rozliczenia oraz kontroli wykonania zadań zleconych.

§ 17. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 18. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego

Przewodniczący Rady Gminy
Miroslaw Zalewski

Załącznik Nr 1

do uchwały Nr III/22/11
Rady Gminy Śniadowo
z dnia 14 stycznia 2011 r.

Wzór umowy

Zawarta w dniu w Śniadowie , pomiędzy Gminą Śniadowo z siedzibą w Śniadowie ul. Ostrołęcka 11, zwaną dalej Dotującym, reprezentowanym przez Wójta Gminy -,

a z siedzibą w, zwaną dalej Dotowanym, reprezentowaną przez

Działając na podstawie Uchwały Rady Gminy Śniadowo z dnia Nr w sprawie uchwalenia budżetu gminy Śniadowo na rok, w celu wykonania przez gminę zadania publicznego oraz na podstawie uchwały strony postanawiają:

§ 1

- 1) Gmina Śniadowo przekaze na rzecz w dotację celową w wysokości złotych przeznaczeniem na finansowanie w roku wydatków na zadanie „.....”, w celu
- 2) Przyznane środki finansowe w wysokości złotych (słownie:) zostaną przekazane na rachunek bankowy Nr w następujących terminach:
 - – kwota,
 - – kwota,
- 3) Dotowany oświadcza, że jest jedynym posiadaczem wskazanego w ust. 2 rachunku bankowego i zobowiązuje się do utrzymania wskazanego powyżej rachunku nie krócej niż do chwili dokonania ostatecznych rozliczeń z Dotującym, wynikających z umowy.

§ 2

1. Termin wykonania zadania jest ustala się na roku.
2. Zadanie zostanie wykonane zgodnie z ofertą.

3. Dotowany jest zobowiązany do prowadzenia wyodrębnionej dokumentacji finansowo księgowej środków finansowych otrzymanych na realizację zadania zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o rachunkowości w sposób umożliwiający identyfikację poszczególnych operacji księgowych

§ 3

- 1) Dotujący sprawuje kontrolę prawidłowości wykonywania zadania przez Dotowanego, w tym wydatkowania przekazywanych mu środków finansowych. Kontrola może być przeprowadzona w toku realizacji zadania oraz po jego zakończeniu
- 2) Dotujący może żądać częściowych sprawozdań z wykonywania zadania według wzoru stanowiącego załącznik Nr 3 do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 grudnia 2005 roku w sprawie wzoru oferty realizacji zadania publicznego, ramowego wzoru umowy o wykonanie zadania publicznego i wzoru sprawozdania z wykonania tego zadania (Dz. U. Nr 264, poz. 2207)

§ 4

1. Przyznane środki finansowe Dotowany jest zobowiązany wykorzystać w terminie 14 dni od dnia wskazanego w § 1 ust. 1 poprzez zapłatę faktur, rachunków, not itp.
2. Środki finansowe niewykorzystane do tego terminu Dotowany jest zobowiązany zwrócić w terminie 15 dni od dnia wskazanego w ust. 1. na rachunek bankowy Dotującego nr

§ 5

1. Umowa może zostać rozwiązana na mocy porozumienia stron w przypadku wystąpienia okoliczności, za które strony nie ponoszą odpowiedzialności, a które uniemożliwiają wykonywanie umowy.
2. W przypadku rozwiązania umowy na mocy porozumienia stron skutki finansowe oraz ewentualny zwrot środków finansowych strony określą w sporządzonym protokole.

§ 6

1. Umowa może być rozwiązana przez Dotującego ze skutkiem natychmiastowym w przypadku:
 - 1) wykorzystania udzielonej dotacji niezgodnie z przeznaczeniem,
 - 2) nieterminowego lub nienależytego wykonania umowy, w tym w szczególności zmniejszenia zakresu rzeczowego realizowanego zadania, stwierdzonego na podstawie wyników kontroli oraz oceny realizacji wniosków i zaleceń pokontrolnych,
 - 3) jeżeli Dotowany przekaze część lub całość dotacji osobie trzeciej, pomimo że nie przewiduje tego niniejsza umowa,
 - 4) jeżeli Dotowany odmówi poddaniu się kontroli bądź w terminie określonym przez Dotowanego nie doprowadzi do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości
2. Rozwiązując umowę, Dotujący określi kwotę dotacji podlegającej zwrotowi w wyniku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 1 wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, naliczonymi od dnia przekazania dotacji z budżetu, termin jej zwrotu oraz nazwę i numer konta, na które należy dokonać wpłaty.

§ 7

Ewentualne spory powstałe w związku z zawarciem i wykonywaniem niniejszej umowy strony poddadzą rozstrzygnięciu właściwego, ze względu na siedzibę Dotującego, sądu powszechnego

§ 8

Umowa zostaje sporządzona w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej ze stron

.....
(dotujący)

.....
(dotowany)

488

UCHWAŁA NR IV/13/11 RADY GMINY MIELNIK

z dnia 21 stycznia 2011 r.

o zmianie uchwały Nr IV/21/03 Rady Gminy Mielnik z dnia 20 marca 2003r. w sprawie określenia zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości oraz ich wydzierżawiania lub wynajmowania na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony

Na podstawie art. 18, ust. 2, pkt 9 lit. a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142, Nr 28, poz. 146, Nr 106, poz. 675) oraz art. 11 ust. 2, art. 13, art. 34, ust. 6, art. 37, ust. 3, art. 68, art. 70, ust. 4, art. 73, ust. 4, art. 76, ust. 1 oraz art. 146, ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, Nr 106, poz. 675, Nr 143, poz. 963, Nr 155, poz. 1043, Nr 197, poz. 1307, Nr 200, poz. 1323) uchwala się co następuje:

§ 1. W uchwale Nr IV/21/03 Rady Gminy Mielnik z dnia 20 marca 2003 r. w sprawie określenia zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości oraz ich wydzierżawiania lub najmu na okres dłuższy niż 3 lata wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1. 1. otrzymuje brzmienie:

„Uchwała określa zasady nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości oraz ich wydzierżawiania lub wynajmowania na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony”.

2) W § 1 ust. 2 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„najmie- należy przez to rozumieć wynajmowanie”

3) W § 13 ust. 2 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„przeznaczonych na realizację celów publicznych”

4) Do § 16 dodaje się ustęp 4 w brzmieniu:

„Wójt Gminy może odstąpić od przetargu przy przedłużaniu umów najmu lub dzierżawy zawartych z tym samym podmiotem, których przedmiotem jest ta sama nieruchomość, jeżeli przedłużenie spowoduje, że okres najmu lub dzierżawy będzie w sumie dłuższy niż 3 lata”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Mielnik.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady Gminy
Jan Zduniewicz

489

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 1 lutego 2011 r.

NK-II.4131.2.8.2011.ZCH

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr III/12/2010 Rady Gminy Sztabin z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ustalenia planu dofinansowania form doskonalenia zawodowego nauczycieli w szkołach prowadzonych przez Gminę Sztabin oraz maksymalnej kwoty dofinansowania opłat za kształcenie pobierane przez szkoły wyższe i zakłady kształcenia nauczycieli oraz specjalności i formy kształcenia, na które dofinansowanie jest przyznawane w 2011 r.

UZASADNIENIE

W dniu 28 grudnia 2010 r. Rada Gminy Sztabin podjęła uchwałę Nr III/12/2010, która w dniu 3 stycznia 2011 r. wpłynęła do organu nadzoru.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż w/w uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 27 stycznia 2011 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia jej nieważności.

Rada Gminy Sztabin w § 1 kwestionowanej uchwały określiła, iż środki wyodrębnione w budżecie Gminy, na dofinansowanie doskonalenia zawodowego nauczycieli z uwzględnieniem doradztwa metodycznego dzieli się przyznając konkretne kwoty poszczególnym Zespołom Szkół Samorządowych w Sztabinie i Krasnym Borze oraz Szkole Podstawowej w Jaziewie. Następnie w § 5 Rada ustaliła, że o wysokości dofinansowania doskonalenia zawodowego w przypadku nauczyciela decyduje dyrektor szkoły, a w stosunku do dyrektora Wójt w ramach środków określonych w § 1.

W ocenie organu nadzoru przyjęte przez Radę Gminy Sztabin rozwiązanie stanowi przekroczenie granic delegacji ustawowej zawartej w art. 70a ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm.).

Jak wynika z powyższego przepisu wolą ustawodawcy było powierzenie radzie gminy dysponowania środkami przeznaczonymi na dofinansowanie doskonalenia zawodowego nauczycieli i organizację doradztwa metodycznego, które rada musi przewidzieć w swoim budżecie. Natomiast sformułowania przyjęte przez Radę Gminy Sztabin skutkują umieszczeniem środków pieniężnych na ten cel w planach finansowych szkół, którymi zgodnie z art. 39 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 września 1999 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) dysponują ich dyrektorzy.

Stwarza to nieprzewidzianą przepisami prawa sytuację, iż zamiast jednego funduszu na poziomie organu prowadzącego szkoły, powstanie wiele funduszy, którymi dysponować będą dyrektorzy szkół (vide: wyrok z dnia 22 kwietnia 2008 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, sygn. akt IV SA/GI 693/07).

W stosunku do pozostałych regulacji zawartych w przedmiotowej uchwale należy uwzględnić, iż przepis § 2 został skonstruowany w ten sposób, że zawarte w nim uregulowania są nierozłącznie związane z postanowieniami § 1, na skutek zamieszczonego odesłania do tego przepisu. Analogiczna sytuacja zachodzi również w stosunku do § 3 i 4 uchwały. Z tego względu ocena legalności zapisu § 1 w sposób istotny wpływa na prawidłowość uregulowań zawartych w przepisach po nim następujących.

Powyższe naruszenia prawa mają charakter istotny, dlatego też skutkują stwierdzeniem nieważności uchwały Nr III/12/2010 Rady Gminy Sztabin z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ustalenia planu dofinansowania form doskonalenia zawodowego nauczycieli w szkołach prowadzonych przez Gminę Sztabin oraz maksymalnej kwoty dofinansowania opłat za kształcenie pobierane przez szkoły wyższe i zakłady kształcenia nauczycieli oraz specjalności i formy kształcenia, na które dofinansowanie jest przyznawane w 2011 r.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Z up. Wojewody Podlaskiego
Lidia Stupak
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli

490

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 2 lutego 2011 r.

NK – II.4131.2.7.2011.BG.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146 oraz Nr 106, poz. 675)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr III/13/10 Rady Miejskiej w Zabłudowie z dnia 29 grudnia 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu działek Nr ew. 662, 678, 679, 684/1 i 683 na odcinku przylegającym do działki 684/1, położonych na gruntach wsi Bobrowa w Gminie Zabłudów w woj. podlaskim, przeznaczonych pod powierzchnię eksploatację kruszywa mineralnego.

UZASADNIENIE

W dniu 29 grudnia 2010 r. Rada Miejska w Zabłudowie podjęła uchwałę Nr III/13/10, która do organu nadzoru wpłynęła w dniu 5 stycznia 2011 r.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż przedmiotowa uchwała podjęta została z naruszeniem art. 14 ust. 1, w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.), wobec czego w dniu 21 stycznia 2011 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia jej nieważności.

Zgodnie z treścią cytowanego wyżej art. 14 ust. 1, w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (jest to uchwała o charakterze intencyjnym).

Z analizy porównawczej przeprowadzonej w trakcie oceny uchwały Nr III/13/10 z uchwałą intencyjną Nr XXXV/264/10 z dnia 23 kwietnia 2010 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu powierzchniowej eksploatacji kruszywa naturalnego „Bobrowa IV” – obejmującego działki o Nr ew. 662, 678, 679, 683 (części przylegającej do działki Nr ew. 684/1) i 684/1 na gruntach wsi Bobrowa w gminie Zabłudów, woj. podlaskie, wynika, iż plan miejscowy sporządzono i uchwalono w innych granicach niż określa to uchwała intencyjna. Niezgodność dotyczy obsługi komunikacyjnej. W § 1, w uchwale intencyjnej określono, że przystępuje się do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu powierzchniowej eksploatacji kruszywa naturalnego „Bobrowa IV”, obejmującego działki Nr ew. 662, 678, 679, 683 (części przyległej do dz. Nr ew. 684/1) i 684/1, na gruntach wsi Bobrowa, natomiast w planie miejscowym ustalono, że obsługa zewnętrzna obszaru górniczego będzie się odbywała istniejącą drogą (symbol KDW) z poszerzeniem pasa drogowego do 15 m kosztem terenu oznaczonego symbolem PG-i. Poprzez poszerzenie drogi KDW o 15 m zostały przesunięte granice opracowania planu i tym samym opracowanie objęło również działki o Nr 680/1, 680/2 (symbol PG-i) i 658 (§ 9 pkt 1 uchwały).

Ponadto, w § 9 pkt 3 uchwały Rada postanowiła m. in. o likwidacji istniejącego zjazdu z drogi krajowej Nr 65, oznaczonego na rysunku planu symbolem KDW/4. Zjazd ten znajduje się poza granicami opracowania planu.

W trakcie postępowania nadzorczego, Burmistrz Zabłudowa, w piśmie Nr RG i GG.7321-1/10/11 z dnia 27 stycznia 2011 r., ustosunkował się do zarzutu dotyczącego opisanej wyżej rozbieżności granic wyjaśniając m. in., „iż poszerzenie odcinka drogi, nie ujęte w uchwale intencyjnej, wynikało z analizy komunikacyjnej w trakcie sporządzania projektu planu ze względu na obsługę projektowanym zjazdem nie tylko ruchu z obszaru górniczego, lecz również przyległych terenów gminnych (nadając mu rangę drogi publicznej w okresie eksploatacji złoża). Było to nie do przewidzenia w uchwale intencyjnej, a jej uzupełnienie uznano za niekonieczne ze względu na aktualne przeznaczenie terenu na cele nierolne”.

Przeprowadzona ponownie analiza uchwały w kontekście przekazanych wyjaśnień nie wpłynęła na zmianę stanowiska organu nadzoru co do stwierdzonych rozbieżności polegających na rozszerzeniu granic planu.

Podkreślić należy, iż plan miejscowy jest podstawowym narzędziem regulacji zagospodarowania przestrzennego. Zawiera przepisy powszechnie obowiązujące w zakresie przeznaczenia terenu, zagospodarowania i warunków zabudowy, stanowiąc bezpośrednią podstawę do wydawania decyzji budowlanych oraz wywłaszczania gruntów na cele publiczne. Stąd ustalenia planu powinny być na tyle precyzyjne, aby można było na ich podstawie sporządzić projekt budowlany oraz zagwarantować przy wydawaniu decyzji administracyjnych realizację ustawowych zadań ładu przestrzennego, ochrony środowiska itp.

W orzecznictwie administracyjnym zwraca się uwagę na ściśle i bardzo dokładne określanie granic przyszłego planu miejscowego, gdyż pozostając w zgodzie z ustawowo ukształtowaną funkcją uchwały o przystąpieniu do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, rozstrzygającą o granicach obszaru objętego projektowanym planem „organ planistyczny nie może w ramach ustaleń, wykroczyć poza granice opracowania planu wyznaczone uchwałą intencyjną. Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zawsze powinien się pokrywać z obszarem zakreślonym w uchwale o przystąpieniu do sporządzania tego planu” (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 4 listopada 2008 r., sygn. akt II SA/Bk 394/08).

W świetle powyższego, należy zatem zauważyć, iż mimo, że uchwała o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest intencją, zamiarem gminy do uregulowania zasad zagospodarowania przestrzennego na danym terenie w formie aktu prawa miejscowego i otwiera dalsze stadium postępowania planistycznego, to zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym w piśmiennictwie prawniczym „granice obszaru planu miejscowego wyznaczają zasięg terytorialny obowiązywania prawa miejscowego i muszą być maksymalnie precyzyjne, tak aby nie powstały wątpliwości, czy dana nieruchomości podlega ustaleniom planu, czy nie.

Obowiązek ten dotyczy również wyznaczenia granic obszaru, wobec którego dopiero przystępuje się do sporządzenia planu. **Jeżeli ostateczny przebieg granic planu wyłania się w toku sporządzania projektu i związany jest ze stanem faktycznym terenu, konieczne jest odpowiednie skorygowanie uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu**”(patrz Z Niewiadomski, Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Komentarz Wyd. C.H. Beck, Warszawa 2005, str. 136).

W świetle art. 28 ust. 1 przywołanej wyżej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wskazana wyżej niezgodność stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego i to na tyle istotne, że skutkuje nieważnością uchwały w całości.

Mając powyższe na względzie, stwierdzenie nieważności uchwały Nr III/13/10 uznać należy za zasadne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Z up. Wojewody Podlaskiego
Lidia Stupak
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli

491

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 2 lutego 2011 r.

NK-II.4131.2.10.2011.ZCH

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675)

stwierdzam nieważność

§ 9 w części: „- po zasięgnięciu opinii związków zawodowych i rady pedagogicznej szkoły”, § 16, § 21 ust. 2, § 22 ust. 2 i 3 załącznika do uchwały Nr IV/16/10 Rady Gminy Jaświły z dnia 29 grudnia 2010 r. o regulaminie wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez Gminę Jaświły.

UZASADNIENIE

W dniu 29 grudnia 2010 r. Rada Gminy Jaświły podjęła uchwałę Nr IV/16/10, która w dniu 4 stycznia 2011 r. wpłynęła do organu nadzoru.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż część zapisów wskazanej wyżej uchwały zostało podjętych z naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 28 stycznia 2011 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia ich nieważności.

Rada Gminy w § 9 załącznika do uchwały ustaliła, że wysokość dodatku motywacyjnego dla nauczyciela ustala dyrektor po zasięgnięciu opinii związków zawodowych i rady pedagogicznej.

W ocenie organu nadzoru przyjęta przez Radę regulacja nie znajduje umocowania w obowiązujących w tym zakresie przepisach, tj. w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm.), która nie przewiduje współdziałania związku zawodowego i rady pedagogicznej w indywidualnych sprawach dotyczących ustalania składników wynagrodzenia i ich wysokości.

W związku z powyższym uzależnienie przyznania dodatku motywacyjnego od zasięgnięcia opinii związków zawodowych i rady pedagogicznej ogranicza ustawową samodzielność dyrektora szkoły.

Należy również podkreślić, iż opiniowanie wysokości i okresu przyznawania dodatku motywacyjnego przez związki zawodowe może prowadzić do naruszenia dóbr osobistych pracownika w wyniku stworzenia możliwości zapoznania się przez związki zawodowe zarówno z elementami wynagrodzenia jak i z faktem ich przyznania (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 26 kwietnia 2006 r. sygn. akt IV SA/Wr 379/05).

W przypadku uzyskania opinii rady pedagogicznej należy zwrócić uwagę, że w art. 41 ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) określającym kompetencje opiniodawcze rady pedagogicznej nie wymienia się opinii dotyczących dodatku motywacyjnego. Pomimo tego, że przywołany przepis nie stanowi katalogu zamkniętego przytoczona powyżej argumentacja odnosząca się do związków zawodowych ma w tym przypadku również zastosowanie.

Ponadto mając na uwadze, że dodatek motywacyjny jest składnikiem wynagrodzenia nauczycieli organ nadzoru podziela stanowisko przytoczone w wyroku z dnia 19 kwietnia 2006 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu (sygn. akt IV/SA Wr 313/05), że „*nie budzi wątpliwości, iż wszystkie czynności z zakresu prawa pracy w szkole dokonuje Dyrektor (...). Ustawa nie przewiduje jego współdziałania w indywidualnych sprawach w sprawie ustalania składników wynagrodzenia i ich wysokości. Nie ma też podstaw, aby takie współdziałanie wprowadzić w drodze aktu prawa miejscowego*”.

Rada Gminy w § 16, § 21 ust. 2, § 22 ust. 2 i 3 oraz § 20 ust. 5, 6 i 7 załącznika do przedmiotowej uchwały określiła sytuacje, w których nauczycielowi nie przysługuje dodatek funkcyjny, dodatek za warunki pracy oraz wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe.

W ocenie organu nadzoru przyjęte przez Radę Gminy Jaświły rozwiązania nie znajdują umocowania w obowiązujących w tym zakresie przepisach prawa.

Zgodnie bowiem z normą kompetencyjną zawartą w art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm.), upoważniającą organ stanowiący samorządu terytorialnego do określenia w regulaminie m. in. wysokości stawek oraz szczegółowych warunków przyznawania dodatku funkcyjnego, dodatku za warunki pracy oraz wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe, ustawodawca określił jednocześnie granice przyznanej kompetencji prawotwórczej, która daje radzie gminy uprawnienie do konkretyzacji, w postaci norm prawa miejscowego, uregulowań dotyczących materii nim objętej. Stanowiąc w powyższym zakresie, rada gminy zobowiązana jest również do uwzględnienia regulacji zawartych w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. Nr 22, poz. 181 z późn. zm.). Z w/w przepisów prawa jednoznacznie wynika, że rada gminy ma określić wysokość stawek dodatków oraz warunki ich przyznawania. Wszelkie inne regulacje dotyczące tychże dodatków wykraczają poza ramy przyznanego przez ustawodawcę uprawnienia do decydowania w przedmiotowym zakresie.

Takie stanowisko organu nadzoru znajduje poparcie w obowiązującej linii orzecznictwa sądów administracyjnych, zgodnie z którą wskazanie przez radę gminy sytuacji, kiedy nauczycielowi nie przysługuje dodatek funkcyjny lub za warunki pracy, nie znajduje uzasadnienia w normie kompetencyjnej art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela i w istocie prowadzi do pozbawienia nauczyciela tych dodatków. Kompetencja Rady do stanowienia w niniejszym aspekcie umożliwia jedynie ustalanie wysokości oraz szczegółowych warunków przyznawania dodatków, nie istnieje natomiast możliwość odbierania nauczycielom elementów wynagrodzenia przyznanych ustawą (vide: wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 11 sierpnia 2008 r., sygn. akt IV SA/Wr 176/08 oraz z dnia 4 grudnia 2008 r., sygn. akt IV SA/Wr 440/08).

Ponadto zgodnie z art. 30 ust. 6 pkt 2 cyt. ustawy Karta Nauczyciela organ prowadzący w ramach regulaminu ustala szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i doraźnych zastępstw. Ustawodawca nie objął natomiast upoważnieniem uprawnienia organu jednostki samorządu terytorialnego do ustalania warunków i zasad

przyznawania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw. W normie kompetencyjnej nie mieści się zatem upoważnienie do decydowania, w jakich przypadkach nauczyciel zachowuje lub traci prawo do wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe niezrealizowane, są to bowiem warunki przyznawania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe faktycznie niezrealizowane. Ustalenia przez organ jednostki samorządu terytorialnego, w jakich przypadkach przysługuje wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe nie można uznać za warunek obliczania czy wypłacania tego wynagrodzenia. (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu sygn. akt IV SA/Wr 274/05).

Rada Gminy jako organ stanowiący powinna działać tylko i wyłącznie na podstawie prawa i w jego granicach, stąd też niedopuszczalnym jest podejmowanie przez Radę regulacji bez wyraźnego upoważnienia ustawowego lub z jego przekroczeniem.

Powyższe naruszenia prawa mają charakter istotny, dlatego też skutkują stwierdzeniem nieważności § 9 w części: „- po zasięgnięciu opinii związków zawodowych i rady pedagogicznej szkoły”, § 16, § 21 ust. 2, § 22 ust. 2 i 3 załącznika do uchwały Nr IV/16/10 Rady Gminy Jaświły z dnia 29 grudnia 2010 r. o regulaminie wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w szkołach prowadzonych przez Gminę Jaświły.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Z up. Wojewody Podlaskiego
Lidia Stupak
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli

492

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 3 lutego 2011 r.

NK-II.4131.2.9.2011.DM

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675)

stwierdzam nieważność

§ 21 ust. 3, § 22 ust. 2 i ust. 3, § 28, § 36 ust. 1, § 47 załącznika do uchwały Nr III/14/10 Rady Miejskiej w Augustowie z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania nauczycieli.

UZASADNIENIE

W dniu 30 grudnia 2010 r. Rada Miejska w Augustowie podjęła uchwałę Nr III/14/10 w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania nauczycieli, która w dniu 7 stycznia 2011 r. wpłynęła do organu nadzoru.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż część postanowień wskazanej wyżej uchwały zostało podjętych z naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 28 stycznia 2011 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia ich nieważności.

Rada Miejska w **§ 21 ust. 3, § 22 ust. 2 i ust. 3, § 28** Regulaminu określiła sytuacje, w których nauczycielowi nie przysługuje bądź traci on prawo do dodatku funkcyjnego i dodatku za warunki pracy.

W ocenie organu nadzoru przyjęte przez Radę Miejską w Augustowie rozwiązania nie znajdują umocowania w obowiązujących w tym zakresie przepisach prawa.

Zgodnie bowiem z normą kompetencyjną zawartą w art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.), upoważniającej organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego do określenia w regulaminie m. in. wysokości stawek oraz szczegółowych warunków przyznawania dodatku funkcyjnego oraz dodatku za warunki pracy, ustawodawca określił jednocześnie granice przyznanej kompetencji prawotwórczej, która daje radzie gminy uprawnienie do konkretyzacji, w postaci norm prawa miejscowego, uregulowań dotyczących materii nim objętej. Stanowiąc w powyższym zakresie, rada gminy zobowiązana jest również do uwzględnienia regulacji zawartych w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. Nr 22, poz. 181 ze zm.). Z w/w przepisów prawa jednoznacznie wynika, że rada gminy ma określić **wysokość stawek dodatków** oraz **warunki ich przyznawania**. Wszelkie inne regulacje dotyczące tychże dodatków wykraczają poza ramy przyznanego przez ustawodawcę uprawnienia do decydowania w przedmiotowym zakresie.

Takie stanowisko organu nadzoru znajduje poparcie w obowiązującej linii orzecznictwa sądów administracyjnych, zgodnie z którą wskazanie przez radę gminy sytuacji, kiedy nauczycielowi nie przysługuje bądź traci on prawo do dodatku funkcyjnego lub za warunki pracy, nie znajduje uzasadnienia w normie kompetencyjnej art. 30 ust. 6 pkt 1 ustawy Karta Nauczyciela i w istocie prowadzi do pozbawienia nauczyciela tych dodatków. Kompetencja Rady do stanowienia w niniejszym aspekcie umożliwia jedynie ustalanie wysokości oraz szczegółowych warunków przyznawania dodatków, nie istnieje natomiast możliwość odbierania nauczycielom elementów wynagrodzenia przyznanych ustawą (vide: wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 11 sierpnia 2008 r., sygn. akt IV SA/Wr 176/08 oraz z dnia 17 września 2008 r., sygn. akt IV SA/Wr 281/08).

Zdaniem organu nadzoru, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługującą mu kompetencję powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co stanowi istotne naruszenie prawa.

W doktrynie jak i w orzecznictwie ugruntował się pogląd, iż wykładnia norm o charakterze kompetencyjnym powinna być interpretowana w sposób ścisły i literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii (vide: wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 czerwca 2000r., K25/99, OTK 2000/5/141).

Postępowanie nadzorcze wykazało, iż Rada Miejska w § 36 ust. 1 badanego Regulaminu wskazała sytuacje, w których nauczycielowi nie przysługuje wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe przydzielone w planie organizacyjnym.

Należy zauważyć, iż przepis kompetencyjny art. 30 ust. 6 pkt 2 ustawy Karta Nauczyciela, upoważnia organ prowadzący szkołę do określenia w drodze regulaminu szczegółowych warunków obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 3, a więc według stawki osobistego zaszeregowania nauczyciela, z uwzględnieniem dodatku za warunki pracy.

W świetle powyższego, organ nadzoru podziela stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, wyrażone w wyroku z dnia 27 listopada 2009 r., sygn. akt IV SA/Gl 346/09, zgodnie z którym „we wskazanej normie kompetencyjnej art. 30 ust. 6 pkt 2 ustawy Karta Nauczyciela nie mieści się upoważnienie do decydowania, w jakich przypadkach nauczyciel zachowuje lub traci prawo do wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe. Wynagrodzenie za niezrealizowane godziny ponadwymiarowe i doraźnych zastępstw należy ustalać w oparciu o Kartę Nauczyciela i przepisy Kodeksu pracy, do których odsyła art. 91c ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela. W myśl art. 80 (zdanie pierwsze) Kodeksu pracy wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. Za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią (zdanie drugie). Do organu prowadzącego należy

wyłącznie ustalenie, jakie są warunki obliczania i wypłacania tego wynagrodzenia tj. "wydawania" należnych z tego tytułu kwot, a nie decydowanie kto i kiedy zachowuje lub traci prawo do wynagrodzenia za niezrealizowane godziny ponadwymiarowe. Co więcej nie posiada on również uprawnienia do określania sposobu obliczenia wynagrodzenia za godziny nadliczbowe ponadwymiarowe w tygodniach, w których przypadają dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy nauczyciela lub dni ustawowo wolne od pracy". Tym samym „ustalenie przez organ prowadzący, w jakich warunkach przysługuje bądź nie wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe, nie można uznać za jednoznaczne z ustaleniem warunków obliczania czy wypłacania tego wynagrodzenia. Określenie zatem przypadków, w których nauczycielowi nie przysługuje prawo do wynagrodzenia za niezrealizowane godziny ponadwymiarowe przydzielone w planie organizacyjnym, nie mieści się w granicach powyższego upoważnienia ustawowego (...). Stanowi to naruszenie zasady legalizmu wyrażonej w art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którą organy administracji publicznej zobowiązane są działać na podstawie i w granicach prawa”.

Rada Miejska w **§ 47** niniejszego Regulaminu postanowiła, że „wysokość nagrody jest corocznie ustalana przez burmistrza miasta przy procedurze tworzenia budżetu na kolejny rok budżetowy”.

W ocenie organu nadzoru, powyższa regulacja nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa wobec scedowania, na burmistrza miasta, uprawnienia do ustalenia wysokości nagrody.

Zgodnie z art. 30 ust. 6 pkt 3 ustawy Karta Nauczyciela, **organ prowadzący szkołę** będący jednostką samorządu terytorialnego, uwzględniając przewidywaną strukturę zatrudnienia, określa w drodze regulaminu wysokość i warunki wypłacania składników wynagrodzenia, obejmujących nagrody i inne świadczenia wynikające ze stosunku pracy z wyłączeniem świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych i dodatków socjalnych. Organem tym zaś jest, zgodnie z art. 91 d pkt 1 ustawy Karta Nauczyciela - **rada gminy** w odniesieniu do szkół i placówek prowadzonych przez gminę jako jednostkę samorządu terytorialnego i to ona posiada wyłączną kompetencję do działania w powyższym zakresie.

Zaprezentowane wyżej stanowisko znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądowym. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 17 grudnia 2008 r., sygn. akt II SA/Go 726/08 „kompetencja do określenia w drodze regulaminu m.in. wysokości i warunków wypłacania składników wynagrodzenia dla nauczycieli zostały przyznane wyłącznie organowi prowadzącemu szkołę. Nie jest zatem dopuszczalne przekazanie tych kompetencji przez ten organ innym podmiotom”. Działanie odmienne, mające miejsce w tym przypadku, polegające na przekazaniu Burmistrzowi Miasta Augustów uprawnienia do określenia wysokości nagrody, w ocenie organu nadzoru, narusza w sposób istotny normę kompetencyjną art. 30 ust. 6 ustawy Karta Nauczyciela, upoważniającą wyłącznie Radę do stanowienia w przedmiotowym zakresie.

Stwierdzone przez organ nadzoru uchybienia należało zakwalifikować jako istotne naruszenie prawa, skutkujące stwierdzeniem nieważności **§ 21 ust. 3, § 22 ust. 2 i ust. 3, § 28, § 36 ust. 1, § 47** załącznika do uchwały Nr III/14/10 Rady Miejskiej w Augustowie z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie ustalenia regulaminu wynagradzania nauczycieli

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Z up. Wojewody Podlaskiego
Lidia Stupak
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli

493

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 3 lutego 2011 r.

NK-II.4131.2. 11.2011.KK

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675)

stwierdzam nieważność

§ 4 ust. 2 i 3, § 5 ust. 8, § 6 ust. 3 i 4, § 8 ust. 9 - 11 załącznika do uchwały Nr IV/16/10 Rady Gminy Bakalarzewo z dnia 30 grudnia 2010 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu wynagradzania nauczycieli szkół i placówek prowadzonych przez Gminę Bakalarzewo.

UZASADNIENIE

W dniu 30 grudnia 2010 r. Rada Gminy Bakalarzewo podjęła uchwałę IV/16/10 w sprawie przyjęcia Regulaminu wynagradzania nauczycieli szkół i placówek prowadzonych przez Gminę Bakalarzewo, która w dniu 10 stycznia 2011 r. wpłynęła do organu nadzoru.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż część postanowień uchwały zostało podjętych z naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 27 stycznia 2011 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia ich nieważności.

W § 4 ust. 2 i 3 Regulaminu stanowiącego załącznik do uchwały Nr IV/16/10 określono okresy, w których przysługuje dodatek za wysługę lat. Zgodnie z uregulowaniami ustępu 2 w § 4 dodatek za wysługę lat przysługuje:

- 1) za okres urlopu dla poratowania zdrowia;
- 2) za dni, za które nauczyciel zachowuje prawo do wynagrodzenia zasadniczego, z zastrzeżeniem art. 20 ust. 6 Karty Nauczyciela;
- 3) za dni nieobecności w pracy z powodu choroby oraz sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny, za które nauczyciel otrzymuje wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

Jednocześnie ustęp 3 tego paragrafu stanowi, iż dodatek za wysługę lat przysługuje:

- 1) za miesiąc kalendarzowy następujący po miesiącu, w którym nauczyciel nabył prawo do dodatku lub wyższej stawki dodatku – jeżeli nabycie prawa nastąpiło w trakcie miesiąca;
- 2) za dany miesiąc, jeżeli nabycie prawa do dodatku lub wyższej stawki dodatku nastąpiło z pierwszym dniem m miesiąca.

Ponieważ art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm.) upoważnia radę gminy do określenia dla nauczycieli w drodze regulaminu **wysokości stawek dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego oraz za warunki pracy** jak również **szczegółowych warunków przyznawania tych dodatków**, zawarcie przez Radę Gminy Bakalarzewo w § 4 ust. 2 i 3 Regulaminu uregulowań określających, kiedy dodatek za wysługę lat jako składnik wynagrodzenia winien być nauczycielowi wypłacany, stanowi sprzeczne z prawem przekroczenie delegacji ustawowej wynikającej z tego przepisu.

Rada Gminy jako organ stanowiący powinna działać tylko i wyłącznie na podstawie prawa i w jego granicach, zatem niedopuszczalne jest podejmowanie przez Radę regulacji bez wyraźnego upoważnienia ustawowego lub z jego przekroczeniem.

Zdaniem organu nadzoru, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługującą mu kompetencję powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co stanowi istotne naruszenie prawa.

W doktrynie jak i w orzecznictwie ugruntował się pogląd, iż wykładnia norm o charakterze kompetencyjnym powinna być interpretowana w sposób ścisły i literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii (vide: wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 czerwca 2000r., K25/99, OTK 2000/5/141).

Rada Gminy w § 5 ust. 8 oraz § 6 ust. 4 Regulaminu określiła przypadki, w których nauczycielowi nie przysługuje dodatek motywacyjny i funkcyjny. Jeśli chodzi o dodatek motywacyjny, to zgodnie z zapisem cyt. § 5 ust. 8 nie przysługuje on w okresie urlopu zdrowotnego, od pierwszego dnia następnego miesiąca, a jeżeli nauczyciel przechodzi na urlop, z pierwszym dniem miesiąca – od tego dnia, aż do końca miesiąca, w którym urlop się kończy. Dodatek funkcyjny zaś nie przysługuje w okresie, w którym nie przysługuje wynagrodzenie zasadnicze, a także w okresie urlopu dla poratowania zdrowia, o czym stanowi przywołany wyżej § 6 ust. 4 Regulaminu.

W § 6 ust. 3 przedmiotowego załącznika do uchwały Nr IV/16/10 zostały natomiast wymienione okoliczności utraty prawa do dodatku funkcyjnego. Rada Gminy w tym paragrafie ustaliła, iż nauczyciel traci prawo do dodatku funkcyjnego z pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło odwołanie ze stanowiska kierowniczego lub wygaśnięcie okresu powierzenia stanowiska (pełnienia funkcji).

Zgodnie z art. 30 ust. 6 pkt 1 przywołanej wyżej ustawy Karta Nauczyciela, organ prowadzący szkołę będący jednostką samorządu terytorialnego, uwzględniając przewidywaną strukturę zatrudnienia, określa dla nauczycieli poszczególnych stopni awansu zawodowego, w drodze regulaminu **wysokość stawek dodatków**: za wysługę lat, **motywacyjnego, funkcyjnego** oraz za warunki pracy jak również **szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków**.

W przywołanym upoważnieniu nie mieści się uprawnienie do określenia przypadków, kiedy dodatek motywacyjny czy funkcyjny nie przysługuje.

Jak zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w swoim wyroku z dnia 29 maja 2009 r. (I OSK 180/09) „w normatywnym pojęciu *warunki przyznawania dodatków* w żaden sposób nie mieści się uprawnienie do określenia przez radę gminy także jakichkolwiek warunków utraty tych dodatków. Należy bowiem pamiętać, iż skoro uchwała rady gminy wydawana na podstawie art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela stanowi konstytucyjne źródło prawa, jako akt prawa miejscowego (art. 94 Konstytucji RP), to zakres normatywnej treści tego aktu nie może w jakikolwiek sposób wykraczać poza ustawowo określony zakres treści przekazanych przez ustawodawcę do unormowania przez radę gminy nawet w przypadku, gdy jakiegokolwiek treści uchwały rady gminy nie pozostają w sprzeczności z normami ustawowymi”.

Rada Gminy regulując w Regulaminie kwestie związane z przysługującym nauczycielom wynagrodzeniem za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw w § 8 ust. 9 ustaliła, iż wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe przydzielone w planie organizacyjnym nie przysługuje za dni, w których nauczyciel nie zrealizował zajęć z powodu:

- a) przerw przewidzianych przepisami o organizacji roku szkolnego,
- b) rozpoczynania lub kończenia zajęć w środku tygodnia,
- c) usprawiedliwionej nieobecności w pracy.

Ponadto w ustępie 10 tego paragrafu określiła, iż godziny nadwymiarowe przypadające w Dniu Edukacji Narodowej oraz w dniach, w których nauczyciel, nie mógł ich zrealizować z przyczyn leżących po stronie pracodawcy, w tym zwłaszcza w związku z:

- a) zawieszeniem zajęć z powodu epidemii i mrozów;
- b) wyjazdem dzieci na wycieczki lub imprezy;
- c) rekolekcjami;
- d) udziałem nauczyciela w konferencji metodycznej;
- e) chorobą dziecka nauczanego indywidualnie, trwającą nie dłużej niż 1 tydzień, traktuje się jako godziny faktycznie odbyte.

Zgodnie z art. 30 ust. 6 pkt 2 ustawy Karta Nauczyciela, organ prowadzący w ramach regulaminu ustala szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw.

Ustawodawca nie objął natomiast upoważnieniem uprawnienia organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do ustalania warunków przyznawania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw. W normie kompetencyjnej nie mieści się zatem upoważnienie do decydowania, w jakich przypadkach nauczyciel zachowuje lub traci prawo do wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe niezrealizowane, są to bowiem warunki przyznawania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe faktycznie niezrealizowane. Ustalenie przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w jakich przypadkach przysługuje wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe, nie można uznać za warunek obliczania czy wypłacania tego wynagrodzenia. Powyższe stanowisko ma swoje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych, czego przykładem może być wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 26 kwietnia 2006 r. (sygn. IV SA/Wr 368/08).

Przedmiotowy Regulamin w § 8 ust. 11 zawiera uregulowanie stanowiące, iż dla ustalenia liczby godzin nadwymiarowych, za które przysługuje wynagrodzenie w tygodniach, w których przypadają dni usprawiedliwionej nieobecności w pracy lub dni ustawowo wolne od pracy, oraz w tygodniach, w których zajęcia rozpoczynają się lub kończą w środku tygodnia, przyjmuje się obowiązkowy tygodniowy wymiar godzin pomniejszony o „1/5” tego wymiaru (lub „1/4” gdy dla nauczyciela ustalono czterodniowy tydzień pracy), za każdy dzień usprawiedliwionej nieobecności w pracy lub dzień ustawowo wolny od pracy. Liczba godzin nadwymiarowych w takim tygodniu nie może być większa niż liczba godzin przydzielonych w planie organizacyjnym.

Z takiej regulacji wynika, iż w niektórych przypadkach nauczyciel nie otrzymywałby wynagrodzenia za przydzielone mu choć niezrealizowane godziny nadwymiarowe, chociaż prawo do takiego wynagrodzenia wynika z przepisów prawa pracy (np. wynagrodzenie za czas urlopu wypoczynkowego, szkoleniowego, czy nieobecność spowodowana zwolnieniem lekarskim). Zgodnie z art. 9 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94 z późn. zm.), zgodnie z którym postanowienia układów zbiorowych pracy i porozumień zbiorowych oraz regulaminów i statutów nie mogą być mniej korzystne dla pracowników, niż przepisy kodeksu pracy oraz innych ustaw i aktów wykonawczych. Ponadto należy dodać, iż podobnie jak w przypadku § 8 ust. 9 i 10 ustawodawca nie przewidział w delegacji ustawowej uprawnienia organu prowadzącego do ustalania w formie regulaminu zasad przyznawania wynagrodzenia za godziny nadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw, a jedynie do ustalania warunków obliczania i wypłacania wynagrodzenia za wyżej wymienione godziny.

W związku z powyższym, stwierdzenie nieważności przedmiotowych zapisów uchwały Nr IV/16/10 Rady Gminy Bakalarzewo, jest zasadne.

Ponadto organ nadzoru wskazuje, iż treść § 2, 3, 10 – 16 i 18 Regulaminu wykracza poza delegację ustawową wynikającą z art. 30 ust. 6 cyt. ustawy Karta Nauczyciela, wskazanej w podstawie prawnej uchwały, jednak z uwagi na charakter tych uregulowań organ nadzoru ograniczył się jedynie do wskazania naruszenia prawa. W tym też zakresie postępowanie nadzorcze zostało umorzone.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy Gminie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Z up. Wojewody Podlaskiego
Lidia Stupak
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli

494

POROZUMIENIE NR SR/3/2011

z dnia 20 stycznia 2011 r.

zawarte w Suwałkach pomiędzy:

Powiatem Suwalskim reprezentowanym przez Zarząd Powiatu Suwalskiego, w osobach: Szczepana Ołdakowskiego – Starosty Suwalskiego, Witolda Kowalewskiego – Wicestarosty Suwalskiego, przy kontrasygnacie: Elżbiety Olejnik – Skarbnika Powiatu; zwanym w dalszej treści porozumienia „Powiatem prowadzącym”

a **Miastem Suwałki** reprezentowanym przez: Czesława Renkiewicza – Prezydenta Miasta Suwałk, przy kontrasygnacie: Wiesława Stelmacha – Skarbnika Miasta; zwanym w dalszej treści porozumienia „Powiatem dotującym”

określające wysokość, terminy i zasady przekazywania dotacji celowej na współfinansowanie kosztów funkcjonowania Powiatowego Urzędu Pracy w Suwałkach oraz w sprawie udzielenia pomocy bezrobotnym mieszkańcom Suwałk w poszukiwaniu pracy.

Na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 3 i art. 9a ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jednolity Dz.U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415 z późn. zm.), a także na podstawie uchwały nr XXII/192/08 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie udzielenia pomocy bezrobotnym w poszukiwaniu pracy zwaną dalej "uchwałą", zostaje zawarte porozumienie następującej treści:

§ 1. 1. Powiatowy Urząd Pracy w Suwałkach, zwany w dalszej części treści porozumienia „Urzędem Pracy”, jako jednostka organizacyjna **Powiatu prowadzącego** obejmuje swoim obszarem działania i realizuje zadania publiczne **Powiatu dotującego** z zakresu polityki rynku pracy.

2. Powiat dotujący powierza, a Powiat prowadzący Powiatowy Urząd Pracy w Suwałkach przyjmuje do realizacji Uchwałę nr XXII/192/08 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie udzielenia pomocy bezrobotnym w poszukiwaniu pracy.

3. W ramach realizacji porozumienia poszukujący pracy bezrobotni, zameldowani w Suwałkach otrzymywać będą od Powiatowego Urzędu Pracy w Suwałkach jednorazowe bilety komunikacji autobusowej na przejazd w obie strony do pracodawcy, do którego otrzymali od ww. Urzędu skierowanie.

§ 2. 1. Powiat dotujący przekaze Powiatowi prowadzącemu dotację celową w wysokości 1.130.000,00 zł (słownie: jeden milion sto trzydzieści tysięcy złotych), w tym:

- 1) 1.128.000,00 zł (słownie: jeden milion sto dwadzieścia osiem tysięcy złotych) na wydatki bieżące Urzędu Pracy w 2011 roku
- 2) 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych) na sfinansowanie bezrobotnym zameldowanym w Suwałkach i poszukującym pracy, jednorazowych biletów komunikacji autobusowej na przejazd w obie strony do pracodawcy, do którego skierowanie z Powiatowego Urzędu Pracy w Suwałkach.

2. Dotacja celowa, o której mowa w ust. 1 pkt 1 przekazana zostanie na konto Starostwa Powiatowego w Suwałkach prowadzone w Banku Gospodarki Żywnościowej S. A. Oddział Operacyjny w Suwałkach nr: 25 2030 0045 1110 0000 0180 1430 w ratach:

- 1) pierwsza rata w wysokości 188.000,00 zł w terminie do dnia 25 lutego 2011 r.
- 2) pozostałe 10 rat w terminie do 17-go każdego miesiąca w wysokości 94.000,00 zł

3. Dotacja celowa, o której mowa w ust. 1 pkt 2 przekazana zostanie na konto Starostwa Powiatowego w Suwałkach prowadzone w Banku Gospodarki Żywnościowej S. A. Oddział Operacyjny w Suwałkach nr: 25 2030 0045 1110 0000 0180 1430 w ratach:

- 1) pierwsza rata w wysokości 1.000,00 zł w terminie do dnia 25 lutego 2011 r.
- 2) druga rata w wysokości 1.000,00 zł w terminie do dnia 15 czerwca 2011 r.

4. Wykorzystanie dotacji celowej nastąpi do 31 grudnia 2011 r.

§ 3. 1. Rozliczenia przekazanej dotacji celowej dokona Dyrektor Urzędu Pracy do 15 stycznia 2012 r.

2. Niewykorzystana część dotacji celowej podlega zwrotowi na rachunek Urzędu Miejskiego w Suwałkach Bank Pekao S.A. Oddział w Suwałkach Nr 78 1240 5211 1111 0000 4931 8258 w terminie do dnia 15 stycznia 2012 r.

§ 4. 1. Porozumienie zostaje zawarte na czas określony do dnia 31 grudnia 2011 r.

2. Zmiana porozumienia wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności.

§ 5. Porozumienie sporządzono w 5 egzemplarzach z przeznaczeniem dla stron.

§ 6. Porozumienie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Starosta
Szczepan Otdakowski

Prezydent
Czesław Renkiewicz

Wicestarosta
Witold Kowalewski

Skarbnik Miasta
Wiesław Stelmach

Skarbnik Powiatu
Elżbieta Olejnik

495

OGŁOSZENIE PREZESA SĄDU OKRĘGOWEGO W BIAŁYMSTOKU

z dnia 26 stycznia 2011 r.

Nr A-0161-12/11

Prezesa Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 26.01.2011 r. Nr A-0161-12/11 w przedmiocie podania do wiadomości listy biegłych do spraw uzależnienia od alkoholu zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 27 grudnia 2007 r. (Dz. U. Nr 250, poz.1883 z dnia 31 grudnia 2007 r. z późniejszymi zmianami) w sprawie biegłych w przedmiocie uzależnienia od alkoholu:

Lp.	Nazwisko i imię	Zakres	Miejsce i adres zatrudnienia	Adres korespondencyjny/telefon kontaktowy	Okres powołania
1.	Al Arab Dorota	psychologia	SP ZOZ w Bielsku Podlaskim 17-100 Bielsk Podlaski ul. Kleszczelowska 1	ul. Ogrodowa 26 17-100 Bielsk Podlaski daka21@wp.pl 0-508-177-695	31.12.2015
2.	Bielonko Dorota Barbara	psychologia	Poradnia Uzależnień i Współuzależnień 15-028 Białystok u. Słonimska 15/1	ul. Rzemieślnicza 9 18-100 Łapy PTUjWdorota@wp.pl 0504-155-411	31.12.2015
3.	Brzozowska Maria Iwona	psychiatria	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	15-711 Białystok ul. Konduktorska 3 mbrzozowska@op.pl 085-719-10-91 wew. 347 0698-728-065	31.12.2015
4.	Bursa Julita	psychologia	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	ul. Olsztyńska 6 m 29 15-870 Białystok julita.bursa@wp.pl 0-508-160-222 85 74-33-125	31.12.2015
5.	Chodak Krystyna	psychiatria	SPP ZOZ Oddział Psychiatryczny 17-200 Hajnówka ul. Lipowa 120	17-200 Hajnówka ul. Lipowa 170/25 0-660-632-898	31.12.2013

Lp.	Nazwisko i imię	Zakres	Miejsce i adres zatrudnienia	Adres korespondencyjny/ telefon kontaktowy	Okres powołania
6.	Ejsmont Anna	psychologia	SPP ZOZ w Choroszczu Oddział Terapii Uzależnienia od Alkoholu dla Mężczyzn 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	SPP ZOZ w Choroszczu Oddział Terapii Uzależnienia od Alkoholu dla Mężczyzn 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1 szpital@sppchoroszcz.med.pl 085-719-10-91, w. 253 0-608-512-899	31.12.2015
7.	Fedorowicz-Zwetler Elżbieta Katarzyna	psychiatria	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1 elazwetler@w.tkb.pl kom. 502-575-216	31.12.2015
8.	Godlewski Marek Krzysztof	psychiatria	SP ZOZ Poradnia Zdrowia Psychicznego 17-100 Bielsk Podlaski ul. Jagiellońska 32	SP ZOZ Poradnia Zdrowia Psychicznego 17-100 Bielsk Podlaski ul. Jagiellońska 32 margot@eskulap.pl 0-609-838-220	31.12.2015
9.	Halicka-Jablonowska Joanna	psychiatria	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1 0600 945-459	31.12.2013
10.	Jankowska Wioletta Hanna	psychiatria	NP ZOZ Poradnia Zdrowia Psychicznego B. Koniecko, W Jankowska SP. Partnerska Lekarzy 15-369 Białystok ul. Bema 2	15-352 Białystok ul. Wiejska 74/24 0-603-260-334	31.12.2015
11.	Kaplińska-Topczewska Hanna Maria	psychiatria	Poradnia Zdrowia Psychicznego 18-100 Łapy ul. Piaskowa 9 m. 16	Poradnia Zdrowia Psychicznego 18-100 Łapy ul. Piaskowa 9 m. 16 topmedic@onet.pl 0-603-875-495	31.12.2015
12.	Karwowska Lucyna	psychologia	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	ul. Sienkiewicza 27A/5 16-070 Choroszcz 0-603-585-996	31.12.2015
13.	Kosińska Agnieszka Helena	psychiatria	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	15-091 Białystok Rynek Kościuszki 15A /26 0-693-638-265	31.12.2015
14.	Kirejczyk Dorota Małgorzata	psychiatria	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1 Centrum Zdrowia Psychicznego i Leczenia Uzależnień w Białymstoku Poradnia Zdrowia Psychicznego Białystok ul. Radzyńska 2	ul. Baśniowa 45 15-157 Białystok 0-602-213-197	31.12.2015
15.	Komorowska Katarzyna	psychologia	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Oddział Terapii Uzależnienia od Alkoholu dla Mężczyzn Plac Brodowicza 1	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Oddział Terapii Uzależnienia od Alkoholu dla Mężczyzn Plac Brodowicza 1 czarnakom@poczta.fm 0-604-242-487	31.12.2015
16.	Kossakowska Anna	psychiatria	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	15-660 Białystok ul. Witosza 25/15 0-501-512-712 służ. 085719 11 99 wew. 252	31.12.2014
17.	Mojś Krystyna	psychologia	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	ul. Pogodna 29 C/7 15-365 Białystok 0-692-417-115	31.12.2015
18.	Małyszko Irena	psychologia	SP ZOZ Hajnówka 17-200 Hajnówka ul. Lipowa 190	ul. Lipowa 43C/11 17-200 Hajnówka irenamalyszko11@wp.pl 0-691-916-069	31.12.2015
19.	Misztalewska Grażyna Wanda	psychiatria	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	15-161 Białystok ul. Raginisa 21/1 0-604-847-051	31.12.2015
20.	Mielnicka Marzanna Barbara	psychiatria	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1 0-607-112-122	31.12.2013
21.	Markowska Ewa	specjalista psychoterapii uzależnień	Poradnia Terapii Uzależnienia i Współuzależnienia ul. Piaskowa 9, 18-100 Łapy i Poradnia Terapii Uzależnienia i Współuzależnienia ul. Słonimska 15/1 15-028 Białystok	Poradnia Terapii Uzależnienia i Współuzależnienia ul. Piaskowa 9, 18-100 Łapy lub Poradnia Terapii Uzależnienia i Współuzależnienia ul. Słonimska 15/1 15-028 Białystok 748 150 030	31.12.2013

Lp.	Nazwisko i imię	Zakres	Miejsce i adres zatrudnienia	Adres korespondencyjny/ telefon kontaktowy	Okres powołania
22.	Olszewska Helena	psychologia	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz I Oddział Psychiatrii Sądowej Plac Brodowicza 1	ul. Lawendowa 48d/16, 15-642 Białystok 85 719-10-91 wew. 267 helenaolszewska@tlen.pl	31.12.2015
23.	Owsiejczuk Iwona	psychiatria	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1 piotiw@poczta.onet.pl 0-608-512-899	31.12.2015
24.	Pietruczuk Małgorzata	psychologia	SP ZOZ w Bielsku Podlaskim 17-100 Bielsk Podlaski ul. Kleszczelowska 1	ul. Mickiewicza 192 m 86 17-100 Bielsk Podlaski 0-602-628-262 malgorzata.pietruczuk@wp.pl	31.12.2015
25.	Piłasiewicz Ryszard Franciszek	psychiatria	emeryt	ul. Żabia 9/15 15-448 Białystok 085-651-67-15	31.12.2013
26.	Pogorzelska Ewa Anna	psychiatria	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1 085 8743548, 0504465304	31.12.2013
27.	Popławska Magdalena	psychologia	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1 0-605-988-285 poplawska.magda@wp.pl	31.12.2015
28.	Siemieniako Irena	psychiatria	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	15-661 Białystok ul. Armii Krajowej 22/3 0-602-501-724 isiemieniako@wp.pl	31.12.2015
29.	Sulimowicz Ewa	psychologia	Powiatowa Poradnia Psychologiczna 17-300 Siemiatycze Leg. Piłsudskiego 3	ul. Drohiczyńska 126 17-300 Siemiatycze 0-600-298-485 e.sulimowicz@wp.pl	31.12.2015
30.	Sapieżko Grażyna	psychiatria	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1 0-508-261-954	31.12.2015
31.	Sierżputowska-Lebensztejn Beata Anna	psychiatra	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1	Centrum Leczenia Uzależnień ul. Radzywińska 2 15-869 Białystok 0602-474-445	31.12.2015
32.	Trykozko-Niewińska Wioletta	psychiatria	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1 Oddział Psychiatrii Sądowej o Podstawowym Zabezpieczeniu	SPP ZOZ w Choroszczu 16-070 Choroszcz Plac Brodowicza 1 Oddział Psychiatrii Sądowej o Podstawowym Zabezpieczeniu 85 719-10-91 w.247,372	31.12.2015
33.	Tarasiewicz Halina	psychologia	Centrum Zdrowia Psychicznego i Leczenia Uzależnień ul. Radzywińska 2 15-649 Białystok	ul. Św. A. Boboli 28 15-649 Białystok 0-604-120-583 halmat@neostrada.pl	31.12.2015

496

SPRAWOZDANIE NR 1 STAROSTY BIELSKIEGO

z dnia 17 stycznia 2011 r.

z działalności Komisji Bezpieczeństwa i Porządku Bezpieczeństwa za rok 2010

Na podstawie art. 38a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz.1592 z późniejszymi zmianami) w celu realizacji zadań starosty w zakresie zwierzchnictwa nad powiatowymi służbami, inspekcjami i strażami oraz zadań określonych w ustawach w zakresie porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli została utworzona Komisja Bezpieczeństwa i Porządku dla Powiatu Bielskiego.

W skład komisji wchodzi:

1. Sławomir Jerzy Snarski – Starosta Bielski jako Przewodniczący Komisji,
2. Piotr Bożko – Wicestarosta Bielski,
3. Ryszard Anusiewicz – Sekretarz Powiatu,
4. Adam Miron Łęczycki – Przewodniczący Rady Powiatu,
5. Jan Bartoszek – Komendant Powiatowy Państwowej Straży Pożarnej,
6. Mirosław Januszewski – Naczelnik Sekcji Prewencji Komendy Powiatowej Policji w Bielsku Podlaskim,
7. Jan Surel – Naczelnik Sekcji Kryminalnej Komendy Powiatowej Policji w Bielsku Podlaskim,
8. Krzysztof Zwoliński – Prokurator Rejonowy w Bielsku Podlaskim,
9. Jan Opaliński – Kierownik Referatu ds. Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Starostwa Powiatowego.

Tematami pracy komisji w 2009 roku było:

1. Ocena stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego w powiecie bielskim w 2009 r.
2. Ocena stanu bezpieczeństwa w ruchu drogowym na terenie powiatu bielskiego w 2010 r.

W 2010 roku Komisja Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego obradowała 2 razy. Pierwsze posiedzenie odbyło się 24 marca 2010 roku. Tematem posiedzenia była ocena stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego w powiecie bielskim w 2009 roku. Głos zabrał Pan mł. insp. Wojciech Rutkowski - Komendant Powiatowej Policji w Bielsku Podlaskim.

Obszar działania Komendy Powiatowej Policji w Bielsku Podlaskim obejmuje 1385 km kw i zamieszkiwany jest przez 58.100 osób (według stanu na 30 marca 2009), z czego 27 tys. mieszkańców liczy stolica powiatu – Bielsk Podlaski. Powiat ma charakter głównie rolniczy, posiada dobre warunki dla rozwoju przemysłu rolno-spożywczego, branży budowlanej. Przez jego teren wiodą szlaki komunikacyjne łączące Zachód ze Wschodem oraz Północą i Południem, co jest ważnym aspektem rozwoju międzynarodowej wymiany handlowej. Charakterystycznym dla tego powiatu jest także bogate dziedzictwo kulturowe i religijne, mające swój wyraz w różnorodności zabytków, obrzędów religijnych i miejscowych obyczajów.

Stan etatowy Komendy Powiatowej Policji w Bielsku Podlaskim wynosi 110 etaty policyjne oraz 36,28 etatów pracowników cywilnych. Na dzień 1 stycznia br służbę pełni 109 policjantów. Funkcjonująca na terenie powiatu, piątego pod względem powierzchni i trzeciego pod względem liczby ludności w województwie podlaskim, Komenda Powiatowa Policji, bezpośrednio obsługuje teren miasta i gminy Bielsk Podlaski oraz gmin Wyszki, Boćki, Orla. W tych trzech gminach, po jednym na każdą, mieszczą się punkty przyjęć dzielnicowych.

Miasto i gminę Brańsk oraz gminę Rudka obsługuje bezpośrednio Posterunek Policji w Brańsku, w którym służbę pełni jedenastu f-szy, w tym trzech dzielnicowych. Na terenie działania KPP w Bielsku Podlaskim dominują drobne kradzieże włamania do samochodów, obiektów handlowych i usługowych. Dość duża jest ujawnialność nietrzeźwych kierujących, sprawców przestępstw narkotykowych a także bójek i pobić.

Zasadniczym zadaniem policji jest zapobieganie, zwalczanie i ograniczanie przestępczości. Kierunki działań dla naszej jednostki zostały wyznaczone przez Komendanta Głównego Policji i Komendanta Wojewódzkiego Policji. Wynikają one m.in. z „Strategii Rozwoju Policji ...”, oraz bieżących analiz dotyczących obciążenia zadaniami służbowymi poszczególnych ogniw i komórek.

Przy realizacji zadań wzięto pod uwagę: społeczne i gospodarcze uwarunkowania lokalne, położenie geograficzne powiatu, doświadczenia z realizacji zadań w latach poprzednich, prognozy zagrożeń, realne i rzeczywiste możliwości działania, doświadczenie, umiejętności policjantów i kadry kierowniczej naszej jednostki.

Na terenie podległym Komendzie Powiatowej Policji w Bielsku Podlaskim od pięciu lat utrzymywała się tendencja spadkowa ilości popełnionych przestępstw (poza 2007 rokiem - gdzie na większą liczbę przestępstw stwierdzonych wpłynęły czyny w liczbie 289 rozliczone w jednym postępowaniu pod koniec 2007 roku). W 2009 roku odnotowano 1168 przestępstw i był to wzrost w stosunku do roku 2008 o 46 czynów, co według wskaźnika procentowego stanowi wzrost o 4,1 % w stosunku do roku ubiegłego. W stosunku do roku 2007 jest to spadek o 21,8 %. W stosunku do rekordowego 2003 roku nastąpił spadek aż o 41,6 %.

W 2009 roku zanotowano 642 przestępstw kryminalnych, co jest wzrostem o 12,4 % w stosunku do roku ubiegłego, W stosunku do roku 2007 jest to spadek o 8,9%, a w stosunku do rekordowego 2003 roku spadek wyniósł 52,1 %. W perspektywie ostatnich sześciu lat przestępczość kryminalna spadła o ponad połowę. Na wzrost ilości przestępstw kryminalnych w 2009 roku wpływ miała niekorzystna sytuacja gospodarcza kraju. Pomiedzy poszczególnymi przestępstwami nie potwierdzono związku podmiotowego, tak więc należy z dużym prawdopodobieństwem stwierdzić, że na terenie powiatu nie działały zorganizowane grupy przestępcze.

W minionym roku utrzymano wysoki poziom wykrywalności sprawców przestępstw co oznacza, że zdecydowanie mniej sprawców zdołało uniknąć odpowiedzialności karnej za swoje czyny.

W 2009 roku poziom pracy w zakresie przestępczości gospodarczej kształtował się na dobrym poziomie. W tym roku udowodniono popełnienie 93 czynów przestępczych w prowadzonych 60 postępowaniach (o 2 więcej niż w 2008 roku). W czynach stwierdzonych nie uzyskano co prawda poziomu roku 2007 i 2008, lecz w tych latach prowadzono postępowania tzw. wieloczynowe, zaś w 2009 roku takich postępowania nie było.

Osiągnięte wyniki świadczą o zaangażowaniu w pracy służb policyjnych realizujących tę specyficzną dziedzinę walki z przestępczością, tym niemniej należy dążyć do zwiększenia ich efektywności. W strukturze przestępczości gospodarczej dominowały takie przestępstwa jak oszustwa, w tym internetowe (18 postępowania), wyłudzenie dotacji z ARiMR (11 postępowania), budowa bez wymaganego zezwolenia (8 postępowania), wyrób alkoholu etylowego bez wymaganego zezwolenia (3 postępowania), podrobienia dokumentów (2 postępowania), wprowadzenie do obrotu towaru z przerobionymi znakami towarowymi (2 postępowania) oraz nielegalne podłączenie się do urządzeń kanalizacyjnych (2 postępowania).

Nie występuje natomiast przestępczość akcyzowa. Przemysł papierosów i alkoholu na terenie działania KPP stał się zajęciem mało intratnym. Spadła liczba obcokrajowców zza wschodniej granicy odwiedzających nasz kraj i zniknął problem ich działalności przestępczej w tym przedmiocie. Nie trudnią się nim na skalę przestępczą również obywatele powiatu.

Przestępstwa o charakterze kryminalnym z uwagi na swoją dokuczliwość społeczną postrzegane są zawsze jako najbardziej groźne, godzą one bowiem w najistotniejsze dobra ludzkie, takie jak życie, zdrowie, mienie, czy wolność. Wykrywalność sprawców tych przestępstw ma istotne znaczenie dla społecznego poczucia sprawiedliwości. Zarzuty popełnienia przestępstw przedstawiono 676 podejrzanym (wzrost o 74), w tym przestępstw kryminalnych 251 podejrzanym (wzrost o 21), z tej liczby podejrzanym 19 zostało tymczasowo aresztowanych. Jest to wzrost o 8 osób w stosunku do 2008 roku

W 2009 roku stwierdzono popełnienie 13 rozbojów, wymuszeń i kradzieży rozbójniczych, ich liczba była wyższa niż w roku 2008 o 5. Zatrzymano 13 sprawców (o 4 więcej niż w 2008 roku). Podobnie jak w roku ubiegłym 4 z nich zostało tymczasowo aresztowanych. Uzyskano wykrywalność

na poziomie 73,3 %. Wykrywalność była niższa niż w 2008 roku o 26,7 %, lecz wyższa niż średnia województwa o 13,8 %.

Uzyskano wykrywalność oscylującą na poziomie 33,8 %. Pomimo spadku o 15 % w stosunku do 2008 roku, jest ona wyższa w stosunku do roku 2007 o 10,5 % i wyższa od średniej województwa za 2009 rok o 7,6 %.

W powiecie bielskim zagrożenie kradzieżami samochodów praktycznie nie istnieje (stwierdzono kradzież lub usiłowanie kradzieży 4 samochodów, w 2008 roku 5,). Nie udało się ustalić sprawców powyższych przestępstw. Należy jednak zauważyć, że w 2 przypadkach sprawcy usiłowali dokonać kradzieży pojazdów, lecz celu nie osiągnęli z uwagi na przeszkody natury technicznej, w dwóch innych samochody odnaleziono i strata w mieniu była niewielka.

Przeciwdziałanie narkomanii od kilku lat jest jednym z priorytetowych zadań bielskiej policji. Zanotowano ponad dwukrotny wzrost przestępstw z 54 w 2008 roku do 110 w roku 2009. Popęlnienie przestępstw udowodniono 22 sprawcom, 5 z nich zostało tymczasowo aresztowanych. Osiągnięto wykrywalność 100%. W strukturze przestępczości narkotykowej dominowało posiadanie środków odurzających, odpłatne i nieodpłatne ich udzielanie zarówno dorosłym, jak i w mniejszym zakresie nieletnim.

Najczęściej zażywany narkotykiem są marihuana, amfetamina oraz tabletki Ekstazy. Środki odurzające sprowadzane były z Warszawy, Białegostoku, Łomży oraz krajów: Belgii, Holandii. Poza udaremnioną próbą w styczniu, nie było sygnałów o wytwarzaniu narkotyków syntetycznych na terenie powiatu bielskiego. W niektórych przypadkach sprawcy prowadzili nielegalne hodowle konopi indyjskich, pozyskiwali susz, a następnie udzielali innym osobom z terenu powiatu bielskiego.

W 2009 roku 38 nieletnich dokonało 28 czynów karalnych, w tym trzech pod wpływem alkoholu. W stosunku do roku 2008 nastąpił wzrost liczby nieletnich o 9 i wzrost liczby popełnionych przez nich przestępstw o 9. Po trzech latach spadku nastąpiła niewielka tendencja wzrostowa. Nieletni dopuścili się 2,4 % ogółu wszystkich przestępstw (wzrost o 0,1 %). Jest to jeden z najniższych wskaźników w województwie.

Nieletni dopuszczali się kradzieży z włamaniem (5 przestępstw), kradzieży cudzej rzeczy (4 przestępstwa), uszczerbku na zdrowiu (3 przestępstwa), bójka i pobicie (2 przestępstwa). Zanotowano też po jednym przypadku udziału w rozboju, kradzieży z włamaniem, uszkodzenie rzeczy oraz przestępstwo narkotykowe

Od końca lat dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku wysiłki bielskiej Policji (podobnie jak całej podlaskiej Policji) są skoncentrowane na zapobieganiu przestępczości (wcześniej dominującą była funkcja represyjna). Pożądane policyjne treści przekazywane są poszczególnym adresatom w ramach realizowanych programów prewencyjnych.

Szczególne zainteresowaniem obejmowano tematyką przemocy w rodzinie. W sytuacjach gdzie potwierdzona była przemoc prowadzone były niebieskie karty które zostały założone dla 29 rodzin, wszczynane były postępowania przygotowawcze w ilości 17 a w roku 2008 - 26 postępowań.

W 2009r w bielskiej komendzie realizowano 6 programów profilaktycznych:

„Bezpieczne wakacje/ferie”, „Stop patologiom”, „Mój dzielnicowy”, „Bezpiecznie do szkoły/domu”, „Bezpieczna komórka”, „Prewencja na start” oraz liczne, cyklicznie prowadzone akcje czy konkursy takie jak: projekt prewencyjny „Stop bezmyślności”· działania „Nie bądźmy obojętni” 2 1· konkurs „Nasze Bezpieczeństwo”· kampania informacyjna przeciwko handlowi ludźmi „Nie ufaj bezgranicznie”

„Bezpieczne wakacje/ferie” Program mający na celu ograniczenie negatywnych zdarzeń z udziałem dzieci i młodzieży oraz zapewnienie wszystkim osobom korzystającym z różnych form wypoczynku (zarówno latem jak i zimą) warunków do bezpiecznego spędzania czasu.

„Stop patologiom” Celem głównym programu jest zapobieganie zwiększaniu się liczby przestępstw z Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz Ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz popularyzowanie wśród społeczeństwa wiedzy o patologich społecznych: narkomania, alkoholizm.

„Bezpiecznie do szkoły/domu” Celem programu jest poszerzenie wiedzy najmłodszych uczniów szkół podstawowych na temat bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

To opinie mieszkańców pozwalają nam na wyłonienie tych zagadnień, problemów, na które należy zwrócić szczególną uwagę. Obywatel chce uzyskać od Policji profesjonalną i natychmiastową pomoc. Dlatego doskonalimy działanie służb dyżurnych, patrolowo-interwencyjnych i dzielnicowych.

Ciemne zaułki, pijani i wulgarni osobnicy w okolicy czy przestępstwo popełnione na znajomym bardzo silnie determinuje poczucie własnego bezpieczeństwa. Innymi czynnikami wpływającymi na to poczucie są: drobne włamania i kradzieże popełnione w okolicy oraz piraci drogowi, terroryzujący innych kierowców i stwarzający zagrożenie dla dzieci idących do szkoły.

W celu podniesienia poziomu bezpieczeństwa i porządku w miejscu zamieszkania podjętych zostało szereg działań we współpracy z samorządem terytorialnym i jemu podległych jednostek. Prowadzono działania mające na celu zapobieganie dewastacji mienia. Kontrolowano place zabaw, klatki schodowe, piwnice. Kontynuowano realizację także szereg akcji prewencyjnych, skierowanych do ogółu społeczeństwa, prowadząc cykliczne i doraźne spotkania z mieszkańcami w różnych formach.

Badania przeprowadzone w 2009 roku przez KWP Białystok, zbieżnymi z badaniami OBOPu, na 330 osobowej grupie mieszkańców powiatu bielskiego wykazały, że zdecydowana większość respondentów tj. 75, 2 % czuje się bezpiecznie widząc policjanta w pobliżu miejsca swego zamieszkania, przy czym aż 13,3 % badanych nie miało na ten temat zdania.

Z przyjemnością odnotowujemy iż 89,7 % respondentów uznało iż miejsce w którym mieszka jest bezpieczne i spokojne (wzrost w stosunku do roku 2008 o 5,5 % i o 3 % w stosunku do wyników badań województwa). Tylko 10,3 % ankietowanych było odmiennego zdania. Do bielskiej Policji zaufanie deklaruje 78,2 % respondentów (spadek o 2,2 % w stosunku do 2008 roku i o 1,7 % w stosunku do wyników badań województwa). Na podobnym poziomie do roku poprzedniego (w granicach błędu statystycznego) utrzymuje się ocena pracy bielskiej policji, 58% respondentów ocenia ją dobrze a pozostałe osoby najczęściej nie miały zdania.

Skrócony został czas reakcji na zdarzenie takie jak interwencje, kolizje i wypadki drogowe. W terenie miejskim średni czas oczekiwania na przybycie patrolu policji wynosił około 8,20 min, 88 % interwencji była podjętych w czasie do 10 minut. W terenie pozamiejskim średni czas na przybycie patrolu wynosił 20min i 20 sek, 69% interwencji była podjęta w czasie do 20 minut. Opóźnienia wynikały najczęściej z powodu dużych odległości, trudnych warunków atmosferycznych, realizacji w tym samym czasie innych interwencji. Miernik ten jest monitorowany na bieżąco dzięki wprowadzeniu Elektronicznego Rejestru Interwencji. Umożliwia to bieżące analizowanie poprawności dyslokacji służby patrolowej.

Zrealizowano wszystkie zaplanowane zajęcia jak też tematy zlecane przez KWP w Białymstoku i zagadnienia wynikające z potrzeb bieżących. Przeprowadzono również szereg szkoleń z udziałem psychologów KWP, w trakcie których poruszana była tematyka m.in. alkoholizmu, agresji oraz „wypalenia zawodowego”, procedury „Niebieskiej Karty”, taktyki i techniki interwencji oraz wyszkolenia strzeleckiego.

O jakości kadry świadczyć może m.in. „sukces” dyżurnego naszej jednostki asp. Andrzeja Samusiewicza, który w listopadzie 2009 r. w trakcie finału VIII edycji Turnieju Służb Dyżurnych, po konkurencjach polegających na sprawdzeniu; wiedzy i umiejętności obsługi wydarzeń na symulacyjnym stanowisku kierowania, pisemnym teście oraz obsłudze sprzętu łączności - okazał się najlepszym dyżurnym województwa podlaskiego

Kierownictwo Komendy Wojewódzkiej Policji w Białymstoku dostrzegło potrzebę doposażenia tut. jednostki. Dokonano zakupu 2 pojazdów oznakowanych marki FIAT DUKATO, 2 pojazdów nieoznakowanych marki FIAT BRAVO i KIA CEED, co niewątpliwie usprawni pracę bielskiej policji. Dzięki temu z użytkowania można było wycofać najstarsze pojazdy służbowe, w tym samochody marki Polonez.

Reasumując stwierdzono, że przyjęte do realizacji zadania w 2009 roku w zdecydowanej większości zostały wykonane. Osiągnięto pozytywne, niejednokrotnie wyższe wyniki od zaplanowanych.

Drugie posiedzenie Komisji Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego odbyło się dnia 8 grudnia 2010 r. Głównym tematem posiedzenia była „Ocena stanu bezpieczeństwa w ruchu drogowym na terenie powiatu bielskiego w 2010 r. Zagadnienie to przedstawił Pan mł. insp. Wojciech Rutkowski - Komendant Powiatowej Policji w Bielsku Podlaskim.

Na terenie działania KPP w Bielsku Podlaskim w okresie jedenastu miesięcy 2010 roku zaistniało 44 wypadki drogowe (w porównaniu do roku 2009 spadek o - 11) w wyniku których śmierć na miejscu poniosło 7 osób (w porównaniu do roku 2009 wzrost o - 1), liczba zabitych ogółem 10 osób (w porównaniu do 2009 roku spadek o - 2), a obrażeń ciała doznało 60 osób (w porównaniu do roku 2009 spadek o - 5). Kolizji drogowych zarejestrowano 418 (w porównaniu do roku 2009 wzrost o - 48), gdzie wystąpiły wyłącznie straty materialne. Na terenie miasta Bielsk Podlaski było 12 wypadków w których 1 osoba zginęła a 16 zostało rannych. Kolizji drogowych odnotowano 153. Na drodze krajowej nr 19, na odcinku rzeka Narew – Piotrowo Krzywokoły, było 6 wypadków, w których zginęło 3 osoby a 7 doznało obrażeń ciała. Kolizji drogowych odnotowano 96. Na drodze krajowej nr 66, na odcinku Mień - Malinniki odnotowano 7 wypadków w których nie odnotowano osób zabitych a 13 zostało rannych. Kolizji drogowych na tej drodze odnotowano 43. Na drodze wojewódzkiej nr 689 na odcinku Bielsk Podlaski – Szczyty Dzieciółowo było 2 wypadki w których 1 osoba zginęła a 4 odniosły obrażenia ciała. Kolizji drogowych odnotowano 23. Na drodze wojewódzkiej nr 681 na odcinku Niemyje Stare – Wólka Pietkowska wydarzył się 1 wypadek drogowy w którym 2 osoby odniosły obrażenia. Kolizji drogowych odnotowano 11. Na pozostałych drogach powiatowych i gminnych było 14 wypadków w których 5 osób zginęło a 18 osób odniosło obrażenia ciała. Kolizji drogowych odnotowano 92.

W 2010 roku zagrożone miejsca na terenie miasta Bielsk Podlaski to ulica Mickiewicza, skrzyżowanie ulic 3-go Maja i Kościuszki. Najpoważniejsze zdarzenia drogowe miały miejsce w dniu 12.08.2010 roku na drodze krajowej nr 19 w rejonie miejscowości Haćki w którym 2 osoby poniosły śmierć na miejscu a 1 została ranna oraz 22.08.2010 roku na drodze powiatowej Zubowo – Ploski, gdzie 1 osoba zginęła na miejscu, a 3 zostały ranne. W 6 wypadkach drogowych sprawcami były osoby w stanie nietrzeźwości. Wypadki z udziałem tych osób odnotowano poza głównymi ciągami komunikacyjnymi, głównie w miejscowościach gminnych. Stwierdzić tu należy, iż 2010 nie było miejsc zagrożonych, które powtórzyłyby się z lat ubiegłych. Mimo to w dalszym ciągu zarówno w Bielsku Podlaskim na ulicy Mickiewicza, jak i na drogach krajowych nr 19 i 66 oraz wojewódzkich 689 i 681 dochodzi do zdarzeń drogowych. Miejsca te ze względu na duże natężenie ruchu, w zależności od pory roku, są szczególnie niebezpieczne. Duża ilość poruszających się pojazdów (osobowych, ciężarowych i rolniczych) a także niechronionych uczestników ruchu drogowego prowadzi do częstych kolizji i wypadków.

Do głównych przyczyn wypadków i kolizji zaliczyć należy:

1. Nadmierna prędkość – niejednokrotnie brawura,
2. Jazda pod wpływem alkoholu,
3. Nie udzielenie pierwszeństwa przejazdu,
4. Nieprawidłowe omijanie, wymijanie i wyprzedzanie.
5. Nieprawidłowa zmiana pasa ruchu,
6. Przechodzenie przez jezdnię w miejscu niedozwolonym,
7. Stan techniczny pojazdów,
8. Brak wyposażenia w elementy odblaskowe niechronionych uczestników ruchu.

Z tych przyczyn wydarzyło się około 80% zdarzeń drogowych zarejestrowanych przez Policję.

Oprócz obsługi wypadków i kolizji drogowych policjanci WRD realizując cel strategiczny w zakresie poprawy bezpieczeństwa w ruchu drogowym jakim jest sukcesywne zmniejszanie liczby osób zabitych w wypadkach drogowych w 2010 roku przeprowadzili na terenie Powiatu Bielskiego działania pod kryptonimami: Prędkość - 16 razy, Truck- 3 razy, Bus - 6 razy, Pasy - 5 razy, Alkohol i Narkotyki - 5 razy, Niechronieni Uczestnicy Ruchu Drogowego - 3 razy, Bezpieczny Weekend - 5 razy i Bezpieczny Wypoczynek Dzieci i Młodzieży", Bezpieczna 19 - 1 raz, Bezpieczny pieszy - 1 raz, Bezpieczne TAXI - 1 raz, Działania „ZNICZ”. Ponadto na terenie działania tut. KPP policjanci WRD brali czynny udział przy zabezpieczaniu ponad 23 uroczystości i imprez, w tym masowych typu: przemarsze, procesje, rajdy, imprezy sportowe, dni Bielska Podlaskiego. Brali też udział w programach prewencyjnych takich jak: Bezpieczne wakacje/ferie czy Bezpieczna droga do szkoły/domu. Prowadzili egzaminy na kartę rowerową i motorowerową, w których udział brały dzieci i młodzież ze szkół Bielska Podlaskiego oraz gmin Powiatu Bielskiego. Byli zapraszani przez instytucje, zakłady pracy i szkoły na spotkania poświęcone bezpieczeństwu na drodze. Ponadto funkcjonariusze WRD wspólnie z osobami odpowiedzialnymi za utrzymanie dróg w powiecie bielskim dokonują ich lustracji w celu zapewnienia prawidłowej organizacji i płynności ruchu drogowego.

W okresie 11 miesięcy 2010 roku funkcjonariusze WRD zastosowali w stosunku do uczestników ruchu 7626 środków prawnych (w 2009 roku - 7891) w tym pouczyli 2025 (w 2009 roku - 3043), nałożyli ogółem 5401 mandatów karnych (w 2009 roku -4693), sporządzili 208 wnioski o ukaranie do Sadu Rejonowego II Wydział Karny (w 2009 roku - 181), 985 dowodów rejestracyjnych (w 2009 roku - 589) i 102 uprawnień do kierowania pojazdami (w 2009 roku - 68). Badaniu na zawartość alkoholu w organizmie poddano 5691 kierujących (w 2009 roku - 2683) ujawniając 219 kierujących będących w stanie nietrzeźwości lub po użyciu alkoholu (w 2009 roku - 212). Czynności te realizowane były przez 10 funkcjonariuszy WRD KPP w Bielsku Podlaskim, którzy na ogólną liczbę 13913,5 godziny, 10581,5 godziny przepracowali pełniąc służbę na rzecz poprawy bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Na terenie powiatu wykorzystywane były urządzenia rejestrujące prędkość typu „Fotorapid” i „Wideokamera”. Przy użyciu „Fotorapidu” wykonano 2296 czytelnych zdjęć pojazdów, które przekroczyły dozwoloną prędkość w terenie zabudowanym. Liczba ujawnionych wykroczeń przez wideokamerę w 2010 roku wyniosła 2357. W bieżącym roku Starostwo Powiatowe w Bielsku Podlaskim zakupiło radarowy miernik prędkości „Iskra 1” , przy pomocy którego od miesiąca sierpnia ujawniono 108 wykroczeń. Wszystkie te działania spowodowały zmniejszenie ilości wypadków oraz liczby osób zabitych i rannych. Znacząco wpłynęło to także na poprawę porządku i bezpieczeństwa w zakresie ruchu drogowego. Reasumując stwierdzić należy, iż wszystkie wymienione działania oraz przedsięwzięte środki mają na celu zminimalizowanie ilości zdarzeń drogowych na terenie powiatu bielskiego. W miejsca zagrożone są dyslokowane patrole WRD celem poprawy bezpieczeństwa podróżujących. Każde zdarzenie drogowe, w którym są osoby śmiertelne i ranne jest dokładnie analizowane, a wyciągnięte wnioski są wdrażane do realizacji.

Mając na uwadze powyższą ocenę stanu bezpieczeństwa w ruchu drogowym na terenie powiatu bielskiego pociesającym jest, że liczba wypadków drogowych szczególnie ze skutkiem śmiertelnym maleje. Niepokojącym natomiast jest fakt, że w dalszym ciągu są przypadki zdarzeń drogowych, gdzie sprawcami są kierujący pod działaniem alkoholu. Stan infrastruktury drogowej ma również duży wpływ na ogólną liczbę wypadków i kolizji drogowych.

Na ostatnim posiedzeniu Komisji Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego został zatwierdzony plan pracy na rok 2011.

Starosta
Sławomir Jerzy Snarski

497

SPRAWOZDANIE NR 1/11 STAROSTY KOLNEŃSKIEGO

z dnia 27 stycznia 2011 r.

z działalności Komisji Bezpieczeństwa i Porządku za 2010 r.

przedkładane Radzie Powiatu – zgodnie z obowiązkiem ustawowym wynikającym z art.38b, ust. 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym.

Komisja Bezpieczeństwa i Porządku powołana została przez Starostę Kolneńskiego zarządzeniem Nr 2/08 na okres kadencji 2008/2011r. Natomiast zarządzeniem Nr 4/09 Starosty Kolneńskiego z dnia 25 lutego 2009 roku dokonano aktualizacji jej składu. Po aktualizacji skład Komisji Bezpieczeństwa i Porządku minionej kadencji przedstawiał się następująco:

- 1) Henryk Duda – Starosta (przewodniczący komisji)
- 2) Andrzej Mieczkowski – Radny, delegowany przez Radę Powiatu
- 3) Zdzisław Szymański – Radny, delegowany przez Radę Powiatu
- 4) Marek Przybyszewski – Komendant Powiatowy Policji w Kolnie
- 5) Joanna Makarewicz - przedstawiciel delegowany przez Komendanta Powiatowego Policji w Kolnie
- 6) Jerzy Bielawski – Naczelnik Wydziału Spraw Społecznych i Promocji Powiatu (powołany przez Starostę)
- 7) Edward Wysocki – Nacz. Wydziału Zarządzania Kryzysowego i Spraw Obronnych (powołany przez Starostę)
- 8) Zbigniew Kielczewski – Komendant Straży Miejskiej w Kolnie (powołany przez Starostę)
- 9) Dariusz Dziemianko – Prokurator Rejonowy w Kolnie (wskazany przez Prokuratora Okręgowego w Łomży)
- 10) Lech Kowalczyk – Komendant Powiatowy Państwowej Straży Pożarnej w Kolnie (powołany przez Starostę).

W 2010 r. komisja realizowała zadania Starosty w zakresie zwierzchnictwa nad powiatowymi służbami, inspekcjami i strażami oraz realizowała zadania określone w ustawach w zakresie porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli. W ramach ustawowych zadań i kompetencji na posiedzeniu w dniu 29 października 2010 r. komisja zajmowała się oceną zagrożeń porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz opiniowaniem pracy Policji i innych powiatowych służb, inspekcji i straży. Na tym posiedzeniu sprawozdanie o stanie bezpieczeństwa i porządku publicznego przedstawił przedstawiciel Komendy Powiatowej Policji w Kolnie. W podsumowaniu swego wystąpienia nadmienił, że stan bezpieczeństwa jest zadowalający a wykrywalność za rok 2010 kształtuje się poziomie ok 83 % i została utrzymana z poziomu roku 2009, przy czym była wyższa o 3 % od wykrywalności ogólnej z roku 2008.

Przedstawiciel Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Kolnie w informacji o stanie bezpieczeństwa ochrony przeciwpożarowej oraz zagrożeniach za rok 2010 akcentował, że ogólna ilość zdarzeń w porównaniu do roku 2009 uległa dużemu wzrostowi tj. o 265 zdarzeń. Zwiększona ilość zdarzeń dotyczyła przede wszystkim zdarzeń miejscowych. Reasumując wystąpienie podkreślił, że z uwagi na wyzwania zagrożeń cywilizacyjnych jakie ciążą na straży pożarnej niezbędne jest doposażenie jednostek ratowniczych w specjalistyczny sprzęt ratowniczy oraz samochody gaśnicze z napędem terenowym pozwalającym na sprawne przemieszczanie się w terenie piaszczystym i grząskim.

Prokurator Rejonowy w Kolnie omówił działania jakie podejmowała prokuratura w Kolnie w kierunku bezpieczeństwa na terenie powiatu kolneńskiego w 2010 roku. W podsumowaniu pan prokurator nadmienił, że największa liczba zagrożeń jakie występowały, to zagrożenia drogowe. Drugie miejsce to przestępstwa przeciw rodzinie. Około 70 procent prowadzonych spraw zakończyło się postępowaniem sądowym.

W związku z okresem zimowym 2010 - 2011 na posiedzeniu omawiano temat bezpieczeństwa ludzi bezdomnych, samotnych i innych, którzy z uwagi na różne uwarunkowania mogą znaleźć się w warunkach zagrażających życiu. Dyskutowano nad formami pomocy tym osobom. O zwołanie posiedzenia komisji w tej sprawie występował także Komendant Powiatowej Policji w Kolnie Pan Marek Przybyszewski, natomiast Wojewoda Podlaski pismem z dnia 21 października 2010r. zwrócił się z apelem do wszystkich prezydentów, burmistrzów, wójtów i starostów o podjęcie działań pomocowych w tym kierunku. Apel Wojewody został odczytany na posiedzeniu, a także umieszczony na stronie internetowej Starostwa w zakładce Powiatowe Centrum Zarządzania Kryzysowego – Organizacje pomocy społecznej i ośrodki wsparcia doraźnego.

Jako Starosta Kolneński pismem z dnia 25 listopada 2010 r. zwróciłem się do wszystkich służb w powiecie o rozważenie możliwości organizacyjnego i finansowego wsparcia umożliwiającego ochronę osób i rodzin pozbawionych zabezpieczenia na okres tegorocznej zimy. W swym wystąpieniu szczególnie akcentowałem na pomoc jaka powinna być udzielona przez Gminne/Miejskie Ośrodki Pomocy Społecznej oraz Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie.

Na mój apel odpowiadały następujące Ośrodki Pomocy Społecznej:

- Ośrodek Pomocy Społecznej w Stawiskach,
- Ośrodek Pomocy Społecznej Małym Płocku,
- Ośrodek Pomocy Społecznej w Grabowie,
- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kolnie,
- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Kolnie,
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kolnie.

Na podstawie analizy materiałów zebranych z tych ośrodków wynika, że służby te podejmują na szeroką skalę działania pomocowe w okresie zimowym. Pomoc ta skupia się szczególnie w pomocy osobom ubogim, starszym i innym znajdującym się w trudnych warunkach materialnych i bytowych a szczególnie w: pomocy finansowej w zakupie opału, zasiłkach celowych na zakup odzieży, obuwia i żywności. Ośrodki te współpracują z organizacjami pozarządowymi w tym współfinansują posiłki dla ubogich, organizowane przy parafiach, świadczą usługi opiekuńcze w miejscu zamieszkania osobom starszym i niepełnym z powodu wieku i inwalidztwa; upowszechniają informacje teleadresowe dotyczące wykazu ośrodków pomocy społecznej, wykazu noclegowni, bezpłatnej infolinii itp. Ponadto Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Kolnie przygotowany jest na udzielenie pomocy w tymczasowym schronieniu dla 15 osób. W tym ośrodku są odpowiednie warunki do przygotowania ciepłego posiłku (kuchnia z wyposażeniem) pokoje z wyposażeniem oraz łazienki z natryskami.

W podsumowaniu mego sprawozdania jako przewodniczący komisji bezpieczeństwa i porządku uważam, że działania w sferze bezpieczeństwa na szczeblu powiatu i zwierzchnictwa starosty nad powiatowymi służbami, inspekcjami i strażami są działaniami pragmatycznymi a zarazem dublującymi się ze służbami ustawowo powołanymi do tych działań. Gwarancją efektywnej współpracy na tym poziomie i w tym zakresie będzie odpowiednio zwiększenie gremiów lokalnych reprezentantów poza ustawowy skład, który zostanie uwzględniony w okresie następnej letniej kadencji, tak, żeby skład był adekwatny do zakresu jej działania i pokładanych oczekiwań.

**Przewodniczący Komisji
Bezpieczeństwa i Porządku
Starosta Kolneński
Henryk Duda**

498

SPRAWOZDANIE NR 1 STAROSTY GRAJEWSKIEGO

z dnia 28 stycznia 2011 r.

z działalności Komisji Bezpieczeństwa i Porządku w 2010 r.

W celu realizacji zadań Starosty Grajewskiego w zakresie zwierzchnictwa nad powiatowymi służbami, inspekcjami i strażami oraz zadań określonych w ustawach w zakresie porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli, w oparciu o postanowienia art. 38a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 roku, Nr 142, poz. 1592 z późniejszymi zmianami), została utworzona Komisja Bezpieczeństwa i Porządku.

W okresie sprawozdawczym w składzie osobowym komisji nastąpiły zmiany w związku z zakończeniem kadencji Rady Powiatu Grajewskiego. Nowo wybrana rada powiatu delegowała do pracy w komisji Panów Stanisława Kossakowskiego i Dariusza Latarowskiego. W 2010 r. komisja pracowała w następującym składzie:

- Jarosław Augustowski -Starosta – Przewodniczący Komisji,
- Pan Stanisław Kossakowski- Przewodniczący Rady Powiatu Grajewskiego,
- Pan Dariusz Latarowski - Radny Rady Powiatu Grajewskiego,
- Pani Bożena Perkowska – psycholog,
- Ksiądz Tomasz Chudziński,
- Pan podinsp. Grzegorz Dołęgowski – Zastępca Komendanta Powiatowego Policji w Grajewie,
- Pani nadkom. Wioletta Żelazna– Zastępca Naczelnika Sekcji Prewencji Komendy Powiatowej Policji w Grajewie,
- Pan Krzysztof Waszkiewicz –Burmistrz Grajewa (do 13 grudnia 2010 r.) ,
- Pan mł.bryg.Andrzej Sobolewski- Komendant Powiatowy Państwowej Straży Pożarnej w Grajewie,
- Pan Antoni Milewski- Naczelnik Wydziału Zarządzania Kryzysowego i Spraw Obywatelskich Starostwa Powiatowego.

W posiedzeniach komisji uczestniczyli również (w zależności od realizowanej tematyki) burmistrzowie i wójtowie z terenu powiatu, kierownicy powiatowej administracji zespolonej, komendanci straży miejskiej i gminnej oraz kierownicy placówek pomocy społecznej.

Zadania Komisji Bezpieczeństwa i Porządku określone zostały w art. 38a ust 2 w/w ustawy i należą do nich:

- a) Ocena zagrożeń porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli na terenie powiatu,
- b) Opiniowanie programów działania pracy Policji i innych powiatowych służb, inspekcji i straży, a także jednostek organizacyjnych wykonujących na terenie powiatu zadania z zakresu porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli,
- c) Przygotowanie projektu powiatowego programu zapobiegania przestępczości oraz porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli,
- d) Opiniowanie projektów innych programów współdziałania Policji i innych powiatowych służb, inspekcji i straży, oraz jednostek organizacyjnych wykonujących na terenie powiatu zadania z zakresu porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli,
- e) Opiniowanie projektu budżetu powiatu – w zakresie, o którym mowa pkt 1,
- f) Opiniowanie projektów aktów prawa miejscowego i innych dokumentów w prawach związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w pkt 1, 2 i 4,
- g) Opiniowanie zleconych przez starostę, innych niż wymienione w pkt 2 i pkt 4 - 6 zagadnień dotyczących porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli.

Komisja Bezpieczeństwa i Porządku w 2010 r. odbyła 3 posiedzenia. Frekwencja na posiedzeniach wyniosła średnio 90%. Na każdym posiedzeniu komisji przedstawiana jest bieżąca informacja i ocena dot. bezpieczeństwa publicznego, ochrony przeciwpożarowej oraz stanu

sanitarno-epidemiologicznego na terenie powiatu. Ponadto tematami posiedzeń były m.in. następujące zagadnienia:

W dniu 08.04.2010 r.

- Problematyka przemocy w rodzinie na terenie Powiatu Grajewskiego,
- Zagrożenia w komunikacji ze strony dzikich zwierząt.

W dniu 24.06.2010 r.

- Analiza sytuacji na terenie gminy Rajgród, w związku z przekroczeniem stanów alarmowych jezior i cieków wodnych.
- Zagrożenia epidemiologiczne na terenach dotkniętych powodzią.
- Działania na rzecz bezpiecznego wypoczynku letniego „Bezpieczne Wakacje 2010”.

W dniu 16.11.2010 r.

- Zagrożenia okresu zimowego. Ochrona ludzi i możliwości udzielania pomocy i wsparcia ludziom bezdomnym i innym osobom szczególnie narażonym na skutki zimy. Ochrona infrastruktury krytycznej.

Z analizowanych przez komisję w/w zagadnień wynika, że w 2010 r. na terenie powiatu nie wystąpiły bezpośrednie zagrożenia dla ludzi i mienia w dużych rozmiarach. Nie wystąpiły również zdarzenia mające charakter masowy.

Służby ratownicze powiatu posiadają odpowiednie procedury postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia. Służby te w 2010 r. podobnie jak w latach ubiegłych prowadziły monitoring, działania prewencyjno – profilaktyczne oraz ćwiczenia.

Mimo podejmowanych różnorodnych działań, mających na celu poprawę bezpieczeństwa mieszkańców powiatu, niektóre rodzaje przestępstw i zagrożeń pozostają na tym samym poziomie lub nawet wykazują tendencje wzrostowe.

Od lat niepokojącym zjawiskiem jest problem narkomanii szczególnie wśród dzieci i młodzieży. Podejmowanych jest szereg działań operacyjnych i profilaktycznych w tym zakresie. Policja zatrzymuje dilerów narkotykowych, lecz w ich miejsce pojawiają się nowi. W ubr. nasilił się również problem z tzw. dopalaczami - tzn. nieograniczonej możliwości ich nabycia w niektórych punktach sprzedaży. W wyniku ogólnopolskiej akcji, punkty takie zostały zlikwidowane. W 2010 r. nastąpił wzrost przestępstw narkotykowych w porównaniu do 2009 r.

Wszystkie szkoły posiadają i realizują programy z zakresu profilaktyki uzależnień. Starostwo Powiatowe wspomaga te programy poprzez zakup materiałów informacyjnych i propagandowych oraz dofinansowanie programów artystyczno-profilaktycznych z zakresu profilaktyki uzależnień. Komisja jest zdania, że problemu narkomanii wśród dzieci i młodzieży nie rozwiąże się bez m.in. większego zaangażowania rodziców i opiekunów prawnych.

W 2010 r. (podobnie jak w 2009 r.) zakupiono dla dzieci i młodzieży artykuły odblaskowe, których używanie poprawi ich widoczność, a tym samym bezpieczeństwo. Przedsięwzięcia profilaktyczne w tym zakresie prowadzi również Komenda Powiatowa Policji w Grajewie oraz Państwowa Straż Pożarna.

Analizując problematykę przemocy, stwierdza się wzrost ilości ujawnionych przypadków przemocy w rodzinie. W 2010r. na terenie Powiatu Grajewskiego ok.52% interwencji domowych Policji, stanowiły interwencje dotyczące przemocy w rodzinie. Założono 230 tzw. „Niebieskich kart” (wzrost ilości założonych kart o 75 w stosunku do 2009 r.). Zdaniem komisji dane powyższe dowodzą, że problem przemocy w rodzinie nie jest już tematem „tabu” i jest coraz częściej ujawniany przez ofiary przemocy lub sąsiadów. Zwrócono m.in. uwagę na fakt braku na terenie powiatu, wystarczającej ilości punktów konsultacyjno - informacyjnych dla ofiar przemocy oraz dostatecznej ilości materiałów informacyjnych.

Komisja zajmowała się również problematyką powodziową. W ubr. na skutek obfitych opadów deszczu w okresie wiosenno - letnim, poziom Jeziora Rajgrodzkiego, Jeziora Dreństwo i głównych rzek: Biebrzy, Ełku i Jegrzni oraz ich dopływów przekroczył stany alarmowe. Woda zalała duże powierzchnie łąk, pastwisk, podtopionych zostało parę gospodarstw rolnych, działek rekreacyjnych oraz obiektów mieszkalnych. Wezbrana woda stwarzała również zagrożenie dla drogi powiatowej Wojdy - Rybczyzna i mostu na rzece Jegrzni. Zdaniem Komisji podtopienia wystąpiły na skutek m.in.

braku prawidłowej gospodarki wodnej tj. zaniedbań w regulacji przepływu rzek i udroźnianiu rowów melioracyjnych i pozostałych cieków wodnych.

W pracy komisji dużo uwagi poświęcono ocenie zagrożeń okresu zimowego oraz możliwości udzielania pomocy i wsparcia osobom szczególnie narażonym na skutki zimy.

Z przedstawionych analiz i informacji wynika, że na terenie powiatu nie występuje problem bezdomności. Istnieje możliwość umieszczenia osób w noclegowniach np. Elku i Łomży. Największym przy tym problemem jest namówienie zagrożonych osób do skorzystania z tej formy pomocy. Natomiast dużym problemem sygnalizowanym przez policję i pogotowie ratunkowe są osoby będące pod wpływem alkoholu. Problem potęguje fakt, że w powiecie grajewskim, ani żadnym ościennym nie ma izby wytrzeźwień.

Dużym problemem (szczególnie w okresach jesień-wiosna) są zagrożenia w ruchu drogowym na obszarach leśnych, w związku z nagłym wtargnięciem na jezdnię dużych dzikich zwierząt, a przede wszystkim łosi. W wypadkach tych giną zwierzęta, ale również i ludzie. Komisja omawiała szereg rozwiązań tego problemu, lecz większość z nich z uwagi np. na wysokie koszty nie mogą być zrealizowane. Komisja zaapelowała o zachowanie szczególnej ostrożności i przestrzeganie znaków i ostrzeżeń drogowych ustawianych na tych odcinkach dróg. Z uwagi na to, że rozwiązanie tego problemu wymaga m.in. zmian przepisów prawa, w ubr. problemem tym zainteresowano m.in. Sejmową Komisję Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

Z analizowanych prze komisję danych wynika również, że rok 2010 charakteryzował się również wzrostem spraw prowadzonych przez Prokuraturę Rejonową w Grajewie (w 2009 r. – 1823 sprawy, w 2010r.- 1990 spraw), choć zasadniczo nie zmienia się kategoria i dynamika przestępstw dominujących na terenie powiatu.

Reasumując, stan bezpieczeństwa i porządku publicznego na terenie powiatu, w ocenie komisji stan ten poprawia się w stosunku do lat ubiegłych. Stwierdzić należy przy tym z satysfakcją fakt, że Komenda Powiatowa Policji w Grajewie od wielu lat osiąga najwyższe wyniki w zakresie wykrywalności przestępstw.

Z posiedzeń komisji sporządzane są protokoły, które podpisuje przewodniczący.

W 2010 r. do komisji nie wpłynęły skargi, uwagi i wnioski od obywateli, instytucji bądź organizacji.

Na tym sprawozdanie zakończono.

Starosta Grajewski
Jarosław Augustowski

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można zamówić i nabyć:

1) w Biurze Obsługi Urzędu Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku p. 39, tel. 85 743-95-52;

2) prenumerata na podstawie nadesłanego zamówienia (płatne z góry): kwartalna 1.516,32 zł (w tym 8 % VAT), półroczna 3.032,64 zł (w tym 8 % VAT). Należność za prenumeratę z określeniem kwartału należy wpłacać na konto NBP O/O Białystok 94 1010 1049 0000 3922 3100 0000 Wydział Finansów i Budżetu Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku

Zbiory Dziennika Urzędowego wraz ze skróconymi są do wglądu w Redakcji Dziennika Urzędowego Województwa Podlaskiego, ul. A. Mickiewicza 3, 15-213 Białystok, p. 231, tel./fax: 85 743-93-25 Treść wydawanych dzienników dostępna jest w Internecie na stronie http://www.bialystok.uw.gov.pl/PUWMCMS/Dziennik_Urzadowy/

Wydawca: Wojewoda Podlaski

Redakcja: Wydział Nadzoru i Kontroli Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku,
Redakcja Dziennika Urzędowego Województwa Podlaskiego, 15-213 Białystok, ul. A. Mickiewicza 3,
tel. 85 743-93-75, e-mail: tkoczta@bialystok.uw.gov.pl

Skład, druk: Podlaski Urząd Wojewódzki w Białymstoku 15-213 Białystok, ul. A. Mickiewicza 3,
tel. 85 743-95-06, e-mail: ipajkert@poczta.bialystok.uw.gov.pl

Kolportaż: Podlaski Urząd Wojewódzki w Białymstoku, Biuro Obsługi Urzędu
15-213 Białystok, ul. A. Mickiewicza 3, tel. 85 743-95-52, e-mail: jwaszkiewicz@bialystok.uw.gov.pl

Tłoczono z polecenia Wojewody Podlaskiego
w Podlaskim Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku, ul. A. Mickiewicza 3